

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ กรณี ประเพณีการแข่งเรือ จังหวัดน่าน (The Development of Community Innovation for the Creative Health Promotion: A Case of the Traditional Boat Racing, Nan Province) ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์บริบทแวดล้อมและสถานการณ์ประเพณีการแข่งเรือ จังหวัดน่าน 2) เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังของกลุ่มผู้แสดงทาง สังคมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีการแข่งเรือในชุมชน ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ และ 3) เพื่อ เสนอแนวทางการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีเครื่องตีม แอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำกระบวนทัศน์การวิพากษ์ (Critical Paradigm) มาใช้ในการวิจัย และใช้ระเบียบวิธี ที่ออกแบบให้สอดคล้องกับกระบวนทัศน์การวิจัยดังกล่าวได้แก่การวิจัยแบบ ผสมผสาน (Mix-Methodology Research) ประกอบด้วย ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Learning: PLA) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดตามสรุปผลการวิจัยดังนี้

ประเพณีการแข่งเรือ จังหวัดน่าน

1. เอกลักษณะของเรือแข่ง

การแข่งเรือจังหวัดน่านเป็นประเพณีการแข่งเรือที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย มีการ ปฏิบัติสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษหลายชั่วอายุคนเป็นเวลามากกว่า 200 ปี เรือแข่งจังหวัดน่านมี เอกลักษณะทางวัฒนธรรมเฉพาะพื้นที่คือ ลำเรือจะใช้ท่อนซุงทั้งท่อนมาขุดแบบเรือชะล่า และต้อง ขุดแต่งให้มีรูปร่างเพรียวเบา หัวเรือแกะเป็นรูปพญานาคหรืองูใหญ่ชูคอเป็นสง่า อ้าปากโง้ง เรียกว่า “หัวโง้ง” ส่วนหางเรือทำเป็นหางพญานาคงอนสูงอ่อนช้อยเรียกว่า “หางวัลย์” ตลอดทั้งลำเรือสลัก ลวดลาย ลงรักปิดทอง ติดกระจกสี ติดพู่ห้อยตรงหัวเรือและท้ายเรือ ส่วนตรงก้นพญาหัวเรือ(คอต่อ หัวเรือ)ปักธงประจำหมู่บ้าน ซึ่งเอกลักษณ์เด่นของเรือจังหวัดน่านที่มีหัวเรือและหางเรือเป็นรูป

พญานาคที่เรียกว่า “หัวโถ้” และ “หางวัลย์” นั้นปรากฏว่ามีเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยและในโลก

เรือแข่งพญานาคของจังหวัดน่านมีลักษณะเป็นนวัตกรรมชุมชนที่มีคุณลักษณะเป็นนวัตกรรมทางสังคมเฉพาะพื้นที่ (Place-based Community Innovation) ที่สะท้อนบริบทแวดล้อมและความเป็นมาของประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในรูปแบบของการสร้างองค์ความรู้ประจำท้องถิ่นที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ฝังลึก (Tacit Knowledge) ที่มีรากเหง้าวางอยู่บนฐานของระบบความคิด ความเชื่อและศาสนา (Belief & Religion) และการนับถือสิ่งที่เป็นอำนาจเหนือธรรมชาติ เช่น ประเพณีการบูชาและบวงสรวงพญานาคที่เชื่อว่าจํานําสู่ความสมบูรณ์ของการทำอาชีพเกษตรกรรมสามารถถดถอยลงได้ให้ฝนตกตามฤดูกาลส่งผลให้การดำรงชีวิตของคนในพื้นที่มีความสุข สงบและสันติ และความรู้ที่ปรากฏชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ที่แสดงออกในรูปแบบของนวัตกรรมชุมชน ซึ่งในที่นี้หมายถึงสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นตัวเรือที่กระทำให้เกิดการขับเคลื่อนผ่านประเพณีการแข่งขันเรือที่คนในสังคมน่านยอมรับและมีความเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม มีคุณค่า และเต็มใจและพร้อมใจที่จะนำไปปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่องจนในที่สุดประเพณีการแข่งขันเรือจังหวัดน่านจึงกลายเป็นพลังของชุมชนในอีกลักษณะหนึ่งที่ถูกถ่ายทอดต่อเนื่องกันจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง

2. กลไกการสืบทอดประเพณีการแข่งขันเรือ

ประเพณีการแข่งขันเรือจังหวัดน่านมีกระบวนการสืบทอดและสร้างประสบการณ์เรียนรู้ผ่านกระบวนการทางสังคม มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับระบบครอบครัวและเครือญาติที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบความเชื่อและศาสนาตามบริบทของชุมชนอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่มีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมแต่บรรพบุรุษที่เป็นผู้นำชุมชนและแกนนำเรือแข่งได้เปิดพื้นที่สาธารณะขึ้นในหมู่บ้านหรือชุมชนโดยใช้กิจกรรมการขุดเรือเป็นเครื่องมือชักชวนคนในสังคมให้มีโอกาสเข้าถึงตัวเรือแข่งประจำหมู่บ้าน ๆ ได้โดยง่าย เช่น กิจกรรมการขุดเรือแข่งประจำหมู่บ้าน ดังนั้นการขุดเรือแข่งประจำหมู่บ้าน/ชุมชนในอดีต จึงมีความสัมพันธ์กับมิติเรื่องวัฒนธรรมที่วางอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ธรรมชาติ ความรัก ความสามัคคี เพื่อเสริมสร้างจิตใจให้มั่นคง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และที่สำคัญคือเกิดการรวมกลุ่มของคนในแต่ละหมู่บ้านในการขุดเรือหรือการจัดหาให้มีเรือแข่งประจำหมู่บ้านซึ่งเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติโดยสมัครใจของคนในหมู่บ้านที่รวมตัวกันเองอย่างอิสระโดยปราศจากการจัดตั้งกลุ่มเรือแข่งที่เป็นการสั่งการจากภาครัฐ เป็นกลุ่มที่มีการบริหารจัดการกันและดูแลกันเองในหมู่บ้าน มีอิสระในการคิดสร้างสรรค์และตัดสินใจในขณะเดียวกันก็มีกฎระเบียบ กติกาที่เป็นแนวปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในหมู่บ้าน

ซึ่งประชาชนในหมู่บ้านที่มีความแตกต่างหลากหลาย แต่เรือแข่งของหมู่บ้านเป็นกลไกสังคมที่ทำให้ทุกคนมีความเหมือนกัน คือการมีจิตใจของความเป็นมนุษย์ในการดูแลซึ่งกันและกัน ให้เกียรติเคารพความเป็นมนุษย์ มีการปรับตัวท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงเพื่อเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในชุมชน

3. ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการการแข่งขันเรือ (พ.ศ.2426 –พ.ศ.2551)

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนปรากฏการณ์ของประเพณีการแข่งขันเรือจังหวัดน่านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สรุปสาระสำคัญของประเพณีการแข่งขันเรือ จังหวัดน่าน ดังนี้

3.1 ด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

ประเพณีแข่งเรือเป็นนวัตกรรมชุมชนที่มีความสำคัญในการทำหน้าที่เชื่อมโยงและยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนในชุมชนและระหว่างชุมชนและบริบทแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการศึกษาข้อมูลเชิงลึกจากพื้นที่วิจัย 2 หมู่บ้านคือเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับพิธีกรรมต่างๆ ในประเพณีการแข่งขันเรือ เช่น พิธีสู่ขวัญเรือ พิธีเลี้ยงผีเรือ การถวายเครื่องเซ่นแก่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่งและพิธีสู่ขวัญลูกเรือ โดยบุคคลเหล่านี้ในอดีตมีบทบาทหน้าที่เป็นลูกเรือและแกนนำเรือแข่งของหมู่บ้าน และปัจจุบันยังคงทำหน้าที่เป็นลูกเรือเข้าแข่งขันประเภทกลุ่มผู้สูงอายุ ดังนั้น จึงเป็นกลุ่มที่สามารถสะท้อนปรากฏการณ์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงทางสังคมของประเพณีการแข่งขันเรือจากปัจจุบันถอยหลังย้อนไปสู่อดีตประมาณ 50 ปี (พ.ศ.2501 –พ.ศ.2551) ใน 4 มิติคือ

3.1.1 มิติความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงทางสังคม

ประเพณีการแข่งขันเรือเมื่อนานในอดีต จัดการแข่งขันในงานประเพณีถวายทานสลากภัต หรือชาวน่านเรียกว่า “ตานก๋วยสลาก” ซึ่ง คณะศรัทธาหมู่บ้าน-ชุมชนต่าง ๆ ก็จะนำเรือแข่งบรรทุกก๋วยสลากพร้อมชาวบ้านและพระภิกษุ สามเณร ที่รับกิจนิมนต์เดินทางไปยังวัดที่มีงานประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณีการแข่งขันเรือจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สร้างความเข้มแข็งของสำนึกประวัติศาสตร์ ตอบสนองความเชื่อทางศาสนา และทำให้ชาวน่านเกิดความภาคภูมิใจในชาติพันธุ์ของตนเอง ประเพณีการแข่งขันเรือตามนัยนี้จึงเป็นที่มาของสำนึกรักบ้านเกิดที่เข้มแข็งของชาวน่านในปัจจุบัน

3.1.2 มิติวิถีการดำเนินชีวิต

ประเพณีการแข่งขันเรือเป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตของชาวน่านที่เป็นกลไกทางสังคมในการสร้างความสัมพันธ์ของคนในหมู่บ้าน ในขณะที่มีการแข่งเรือก็จะมีการตีฆ้อง กลอง ฉิ่ง ฉาบ ปาน ซึ่งเรียกว่า “ตีฆ้องล่องน่าน ตีปานแข่งเรือ”เป็นทำนองเพลงล่องน่าน

โดยผู้เฒ่าผู้แก่ก็จะลุกขึ้นฟ้อนซึ่งเป็นที่มาของท่าฟ้อน “ล่องน่าน” ที่มีเอกลักษณ์รูปแบบการฟ้อนเฉพาะตัว ส่วนรูปแบบของการแข่งเรือในอดีตของจังหวัดน่านพบว่า เป็นการแข่งเรือแบบไม่เป็นทางการที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดของคนในชุมชนและระหว่างชุมชน หลังเสร็จสิ้นพิธีทานก๋วยสลากในช่วงเช้า จะมีการแข่งเรือในช่วงบ่าย คนในชุมชนจะนำเรือแข่งมาแข่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน เรือทุกลำสามารถจับคู่แข่งขันกันได้อย่างอิสระ การแข่งขันจึงมิได้มุ่งที่การแพ้หรือชนะแต่เป็นการกระชับความสัมพันธ์ของคนในระหว่างชุมชน เพราะรางวัลที่ได้เป็นเพียงเหล้าขาวใส่กระบอกไม้ไผ่ ต่อมา มีการเปลี่ยนแปลงรางวัล เป็นตะเกียงเจ้าพายุและน้ำมันก๊าด ซึ่งสามารถนำไปจุดให้แสงสว่างเกิดประโยชน์แก่ชุมชน ส่วนในขั้นตอนของการขุดเรือต้องอาศัยทั้งฝีมือที่ประณีตและความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนเป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ที่ฝังลึก (Tacit Knowledge) และความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit knowledge) อยู่บนพื้นฐานความเชื่อว่าพญานาค เป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์และการอ่อนน้อมถ่อมตนของชาวเมืองน่านต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จะมีผลต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำให้จังหวัดน่านมีเรือที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน คือเป็นเรือที่ขุดจากไม้ทั้งต้น มีการแกะสลักหัวเรือและหางเรือเป็นรูปพญานาคที่เรียกว่า “หัวไ้อ้” และ “หางวัลย์” ที่สำคัญที่สุดคือเรือแข่งเป็นสมบัติกลางของหมู่บ้าน ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกันและมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

ในปัจจุบันประเพณีการแข่งเรือของจังหวัดน่านยังกระทำมีพิธีกรรมต่างๆ ได้แก่ พิธีสู่ขวัญเรือ พิธีเลี้ยง ฝีเรือ การถวายเครื่องเซ่นแก่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่ง และพิธีสู่ขวัญลูกเรือ ที่สำคัญคือเรือเป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงชาวน่านเข้ากับความเชื่อเรื่อง “พญานาค” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณที่เชื่อว่าจะช่วยปกป้องคุ้มครองโบราณสถาน วัดวาอารามและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพสักการะ ดังนั้น การขุดเรือยาวและตกแต่งหัวเรือและหางเรือตลอดจนลำเรือล้วนเป็นความพยายามให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับพญานาคให้มากที่สุด ผลที่ได้จากการกระทำตามความเชื่อดังกล่าว ได้แก่ ผลทางด้านจิตใจเมื่อประชาชนต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนของภาวะฝนแล้งและภัยพิบัติทางธรรมชาติ การขุดเรือแข่งในอดีต จึงวางอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ธรรมชาติ ความรัก ความสามัคคี เสริมสร้างจิตใจให้มั่นคง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย การแข่งเรือในอดีต จึงมีความสัมพันธ์กับมิติเรื่องวัฒนธรรม

3.1.3 มิติด้านเศรษฐกิจ

ประเพณีการแข่งเรือ มีองค์ประกอบที่แตกต่างและมีความหลากหลายเกี่ยวข้องกับระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มคนทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เชื่อมโยงกับระบบต่าง ๆ ในสังคมเกิดเครือข่ายกิจกรรมเชิงธุรกิจการท่องเที่ยวจำนวนมากที่เชื่อมโยงระหว่างคนในพื้นที่และ

นอกพื้นที่เช่นโรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์นำเที่ยว การโฆษณาและประชาสัมพันธ์และเกิดธุรกิจภาคบันเทิงในการเช่าดนตรีและเครื่องเสียงในกองเชียร์ของหมู่บ้านต่าง ๆ นอกจากนั้นยังเป็นพื้นที่ที่สร้างโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้จากการขายอาหาร เครื่องดื่มและสินค้าพื้นเมืองและการจัดพื้นที่บริการรับฝากรถในบริเวณใกล้เคียงกับสนามแข่งขันตามบริบทของวิถีชาวบ้านที่จะดำเนินกิจกรรมการขายและบริการเฉพาะในช่วงประเพณีการแข่งขันเรือเท่านั้น ประเพณีการแข่งขันเรือในมิติดังกล่าวจึงเป็นการสร้างโอกาสให้เกิดรายได้ให้แก่กลุ่มคนทั้งในระดับพื้นที่และภาคธุรกิจในระดับต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง แต่ในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลสูงต่อการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบทางสังคมโดยใช้ประเพณีการแข่งขันเรือเป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดประโยชน์เฉพาะกลุ่ม

3.1.4 มติเชิงนโยบาย จังหวัดน่านเป็นหนึ่งในหลายจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นพื้นที่ดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมดั่งนั้นในช่วงประเพณีการแข่งขันเรือจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้าชมการแข่งขันเรือร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแหล่งธรรมชาติของจังหวัดน่าน

ส่วนนโยบายนำร่องการส่งเสริมสุขภาพผ่านนโยบายการแข่งขันเรือปลอดน้ำเมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2548-2549และดำเนินการต่อเนื่องจนกำหนดเป็นนโยบาย“แข่งเรือปลอดเหล้า-เบียร์” ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน ผลการศึกษาพบว่าผลการรณรงค์ส่งผลให้ประชาชนเกิดการรับรู้และสร้างความตระหนักในเรื่องเมาไม่ขับ ร่วมกับมาตรการที่เข้มงวดในการตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ตามถนนที่เป็นเส้นทางที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจึงทำให้ลดสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากราจรในช่วงประเพณีการแข่งขันเรือลงได้ในระดับหนึ่ง แต่นโยบายยังไม่ประสบผลสำเร็จมากในด้านการลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้เข้าชมการแข่งขันเรือ

3.2 ด้านวิกฤตผลกระทบที่เกิดจากประเพณีการแข่งขันเรือจังหวัดน่านในปัจจุบันมี 4 มิติ คือ

3.2.1 มิติด้านสังคม

ผลการศึกษาพบว่าเป้าหมายการแข่งขันเรือในปัจจุบันเปลี่ยนไปเป็นการแข่งขันเพื่อชัยชนะอย่างจริงจังทำให้เกิดความขัดแย้งในระดับต่างๆ ส่งผลให้ชุมชนสูญเสียความประทับใจและความรู้สึกที่ดีต่อกันนำไปสู่การสูญเสียความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปความขัดแย้งใน 3 ระดับดังนี้

1) ความขัดแย้งระดับหมู่บ้าน ส่วนมากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายจำนวนมากในกระบวนการเตรียมเรือเข้าแข่งขัน ในแต่ละปี ปัจจุบันพบว่า มีประชาชนในบางส่วนไม่เห็นด้วยกับค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการเตรียมเรือ

2) ความขัดแย้งระหว่างหมู่บ้านที่มีเรือแข่ง เกิดขึ้นเนื่องจากการเกิดช่องว่างของความพร้อมด้านเศรษฐกิจในการเตรียมเรือเช่นการปรับปรุงเรือ การนำเรือไปอบต่างจังหวัด การจ้างผู้ฝึกสอน การเข้าค่ายฝึกซ้อมซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงทำให้เกิดความแตกต่างกันระหว่างศักยภาพของเรือและลูกเรือที่เป็นฝีพาย ส่งผลให้หมู่บ้านขนาดเล็ก หรือหมู่บ้านที่ขาดความพร้อมด้านเศรษฐกิจ เกิดความรู้สึกท้อแท้ไม่อยากนำเรือเข้าไปแข่งขันเพราะสามารถคาดการณ์ผลการแข่งขันล่วงหน้า ที่ต้องพบความพ่ายแพ้จากการมีความพร้อมด้านศักยภาพของเรือและฝีพายแตกต่างกันกับเรือของหมู่บ้านที่จับสลากมาประกบคู่แข่งขันกัน ซึ่งมีการจับสลากประกบคู่การแข่งขันไว้ล่วงหน้าว่าเรือที่หมู่บ้านตนเองจะต้องแข่งขันเป็นเรือของหมู่บ้านใด

3) ความขัดแย้งระหว่างทีมเรือแข่งระดับหมู่บ้านกับแกนนำในหน่วยงานที่จัดการแข่งขัน เนื่องจากมีการเปลี่ยนกติกาการแข่งขันเรือทุกปี ไม่มีความแน่นอนและหน่วยงานที่จัดได้อนุญาตให้เรือเอกชนซึ่งเป็นเรือนายทุนเข้าร่วมแข่งขันทำให้เกิดกระแสการต่อต้านจากหลายหมู่บ้าน ที่ส่งเรือเข้าแข่งขัน เนื่องจากมีบางหมู่บ้านที่นำกำลังพลทหารมาเป็นฝีพาย ทำให้สามารถกวาดชัยชนะเกือบทุกสนาม และส่งผลต่อการเล่นการพนันให้ขยายไปในวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่าการออกกฎกติกาในการแข่งขันมักขึ้นอยู่กับมติของทีมแกนนำในหน่วยงานที่จัดที่จะกำหนดขึ้นในแต่ละปี โดยที่ตัวแทนเรือหมู่บ้านต่าง ๆ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างแท้จริง เป็นลักษณะของการเชิญมาประชุมเพื่อรับรู้กฎกติกาการแข่งขันในแต่ละปี

ในมุมมองของคนในชุมชนต่อการที่มีเรือนายทุนหรือเรือของหน่วยงานทหารเข้าร่วมแข่งขันและกวาดชัยชนะไปเกือบทุกสนามนั้น พบว่าคนในชุมชนเกิดความรู้สึกว่าเป็นความเหลื่อมล้ำในเรื่องของการเตรียมความพร้อมด้านความแข็งแกร่งของทีมลูกเรือ (ฝีพายเรือแข่ง) และเกิดความรู้สึกเสียเปรียบเนื่องจากทีมลูกเรือ (ฝีพายเรือแข่ง) ในหมู่บ้านของตน ต้องประกอบอาชีพหารายได้ในตอนกลางวัน ไม่มีเวลาฝึกซ้อมมาก มีเวลาซ้อมพายเรือเฉพาะในช่วงตอนเย็น แต่ในขณะที่เรือนายทุนและเรือจากหน่วยงานทหารมีเวลาซ้อมตลอดวันทั้งช่วงเช้า กลางวันและช่วงเย็น ทำให้มีความพร้อมในความแข็งแกร่งของทีมลูกเรือโดยเฉพาะลูกเรือ (ฝีพายเรือแข่ง) เป็นทหารที่มีเงินเดือนจากระบบราชการจึงไม่ต้องเสียเวลาไปทำงานหารายได้และที่สำคัญคือคนในชุมชนมองว่าเป็นการนำเวลาราชการมาฝึกซ้อมพายเรือจึงเป็นการเอาเปรียบ

ประชาชน ความขัดแย้งดังกล่าวทำให้เกิดกระแสของความไม่พึงพอใจจนถึงขั้นที่หมู่บ้านต่างๆจะนัดหมายกันจะไม่นำเรือเข้าร่วมแข่งขัน

3.2.2 มิติด้านวัฒนธรรม จากอิทธิพลของการเปลี่ยนเป้าหมายการแข่งขัน ได้ส่งผลกระทบต่อประเพณีการแข่งขันเรือ จังหวัดน่าน ดังนี้

1) เกิดการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายการแข่งขันเรือ จากเดิมเป็นการแข่งเรือเพื่อการอนุรักษ์สืบทอดประเพณี แต่ปัจจุบันเปลี่ยนเป้าหมายเป็นการแข่งขันกันอย่างรุนแรงเพื่อมุ่งชัยชนะและผลประโยชน์ทางด้านการท่องเที่ยว ด้านธุรกิจ และกิจกรรมผดึกฎหมายอื่นๆ โดยพบว่า ในระหว่างที่มีงานแข่งเรือ ได้มีการเล่นพนันผลการแข่งขันอย่างกว้างขวางและเปิดเผย แต่ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือ ทิศทางของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของคนในชุมชนและระหว่างชุมชนเกิดความขัดแย้งกันมากขึ้น ในมุมมองของคนในชุมชนให้ข้อมูลว่าจากเดิมในอดีตเข้าร่วมประเพณีการแข่งขันเรืออย่างมีความสุข สนุกสนาน แต่ปัจจุบันเป้าหมายการแข่งขันเปลี่ยนเป็นมุ่งเน้นชัยชนะทำให้เกิดความกดดัน ความเครียด และความวิตกกังวลในกลุ่มแกนนำเรือแข่งทีมลูกเรือ (ฝีพายเรือแข่ง) และสมาชิกกองเชียร์ ของแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นการทำลายวัฒนธรรมโดยผู้ใช้วัฒนธรรม (Cultural destructive Creation) ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับประเพณีการแข่งขันเรือในบริบทต่าง ๆ และมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปีหากไม่ได้รับการแก้ไขในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องน่าจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาและสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในระยะยาว

2) สูญเสียเอกลักษณ์ของเรือแข่ง สืบเนื่องจากการเปลี่ยนเป้าหมายการแข่งขันที่มุ่งเน้นชัยชนะส่งผลให้ชุมชนหลายชุมชนมีการปรับเปลี่ยนรูปทรงของเรือเพื่อให้เป็นปัจจัยเพื่อการขับเคลื่อนได้รวดเร็วขึ้น จากเดิมเรือเมืองน่านมีความสวยงามที่แตกต่างไปจากเรือของจังหวัดอื่นๆคือเป็นเรือขุดจากไม้ทั้งต้น แกะสลักหัวเรือและหางเรือเป็นรูปพญานาค แต่ปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของตัวเรือจากเรือขุดไปเป็นเรือที่แยกชิ้นแล้วนำมาต่อกันเรียกว่า "การต่อเรือ" ทั้งนี้ เพื่อให้ตัวเรือสั้นและมีความเร็วเล็กเป็นรูปปลาช่อน และที่สำคัญคือมีการเปลี่ยนแปลงส่วนหัวและหางของเรือ จากเดิมหัวเรือที่แกะสลักเป็นรูปพญานาคใหญ่ ชูคอเป็นสง่า อ้าปากไ้ง่ ที่ให้ความรู้สึกน่าเกรงขามและสง่างามที่เรียกว่า "หัวไ้" ก็เปลี่ยนเป็นหัวเรือพญานาคขนาดเล็ก ขาดความน่าเกรงขามและไม่สง่างามเหมือนเดิม ส่วนหางเรือที่เรียกว่า "หางวัลย์" ทำเป็นหางพญานาคองสูงก็ปรับเป็นหางพญานาคที่สั้นลงไม่โค้งยาวองงามเหมือนเดิมเพื่อให้เคลื่อนที่ได้เร็วขึ้น ซึ่งกระทบต่อความรู้สึกและเกิดวิพากษ์วิจารณ์ของผู้เข้าชมการแข่งขันเรือเป็นอย่าง

มาก สภาพดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อ อัตลักษณ์เรือแข่งเมืองน่านที่สืบทอดมานานมากกว่า 200 ปี

นอกจากนี้ยังพบว่าผลที่เกิดจากการจ้างช่างต่อเรือและผู้ฝึกสอนพายเรือมาจากต่างจังหวัดได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์เรือน่านในด้านอื่นๆตามมาเช่น การเปลี่ยนลวดลายบนแผนเรือ (กาบเรือ) ทั้ง 2 ข้างจากเดิมเป็นลวดลายพื้นเมืองน่านที่มีลักษณะเฉพาะได้ปรับเปลี่ยนไปเป็นลวดลายอื่น ๆ และการเปลี่ยนชื่อเรือ จากเดิมชื่อเรือจะตั้งตามชื่อหมู่บ้าน ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นชื่ออื่น ๆ ที่นำหน้าด้วยคำว่า เจ้าแม่ หรือเทพ เช่น เจ้าแม่สร้อยฟ้า เทพเจดีย์เงิน และมีเรือบางหมู่บ้านยินยอมให้นำเอาตราสัญลักษณ์ของช่างต่อเรือจากต่างจังหวัด อาทิ จังหวัดพิจิตร นครสวรรค์ พิษณุโลก ชุมพร สุราษฎร์ธานี มาติดไว้ในส่วนช่วงต่อระหว่างหัวเรือกับตัวเรือ เพื่อบ่งบอกความหมายไปถึงช่างที่ปรับปรุงเรือลำนั้น ๆ นอกจากนั้นยังเกิดผลกระทบไปถึงด้านพิธีกรรมเกี่ยวกับเรือแข่งจากอิทธิพลของผู้ฝึกสอนพายเรือจากต่างจังหวัดที่ได้ปรับเปลี่ยนพิธีกรรมที่เกี่ยวกับเรือแข่งเช่นองค์ประกอบของสิ่งของสำหรับบวงสรวงสิ่งที่เป็นอำนาจเหนือธรรมชาติต่าง ๆ ตามความเชื่อบนพื้นที่ช่วงต่อระหว่างหัวเรือและตัวเรือ และมีการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์ในด้านอื่น ๆ อีกมากมายเช่น ลักษณะการพาย จำนวนคนพาย รูปแบบจัดที่นั่งของฝีพายซึ่งจนแตกต่างไปจากลักษณะเดิมโดยสิ้นเชิง

3) สูญเสียรูปแบบประเพณีการแข่งขันเรือเมืองน่าน จากการมุ่งเน้นการแข่งขันส่งผลให้รูปแบบเรือเมืองน่านบางส่วนหายไปจากลำน้ำน่านคือเรือโหวหรือเรือประเภทสวยงามที่ดัดแปลงจากการนำเรือแข่งมาประดับประดาตกแต่งเป็นเรือโหวประกวด ซึ่งจากประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา ก่อนที่จะเริ่มพิธีเปิดการแข่งขัน จะมีการประกวดเรือโหวของหมู่บ้านต่าง ๆ ล่องมาตามลำน้ำน่านอย่างสวยงามอลังการ หลังเสร็จสิ้นพิธีเปิดเรือโหว เรือส่วนใหญ่ก็จะปรับเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นเรือแข่งประเภทเรือเร็ว ซึ่งการประกวดเรือโหวของจังหวัดน่านเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนจังหวัดอื่นๆ และได้ปฏิบัติสืบทอดติดต่อกันมาเป็นเวลานานเคียงคู่กันมากับการแข่งเรือพาย แต่เมื่อเป้าหมายการแข่งขันเรือเปลี่ยนไปโดยหมู่บ้านต่าง ๆ มุ่งหวังเพียงชัยชนะเพื่อทุ่มเทการบริหารจัดการงบประมาณและกำลังคนไปในการแข่งเรือพาย เปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการในชุมชนในการเตรียมเรือเข้าแข่งขันจึงส่งผลให้เรือโหวหายไปจากลำน้ำน่าน

3.2.3 มิติเศรษฐกิจ

ผลกระทบจากการปรับเปลี่ยนเอกลักษณ์โครงสร้างของเรือจากการขุดเรือเป็นการต่อเรือซึ่งเป็นเทคนิคจากภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ และการปรับเปลี่ยนรูปทรงต่าง ๆ ในมิติด้านวัฒนธรรมทำให้เกิดผลกระทบต่อการบริหาร

จัดการในการเตรียมเรือแข่งของแต่ละหมู่บ้าน จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในหมู่บ้านในปีพ.ศ.2551 พบว่าค่าใช้จ่ายในภาพรวมของ 44 หมู่บ้านรวมเป็นเงิน 8 ล้านบาทต่อปี และค่าเฉลี่ยต่อหมู่บ้าน เป็นเงิน 1-8 แสนบาทต่อหมู่บ้านซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินที่ได้จากการระดมทุนในรูปแบบต่าง ๆ ตามศักยภาพของแต่ละชุมชน และผลจากการสำรวจค่าใช้จ่าย 3 อันดับแรกของแต่ละหมู่บ้านในการบริหารจัดการการแข่งขันพบว่า อันดับ 1 จ่ายเป็นค่าปรับปรุงเรือ ซ่อมเรือ ค่าไม้พาย และการส่งเรือไปอบต่างจังหวัดเช่นราชบุรี อันดับ 2 จ่ายเป็นค่า ค่าบำรุงขวัญ สวัสดิการลูกเรือ และอันดับ 3 จ่ายเป็นค่า ค่าอาหาร เครื่องดื่ม บำรุงร่างกายและเครื่องดื่มชูกำลัง

3.2.4 มิติด้านสุขภาพ ในช่วงระยะเวลาการจัดงานประเพณีการแข่งขันเรือประมาณสองสัปดาห์ พื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำน่านทั้งสองฝั่งจะถูกภาคธุรกิจนำพาชิงพื้นที่ไปโฆษณาและประชาสัมพันธ์จูงใจให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในรูปแบบของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณในการจัดงานแข่งเรือ และพ่วงด้วยข้อความที่เป็นการกระตุ้นในการดื่มและมีรายการลด แลก แจก แถม จึงทำให้เป็นปัจจัยเอื้อให้ผู้แสดงทางสังคม(Actor)ในชุมชนเช่นกลุ่มแกนนำ กลุ่มฝีพายเรือ กลุ่มกองเชียร์จากหมู่บ้านที่มีเรือเข้าแข่งขันตลอดจนผู้เข้าชมการแข่งขันเรือทั่วไปสามารถเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังได้ง่ายในบริเวณจัดงานประเพณีการแข่งขันเรือทำให้ประชาชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงมากและส่งผลกระทบให้เกิดอุบัติเหตุจราจรในระหว่างการจัดงานประเพณีแข่งเรือสูงมากกว่าเทศกาลอื่นๆในจังหวัดน่าน

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ผลการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้แสดงทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการจัดประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน จำนวน 500 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มลูกเรือ จำนวน 320 คน กลุ่มแกนนำเรือแข่งจำนวน 90 คน และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง จำนวน 90 คน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม ตามประเด็นในตอนๆที่ 1-3 ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ

ตอนที่ 2.1 รูปแบบพฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 2.1.1 รูปแบบพฤติกรรมการณ์เครื่องมือเครื่องใช้แอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวัน

ส่วนที่ 2.1.2 รูปแบบพฤติกรรมการณ์เครื่องมือเครื่องใช้แอลกอฮอล์ในประเพณีการแข่งขันเรือ

ตอนที่ 2.2 องค์ประกอบในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 2.2.1 สถานที่ เวลา ความรู้สึก บรรยากาศในระหว่างดื่ม

ส่วนที่ 2.2.2 ความถี่การดื่มต่อสัปดาห์และปริมาณที่ดื่มต่อครั้ง

ส่วนที่ 2.2.3 บุคคลที่ร่วมดื่มในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ส่วนที่ 2.2.4 เหตุผลที่ดื่มในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ส่วนที่ 2.2.5 ผลกระทบจากการดื่มช่วงเทศกาลประเพณีแข่งขันเรือ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการณ์เครื่องมือเครื่องใช้แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ตอน 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อ

ส่วนที่ 3.1.1 ความเชื่อทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการดื่ม

ส่วนที่ 3.1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญ

ตอน 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์

ส่วนที่ 3.2.1 ความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่ม

ส่วนที่ 3.2.2 ผลด้านสุขภาพที่เกิดจากการดื่ม

ส่วนที่ 3.2.3 สัมพันธภาพทางสังคมที่เกิดจากการดื่ม

ตอน 3.3 ปัจจัยด้านครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด

ส่วนที่ 3.3.1 ความคิดเห็นของสมาชิกในครอบครัวต่อการดื่ม

ส่วนที่ 3.3.2 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ดื่ม

ตอน 3.4 ปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชน

ส่วนที่ 3.4.1 การเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตอน 3.5 ปัจจัยด้านสื่อ

ส่วนที่ 3.5.1 แหล่งสื่อที่ทำให้รู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ส่วนที่ 3.5.2 กระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่ม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	320	100	90	100	9	10.0
หญิง	-	-	-	-	81	90.0
รวม	320		90		90	
อายุ						
15-17 ปี	23	7.2	-	-	-	-
18-20 ปี	73	22.8	-	-	-	-
21 -30 ปี	115	35.9	5	5.5	8	8.9
31 – 40 ปี	52	16.2	21	23.3	28	31.2
41 – 50 ปี	54	17.0	51	56.8	41	45.6
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	3	0.9	13	14.4	13	14.3
รวม	320		90		90	
ประสบการณ์ตามบทบาทการแข่งขันเรือในชุมชน						
ไม่เกิน 5 ปี	114	35.63	4	4.4	12	13.3
6 – 10 ปี	63	19.7	21	23.3	9	10.0
11-20 ปี	87	27.2	52	57.9	27	30.0
21 – 30 ปี	3	0.9	4	4.4	3	3.3
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส						
โสด	121	37.8	10	11.1	6	6.7
สมรส	190	59.4	79	87.8	83	92.2
หม้าย	-	-	-	-	-	-
หย่า	-	-	1	1.1	1	1.1
แยกกันอยู่	9	2.8	-	-	-	-
รวม	320		90		90	
ระดับการศึกษา						
ไม่ได้เรียนหรือต่ำกว่า	10	3.1	4	4.4	-	-
ประถมศึกษา						
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	33	10.3	50	33.3	33	36.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	14.1	15	16.7	21	23.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	89	27.8	20	22.2	26	28.9
ประกาศนียบัตร ระดับปวช.หรือ	78	24.4	8	8.9	6	6.7
อปวส.						
อนุปริญญา	12	3.8	2	2.3	-	-
ปริญญาตรี	53	16.5	11	12.2	4	4.4
รวม	320		90		90	
อาชีพ						
นักเรียนหรือนักศึกษา	94	29.3	-	-	-	-
ทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์	157	49.1	64	71.1	71	78.9
รับจ้าง						

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
ค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว	25	7.8	15	16.7	12	13.3
รัฐวิสาหกิจ	33	10.3	1	1.1	2	2.2
รับราชการ	4	1.3	8	8.9	5	5.6
รวม	320		90		90	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน						
นักเรียน/นักศึกษา(กลุ่มไม่มีรายได้)	94	29.3	-	-	-	-
ต่ำกว่า 2,000 บาท	6	1.9	1	1.1	3	3.3
2,000 - 4,000 บาท	50	15.6	15	16.7	30	33.3
4,001 - 6,000 บาท	66	20.6	23	25.5	32	35.6
6,001 - 8,000 บาท	30	9.4	20	22.2	9	10.0
8,000 -10,000 บาท	38	11.9	17	18.9	9	10.0
10,001 บาท ขึ้นไป	36	11.3	14	15.6	7	7.8
รวม	320		90		90	

จากตาราง 5 พบว่าข้อมูลทั่วไปของกลุ่มลูกเรือ เป็นเพศชาย ร้อยละ 100 มีช่วงอายุ 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 18-20 ปี ช่วงอายุ 41-50 ปีและ ช่วงอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.8 , 17.0 และ 16.2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณากลุ่มอายุ พบว่ากลุ่มลูกเรือที่มีอายุมากที่สุดคือมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.9 และอายุน้อยที่สุดคือ 15-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.2 ส่วนประสบการณ์ทำหน้าที่ตามบทบาทในประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน พบว่าทำหน้าที่มาไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.63 รองลงมาคือ 11-20 ปี 6-10 ปี และ 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.2, 19.7 และ 0.9 ตามลำดับ กลุ่มลูกเรือมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาคือ โสด คิดเป็นร้อยละ 37.8 ส่วนการศึกษาพบว่าจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือ ประกาศนียบัตร ระดับ ปวช. หรือ ปวส. ปริญญาตรี มัธยมศึกษา

ตอนต้น และประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 24.4, 16.5, 14.1 และ 10.3 ตามลำดับ กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือนักเรียน นักศึกษา รัฐวิสาหกิจและค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 29.3 , 10.3 และ 7.8 ตามลำดับ ส่วนเรื่องรายได้ พบว่ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,001-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.6 รองลงมาคือ 2,000-4,000 บาทต่อเดือน 8,000-10,000 บาทต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปต่อเดือนและ 6,001 - 8,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15.6, 11.9, 11.3 และ 9.4 ตามลำดับ

ส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าเป็นเพศชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนมากมีช่วงอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31–40 ปี ช่วงอายุ มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป และ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.3, 14.4 และ 5.5 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ทำหน้าที่ตามบทบาทในประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนพบว่าทำหน้าที่มานาน 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาคือมีประสบการณ์ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมี 2 รายการที่มีจำนวนเท่ากันคือทำหน้าที่มา ไม่เกิน 5 ปี และ 21–30 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.4 และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 87.8 ส่วนการศึกษาพบว่าจบชั้นประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้นและปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.2, 16.7 และ 12.2 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาคือ ค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.7 และ 8.9 ตามลำดับ ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีรายได้ 4,001 - 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ 6,001-8,000 บาท 8,000 - 10,000 บาท 2,000 - 4,000 บาทและ 10,001 บาท ขึ้นไปต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 22.2, 18.9 , 16.7 และ 15.6 ตามลำดับ

ส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่ง พบว่า เป็นเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ 90 มีอายุช่วง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมามีช่วงอายุ 31 – 40 ปี ช่วงอายุ มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป และ ช่วงอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.2, 14.3 และ 8.9 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ทำหน้าที่ตามบทบาทในประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนพบว่าทำหน้าที่มานาน 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ ไม่เกิน 5 ปี 6-10 ปี และ 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3, 10.0 และ 3.3 ตามลำดับ กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 92.2 ส่วนการศึกษาพบว่าจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 28.9 และ 23.3 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 78.9 รองลงมาคือค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ 5.6 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,001 - 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ 2,000-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3

และมี 2 รายการที่มีค่าร้อยละเท่ากันคือ 6,001 - 8,000 บาท และ 8,000 บาท - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ตอนที่ 2.1 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 2.1.1 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิต

ตาราง 6 แสดงรูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิต

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
อายุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก						
น้อยกว่า 15 ปี	95	29.7	-	-	-	-
อายุ 15 – 17 ปี	122	38.1	13	14.4	7	7.8
อายุ 18 – 20 ปี	102	31.9	58	64.5	24	26.7
อายุ 21 – 23 ปี	1	0.3	15	16.7	30	33.3
อายุ 24 – 26 ปี	-	-	4	4.4	27	30.0
อายุ 27 – 29 ปี	-	-	-	-	1	1.1
อายุ 30 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	1	1.1
รวม	320		90		90	
รวมระยะเวลาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิต จนถึงปัจจุบัน						
น้อยกว่า 5 ปี	53	16.6	1	1.1	1	1.1
5 – 10 ปี	142	44.4	5	5.6	2	2.2
11 – 20 ปี	59	18.4	14	15.6	47	54.4
21 – 30 ปี	60	18.7	57	63.3	25	27.8
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	6	1.9	13	14.4	13	14.5
รวม	320		90		90	

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
บุคคลที่มีส่วนในการดื่มครั้งแรก						
ตัวเอง	79	24.7	26	28.9	10	11.1
พ่อ หรือ แม่ หรือ ญาติพี่น้อง	-	-	-	-	-	-
เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน	241	75.3	54	60.0	74	82.2
สามี/ภรรยา	-	-	10	11.1	6	6.7
รวม	320		90		90	
ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรกในชีวิต						
เหล้าขาว	178	55.6	51	56.6	45	50.0
เหล้าแดง	33	10.3	15	16.7	9	10.0
เบียร์	109	34.1	24	26.7	36	40.0
ไวน์หรือสปาย	-	-	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 6 พบว่าอายุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิตของกลุ่มลูกเรือคือดื่มช่วงอายุ 15 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือช่วงอายุ 18 – 20 ปี และช่วงอายุน้อยกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.9 และ 29.7 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิตมาจนถึงปัจจุบัน พบว่าส่วนมากดื่มมานาน 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคือ ดื่มมานาน 21 – 30 ปี 11 – 20 ปี และ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.7 , 18.4 และ 16.6 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในชีวิตคือเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน คิดเป็น ร้อยละ 75.3 รองลงมาคือตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 24.7 ส่วนประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรกในชีวิตนั้น กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่เลือกดื่มเหล้าขาว คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือ เบียร์ และ เหล้าแดง คิดเป็นร้อยละ 34.1 และ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าตีเครื่องตีแมลงกอสครั้งแรกในช่วงอายุ 18 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 21 – 23 ปี และช่วงอายุ 15 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.7 และ 14.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการตีครั้งแรกในชีวิตมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากตีมานาน 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ ตีมานาน 11 – 20 ปี และ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.6 และ 14.4 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ตีเครื่องตีแมลงกอสครั้งแรกในชีวิตคือเพื่อนที่ใกล้ชิด และเพื่อนร่วมงาน คิดเป็น ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือตนเอง และ ภรรยาเป็นคนชักชวน คิดเป็น ร้อยละ 28.9 และ 11.1 ตามลำดับ ส่วนประเภทของเครื่องตีแมลงกอสที่ตีครั้งแรกในชีวิต นั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่เลือกตีเหล็กตีคน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือ เบียร์ และ เหล้าแดง คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 26.7, และ 16.7 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งตีเครื่องตีฆูกำลังครั้งแรกในช่วงอายุ 21 – 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือช่วงอายุ 24 – 26 ปี ช่วงอายุ 18 – 20 ปี และ ช่วงอายุ 15 – 17 ปี คิดเป็น ร้อยละ 33.3, 30.0 , 26.7 และ 7.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการตีครั้งแรกมาจนถึงปัจจุบัน พบว่าตีมานาน 11 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาคือ ตีมานาน 21 – 30 ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.8, 14.5 ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ตีครั้งแรกในชีวิตคือเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาคือตัดสินใจตีด้วยตัวเอง และสามีเป็นคนชักชวน ร้อยละ 11.1 และ 6.7 ส่วนประเภทของเครื่องตีฆูกำลังที่ตีครั้งแรกในชีวิตนั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนใหญ่เลือกตีเหล็กตีคน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือเบียร์ และเหล้าแดง คิดเป็นร้อยละ 40.0 และ 10.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.1.2 รูปแบบพฤติกรรมการตีเครื่องตีแมลงกอสครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือ

ตาราง 7 แสดงรูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือ

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.อายุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันแข่งเรือ						
น้อยกว่า 15 ปี	55	17.2	-	-	-	-
อายุ 15 – 17 ปี	103	32.2	6	6.7	-	-
อายุ 18 – 20 ปี	161	50.3	65	72.2	14	15.6
อายุ 21 – 23 ปี	1	0.3	12	13.3	18	20.0
อายุ 24 – 26 ปี	-	-	6	6.7	37	41.1
อายุ 27 – 29 ปี	-	-	-	-	8	8.9
อายุ 30 ปีขึ้นไป	-	-	1	1.1	13	14.4
รวม	320		90		90	
2.ระยะเวลาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันแข่งเรือจนถึงปัจจุบัน						
น้อยกว่า 5 ปี	78	24.3	1	1.1	3	3.3
5 – 10 ปี	119	37.1	5	5.6	9	10.0
11 – 20 ปี	62	19.4	19	21.1	48	53.4
21 – 30 ปี	57	17.9	52	57.8	22	24.4
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	4	1.3	13	14.4	8	8.9
รวม	320		90		90	
3.บุคคลที่มีส่วนในการดื่มในช่วงแข่งเรือ						
ตัวเอง	136	42.5	25	27.8	21	23.3
พ่อ หรือ แม่ หรือ ญาติพี่น้อง	-	-	-	-	2	2.2
เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน	184	57.5	65	72.2	67	74.5

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
บุคคลที่มีส่วนในการตีในช่วงแข่งเรือ(ต่อ)						
รวม	320		90		90	
4.ชนิดของเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตีในช่วงประเพณีแข่งเรือ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
เหล้าขาว	207	64.7	56	62.2	35	38.9
เหล้าแดง	113	35.3	42	46.7	28	31.1
เบียร์	164	51.3	38	42.2	48	53.3
ไวน์หรือสปาย	-	-	-	-	4	4.4
5.ปริมาณเฉลี่ยของเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตีในแต่ละครั้ง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
แอลกอฮอล์						
1 - 2 แก้ว	8	2.5	11	12.2	23	25.6
3 - 4 แก้ว	69	21.5	41	45.7	26	28.9
5 - 6 แก้ว	118	36.9	11	12.2	-	-
มากกว่า 6 แก้ว	42	13.1	8	8.9	-	-
เบียร์						
1 - 2 กระป๋อง	26	8.1	7	7.8	16	17.7
3 - 4 กระป๋อง	21	6.6	4	4.4	-	-
5 - 6 กระป๋อง	-	-	-	-	-	-
มากกว่า 6 กระป๋อง	-	-	3	3.3	-	-
ครึ่งขวด - 1 ขวด	16	5.0	3	3.3	15	16.7
มากกว่า 1 - 2 ขวด	13	4.1	1	1.1	8	8.9
มากกว่า 2 - 3 ขวด	7	2.2	1	1.1	2	2.2

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
6.ปริมาณเฉลี่ยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และจำนวนคนที่รวมกลุ่มกันดื่มในแต่ละครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
เหล้าแดง						
1 - 4 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	15	4.7	2	2.2	-	-
5 - 8 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	13	4.1	20	22.2	-	-
5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	10	3.1	1	1.1	-	-
5 - 8 คน มากกว่า 6 ขวด	1	0.3	-	-	-	-
9 - 12 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	-	-	1	1.1	-	-
9 - 12 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	6	1.9	-	-	-	-
เหล้าขาว						
1 - 4 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	40	12.5	17	18.9	-	-
1 - 4 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	-	-	1	1.1	-	-
5 - 8 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	115	35.9	18	20.0		
5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	16	5.0	6	6.7		
9 - 12 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	3	0.9	-	-	-	-
9 - 12 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	3	0.9	2	2.2	-	-
9 - 12 คน จำนวน 5 - 6 ขวด	9	2.8	-	-	-	-
เบียร์						
1 - 4 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	8	2.5	-	-	-	-
1 - 4 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	13	4.1	-	-	-	-
1 - 4 คน จำนวน 5 - 6 ขวด	7	2.2	-	-	-	-
1 - 4 คน มากกว่า 6 ขวด	4	1.3	3	3.3	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
เบียร์ (ต่อ)						
5 - 8 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	1	0.3	1	1.1	-	-
5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	15	4.7	1	1.1	-	-
5 - 8 คน จำนวน 5 - 6 ขวด	5	1.6	1	1.1	-	-
5 - 8 คน มากกว่า 6 ขวด	33	10.3	6	6.7	-	-
9 - 12 คน จำนวน 1 - 2 ขวด	-	-	-	-	-	-
9 - 12 คน จำนวน 3 - 4 ขวด	-	-	3	3.3	-	-
7. ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
แบบเปิดเผย	-	-	12	13.3	-	-
ปกปิดโดยใช้หนังสือหนังสือพิมพ์ห่อขวด	114	35.6	34	37.8	90	100.0
ปกปิดโดยใช้แก้วกาแฟหรือ แก้วพลาสติก	92	28.8	49	54.4	90	100.0
ปกปิดโดยใช้ขวดน้ำดื่มพลาสติกสี	194	60.6	48	53.3	88	97.8
ปกปิดโดยใช้ขวดน้ำอัดลม	5	1.6	5	5.6	-	-
8. วิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ดื่มแบบโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่น	142	44.4	63	70.0	67	74.4
ดื่มแบบผสมโซดา	62	19.4	18	20.0	4	4.4
ดื่มแบบผสมกับน้ำ	132	41.2	14	15.6	8	8.9
ดื่มแบบผสมกับน้ำอัดลม	4	1.3	-	-	30	33.3
ดื่มแบบผสมกับเครื่องดื่มชูกำลัง	2	0.6	1	1.1	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
9. เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ ผสมกับเครื่องดื่มชนิดอื่น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
เพิ่มปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น	89	27.8	2	2.2	-	-
ลดปริมาณแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มลง	51	15.9	18	20.0	-	-
ปรับรสชาติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ดื่มได้ง่าย	99	30.9	22	24.4	33	36.7
กระตุ้นความสนุกสนานความเร้าใจ	7	2.2	-	-	-	-

จากตาราง 7 พบว่าอายุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือของกลุ่มลูกเรือคือ "ดื่มช่วงอายุ 18 – 20 ปี" คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ "ช่วงอายุ 15 – 17 ปี" และ "ช่วงอายุน้อยกว่า 15 ปี" คิดเป็นร้อยละ 32.2 และ 17.2 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือมาจนถึงปัจจุบัน พบว่า "ดื่มมานาน 5 – 10 ปี" คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาคือ "ดื่มมาน้อยกว่า 5 ปี" "11 – 20 ปี" และ "21 – 30 ปี" คิดเป็นร้อยละ 24.3 , 19.4 และ 17.9 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือคือ "เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน" คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาคือ "ตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง" คิดเป็นร้อยละ 42.5 ส่วนประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรื่อนั้น กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่เลือกดื่ม "เหล้าขาว" คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมาคือ "เบียร์" และ "เหล้าแดง" คิดเป็นร้อยละ 51.3 และ 35.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปริมาณเฉลี่ยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มในแต่ละครั้ง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ นั้น พบว่า กลุ่มลูกเรือดื่มเหล้าในปริมาณ "5 - 6 แก้ว"

คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือดื่มในปริมาณ “3 - 4 แ่ง” “มากกว่า 6 แ่ง” และ “1-2 แ่ง” คิดเป็นร้อยละ 21.5 , 13.1 และ 2.5 ตามลำดับ ส่วนการดื่มเบียร์ที่บรรจุกระป๋อง พบว่าดื่มในปริมาณ “1-2 กระป๋อง” คิดเป็นร้อยละ 8.1 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ “3 - 4 กระป๋อง” คิดเป็นร้อยละ 6.6 ส่วนการดื่มเบียร์ที่บรรจุขวด พบว่าดื่มในปริมาณ “ครึ่งขวด - 1 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 5.0 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ “มากกว่า 1 - 2 ขวด” และ “มากกว่า 2- 3 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 4.1 และ 2.2 ตามลำดับ

ส่วนประเด็นปริมาณเฉลี่ยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และจำนวนคนที่รวมกลุ่มกันดื่มในแต่ละครั้ง แยกตามประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ากลุ่มลูกเรือที่มีการรวมกลุ่มกันดื่มเหล้าแดงได้แก่ รวมกลุ่มกันดื่ม “1- 4 คน จำนวน 1- 2 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 4.7 รองลงมาได้แก่ “5 - 8 คน จำนวน 1-2 ขวด” “5- 8 คน จำนวน 3- 4 ขวด” และ “9 -12 คน จำนวน 3 - 4 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 4.1 , 3.1 และ 1.9 ตามลำดับ

ส่วนการรวมกลุ่มกันดื่มเหล้าขาว กลุ่มลูกเรือที่มีการรวมกลุ่มกันได้แก่ “รวมกลุ่มกันดื่ม 5 - 8 คน จำนวน 1-2 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาได้แก่ “1- 4 คน จำนวน 1- 2 ขวด” “5 - 8 คน จำนวน 3-4 ขวด” และ “9-12 คน จำนวน 5-6 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 12.5 , 5.0 และ 2.8 ตามลำดับ

ส่วนการรวมกลุ่มกันดื่มเบียร์กลุ่มลูกเรือที่มีการรวมกลุ่มกันได้แก่ “รวมกลุ่มกัน 5-8 คน มากกว่า 6 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาได้แก่ “5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด” “1- 4 คน จำนวน 3 - 4 ขวด” “1- 4 คน จำนวน 1 - 2 ขวด” และ “1- 4 คน จำนวน 5 - 6 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 4.7 , 4.1 , 2.5 และ 2.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประเด็นลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มลูกเรือมีลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบปกปิดเพียงลักษณะเดียวได้แก่ “ปกปิดโดยเทใส่ขวดน้ำดื่มพลาสติก” คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาได้แก่ “ปกปิดโดยใช้น้ำส้วมน้ำส้วมพิมพ์ห่อขวด” “ปกปิดโดยใส่แก้วกาแฟหรือ แก้วพลาสติก” และ “ปกปิดโดยเทใส่ขวดน้ำอัดลม” คิดเป็นร้อยละ 35.6 , 28.8 และ 1.6 ตามลำดับ ส่วนวิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มลูกเรือมีวิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ดื่มแบบโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่น” คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาได้แก่ “ดื่มแบบผสมกับน้ำ” “ดื่มแบบผสมโซดา” และ “ดื่มแบบผสมกับน้ำอัดลม” คิดเป็นร้อยละ 41.2 , 19.4 และ 1.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเหตุผลในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ ผสมกับเครื่องตีชนิดอื่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มลูกเรือมีเหตุผลในการผสมกับเครื่องตีชนิดอื่น ได้แก่ “ปรับรสชาติเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้ดื่มได้ง่าย” คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาได้แก่ “เพิ่มปริมาณเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น” “ลดปริมาณแอลกอฮอล์ในเครื่องตีมลง” “กระตุ้นความสนุกสนานความเข้าใจ” คิดเป็นร้อยละ 27.8 , 15.9 และ 2.2 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือ ใน “ช่วงอายุ 18 – 20 ปี” คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาคือ “ช่วงอายุ 21 – 23 ปี” และ “ช่วงอายุ 15 – 17 ปี” คิดเป็นร้อยละ 13.3 และมี จำนวนช่วงอายุ 2 รายการที่มีจำนวนผู้ตีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ได้แก่ “ช่วงอายุ 15 – 17 ปี” และ “ช่วงอายุ 24 – 26 ปี”

เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการตีครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ตีมานาน “21 – 30 ปี” คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ ตีมานาน “11 – 20 ปี” “มากกว่า 30 ปีขึ้นไป” และ “5 – 10 ปี” คิดเป็นร้อยละ 21.1 , 14.4 และ 5.6 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือคือ “เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน” คิดเป็น ร้อยละ 72.2 รองลงมาคือ “ตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ 27.8 ส่วนประเภทของเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตีครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรื่อนั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่เลือกตี “เหล้าขาว” คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาคือ “เหล้าแดง” และ “เบียร์” คิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 42.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปริมาณเฉลี่ยของเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตีในแต่ละครั้ง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อแยกตามประเภทของเครื่องตีนั้น พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง ตี “เหล้า” ในปริมาณ “3 - 4 แ่ง” คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาคือ มีปริมาณเหล้า 2 รายการที่มีจำนวนผู้ตีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ได้แก่ ปริมาณ “1 - 2 แ่ง” และ “5 - 6 แ่ง” และพบว่าการตีเหล้าในปริมาณที่ “มากกว่า 6 แ่ง” คิดเป็นร้อยละ 8.9

ส่วนการตีเบียร์ที่บรรจุเป็นกระป๋อง พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งตีในปริมาณ “1-2 กระป๋อง” คิดเป็นร้อยละ 7.8 รองลงมาคือ ตีในปริมาณ “3 - 4 กระป๋อง” และ “มากกว่า 6 กระป๋อง” คิดเป็นร้อยละ 4.4 และ 3.3 ตามลำดับ ส่วนการตีเบียร์ที่บรรจุขวด พบว่าตีในปริมาณ “ครึ่งขวด - 1 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 3.3

ส่วนประเด็นปริมาณเฉลี่ยของเครื่องตีแอลกอฮอล์และจำนวนคนที่รวมกลุ่มกันตีในแต่ละครั้ง แยกตามประเภทของเครื่องตีแอลกอฮอล์ พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการรวมกลุ่มกันตี “เหล้าแดง” ได้แก่ รวมกลุ่มกันตี “5 - 8 คน จำนวน 1 - 2 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา

ได้แก่ “1 - 4 คน จำนวน 1 - 2 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 2.2 และมีการรวมกลุ่มกันดื่มใน 2 รายการที่มีจำนวนผู้ดื่มเท่ากันคือ ร้อยละ 1.1 ได้แก่ “5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด” และ “9 - 12 คน จำนวน 1 - 2 ขวด” “

ส่วนการรวมกลุ่มกันดื่ม “เหล้าขาว” กลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการรวมกลุ่มกันดื่มได้แก่ “รวมกลุ่มกันดื่ม” 5-8 คน จำนวน 1-2 ขวด คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาได้แก่ “1 - 4 คน จำนวน 1 - 2 ขวด” “5-8 คน จำนวน 3-4 ขวด” และ “9-12 คน จำนวน 3-4 ขวด” คิดเป็นร้อยละ 18.9 , 6.7 และ 2.2 ตามลำดับ

ส่วนการรวมกลุ่มกันดื่ม “เบียร์” กลุ่มแกนนำเรือแข่งที่รวมกลุ่มกันดื่มได้แก่ “รวมกลุ่มกันดื่ม” 5-8 คน มากกว่า 6 ขวด คิดเป็นร้อยละ 6.7 รองลงมามีการรวมกลุ่มกันดื่มใน 2 รายการที่มีจำนวนผู้ดื่มเท่ากันคือ ร้อยละ 3.3 ได้แก่ “5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด” และ “9 - 12 คน จำนวน 1 - 2 ขวด” นอกจากนั้นยังพบว่า มีการรวมกลุ่มกันดื่มใน 3 รายการที่มีจำนวนผู้ดื่มเท่ากันคือ ร้อยละ 1.1 ได้แก่ “5-8 คน จำนวน 1-2 ขวด” “5 - 8 คน จำนวน 3 - 4 ขวด” และ “5-8 คน จำนวน 5-6 ขวด”

เมื่อพิจารณาประเด็นลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มแกนนำเรือแข่งบางคนมีลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเปิดเผย คิดเป็นร้อยละ 13.3 ส่วนลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบปกปิดได้แก่ “ปกปิดโดยใส่แก้วกาแฟหรือ แก้วพลาสติกสี” คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาได้แก่ “ปกปิดโดยเทใส่ขวดน้ำดื่มพลาสติกสี” “ปกปิดโดยใช้หนังสือหนังสือพิมพ์ห่อขวด” และ “ปกปิดโดยเทใส่ขวดน้ำอัดลม” คิดเป็นร้อยละ 53.3 , 37.8 และ 5.6 ตามลำดับ ส่วนวิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีวิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ดื่มเพรียวๆโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่น” คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาได้แก่ “ดื่มแบบผสมโซดา” และ “ดื่มแบบผสมกับน้ำ” คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 15.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ ผสมกับเครื่องดื่มชนิดอื่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีเหตุผลในการผสมกับเครื่องดื่มชนิดอื่น ได้แก่ “ปรับรสชาติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ดื่มได้ง่าย” คิดเป็นร้อยละ 24.4 รองลงมาได้แก่ “ลดปริมาณแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มลง” และ “เพิ่มปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 2.2 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือใน “ช่วงอายุ 24 – 26 ปี” คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาได้แก่ “ช่วงอายุ 21 – 23 ปี” “ช่วง

อายุ 18-20 ปี" "ช่วงอายุ 30 ปีขึ้นไป" และ "ช่วงอายุ 27-29 ปี" คิดเป็นร้อยละ 20.0 , 15.6 , 14.4 และ 7.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการดื่มครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือมาจนถึงปัจจุบัน พบว่าดื่มมานาน "11-20 ปี" คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาคือ ดื่มมานาน "21-30 ปี" และ "5-10 ปี" และ "มากกว่า 30 ปีขึ้นไป" คิดเป็นร้อยละ 24.4 , 10.0 และ 8.9 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรือคือ "เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน" คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ "ตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง" และ "พ่อ หรือ แม่ หรือ ญาติพี่น้อง" ร้อยละ 23.3 และ 2.2 ส่วนประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรกในประเพณีการแข่งขันเรื่อนั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งขันใหญ่เลือกดื่ม "เบียร์" คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ "เหล้าขาว" และ "เหล้าแดง" คิดเป็นร้อยละ 38.9 และ 31.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปริมาณเฉลี่ยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มในแต่ละครั้ง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อนั้น พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง ดื่ม "เหล้า" ในปริมาณ "3-4 แก้ว" คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมาคือ "1-2 แก้ว" คิดเป็นร้อยละ 25.6 ส่วนการดื่ม "เบียร์" ที่บรรจุกระป๋อง พบว่าดื่มในปริมาณ "1-2 กระป๋อง" คิดเป็นร้อยละ 17.7 ส่วนการดื่ม "เบียร์" ที่บรรจุขวด พบว่าดื่มในปริมาณ "ครึ่งขวด - 1 ขวด" คิดเป็นร้อยละ 16.7 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ "มากกว่า 1-2 ขวด" และ "มากกว่า 2-3 ขวด" คิดเป็นร้อยละ 8.9 และ 2.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประเด็นลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบปกปิดเพียงลักษณะเดียว โดยมีลักษณะการดื่มแบบปกปิดจำนวน 2 รายการที่มีจำนวนผู้ดื่มเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ "ปกปิดโดยใช้หนังสือหนังสือพิมพ์ห่อขวด" และ "ปกปิดโดยใช้แก้วกั๊วแพหรือ แก้วพลาสติกสี" รองลงมาคือ "ปกปิดโดยใช้ขวดน้ำดื่มพลาสติกสี" คิดเป็นร้อยละ 97.8

ส่วนวิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีวิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ "ดื่มเพรียวๆโดยไม่ผสมกับเครื่องดื่มอื่น" คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาได้แก่ "ดื่มแบบผสมกับน้ำอัดลม" "ดื่มแบบผสมกับน้ำ" และ "ดื่มแบบผสมโซดา" คิดเป็นร้อยละ 33.3 , 8.9 และ 4.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ ผสมกับเครื่องดื่มชนิดอื่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีเหตุผลในการผสมกับเครื่องดื่มชนิดอื่น ได้แก่ "ปรับรสชาติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ดื่มได้ง่าย" คิดเป็นร้อยละ 36.7

ตอนที่ 2.2 องค์ประกอบในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงประเพณีแข่งเรือ
 ส่วนที่ 2.2.1 ด้านสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการ
 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตาราง 8 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่มเครื่องดื่ม
 แอลกอฮอล์ในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
1. สถานที่ดื่ม						
1.1 บ้านตัวเอง	63	19.7	30	33.3	8	8.9
1.2 บ้านเพื่อน	31	9.7	25	27.8	5	5.6
1.3 งานสังคมต่างๆ	60	18.8	32	35.6	21	22.3
1.5 ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง	84	26.3	64	71.1	15	16.7
1.6 สถานที่ทำงานทั่วไป	43	13.4	26	28.9	-	-
1.1 1 ร้านหมูกะทะ	48	15.0	-	-	-	-
2. ช่วงเวลา						
2.2 ช่วงเที่ยง	60	26.3	42	46.7	21	27.3
2.3 ช่วงบ่าย	55	17.2	6	6.7	4	4.4
2.4 ช่วงเย็น	84	26.3	64	71.1	20	22.22
2.5 ช่วงกลางคืน	84	26.3	17	18.9	10	11.1
3. ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม						
3.1 สนุกสนาน	51	15.9	38	42.2	17	18.9
3.2 ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน	95	29.7	58	64.4	21	23.3
3.3 ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย	95	29.7	64	71.1	10	11.1
3.4 ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย	95	29.7	64	71.1	9	10.0

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างทีม(ต่อ)						
3.5 ลดความวิตกกังวล	18	5.6	6	6.7	1	1.1
3.7 ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ	95	29.7	61	67.8	28	31.1
3.12 ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อ ส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ	95	29.7	60	66.7	21	23.3
3.13 ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงาน ในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้นภารกิจ	84	26.3	64	71.1	15	16.7
3.14 ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่ สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้ สำเร็จ	95	29.7	34	37.8	21	23.3

จากตาราง 8 พบว่าในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือทีมเครื่องเต็มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาได้แก่ “บ้านตัวเอง” “งานสังคมต่างๆ” “ร้านหมูกระทะ” “สถานที่ทำงานทั่วไป” และ “บ้านเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 19.7 , 18.8 , 15.0 , 13.4 และ 9.7 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ทีมพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มลูกเรือทีมเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ได้แก่ “ช่วงเย็น” และ “ช่วงกลางคืน” รองลงมาได้แก่ “ช่วงเที่ยง” และ “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 26.3 และ 17.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างทีม พบว่ามี 6 รายการที่มีจำนวนกลุ่มลูกเรือเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ได้แก่ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “ลดอาการเหนื่อยล้าอ่อนเพลีย” “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่

สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ" นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มลูกเรือมีความรู้สึก "ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงานในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้นภารกิจ" และ "รู้สึกสนุกสนาน" คิดเป็นร้อยละ 26.3 และ 15.9 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนมากได้แก่ "ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง" คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาได้แก่ "งานสังคมต่างๆ" "บ้านตัวเอง" และ "สถานที่ทำงานทั่วไป" คิดเป็นร้อยละ 35.6 , 33.3 และ 28.9 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มส่วนมาก พบว่า "ช่วงเย็น" คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาได้แก่ "ช่วงเที่ยง" และ "ช่วงกลางคืน" คิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 18.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 3 รายการที่มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง เลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 71.1 ได้แก่ "ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย" "ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย" "ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงาน ในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้นภารกิจ" นอกจากนั้นพบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งใช้บรรยากาศการดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน เป็น "ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ" "ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ" "ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน" คิดเป็นร้อยละ 67.8 , 66.7 และ 64.4 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนมากได้แก่ "งานสังคมต่างๆ" คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาได้แก่ "ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง" "บ้านตัวเอง" "บ้านเพื่อน" คิดเป็นร้อยละ 16.7 , 8.9 และ 5.6 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มส่วนมาก พบว่า "ช่วงเที่ยง" คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาได้แก่ "ช่วงเย็น" และ "ช่วงกลางคืน" คิดเป็นร้อยละ 22.7 และ 11. ตามลำดับ 31.1

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่า เป็น "ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ" คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมามี 3 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง เลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ได้แก่ "ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน" "ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ" และ "ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ" นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีความรู้สึก "รู้สึกสนุกสนาน" และ "ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงาน ในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้นภารกิจ" คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ 17.7 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ จำนวนคน	(n = 90)	ร้อยละ จำนวนคน	(n = 90)	ร้อยละ จำนวนคน
1 สถานที่ดื่ม						
1.1 บ้านตัวเอง	51	15.9	20	2.2	7	7.8
1.2 บ้านเพื่อน	110	34.4	24	26.7	-	-
1.4 ร้านอาหาร	3	0.9	6	6.7	-	-
1.7 สนามแข่งเรือ	222	69.4	62	68.9	90	100.0
1.8 ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน	132	41.3	54	60.0	25	27.8
1.10 กระโจมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน	64	20.0	-	-	-	-
2. ช่วงเวลา						
2.1 ช่วงเช้า	-	-	-	-	25	27.8
2.2 ช่วงเที่ยง	-	-	6	6.7	6	6.7
2.3 ช่วงบ่าย	222	69.4	62	68.9	85	94.4
2.4 ช่วงเย็น	132	41.3	54	60.0	25	27.8
2.5 ช่วงกลางคืน	64	20.0	44	48.9	-	-
3. ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม						
3.1 สนุกสนาน	200	62.5	52	57.8	83	92.2
3.2 ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน	200	62.4	62	68.9	85	94.4
3.3 ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย	222	69.4	54	60.0	84	93.3
3.4 ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย	222	69.4	54	60.0	77	85.6
3.5 ลดความวิตกกังวล	125	39.1	24	26.7	22	24.4
3.6 กระตุ้นความตื่นตัวเร้าใจการเชียร์	155	48.4	52	57.8	80	88.9
3.7 ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ	190	59.4	62	68.9	65	72.2

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม(ต่อ)						
3.8 สนุกสนานกับทีมงานแกนนำ						
ลูกเรือหรือกองเชียร์ของหมู่บ้านอื่นๆ	132	41.3	42	46.7	26	28.9
3.9 ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ	222	69.4	62	68.9	85	94.4
3.10 เสียใจและปลอบใจที่เรือแพ้ตก	210	65.6	48	53.4	70	77.8
รอบ						
3.11 กระตุ้นกองเชียร์ให้เชียร์เรือได้						
ต่อเนื่องในขณะที่เรือแพ้หรือชนะในแต่ละ						
รอบ	-	-	52	57.8	84	93.3
3.12 ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อ						
ส่วนรวม ของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ	222	69.4	62	68.9	88	97.8
3. 14 ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเอง						
ที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของ						
หมู่บ้านได้สำเร็จ	222	69.4	62	68.9	88	97.8

จากตาราง 9 พบว่าในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาได้แก่ “ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” “บ้านเพื่อน” “กระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” และ “บ้านตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ 41.3 , 34.4 , 20.0 และ 15.9 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่า “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาได้แก่ “ช่วงเย็น” และ “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 41.3 และ 20.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 5 รายการที่มีจำนวนกลุ่มลูกเรือเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 69.4 ได้แก่ “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” “ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” นอกจากนั้นพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มลูกเรือเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ได้แก่ “รู้สึกสนุกสนาน” “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” และ “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 59.4

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งพบว่าในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมาได้แก่ “ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 60.0

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่า “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมาได้แก่ “ช่วงเย็น” และ “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 48.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 5 รายการที่มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 68.9 ได้แก่ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” “ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” รองลงมาพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่งเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ได้แก่ “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” นอกจากนั้นพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่งเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 57.8 ได้แก่ “รู้สึกสนุกสนาน” และ “กระตุนกองเชียร์ให้เชียร์เรือได้ต่อเนื่องในขณะที่เรือแพ้หรือชนะในแต่ละรอบ”

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 27.8

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่า “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมา 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งบางส่วนเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ได้แก่ “ช่วงเช้า” และ “ช่วงเย็น”

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 97.8 ได้แก่ “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำ

หน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ" และ "ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ" รองลงมาพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง เลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 94.4 ได้แก่ "ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน" และ "ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ" นอกจากนั้นพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง เลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 93.3 ได้แก่ "ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย" และ "กระตุ้นกองเชียร์ให้เชียร์เรือได้ต่อเนื่องในขณะที่เรือแพ้หรือชนะในแต่ละรอบ" และพบว่า "รู้สึกสนุกสนาน" "กระตุ้นความตื่นเต้นเร้าใจการเชียร์" และ "ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย" คิดเป็นร้อยละ 92.2, 88.9 และ 85.6 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.สถานที่						
1.1 บ้านตัวเอง	144	45.0	20	22.2	13	14.4
1.2 บ้านเพื่อน	156	48.8	38	42.2	10	11.1
1.7 สนามแข่งเรือ	-	-	19	21.1	-	-
1.8 ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน	305	95.3	83	92.2	77	85.6
บ้าน						
1.10 กระโจมหรือศาลาทำหมู่บ้าน	31	9.7	-	-	-	-
1.11 ร้านหมู่บ้าน	44	13.8	-	-	-	-
2.ช่วงเวลา						
2.3 ช่วงบ่าย	-	-	19	21.1	-	-
2.4 ช่วงเย็น	305	95.3	83	92.2	77	85.6
2.5 ช่วงกลางคืน	235	73.4	33	36.7	23	25.6

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
3) ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่ม						
3.1 สนุกสนาน	169	52.8	50	55.6	74	82.2
3.2 ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน	293	91.6	86	95.6	72	80.0
3.3 ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย	305	95.3	86	95.6	90	100.0
3.4 ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย	314	98.1	86	95.6	77	85.6
3.7 ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ	240	75.0	76	84.4	70	77.8
3.8 สนุกสนานกับทีมงานแกนนำลูกเรือหรือกองเชียร์หมู่บ้านอื่นๆ	51	15.9	19	21.1	13	14.4
3.9 ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ	198	61.9	-	-	-	-
3.10 เสียใจและปลอบใจที่เรือแพ้ตก	235	73.4	-	-	-	-
รอบ						
3.12 ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ	320	100.0	78	86.7	70	77.8
3.14 ดีใจภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ	320	100.0	86	95.6	72	80.0

จากตาราง 10 พบว่า ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือ สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 95.3 รองลงมาได้แก่ “บ้านเพื่อน” และ “บ้านตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ

48.8 และ 45.9 ตามลำดับ นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มลูกเรือบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ “ร้าน หมูกระทะ” และ “กระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 13.8 และ 9.7 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่า “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 95.3 รองลงมาได้แก่ “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 73.4

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่ม ลูกเรือทุกคนเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของ หมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวม ของหมู่บ้านได้สำเร็จ” รองลงมาได้แก่ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” และ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” คิดเป็นร้อยละ 98.1, 95.3 และ 91.6 ตามลำดับ นอกจากนั้นพบว่า มีบรรยากาศ “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” และ “เสียใจและปลอบใจที่ เรือแพ้ตกรอบ” คิดเป็นร้อยละ 75 และ 73.4 โดยที่กลุ่มลูกเรือมีบรรยากาศ การดื่ม “สนุกสนาน” น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.8

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งพบว่าในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการ แข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือ สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ขณะนั่ง รถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมาได้แก่ “บ้านเพื่อน” และ “บ้าน ตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ 42.2 และ 22.2 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่า “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมาได้แก่ “ช่วงกลางคืน” และ “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 36.7, 21.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 4 รายการที่มีจำนวนกลุ่ม แกนนำเรือแข่งทุกคนเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 95.6 ได้แก่ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “ลดอาการ ปวดเมื่อยร่างกาย” “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” และ “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่ สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” นอกจากนั้นพบว่า มีบรรยากาศ “ดีใจที่ได้ เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการ แข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 86.7 และ 84.4 โดยที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีบรรยากาศ การดื่มที่ “สนุกสนาน” น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.6

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการ เสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือ สถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนมากดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาได้แก่ “บ้านตัวเอง” และ “บ้านเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 14.4 และ 11.1 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่า “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาได้แก่ “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 25.6

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่า “กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนดื่ม “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” และ“สนุกสนาน” คิดเป็นร้อยละ 85.6 และ 82.2 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า มี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80.0 ได้แก่ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” และ “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” และพบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 77.8 ได้แก่ “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” และ “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ”

ตาราง 11 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1. สถานที่ดื่ม						
1.1 บ้านตัวเอง	-	-	32	35.6	-	-
1.2 บ้านเพื่อน	-	-	44	48.9	-	-
1.3 งานสังคมต่างๆ	-	-	43	47.8	-	-
1.4 ร้านอาหาร	-	-	6	6.7	-	-
1.5 ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงาน รับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง	125	39.1	57	63.3	-	-
1.6 สถานที่ทำงานทั่วไป	50	15.6	30	33.3	-	-
1.9 งานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
1.10 กระโจมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน	75	23.4	-	-	-	-

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวน ร้อยละ		(n = 90) จำนวน ร้อยละ		(n = 90) จำนวน ร้อยละ	
2. ช่วงเวลา						
2.2 ช่วงเที่ยง	24	7.5	43	47.8	-	-
2.3 ช่วงบ่าย	74	23.1	24	26.7	-	-
2.4 ช่วงเย็น	125	39.1	90	100.0	37	41.1
2.5 ช่วงกลางคืน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3) ความรู้สึกหรือบรรยากาศในการดื่ม						
3.1 สนุกสนาน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.2 ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.3 ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.4 ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย	144	45.0	38	42.2	70	77.8
3.7 ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ	280	87.5	90	100.0	77	85.6
3.8 สนุกสนานกับทีมงานแกนนำลูกเรือหรือกองเชียร์หมู่บ้านอื่นๆ	31	34.4	31	34.4	20	22.2
3.9 ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.10 เสียใจและปลอบใจที่เรือแพ้ตก รอบ	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.12 ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อ ส่วนรวม ของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3. 14 ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจ ตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของ หมู่บ้านได้สำเร็จ	320	100.0	90	100.0	90	100.0

จากตาราง 11 พบว่าในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือตีเครื่องตีแกลกฮอลี้ได้แก่ “งานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง” “กระท่อม หรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 39.1 , 23.4 และ 15.6 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ตีพบว่าเป็น “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ช่วงเย็น” “ช่วงบ่าย” และ “ช่วงเที่ยง” คิดเป็นร้อยละ 39.1 , 23.1 และ 7.5

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างตี พบว่ามี 7 รายการที่มีจำนวนกลุ่มลูกเรือทุกคนเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ “สนุกสนาน” “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ” “เสียใจและปลอบใจที่เรือแพ้ในรอบ” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มลูกเรือมีความรู้สึกหรือบรรยากาศที่เป็น “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” และ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” คิดเป็นร้อยละ 87.5 และ 45.0 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งตีเครื่องตีแกลกฮอลี้ได้แก่ “งานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง” “บ้านเพื่อน” “งานสังคม” “บ้านตนเอง” และ “สถานที่ทำงานทั่วไป” คิดเป็นร้อยละ 63.0, 48.9, 47.8, 35.6 และ 33.3 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ตีพบว่าเป็น “ช่วงเย็น” และ “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ช่วงเที่ยง” และ “ช่วงบ่าย” และ คิดเป็นร้อยละ 43.0, 23.1 และ 7.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างตี พบว่ามี 8 รายการที่มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่งเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ “สนุกสนาน” “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” “ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ” “เสียใจและปลอบใจที่เรือแพ้ในรอบ” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ดีใจ ภูมิใจและให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีความรู้สึกหรือบรรยากาศที่ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” และ “สนุกสนานกับทีมงานแกนนำ ลูกเรือ หรือกองเชียร์หมู่บ้านอื่นๆ” คิดเป็นร้อยละ 42.2 และ 34.4 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน สถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ได้แก่ “งานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนช่วงเวลาที่ตี๋มพบว่า “ช่วงกลางคืน ” “คิดเป็นร้อยละ 100 และ รองลงมาได้แก่ “ช่วงเที่ยง” คิดเป็นร้อยละ 41.1

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างตี๋ม พบว่ามี 7 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง เลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ “สนุกสนาน” “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “ดีใจที่เรือชนะในแต่ละรอบ” “เสียใจและปลอบใจที่เรือแพ้ตกรอบ” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ดีใจ ภูมิใจ และให้กำลังใจตัวเองที่สามารถทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมของหมู่บ้านได้สำเร็จ” นอกจากนี้ พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีความรู้สึกหรือบรรยากาศที่ “ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” และ “สนุกสนานกับทีมงานแกนนำ ลูกเรือ หรือกองเชียร์หมู่บ้านอื่นๆ” คิดเป็นร้อยละ 85.6 , 77.8 และ 22.2 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) ชาย 160 หญิง 160	ร้อยละ	(n = 60) ชาย 30 หญิง 30	ร้อยละ	(n = 6) ชาย 3 หญิง 3	ร้อยละ
1. สถานที่ตี๋ม						
1.1 บ้านตัวเอง	85	22.6	46	51.1	17	18.9
1.2 บ้านเพื่อน	64	20.0	47	52.2	16	17.8
1.3 งานสังคมต่างๆ	132	41.2	60	66.7	86	95.6
1.4 ร้านอาหาร	11	3.5	3	3.3	-	-
1.5 ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงาน รับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง	194	60.6	64	71.1	25	27.8

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.6 สถานที่ทำงานทั่วไป	42	13.1	27	30.0	3	3.3
1.10 กระโจมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน	128	40.0	-	-	-	-
1.11 ร้านหมู่กระทะ	65	20.3	-	-	-	-
2. ช่วงเวลา						
2.2 ช่วงเที่ยง	137	42.8	37	41.1	77	85.6
2.3 ช่วงบ่าย	-	-	15	17.7	12	13.3
2.4 ช่วงเย็น	289	90.3	90	100.0	31	34.4
2.5 ช่วงกลางคืน	188	58.8	52	57.8	18	20.0
3) ความรู้สึกหรือบรรยากาศในการดื่ม						
3.1 สนุกสนาน	219	68.4	70	77.8	34	37.8
3.2 ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน	293	91.6	80	88.9	72	80.0
3.3 ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย	307	95.9	71	78.9	61	67.8
3.4 ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย	310	96.9	80	88.9	61	67.8
3.5 ลดความวิตกกังวล	6	1.9	13	14.4	2	2.2
3.7 ช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ	280	87.5	75	88.9	-	-
3.12 ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อ						
ส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ	-	-	-	-	27	30.0
3.13 ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงาน						
ในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้น ภารกิจ	194	60.6	66	73.3	25	27.8
3.15 ดีใจที่เสร็จสิ้นการสอบทุกครั้งใน						
สถานศึกษา	53	16.6	-	-	-	-

จากตาราง 12 พบว่าในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาได้แก่ “งานสังคมต่างๆ” “กระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” “บ้านตนเอง” “ร้านหมูกระทะ” และ “บ้านเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 41.2, 40.0, 22.6, 22.3 และ 20.0 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่ม “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 90.3 รองลงมาได้แก่ “ช่วงกลางคืน” และ “ช่วงเที่ยง” คิดเป็นร้อยละ 58.8 และ 42.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มเพื่อ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” คิดเป็นร้อยละ 96.9 รองลงมาได้แก่ “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” “เป็นช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” “สนุกสนาน” และ “ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงานในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้น ภารกิจ” คิดเป็นร้อยละ 95.9 , 91.6, 87.5, 68.4 และ 60.0 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าคุณค่าความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่มของกลุ่มลูกเรือเยาวชน คือ “ดีใจที่เสร็จสิ้นการสอบทุกครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 16.6

จากตาราง 12 พบว่าในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาได้แก่ “งานสังคมต่างๆ” “บ้านเพื่อน” และ “บ้านตนเอง” คิดเป็นร้อยละ 66.7, 52.2 และ 51.1 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มพบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากดื่ม “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ช่วงกลางคืน” และ “ช่วงเที่ยง” คิดเป็นร้อยละ 57.8 และ 41.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ามี 2 รายการที่มีจำนวนของกลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 88.9 ได้แก่ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” และ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” รองลงมาได้แก่ “เป็นช่วงเวลาปรึกษาหารือผลการแข่งเรือ” “ลดอาการเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย” “สนุกสนาน” และ “ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงานในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้น ภารกิจ” คิดเป็นร้อยละ 88.9, 78.9, 77.8 และ 73.3 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน สถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “งานสังคมต่างๆ” คิดเป็นร้อยละ 95.6 รองลงมาได้แก่ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงานรับจ้าง และ สถานที่ทำงานก่อสร้าง” “บ้านตนเอง” และ “บ้านเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ 17.8 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่ตีพิมพ์ว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากตีพิมพ์ “ช่วงเที่ยง” คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาได้แก่ “ช่วงเย็น” “ช่วงกลางคืน” และ “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 34.4 , 20.0 และ 13.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างตีพิมพ์ พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากตีพิมพ์เพื่อ “ได้ใจเพื่อน ได้ใจกัน” คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมามี 2 รายการที่มีจำนวนของกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 67.8 ได้แก่ “ลดอาการเหนื่อย ล้า อ่อนเพลีย” และ “ลดอาการปวดเมื่อยร่างกาย” นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งตีพิมพ์โดยได้บรรยากาศ “สนุกสนาน” “ดีใจที่ได้เข้าร่วมทำหน้าที่เพื่อ ส่วนรวมของหมู่บ้านจนเสร็จสิ้นภารกิจ” และ “ดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำงานในไร่ นาและสวนจนเสร็จสิ้น ภารกิจ” คิดเป็นร้อยละ 37.8 , 30.0 และ 27.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.2.2 ด้านความถี่ในการติดต่อสัปดาห์และปริมาณในการติดต่อครั้ง

ตาราง 13 แสดงความถี่ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์และปริมาณในการติดต่อครั้งในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันหรือฝึกซ้อมพายเรือ

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.ความถี่ในการติดต่อสัปดาห์						
1.1 ไม่ตีพิมพ์	225	70.3	39	43.3	69	76.7
1.2 ตีพิมพ์ 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	24	7.5	10	11.1	21	23.3
1.3 ตีพิมพ์ 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	71	22.2	54	60.0	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการติดต่อครั้ง						
2.1 ไม่ตีพิมพ์	225	70.3	26	28.9	69	76.7
2.2 จำนวน 1-2 แปล	89	27.8	55	61.1	21	23.3
2.3 จำนวน 3-4 แปล	6	1.9	9	10.0	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 13 พบว่าความถี่ในการตีเครื่องตีแมลงกอสต่อสัปดาห์ในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันหรือช่วงฝึกซ้อมพายเรือในกลุ่มลูกเรือที่มีการตีคือ “ตี 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมาคือ “ตี 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 7.5 ส่วนปริมาณในการตีต่อครั้ง ในระยะที่ 1 พบว่า กลุ่มลูกเรือที่มีการตีได้ตีในปริมาณ “1-2 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือมีปริมาณการตี “3-4 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 1.9

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอสในระยะที่ 1 พบว่ามีความถี่ในการตี คือ “ตี 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ “ตี 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 11.1 ส่วนปริมาณที่ตีคือ “1-2 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือตี “3-4 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 10.0

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่ง ที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอสในระยะที่ 1 พบว่า มีความถี่ในการตี คือ “ตี 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ “ตี 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 11.1 ส่วนปริมาณที่ตีคือ “1-2 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือมีปริมาณการตี “3-4 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตาราง 14 แสดงความถี่ในการตีเครื่องตีแมลงกอสต่อสัปดาห์และปริมาณในการตีต่อครั้งในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.ความถี่ในการตีต่อสัปดาห์						
1.1 ไม่ตี	98	30.6	28	31.1	-	-
1.2 ตี 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	222	69.4	7	7.7	90	100.0
1.3 ตี 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	-	-	55	61.1	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการตีต่อครั้ง						
2.1 ไม่ตี	98	30.6	28	31.1	-	-
2.2 จำนวน 1-2 แ่ง	144	45.0	44	48.9	48	53.3

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
2.3 จำนวน 3-4 แปะ	78	24.4	18	20.0	41	45.6
2.4 จำนวน 5-6 แปะ	-	-	-	-	1	1.1
รวม	320		90		90	

จากตาราง 14 พบว่าความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ในระยะเวลาที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขันในกลุ่มลูกเรือทุกคนที่มีการดื่มคือ “ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 69.4 ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในระยะเวลาที่ 2 พบว่า กลุ่มลูกเรือที่มีการดื่มได้ดื่มในปริมาณ “ 1-2 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือมีปริมาณการดื่ม “ 3-4 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 24.4

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะเวลาที่ 2 พบว่าทุกคนมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือ “ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 7.7 ส่วนปริมาณที่ดื่มคือ “1-2 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือดื่ม “ 3-4 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 24.4

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะเวลาที่ 2 พบว่าทุกคนมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 1- 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนปริมาณที่ดื่มคือ “1-2 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือมีปริมาณการดื่ม “ 3-4 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 45.6

ตาราง 15 แสดงความถี่ในการตีเครื่องตีแมลงกอลต่อสัปดาห์และปริมาณในการตีต่อครั้งในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.ความถี่ในการตีต่อสัปดาห์						
1.1 ไม่ตี	-	-	4	4.4	13	14.4
1.2 ตี 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	304	95.0	61	67.8	77	85.6
1.3 ตี 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	16	5.0	25	27.8	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการตีต่อครั้ง						
2.1 ไม่ตี	-	-	4	4.4	13	14.4
2.2 จำนวน 1-2 แปะ	54	16.9	9	10.0	49	54.4
2.3 จำนวน 3-4 แปะ	216	67.5	64	71.2	28	31.1
2.4 จำนวน 5-6 แปะ	41	12.8	10	11.1	-	-
2.5 จำนวนมากกว่า 6 แปะ	9	2.8	3	3.3	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 15 พบว่าความถี่ในการตีเครื่องตีแมลงกอลต่อสัปดาห์ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนามในกลุ่มลูกเรือส่วนมากคือ "ตี 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 95.0 ส่วนปริมาณในการตีต่อครั้ง ในระยะที่ 3 พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากมีการตีได้ตีในปริมาณ " 3-4 แปะต่อครั้ง" คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือมีปริมาณการตี " 1-2 แปะต่อครั้ง" และ "5-6 แปะ ต่อครั้ง" คิดเป็นร้อยละ 16.9 และ 12.8 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระยะที่ 3 พบว่าส่วนใหญ่มีความถี่ในการตี คือ “ตี 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาคือ “ตี 3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 27.8 ส่วนปริมาณที่ตีคือ “3-4 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 71.2 รองลงมาคือตี “5-6 แปะต่อครั้ง” และ “1-2 แปะ คิดเป็นร้อยละ 11.1 และ 10.0 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระยะที่ 3 พบว่าทุกคนมีความถี่ในการตี คือ “ตี 1- 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 85.6 ส่วนปริมาณที่ตีคือ “1-2 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาคือมีปริมาณการตี “3-4 แปะต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 31.1

ตาราง 16 แสดงความถี่ในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์และปริมาณในการตีต่อครั้งในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.ความถี่ในการตีต่อสัปดาห์						
1.2 ตี 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	155	48.4	3	3.3	88	97.8
1.3 ตี 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	159	49.7	57	63.3	2	2.2
1.4 ตี 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	3	0.9	18	20.0	-	-
1.5 ตีมากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์	3	0.9	12	13.3	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการตีต่อครั้ง						
2.2 จำนวน 1-2 แปะ	-	-	-	-	4	4.4
2.3 จำนวน 3-4 แปะ	10	3.1	-	-	51	56.7
2.4 จำนวน 5-6 แปะ	35	10.9	20	22.2	31	34.4
2.5 จำนวนมากกว่า 6 แปะ	275	86.0	70	77.7	4	4.4
รวม	320		90		90	

จากตาราง 16 พบว่าความถี่ในการตีเครื่องตีแมลงกอสต่อสัปดาห์ในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชนในกลุ่มลูกเรือส่วนมากคือ “ตี 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาคือ “ตี 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 48.4 ส่วนปริมาณในการตีต่อครั้ง ในระยะที่ 4 พบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีการตีได้ตีในปริมาณ “มากกว่า 6 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาคือมีปริมาณการตี “5-6 แ่งต่อครั้ง” และ “3-4 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 10.9 และ 3.1 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอสในระยะที่ 4 พบว่าส่วนใหญ่มีความถี่ในการตี คือ “ตี 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ “ตี 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์” และ “มากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 13.3 ตามลำดับ ส่วนปริมาณที่ตีคือส่วนมากตีในปริมาณ “มากกว่า 6 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 77.7 รองลงมาคือตี “5-6 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 22.2

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอสในระยะที่ 4 พบว่าส่วนมากมีความถี่ในการตี คือ “ตี 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 97.8 ส่วนปริมาณที่ตีคือ “3-4 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมาคือมีปริมาณการตี “5-6 แ่งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 34.4

ตาราง 17 แสดงความถี่ในการตีเครื่องตีแมลงกอสต่อสัปดาห์และปริมาณในการตีต่อครั้งในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.ความถี่ในการตีต่อสัปดาห์						
1.2 ตี 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	154	48.1	23	25.6	90	100.0
1.3 ตี 3 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์	164	51.3	60	66.7	-	-
1.4 ตี 5 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	0.6	7	7.7	-	-
รวม	320		90		90	

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
2.ปริมาณในการดื่มต่อครั้ง						
2.2 จำนวน 1-2 แก้ว	88	27.5	23	25.6	87	96.7
2.3 จำนวน 3-4 แก้ว	149	46.6	54	60.0	3	3.3
2.4 จำนวน 5-6 แก้ว	75	23.4	11	12.2	-	-
2.5 จำนวนมากกว่า 6 แก้ว	8	2.5	2	2.2	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 17 พบว่าความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันในกลุ่มลูกเรือส่วนมากคือ “ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 51.3 และ “ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 48.1 ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในระยะที่ 5 พบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีการดื่มได้ดื่มในปริมาณ “ 3-4 แก้วต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ “ 1-2 แก้วต่อครั้ง” และ “5-6 แก้ว ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ 23.4 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 5 พบว่าส่วนใหญ่มีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ “ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ และ “ ดื่ม 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 7.7ตามลำดับ ส่วนปริมาณที่ดื่มคือ “3-4 แก้วต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือดื่ม “ 1-2 แก้วต่อครั้ง” และ “5-6 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 12.2 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 5 พบว่าทุกคนมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 1- 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนปริมาณที่ดื่มคือ “1-2 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 96.7 รองลงมาคือมีปริมาณการดื่ม “ 3-4 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตาราง 18 แสดงความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์และปริมาณในการดื่ม
ต่อครั้งใน ช่วงเทศกาลลอยกระทง

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.ความถี่ในการดื่มต่อสัปดาห์						
1.1 ไม่ดื่ม	118	36.9	58	64.4	82	91.1
1.2 ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	194	60.6	27	30.0	8	8.9
1.3 ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	8	2.5	5	5.5	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการดื่มต่อครั้ง						
2.1 ไม่ดื่ม	118	36.9	58	64.5	82	91.1
2.2 จำนวน 1-2 แก้ว	104	32.5	20	22.2	8	8.9
2.3 จำนวน 3-4 แก้ว	95	29.7	12	13.3	-	-
2.4 จำนวน 5-6 แก้ว	3	0.9	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 18 พบว่าความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ในช่วงเทศกาลลอยกระทงในกลุ่มลูกเรือที่มีการดื่มส่วนมากคือ "ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 60.6 และ "ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 2.5 ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในช่วงเทศกาลลอยกระทง พบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีการดื่มได้ดื่มในปริมาณ " 1-2 แก้วต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ " 3-4 แก้วต่อครั้ง" และ "5-6 แก้ว ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 0.9 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลลอยกระทงพบว่าส่วนใหญ่มีความถี่ในการดื่ม คือ "ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา

คือ “ตี้ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 5.5 ส่วนปริมาณที่ตี้มคือ “1-2 แป้งต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมาคือตี้ม “ 3-4 แป้งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 13.3

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลลอยกระทงพบว่าทุกคนที่ตี้มมีความถี่ในการตี้ม คือ “ตี้ม 1- 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 8.9 ส่วนปริมาณที่ตี้มคือ “1-2 แป้งต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 8.9

ตาราง 19 แสดงความถี่ในการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์และปริมาณในการตี้มต่อครั้งใน ช่วงเทศกาลสงท่ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
1.ความถี่ในการตี้มต่อสัปดาห์						
1.1 ไม่ตี้ม	17	5.3	10	11.1	50	55.5
1.2 ตี้ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	276	86.3	47	52.2	32	35.6
1.3 ตี้ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	23	7.2	20	22.2	6	6.6
1.4 ตี้ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	4	1.3	10	11.1	2	2.2
1.5 ตี้มมากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์	-	-	3	3.3	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการตี้มต่อครั้ง						
2.1 ไม่ตี้ม	17	5.3	10	11.1	50	55.5
2.2 จำนวน 1-2 แป้ง	58	18.1	14	15.6	19	21.2
2.3 จำนวน 3-4 แป้ง	185	57.8	40	44.4	17	18.9
2.4 จำนวน 5-6 แป้ง	48	15.0	8	8.9	4	4.4
2. 5 จำนวนมากกว่า 6 แป้ง	12	3.8	18	20.0	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 19 พบว่าความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ทำยปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ในกลุ่มลูกเรือที่มีการดื่มเป็นส่วนมากนั้นมีความถี่ในการดื่มคือ “ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 86.3 นอกจากนั้นมีความถี่ในการดื่มได้แก่ “ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์” และ “ดื่ม 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 7.2 และ 1.3 ตามลำดับ ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ทำยปีเก่าต้อนรับปีใหม่ พบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีการดื่มได้ดื่มในปริมาณ “3-4 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ “1-2 แก้วต่อครั้ง” และ “5-6 แก้ว ต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 18.1 และ 15.0 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ทำยปีเก่าต้อนรับปีใหม่ พบว่าส่วนมากมีการดื่มและมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือ “ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์” และ “ดื่ม 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 10.0 ตามลำดับ ส่วนปริมาณที่ดื่มคือดื่ม “3-4 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 44.4รองลงมาคือดื่ม “มากกว่า 6 แก้วต่อครั้ง” และ “ดื่ม 1-2 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 15.6 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ทำยปีเก่าต้อนรับปีใหม่ พบว่ากลุ่มที่มีการดื่มมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 35.6 ส่วนปริมาณที่ดื่มคือ ดื่มในปริมาณ “1-2 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 21.2 รองลงมาคือดื่มในปริมาณ “3-4 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 18.9

ตาราง 20 แสดงความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์และปริมาณในการดื่มต่อครั้งใน ช่วงเทศกาลสงกรานต์

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) เพศชาย ร้อยละ		(n = 90) เพศชาย ร้อยละ		(n = 66) เพศชาย ร้อยละ	
1.ความถี่ในการดื่มต่อสัปดาห์						
1.2 ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	73	22.8	2	2.2	72	80.0
1.3 ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	180	56.3	52	57.8	14	15.6
1.4 ดื่ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	63	19.7	25	27.7	4	4.4

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.5 ต้มมากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์	4	1.3	11	12.2	-	-
รวม	320		90		90	
2.ปริมาณในการดื่มต่อครั้ง						
2.2 จำนวน 1-2 แก้ว	5	1.6	-	-	6	6.7
2.3 จำนวน 3-4 แก้ว	7	2.2	23	25.6	54	60.0
2.4 จำนวน 5-6 แก้ว	135	42.2	28	31.1	30	33.3
2.5 จำนวนมากกว่า 6 แก้ว	173	54.1	39	43.3	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 20 พบว่าความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสัปดาห์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ในกลุ่มลูกเรือที่มีการดื่มทุกคนคือส่วนมากมีความถี่ในการดื่มคือ "ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือมีความถี่ในการดื่มได้แก่ "ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์" และ "ดื่ม 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 22.8 และ 19.7 ตามลำดับ ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีการดื่มในปริมาณ "มากกว่า 6 แก้วต่อครั้ง" คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ "5-6 แก้วต่อครั้ง" คิดเป็นร้อยละ 42.2

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พบว่าทุกคนมีการดื่มส่วนใหญ่มีความถี่ในการดื่ม คือ "ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ "ดื่ม 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์" และ "ดื่มมากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์" คิดเป็นร้อยละ 27.7 และ 12.2 ตามลำดับ ส่วนปริมาณที่ดื่มต่อครั้ง พบว่า ดื่ม "มากกว่า 6 แก้วต่อครั้ง" คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือดื่ม "5-6 แก้วต่อครั้ง" และ "ดื่ม 3-4 แก้วต่อครั้ง" คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ 25.6 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์พบว่าดื่มทุกคนและส่วนมากมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 1- 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาได้แก่ “ดื่ม 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์” และ “ดื่ม 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์” คิดเป็นร้อยละ 15.6 และ 4.4 ตามลำดับ ส่วนปริมาณที่ดื่มคือ ส่วนมากดื่มในปริมาณ “3-4 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ ดื่มในปริมาณ “ 5-6 แก้วต่อครั้ง” และ “1-2 แก้วต่อครั้ง” คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 6.7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.2.3 บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

ตาราง 21 แสดงบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวน ร้อยละ		(n = 90) จำนวน ร้อยละ		(n = 90) จำนวน ร้อยละ	
1. ดื่มคนเดียว	78	24.4	14	15.6	-	-
2. ดื่มกับพ่อหรือแม่	6	1.9	-	-	-	-
3. ดื่มกับสามีหรือภรรยา	10	3.1	6	6.7	7	7.8
4. ดื่มกับพี่น้องหรือเครือญาติ	178	55.6	47	52.2	46	51.1
5. ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท	310	96.9	75	83.3	81	90.0
6. ดื่มกับกลุ่มลูกเรือ	314	98.1	70	77.8	23	25.6
7. ดื่มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง	128	40.0	85	94.4	19	21.1
8. ดื่มกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง	24	7.5	18	20.0	89	98.9
9. ดื่มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น	130	40.6	42	46.7	20	22.2

จากตาราง 21 พบว่า บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ในกลุ่มลูกเรือส่วนมากได้แก่ “ดื่มกับกลุ่มลูกเรือ” คิดเป็นร้อยละ 98.1 รองลงมาได้แก่ “ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท” “ดื่มกับพี่น้องหรือเครือญาติ” “ดื่มกับคนรู้จัก

จากหมู่บ้านอื่น” และ “ตี๋มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง” คิดเป็นร้อยละ 96.9 , 55.6 , 40.6 และ 40.0 ตามลำดับ นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มลูกเรือ “ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์คนเดียว” คิดเป็นร้อยละ 24.4

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าบุคคลที่ร่วมตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาล ประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ ได้แก่ “ตี๋มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง” คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมา ได้แก่ “ตี๋มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท” “ตี๋มกับกลุ่มลูกเรือ” “ตี๋มกับพี่น้องหรือเครือญาติ” และ “ตี๋มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น” คิดเป็นร้อยละ 83.3 , 77.8 , 52.2 และ 46.7 ตามลำดับ นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง “ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์คนเดียว” คิดเป็นร้อยละ 15.6

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าบุคคลที่ร่วมตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังในช่วงเทศกาล ประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ “ตี๋มกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง” คิดเป็นร้อยละ 98.9 รองลงมา ได้แก่ “ตี๋มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท” “ตี๋มกับพี่น้องหรือเครือญาติ” “ตี๋มกับกลุ่มลูกเรือ” “ตี๋มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น” และ “ตี๋มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง” คิดเป็นร้อยละ 90.0 , 51.1 , 25.6 , 22.2 และ 21.1 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.2.4 เหตุผลที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

ตาราง 22 แสดงเหตุผลที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 60)	ร้อยละ
1. ตี๋มเพราะเพื่อนชักชวน	308	96.3	76	84.4	40	44.4
2. ตี๋มเพราะติดใจในรสชาติ	12	3.8	5	5.6	-	-
4. ตี๋มเพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวล	99	30.9	27	30.0	25	27.8
5. ตี๋มเพื่อให้รู้สึกสดชื่น	90	28.1	5	5.6	2	2.2
7. ตี๋มเพื่อสังสรรค์และสนุกสนานเพลิดเพลิน	307	95.9	88	97.8	90	100.0

ตาราง 22 แสดงเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
8. ดื่มเพื่อรักษาอาการปวดเมื่อยร่างกาย	317	99.1	84	93.3	74	82.2
9. ดื่มเพื่อลดอาการเหนื่อยล้าและ อ่อนเพลีย	317	99.1	86	95.6	74	82.2
9. ดื่มเพราะผลิตเอง หรือบุคคลใกล้ชิด หรือคนรู้จักกัน ผลิตสุราเอง	9	2.8	4	4.4	-	-
10. ดื่มเพราะบุคคลในครอบครัวชักชวน	8	2.5	7	7.8	12	13.3
11. ดื่มเพื่อเข้าสังคมให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม เพื่อนฝูง/เพื่อนบ้านสังคม	307	95.9	88	97.8	86	95.6
12. ดื่มเพื่อกระตุ้นความตื่นเต้น เร้าใจ	300	93.8	80	88.9	88	97.8
13. ดื่มเพื่อแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมใน กลุ่ม	307	95.9	90	100.0	86	95.6

จากตาราง 22 พบว่าเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือในกลุ่มลูกเรื่อนั้น มีเหตุผล 2 รายการที่มีจำนวนของกลุ่มลูกเรือส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 99.1 ได้แก่ “ดื่มเพื่อรักษาอาการปวดเมื่อยร่างกาย” และ “ดื่มเพื่อลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” รองลงมาคือ “ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน” คิดเป็นร้อยละ 96.3 นอกจากนั้นพบว่ามีเหตุผลอีก 3 รายการที่มีจำนวนของกลุ่มลูกเรือส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 95.9 ได้แก่ “ดื่มเพื่อสังสรรค์และสนุกสนานเพลิดเพลิน” “ดื่มเพื่อเข้าสังคมให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม เพื่อนฝูงเพื่อนบ้านและสังคม” และ “ดื่มเพื่อแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกลุ่ม” และพบว่ามีเหตุผล “ดื่มเพื่อกระตุ้นความตื่นเต้น เร้าใจ” คิดเป็นร้อยละ 93.8

นอกจากนั้นพบว่ามีเหตุผลที่ดื่มอีก 4 รายการที่มีจำนวนกลุ่มลูกเรือ เพียงส่วนหนึ่งเลือก ได้แก่ “ดื่มเพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวล” “ดื่มเพื่อให้รู้สึกสดชื่น” “ดื่มเพราะติดใจในรสชาติ” และ “ดื่มเพราะบุคคลในครอบครัวชักชวน” คิดเป็นร้อยละ 30.9, 28.1, 3.8 และ 2.5 ตามลำดับ

ส่วนในกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนเลือกตอบมากที่สุดคือ “ดื่มเพื่อแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกลุ่ม” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมามีเหตุผลที่ดื่ม 2 รายการที่มีจำนวนของกลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 97.8 ได้แก่ “ดื่มเพื่อสังสรรค์และสนุกสนานเพลิดเพลิน” และ “ดื่มเพื่อเข้าสังคมให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม เพื่อนฝูงเพื่อนบ้านและสังคม”

นอกจากนั้นก็มีเหตุผลที่ดื่มอีก 4 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งจำนวนมากเลือก ได้แก่ “ดื่มเพื่อลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” “ดื่มเพื่อรักษาอาการปวดเมื่อยร่างกาย” “ดื่มเพื่อกระตุ้นความตื่นเต้น เร้าใจ” และ “ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน” คิดเป็นร้อยละ 95.6, 93.3, 88.9 และ 84.4 ตามลำดับ

นอกจากนั้นพบว่ามีเหตุผลที่ดื่มอีก 4 รายการที่มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่งเพียงส่วนหนึ่งเลือก ได้แก่ “ดื่มเพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวล” “ดื่มเพราะบุคคลในครอบครัวชักชวน” คิดเป็นร้อยละ 30.0 และ 7.8 ตามลำดับ ส่วนเหตุผล “ดื่มเพราะติดใจในรสชาติ” และ “ดื่มเพื่อให้รู้สึกสดชื่น” มีจำนวนกลุ่มแกนนำเรือแข่งเลือกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ส่วนในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนเลือกตอบมากที่สุดคือ “ดื่มเพื่อสังสรรค์และสนุกสนานเพลิดเพลิน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “ดื่มเพื่อกระตุ้นความตื่นเต้น เร้าใจ” คิดเป็นร้อยละ 97.8 และมีเหตุผลที่ดื่มอีก 2 ชุด ๆ ละ 2 รายการที่ กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งเลือกจำนวนเท่ากัน ได้แก่ เหตุผลที่ดื่มชุดที่ 1 “ดื่มเพื่อเข้าสังคมให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม เพื่อนฝูงเพื่อนบ้านและสังคม” และ “ดื่มเพื่อแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกลุ่ม” คิดเป็นร้อยละ 95.6 เหตุผลที่ดื่มชุดที่ 2 “ดื่มเพื่อรักษาอาการปวดเมื่อยร่างกาย” และ “ดื่มเพื่อลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” คิดเป็นร้อยละ 82.2 ส่วนเหตุผลที่ดื่มคือ “ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน” มีเพียงร้อยละ 44.4

นอกจากนั้นพบว่ามีเหตุผลที่ดื่มอีก 3 รายการที่มีจำนวนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งเพียงส่วนหนึ่งเลือก ได้แก่ “ดื่มเพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวล” “ดื่มเพราะบุคคลในครอบครัวชักชวน” และ “ดื่มเพื่อให้รู้สึกสดชื่น” คิดเป็นร้อยละ 27.8, 13.3 และ 2.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.2.6 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณี
การแข่งขันเรือ

ตาราง 23 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1. ได้รับการบาดเจ็บทางร่างกาย	39	12.2	9	10.0	-	-
2. ได้รับอุบัติเหตุทางถนน	54	16.9	11	12.2	2	2.2
3. โรคกระเพาะอาหาร	13	4.1	7	7.8	2	2.2
4. คลื่นไส้อาเจียน	66	20.6	14	15.6	12	13.3
5. มีอาการเมาค้าง	175	54.7	19	21.1	24	26.7
6. มีอาการมือสั่น	-	-	3	3.3	1	1.1
7. มีอารมณ์หงุดหงิดง่าย	-	-	4	4.4	-	-
8. มีอาการหลงลืมเป็นบางช่วง	8	2.5	3	3.3	-	-
9. เจ็บคอ	-	-	1	1.1	-	-

จากตาราง 23 พบว่าผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณี
แข่งขันเรือในกลุ่มลูกเรือคือ “มีอาการเมาค้าง” คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาได้แก่ “คลื่นไส้อาเจียน”
“ได้รับอุบัติเหตุทางถนน” “ได้รับการบาดเจ็บทางร่างกาย” คิดเป็นร้อยละ 20.6, 16.9 และ 12.2
ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วง
เทศกาลประเพณีแข่งขันเรือคือ “มีอาการเมาค้าง” คิดเป็นร้อยละ 21.1 รองลงมาได้แก่ “คลื่นไส้
อาเจียน” “ได้รับอุบัติเหตุทางถนน” “ได้รับการบาดเจ็บทางร่างกาย” คิดเป็นร้อยละ 15.6, 12.2
และ 10.0 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าผลกระทบจากการตีเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือคือ “มีอาการเมาค้าง” คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาได้แก่ “คลื่นไส้อาเจียน” คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตีเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาตามปัจจัย 5 ด้าน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการตีเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือของกลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ดังนี้

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือส่วนที่ 3.1.1 ความเชื่อทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ส่วนที่ 3.1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องตีแมลงกอสอลเป็นองค์ประกอบสำคัญ

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 3.2.1 ความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ส่วนที่ 3.2.2 ผลต่อสุขภาพที่เกิดจากการตีเครื่องตีแมลงกอสอล และส่วนที่ 3.2.3 สัมพันธภาพทางสังคมที่เกิดจากการตีเครื่องตีแมลงกอสอล

ตอนที่ 3.3 ปัจจัยด้านครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด ประกอบด้วย 2 ส่วนคือส่วนที่ 3.3.1 ความคิดเห็นของสมาชิกในครอบครัวต่อการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ส่วนที่ 3.3.2 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ตีเครื่องตีแมลงกอสอล

ตอนที่ 3.4 ปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชน ประกอบด้วยส่วนที่ 3.4.1 การเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ตอนที่ 3.5 ปัจจัยด้านสื่อ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือส่วนที่ 3.5.1 แหล่งสื่อที่ทำให้รู้จักเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ส่วนที่ 3.5.2 กระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ผลการศึกษา

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อ

ส่วนที่ 3.1.1 ความเชื่อทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอลกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีระดับค่าเฉลี่ยของความเชื่อทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตีเครื่องตีแมลงกอสอลในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ตามตาราง 24

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1) แสดงถึงความเป็นผู้นำ	2.28	.91	ปานกลาง	1.53	.82	ปานกลาง	1.79	.95	ปานกลาง	2.06	.95	ปานกลาง
2) แสดงถึงความแข็งแกร่งของจิตใจ	1.19	.58	น้อย	1.21	.47	น้อย	1.11	.38	น้อย	1.18	.53	น้อย
3) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย	2.54	.81	มาก	1.87	.96	ปานกลาง	1.94	.94	ปานกลาง	2.31	.92	ปานกลาง
4) แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน	2.80	.47	มาก	2.62	.65	มาก	2.82	.38	มาก	2.77	.50	มาก
5) เป็นสิทธิส่วนบุคคล	2.83	.38	มาก	2.89	.32	มาก	2.67	.52	มาก	2.81	.40	มาก
6) เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและ ความสำเร็จ	3.00	.00	มาก	3.00	.00	มาก	2.98	.15	มาก	3.00	.06	มาก
7) แสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเอง และไม่ต้องเกรงใจผู้อื่น	1.03	.17	น้อย	1.31	.73	น้อย	1.06	.23	น้อย	1.09	.37	น้อย
8) การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรดื่มเหล้า	1.74	.78	ปานกลาง	2.01	.86	ปานกลาง	2.56	.69	มาก	1.94	.84	ปานกลาง
9) แสดงถึงความทันสมัย	1.26	.52	น้อย	1.33	.70	น้อย	1.20	.46	น้อย	1.26	.55	น้อย
10) การเพิ่มสมรรถนะทางเพศ	1.35	.75	น้อย	1.60	.80	ปานกลาง	1.28	.56	น้อย	1.38	.74	น้อย
ความคิดเห็นต่อความเชื่อโดยรวม	2.0	.18	ปานกลาง	1.94	.30	ปานกลาง	1.94	.23	ปานกลาง	1.98	.22	ปานกลาง

จากตาราง 24 พบว่ากลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อในประเด็นความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.98$, $SD = .22$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “การเป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 3.00$, $SD = .00$) รองลงมาคือ “การเป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.81$, $SD = .40$) และ “การแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน” ($\bar{X} = 2.77$, $SD = .50$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.00$, $SD = .18$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “การเป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 3.00$, $SD = .00$) รองลงมาคือ “การเป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.83$, $SD = .38$) และ “การแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน” ($\bar{X} = 2.80$, $SD = .47$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.94$, $SD = .30$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “การเป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 3.00$, $SD = .00$) รองลงมาคือ “การเป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.89$, $SD = .32$) และ “การแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน” ($\bar{X} = 2.62$, $SD = .65$)

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.94$, $SD = .23$)) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “การเป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 2.98$, $SD = .00$) รองลงมาคือ “การแสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน” ($\bar{X} = 2.82$, $SD = .38$) และ “การเป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.67$, $SD = .52$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือทั้งโดยรวมและรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือ

กับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือแข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตาราง 25 ถึงตาราง 44 ดังนี้

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมกรรมการตี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยด้านความเชื่อ ทั่วไป	Between Groups	.485	2	.242	5.256*	.006
	Within Groups	22.923	497	.046		
	Total	23.408	499			

* $p < 0.05$

จากตาราง 25 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 8 รายการ ได้แก่ ข้อ 1) แสดงถึงความเป็นผู้นำ ข้อ 3) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย ข้อ 4) แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ข้อ 5) เป็นสิทธิส่วนบุคคล ข้อ 6) การเป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ ข้อ 7) การแสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องเกรงใจผู้อื่น ข้อ 8) การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรดื่มเหล้า และข้อ 10) การเพิ่มสมรรถนะทางเพศ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องยนต์แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมและรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อแตกต่างกันรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.00)	(1.94)	(1.94)
กลุ่มลูกเรือ	(2.00)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.94)	-.06597*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.94)	-.00222	-.00222

* $p < 0.05$

จากตาราง 26 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องยนต์แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องยนต์แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 1) แสดงถึงความเป็นผู้นำ

ปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไป	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1) แสดงถึงความเป็นผู้นำ	Between Groups	47.689	2	23.845	29.152*	.000
	Within Groups	406.511	497	.818		
	Total	454.200	499			

* $p < 0.05$

จากตาราง 27 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ช้อ 1)แสดงถึงความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 28

ตาราง 28 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 1)แสดงถึงความเป็นผู้นำ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.28)	(1.53)	(1.79)
กลุ่มลูกเรือ	(2.28)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.53)	-.751*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.79)	-.495*	.256

*p<0.05

จากตาราง 28 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในข้อ 1) แสดงถึงความเป็นผู้นำ สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไป
ที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ
รายข้อ ข้อ 2) แสดงถึงความแข็งแกร่งของจิตใจ

ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการดื่ม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
2) แสดงถึงความ แข็งแกร่งของจิตใจ	Between	.573	2	.286	1.032	.357
	Groups					
	Within	137.865	497	.277		
	Groups					
	Total	138.438	499			

จากตาราง 29 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อ
ปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการ
แข่งเรือ รายข้อ ข้อ 2) แสดงถึงความแข็งแกร่งของจิตใจไม่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มี
ผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ
ข้อ 3) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย

ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการดื่ม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
3) แสดงถึงความ เป็นลูกผู้ชาย	Between	47.192	2	23.596	31.652*	.000
	Groups					
	Within	370.510	497	.745		
	Groups					
	Total	417.702	499			

*p<0.05

จากตาราง 30 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 3) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 31

ตาราง 31 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม ในข้อ 3) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำ เรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีม กองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.54)	(1.87)	(1.94)
กลุ่มลูกเรือ	(2.54)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.87)	-0.677*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.94)	-0.599*	0.078

* $p < 0.05$

จากตาราง 31 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 3) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชายสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือราชข้อ ข้อ 4)แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการตี	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
4) แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน	Between Groups	47.192	2	23.596	31.652*	.000
	Within Groups	370.510	497	.745		
	Total	417.702	499			

*p<0.05

จากตาราง 32 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในข้อ 4)แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 33

ตาราง 33 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 4)แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.80)	(2.62)	(2.82)
กลุ่มลูกเรือ	(2.80)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.62)	-.181	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.82)	-.181	-.181

*p<0.05

จากตาราง33 พบว่า กลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในข้อ 4)แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกันสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือรายข้อ ข้อ 5) เป็นสิทธิส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่ม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
5) เป็นสิทธิส่วนบุคคล	Between Groups	2.552	2	1.276	8.153*	.000
	Within Groups	77.776	497	.156		
	Total	80.328	499			

*p<0.05

จากตาราง 34 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในข้อ 5) เป็นสิทธิส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 35

ตาราง 35 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้าน
ความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณี
การแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 5) เป็นสิทธิส่วนบุคคล

กลุ่มผู้แสดง ทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำ เรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีม กองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.83)	(2.89)	(2.67)
กลุ่มลูกเรือ	(2.83)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.89)	.058	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.67)	-.165 [*]	-.222 [*]

* $p < 0.05$

จากตาราง 35 พบว่า กลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 5) เป็นสิทธิส่วนบุคคลสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มี
ผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายข้อ
ข้อ 6) เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ

ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมกรรมการดื่ม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
6) เป็นสัญลักษณ์ แสดงความยินดีและ ความสำเร็จ	Between Groups	.518	2	.259	4.631*	.010
	Within Groups	.036	2	.018		
	Total	1.956	497	.004		

* $p < 0.05$

จากตาราง 36 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 6) เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 37

ตาราง 37 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 6) เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม		กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
	($\bar{x}$)	(3.00)	(3.00)	(2.98)
กลุ่มลูกเรือ	(3.00)	-		
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(3.00)	.000	-	
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.98)	-.022	-.022	-

*p<0.05

จากตาราง 37 พบว่า กลุ่มลูกเรือและกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อของปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 6) เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือราชข้อข้อ 7) แสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องเกรงใจผู้อื่น

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่ม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
7)แสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องเกรงใจผู้อื่น	Between Groups	5.603	2	2.802	22.568*	.000
	Within Groups	61.699	497	.124		
	Total	210.550	499			

*p<0.05

จากตาราง 38 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในข้อ 7) แสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องเกรงใจผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 39

ตาราง 39 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ7)แสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องเกรงใจผู้อื่น

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(1.03)	(1.31)	(1.06)
กลุ่มลูกเรือ	(1.03)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.31)	.280	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.06)	.024	-.256

*p<0.05

จากตาราง 39 พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อของปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 7) แสดงถึงความโดดเด่นเป็นตัวของตัวเองและไม่ต้องเกรงใจผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ
รายชื่อ 8) การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรตีมเหล่า

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตีม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
8)การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรตีมเหล่า	Between Groups	46.879	2	23.440	38.549*	.000
	Within Groups	302.199	497	.608		
	Total	349.078	499			

*p<0.05

จากตาราง 40 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 8) การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรตีมเหล่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 41

ตาราง 41 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 8)การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรดื่มเหล้า

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม		กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
	($\bar{x}$)	(1.74)	(2.01)	(2.56)
กลุ่มลูกเรือ	(1.74)	-		
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.01)	.267 [*]	-	
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.56)	.812 [*]	.544 [*]	-

*p<0.05

จากตาราง 41 พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 8) การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่ควรดื่มเหล้าสูงกว่ากลุ่มลูกเรือและกลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มลูกเรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 9)แสดงถึงความทันสมัย

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การดื่ม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
9)แสดงถึงความทันสมัย	Between Groups	.806	2	.403	1.355	.259
	Within Groups	147.872	497	.298		
	Total	148.678	499			

จากตาราง 42 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อของปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 9) แสดงถึงความทันสมัยไม่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ
รายข้อ10)การเพิ่มสมรรถนะทางเพศ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่ม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
10) การเพิ่มสมรรถนะทางเพศ	Between Groups	5.648	2	2.824	5.313*	.005
	Within Groups	264.152	497	.531		
	Total	269.800	499			

*p<0.05

จากตาราง 43 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 10) การเพิ่มสมรรถนะทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 44

ตาราง 44 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 10)การเพิ่มสมรรถนะทางเพศ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.28)	(1.35)	(1.28)
กลุ่มลูกเรือ	(2.28)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.35)	.253	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.28)	-.069	-.322

* $p < 0.05$

จากตาราง 44 พบว่า กลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในข้อ 10) การเพิ่มสมรรถนะทางเพศสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อ

ส่วนที่ 3.1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญและมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ตามตาราง 45

ตาราง 45 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดืมแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความเชื่อ	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดืมแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญ												
1) พิธีสูขวัญเรือ	1.65	.56	ปานกลาง	1.38	.79	น้อย	1.27	.69	น้อย	1.53	.65	ปานกลาง
2) พิธีเลี้ยงผีเรือ	2.26	.93	ปานกลาง	1.82	.99	ปานกลาง	1.53	.89	ปานกลาง	2.05	.96	ปานกลาง
3) พิธีถวายเครื่องเซ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่ง	1.41	.56	น้อย	1.38	.79	น้อย	1.22	.63	น้อย	1.37	.62	น้อย
4) พิธีสูขวัญลูกเรือ	2.92	.40	มาก	2.86	.51	มาก	2.82	.57	มาก	2.89	.45	มาก
ภาพรวม	2.1	.29	ปานกลาง	1.86	.50	ปานกลาง	1.71	.48	ปานกลาง	1.96	.40	ปานกลาง

จากตาราง 45 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.96$, $SD = .40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “พิธีสู่ขวัญลูกเรือ” ($\bar{X} = 2.89$, $SD = .45$) รองลงมาคือ “พิธีเลี้ยงผีเรือ” ($\bar{X} = 2.05$, $SD = .96$) และ “พิธีสู่ขวัญเรือ” ($\bar{X} = 1.53$, $SD = .65$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.1$, $SD = .29$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “พิธีสู่ขวัญลูกเรือ” ($\bar{X} = 2.92$, $SD = .40$) รองลงมาคือ “พิธีเลี้ยงผีเรือ” ($\bar{X} = 2.26$, $SD = .93$) และ “พิธีสู่ขวัญเรือ” ($\bar{X} = 1.65$, $SD = .56$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.86$, $SD = .50$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “พิธีสู่ขวัญลูกเรือ” ($\bar{X} = 2.86$, $SD = .51$) รองลงมาคือ “พิธีเลี้ยงผีเรือ” ($\bar{X} = 1.82$, $SD = .99$) และ “พิธีถวายเครื่องเซ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่ง” ($\bar{X} = 1.38$, $SD = .79$)

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.71$, $SD = .48$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “พิธีสู่ขวัญลูกเรือ” ($\bar{X} = 2.82$, $SD = .57$) รองลงมาคือ “พิธีเลี้ยงผีเรือ” ($\bar{X} = 1.53$, $SD = .89$) และ “พิธีสู่ขวัญเรือ” ($\bar{X} = 1.27$, $SD = .69$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือทั้งโดยรวมและรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่ที่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือ

แข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 46 ถึงตาราง 54 ดังนี้

ตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อ
ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องเต็มแอลกอฮอล์
เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องเต็มแอลกอฮอล์
ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวม

ด้านพิธีกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านพิธีกรรม	Between Groups	9.765	2	4.882	35.719*	.000
	Within Groups	67.932	497	.137		
	Total	77.696	499			

*p<0.05

จากตาราง 46 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องเต็มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ารายการที่มีระดับความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ข้อ 1) พิธีสูขวัญเรือ ข้อ 2) พิธีเลี้ยงผีเรือ และข้อ 3) พิธีถวายเครื่องเซ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 47

ตาราง 47 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย
ความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดืมแอลกอฮอล์
เป็นองค์ประกอบสำคัญโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.06)	(1.86)	(1.71)
กลุ่มลูกเรือ	(2.06)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.86)	-.20260*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.71)	-.34983*	-.14722*
			-

*p<0.05

จากตาราง 47 พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อ
ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดืมแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญโดยรวม
สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อ
ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดืมแอลกอฮอล์เป็น
องค์ประกอบสำคัญรายข้อ ข้อ 1) พิธีสู่ขวัญเรือ

ด้านพิธีกรรมและ อำนาจเหนือ ธรรมชาติ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1) พิธีสู่ขวัญเรือ	Between Groups	13.170	2	6.585	16.591*	.000
	Within Groups	197.252	497	.397		
	Total	210.422	499			

*p<0.05

จากตาราง 48 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขัอ 1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 49

ตาราง 49 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 1) พิธีสู่ขวัญเรือ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(1.65)	(1.38)	(1.27)
กลุ่มลูกเรือ	(1.65)	-	-
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.38)	-0.275	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.27)	-0.386	-0.111

*p<0.05

จากตาราง 49 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขัอ 1) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อ
ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น
องค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รยข้อ ข้อ 2) พิธี
เลี้ยงผีเรือ

ด้านพิธีกรรมและ อำนาจเหนือ ธรรมชาติ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
2) พิธีเลี้ยงผีเรือ	Between Groups	43.142	2	21.571	24.845*	.000
	Within Groups	431.506	497	.868		
	Total	474.648	499			

*p<0.05

จากตาราง 50 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับระดับความ
คิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น
องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณี
การแข่งขันเรือ ข้อ 2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความ
แตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผล
ดังตาราง 51

ตาราง 51 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 2) พิธีเลี้ยงผีเรือ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม		กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
	($\bar{x}$)	(2.26)	(1.82)	(1.53)
กลุ่มลูกเรือ	(2.26)	-		
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.82)	-.440 [*]	-	
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.53)	-.729 [*]	-.289 [*]	-

*p<0.05

จากตาราง 51 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 2) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อ
ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องเดิมแอลกอฮอล์เป็น
องค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายข้อ ข้อ 3) พิธี
ถวายเครื่องเซ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่ง

ด้านพิธีกรรมและ อำนาจเหนือ ธรรมชาติ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
3) พิธีถวายเครื่องเซ่น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือ แข่ง	Between Groups	2.467	2	1.234	3.192*	.042
	Within Groups	192.083	497	.386		
	Total	194.550	499			

*p<0.05

จากตาราง 52 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องเดิมแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 53

ตาราง 53 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 3)พิธีถวายเครื่องเซ่นสังเวยศักดิ์สิทธิ์ประจำเรือแข่ง

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม		กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
	($\bar{X}$)	(1.41)	(1.38)	(1.22)
กลุ่มลูกเรือ	(2.26)	-		
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.41)	-.032	-	
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.22)	-.187	-.156	-

*p<0.05

จากตาราง 53 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 3) สูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายข้อข้อ 4) พิธีสู่ขวัญลูกเรือ

ด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
4) พิธีสู่ขวัญลูกเรือ	Between Groups	.785	2	.392	1.909	.149
	Within Groups	102.165	497	.206		
	Total	102.950	499			

จากตาราง 54 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อด้านพิธีกรรมและอำนาจเหนือธรรมชาติที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขั้ว 4) ไม่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์

ส่วนที่ 3.2.1 ความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ตามตาราง 55

ตาราง 55 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ความคาดหวังและสถานภาพทางสังคม												
1)ทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ	2.02	.54	ปานกลาง	1.24	.63	น้อย	1.30	.68	น้อย	1.75	.68	ปานกลาง
2)เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน	2.91	.29	มาก	2.82	.49	มาก	2.67	.70	มาก	2.85	.44	มาก
3)ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความ สนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น	2.97	.17	มาก	2.98	.15	มาก	2.81	.58	มาก	2.94	.30	มาก
4)ทำให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้	1.99	.50	ปานกลาง	1.39	.75	น้อย	1.27	.60	น้อย	1.75	.65	ปานกลาง
5)แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชาย และหญิง	1.69	.71	ปานกลาง	1.51	.81	ปานกลาง	1.47	.72	น้อย	1.62	.73	ปานกลาง
ภาพรวม	2.32	.25	ปานกลาง	1.99	.36	ปานกลาง	1.90	.25	ปานกลาง	2.18	.33	ปานกลาง

จากตาราง 55 พบว่ากลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.18$, $SD = .33$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.94$, $SD = .30$) รองลงมา คือ “เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน” ($\bar{X} = 2.85$, $SD = .44$) และอันดับสามมีสองรายการคือ “ทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ” ($\bar{X} = 2.75$, $SD = .68$) และ “ทำให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้” ($\bar{X} = 1.75$, $SD = .65$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.32$, $SD = .25$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.97$, $SD = .17$) รองลงมาคือ “เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน” ($\bar{X} = 2.91$, $SD = .29$) และ “ทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ” ($\bar{X} = 2.02$, $SD = .54$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.94$, $SD = .30$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.98$, $SD = .15$) รองลงมาคือ “เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน” ($\bar{X} = 2.82$, $SD = .49$) และ “แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง” ($\bar{X} = 1.51$, $SD = .81$) กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.90$, $SD = .25$)) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.81$, $SD = .58$) รองลงมาคือ “เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน” ($\bar{X} = 2.67$, $SD = .70$) และ “แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง” ($\bar{X} = 1.47$, $SD = .72$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือทั้งโดยรวมและรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมรายคู่

ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่ที่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือแข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตาราง 56 ถึงตาราง 66 ดังนี้

ตาราง 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวม

ความคาดหวัง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
สถานภาพทางสังคม	Between Groups	16.062	2	8.031	107.130*	.000
	Within Groups	37.256	497	.075		
	Total	53.318	499			

*p<0.05

จากตาราง 56 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมและรายข้อทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 57

ตาราง 57 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.32)	(1.99)	(1.90)
กลุ่มลูกเรือ	(2.32)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.99)	-0.32611*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.90)	-0.41278*	-0.08667*

*p<0.05

จากตาราง 57 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อของปัจจัยความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังสถานภาพทางสังคมจากการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อข้อ 1)การขี่เหล่าทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ

ความคาดหวังสถานภาพทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1)ทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ	Between Groups	64.340	2	32.170	95.506*	.000
	Within Groups	167.410	497	.337		
	Total	231.750	499			

*p<0.05

จากตาราง 58 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขัอ 1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 59

ตาราง 59 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 1) การดื่มเหล้าทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.02)	(1.24)	(2.02)
กลุ่มลูกเรือ	(2.02)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.24)	-.774*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.02)	-.719*	.056

*p<0.05

จากตาราง 59 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขัอ 1) เท่ากันกับกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งแต่สูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือราชข้อ ข้อ 2)เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน

ความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
2)เป็นการให้เกียรติซึ่ง กันและกัน	Between Groups	4.105	2	2.052	11.047*	.000
	Within Groups	92.343	497	.186		
	Total	96.448	499			

*p<0.05

จากตาราง 60 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 61

ตาราง 61 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม ในข้อ 2)เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำ เรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีม กองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.91)	(2.82)	(2.91)
กลุ่มลูกเรือ	(2.91)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.82)	-0.084	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.91)	-0.240*	-0.156*

*p<0.05

จากตาราง 61 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ช้อ 2) เท่ากันกับกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งแต่สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือรายข้อข้อ 3) ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น

ความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
3)ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น	Between Groups	1.886	2	.943	11.312*	.000
	Within Groups	41.432	497	.083		
	Total	43.318	499			

*p<0.05

จากตาราง 62 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ช้อ 3)แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 63

ตาราง 63 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 3)ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(2.97)	(2.98)	(2.81)
กลุ่มลูกเรือ	(2.97)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.98)	.009	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.81)	-.158*	-.167*

*p<0.05

จากตาราง 63 พบว่า กลุ่มลูกเรือ และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 3)สูงกว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.

ตาราง 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือรายข้อ ข้อ 4) ทำให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
4) ทำให้ลืมปัญหาที่เกิดขึ้นได้	Between Groups	51.287	2	25.644	79.675*	.000
	Within Groups	159.961	497	.322		
	Total	211.248	499			

*p<0.05

จากตาราง 64 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขัอ 4) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 65

ตาราง 65 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม ในข้อ 4) ทำให้มีปัญหาที่เกิดขึ้นได้

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(1.99)	(1.39)	(1.27)
กลุ่มลูกเรือ	(2.02)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.99)	-.602*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.27)	-.724*	-.122

* $p < 0.05$

จากตาราง 65 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขัอ 4) สูงกว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือราชคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 5) แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(1.69)	(1.51)	(1.47)
กลุ่มลูกเรือ	(1.69)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.51)	-.180*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.47)	-.224*	-.044

*p<0.05

จากตาราง 66 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวังและสถานภาพทางสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 5) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์

ส่วนที่ 3.2.2 ผลต่อสุขภาพที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ตามตาราง 67

ตาราง 67 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านผลต่อสุขภาพ												
1)ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และ กระฉับกระเฉง	1.37	.54	น้อย	1.31	.68	น้อย	1.29	.64	น้อย	1.34	.59	น้อย
2)ช่วยให้เลือดลมสูบฉีดดีขึ้น	2.77	.44	มาก	2.09	.82	ปานกลาง	2.34	.77	ปานกลาง	2.57	.65	มาก
3)ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย	2.97	.18	มาก	2.91	.29	มาก	2.90	.37	มาก	2.95	.24	มาก
4)ช่วยลดอาการปวดเมื่อย	2.97	.17	มาก	2.94	.23	มาก	2.81	.50	มาก	2.94	.28	มาก
5)ช่วยให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด	2.63	.75	มาก	2.67	.73	มาก	2.84	.50	มาก	2.67	.71	มาก
6)ดื่มเหล้า ช่วยทำให้คลายความวิตกกังวล	1.97	.90	ปานกลาง	2.01	.88	ปานกลาง	2.10	.74	ปานกลาง	2.00	.87	ปานกลาง
ภาพรวม	2.44	.25	ปานกลาง	2.32	.26	ปานกลาง	2.38	.26	ปานกลาง	2.41	.26	ปานกลาง

จากตาราง 67 พบว่ากลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.41$, $SD = .26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.95$, $SD = .24$) รองลงมา คือ “ช่วยลดอาการปวดเมื่อย” ($\bar{X} = 2.94$, $SD = .28$) และ “ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด” ($\bar{X} = 2.67$, $SD = .71$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.44$, $SD = .25$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกซึ่งอันดับแรกมีสองรายการได้แก่ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.97$, $SD = .18$) และ “ช่วยลดอาการปวดเมื่อย” ($\bar{X} = 2.97$, $SD = .17$) รองลงมา คือ “ช่วยให้เลือดลมสูบฉีดดีขึ้น” ($\bar{X} = 2.77$, $SD = .44$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.32$, $SD = .26$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ช่วยลดอาการปวดเมื่อย” ($\bar{X} = 2.94$, $SD = .23$) รองลงมาคือ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.91$, $SD = .29$) และ “ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด” ($\bar{X} = 2.67$, $SD = .73$)

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.38$, $SD = .26$)) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.90$, $SD = .37$) รองลงมาคือและ “ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด” ($\bar{X} = 2.84$, $SD = .50$) และ “ช่วยลดอาการปวดเมื่อย” ($\bar{X} = 2.81$, $SD = .50$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือทั้งโดยรวมและรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่ที่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือ

กับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือแข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตาราง 68 ถึงตาราง 79 ดังนี้

ตาราง 68 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมโดยรวม

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านสุขภาพ	Between Groups	1.142	2	.571	9.014*	.000
	Within Groups	31.481	497	.063		
	Total	32.623	499			

* $p < 0.05$

จากตาราง 68 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่ารายการที่มีระดับความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ข้อ 2) การดื่มเหล้าช่วยให้เลือดลมสูบฉีดดีขึ้น ข้อ 3) การดื่มเหล้าช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย ข้อ 4) การดื่มเหล้าช่วยลดอาการปวดเมื่อยและ ข้อ 5) การดื่มเหล้าช่วยให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 69

ตาราง 69 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(2.44)	(2.32)	(2.38)
กลุ่มลูกเรือ	(2.00)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.44)	-.12205*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.38)	-.06279*	.05926

* $p < 0.05$

จากตาราง 69 พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมสูงกว่ากลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มลูกเรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 70 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 1) ช่วยให้อารมณ์สดชื่น กระปรี้กระเปร่า และกระฉับกระเฉง

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1) ช่วยให้อารมณ์สดชื่น กระปรี้กระเปร่า และกระฉับกระเฉง	Between Groups	.518	2	.259	.749	.473
	Within Groups	172.000	497	.346		
	Total	172.518	499			

จากตาราง 70 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือยาวข้อ ข้อ 1) ไม่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

ตาราง 71 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ยาวข้อ ข้อ 2)การดื่มเหล้าช่วยให้เลือกดื่มสุบจิตดีขึ้น

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
2) ช่วยให้เลือกดื่มสุบจิตดีขึ้น	Between Groups	38.051	2	19.026	54.817*	.000
	Within Groups	172.499	497	.347		
	Total	210.550	499			

*p<0.05

จากตาราง 71 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 72

ตาราง 72 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 2)การดื่มเหล้าช่วยให้เลือดลมสูบฉีดดีขึ้นรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.77)	(2.09)	2.34)
กลุ่มลูกเรือ	(2.77)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.09)	-.680*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.34)	-.424*	.05926

*p<0.05

จากตาราง 72 พบว่ากลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือรายข้อ ข้อ 3) การดื่มเหล้าช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย

ปัจจัยความสัมพันธ์	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านผลต่อสุขภาพ 3)ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย	Between Groups	.466	2	.233	3.979*	.019
	Within Groups	29.076	497	.059		
	Total	29.542	499			

*p<0.05

จากตาราง 73 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 3) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 74

ตาราง 74 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 3) การดื่มเหล้าช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(2.97)	(2.91)	(2.90)
กลุ่มลูกเรือ	(2.97)	-	-
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.91)	-0.058*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.90)	-0.069*	-0.011

* $p < 0.05$

จากตาราง 74 พบว่ากลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือราชข้อ ข้อ 4) การดื่มเหล้าช่วยลดอาการปวดเมื่อย

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
4) ช่วยลดอาการปวดเมื่อย	Between Groups	1.753	2	.877	12.037*	.000
	Within Groups	36.199	497	.073		
	Total	37.952	499			

*p<0.05

จากตาราง 75 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 4) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 76

ตาราง 76 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 4)การดื่มเหล้าช่วยลดอาการปวดเมื่อย

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.97)	(2.94)	(2.81)
กลุ่มลูกเรือ	(2.97)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	2.94)	-.024	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.81)	-.158*	-.133*

*p<0.05

จากตาราง 76 พบว่ากลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 4) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 77 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 5) การดื่มเหล้าช่วยให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
5) ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด	Between Groups	3.293	2	1.646	3.292*	.038
	Within Groups	248.569	497	.500		
	Total	251.862	499			

*p<0.05

จากตาราง 77 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 5) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 78

ตาราง 78 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ รายค่าของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 5) ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(2.63)	(2.67)	(2.84)
กลุ่มลูกเรือ	(2.63)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.67)	.039	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.84)	.216*	.178

*p<0.05

จากตาราง 78 พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 5) สูงกว่ากลุ่มลูกเรือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 79 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 6) การดื่มเหล้า ช่วยทำให้คลายความวิตกกังวล

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
6)ดื่มเหล้า ช่วยทำให้คลายความวิตกกังวล	Between Groups	1.287	2	.644	.856	.426
	Within Groups	373.711	497	.752		
	Total	374.998	499			

จากตาราง 79 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านผลต่อสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 6) ไม่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความความสัมพันธ์

ส่วนที่ 3.2.3 สัมพันธภาพทางสังคมที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพทางสังคมที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ตามตาราง 80

ตาราง 80 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม												
1) ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น	2.88	.42	มาก	2.29	.78	ปานกลาง	2.46	.77	มาก	2.70	.62	มาก
2) ดื่มเหล้าทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก	2.88	.32	มาก	2.72	.56	มาก	2.86	.41	มาก	2.85	.40	มาก
3) ช่วยทำให้รู้สึกผ่อนคลาย และลดความรู้สึกตึงเครียด	2.40	.90	ปานกลาง	1.71	.84	ปานกลาง	2.08	.89	ปานกลาง	2.22	.93	ปานกลาง
4) ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความเข้าใจ สนุก	2.94	.24	มาก	2.87	.50	มาก	2.98	.21	มาก	2.93	.30	มาก
ภาพรวม	2.10	.17	ปานกลาง	1.85	.24	ปานกลาง	1.90	.18	ปานกลาง	2.02	.22	ปานกลาง

จากตาราง 80 พบว่ากลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.02$, $SD = .22$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เร้าใจ สนุก” ($\bar{X} = 2.93$, $SD = .30$) รองลงมาคือ “ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก” ($\bar{X} = 2.85$, $SD = .40$) และ “ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น” ($\bar{X} = 2.70$, $SD = .62$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.10$, $SD = .17$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เร้าใจ สนุก” ($\bar{X} = 2.94$, $SD = .24$) และอันดับสองมีสองรายการคือ “ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก” ($\bar{X} = 2.88$, $SD = .32$) และ “ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น” ($\bar{X} = 2.88$, $SD = .42$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.85$, $SD = .24$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เร้าใจ สนุก” ($\bar{X} = 2.87$, $SD = .24$) รองลงมาคือ “ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก” ($\bar{X} = 2.72$, $SD = .56$) และ “ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น” ($\bar{X} = 2.29$, $SD = .78$) กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.90$, $SD = .18$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เร้าใจ สนุก” ($\bar{X} = 2.98$, $SD = .21$) รองลงมาคือ “ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก” ($\bar{X} = 2.86$, $SD = .41$) และ “ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น” ($\bar{X} = 2.46$, $SD = .77$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือทั้งโดยรวมและรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมรายข้อของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่ที่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือ

กับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือแข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตาราง 81 ถึงตาราง 89 ดังนี้

ตาราง 81 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวม

ปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยความสัมพันธ์ ด้านสัมพันธภาพจาก การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	Between Groups	10.719	2	5.359	50.814*	.000
	Within Groups	52.418	497	.105		
	Total	63.136	499			

*p<0.05

จากตาราง 81 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 82

ตาราง 82 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.78)	(2.40)	(2.60)
กลุ่มลูกเรือ	(2.78)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.40)	-.37700*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.60)	-.18255*	.19444*

*p<0.05

จากตาราง 82 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 83 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 1) ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1) ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น	Between Groups	31.099	2	15.550	47.617*	.000
	Within Groups	162.299	497	.327		
	Total	193.398	499			

*p<0.05

จากตาราง 83 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 84

ตาราง 84 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 1) ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.88)	(2.40)	(2.46)
กลุ่มลูกเรือ	(2.88)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.29)	-0.592*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.46)	-0.426*	.167

* $p < 0.05$

จากตาราง 84 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 1) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 85 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือราชข้อ ข้อ 2) ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก

ปัจจัยความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
2) ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก	Between Groups	1.783	2	.891	5.778*	.003
	Within Groups	76.665	497	.154		
	Total	78.448	499			

*p<0.05

จากตาราง 85 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือข้อ 2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 86

ตาราง 86 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือราชคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในข้อ 2) ดื่มเหล้า ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	
	($\bar{x}$)	(2.88)	(2.72)	(2.86)
กลุ่มลูกเรือ	(2.88)	-		
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.72)	-.159*	-	
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.86)	-.026	.133*	-

*p<0.05

จากตาราง 86 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 2) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 87 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายข้อ ข้อ 3) ช่วยทำให้รู้สึกผ่อนคลาย และลดความรู้สึกตื่นเต้น

สัมพันธภาพจาก พฤติกรรมกรดื่ม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
3)ดื่มเหล้าช่วยให้ รู้สึกผ่อนคลาย และลด ความรู้สึกตื่นเต้น	Between Groups	35.131	2	17.565	22.296*	.000
	Within Groups	391.541	497	.788		
	Total	426.672	499			

*p<0.05

จากตาราง 87 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 3) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัย จึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 87

ตาราง 87 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือยาวคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมใน ข้อ 3) การดื่มเหล้าช่วยให้รู้สึกผ่อนคลาย และลดความรู้สึกตึงตัน

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(2.40)	(1.71)	(2.08)
กลุ่มลูกเรือ	(2.40)	-	-
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.71)	-.686*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.08)	-.319*	.367*

*p<0.05

จากตาราง 87 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ข้อ 3) สูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 88 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือยาวข้อ ข้อ 4) ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เ้าใจ สนุก

สัมพันธภาพจากพฤติกรรมกรดื่ม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
4) ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เ้าใจ สนุก	Between Groups	.582	2	.291	3.209*	.041
	Within Groups	45.106	497	.091		
	Total	45.688	499			

*p<0.05

จากตาราง 88 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 4) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 89

ตาราง 89 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมใน ข้อ 4) ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความ เร้าใจ สนุก

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{X}$)	(2.94)	2.87)	(2.98)
กลุ่มลูกเรือ	(2.94)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(2.87)	-.071*	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(2.98)	.040	.111*

* $p < 0.05$

จากตาราง 89 พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ข้อ 4) สูงกว่ากลุ่มลูกเรือและกลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3.3 ปัจจัยด้านครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด

ส่วนที่ 3.3.1 ความคิดเห็นของสมาชิกในครอบครัวต่อการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ในกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในช่วงประเพณีแข่งเรือ

ตาราง 90 แสดงความคิดเห็นต่อสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ

ปัจจัยด้านครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด ที่เอื้อต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกอง เชียร์	
	(n = 320)	จำนวน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวน ร้อยละ
ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน(ฝึกซ้อมพายเรือ)						
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-
เห็นด้วย	-	-	3	3.3	-	-
ไม่เห็นด้วย	232	72.5	66	73.3	38	42.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	88	27.5	21	23	52	57.8
รวม	320		90		90	
ระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน						
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-
เห็นด้วย	-	-	3	3.3	84	93.3
ไม่เห็นด้วย	231	72.2	67	74.4	2	2.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	89	27.8	20	22.2	4	4.4
รวม	320		90		90	
ระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือแต่ละสนาม						
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	226	70.6	3	3.3	-	-
เห็นด้วย	78	24.4	61	67.8	20	22.2
ไม่เห็นด้วย	16	5.0	24	26.7	35	38.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	2	2.2	35	38.9
รวม	320		90		90	

ตาราง 90 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบทบาทครอบครัว ที่เอื้อต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกอง เชียร์	
	(n = 320) จำนวน ร้อยละ		(n = 90) จำนวน ร้อยละ		(n = 90) จำนวน ร้อยละ	
ระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน						
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	215	67.2	84	93.3	90	100.0
เห็นด้วย	105	32.8	6	6.7	-	-
ไม่เห็นด้วย	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-
รวม	320		90		90	
ระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน						
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	2	2.2	-	-
เห็นด้วย	130	40.6	55	61.1	22	24.4
ไม่เห็นด้วย	138	43.1	31	34.4	41	45.6
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52	16.3	2	2.2	27	30.0
รวม	320		90		90	

จากตาราง 90 พบว่าใน ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน และระยะที่ 2 ช่วงเวลา ระหว่างการแข่งขัน กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระดับ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 72.5 และ 72.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ 27.8 ตามลำดับ ส่วนในระยะที่ 3 ช่วงเวลาที่สิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนามพบว่า กลุ่มลูกเรือ ส่วนมากมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใน ระดับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 70.6 รองลงมาคือ “เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ พบว่ามีระดับ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งใน ชุมชน พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการดื่ม

เครื่องตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ “เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 32.8 ส่วนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน พบว่ากลุ่มลูกเรือมีความเห็น ว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “เห็นด้วย” คิดเป็น ร้อยละ 40.6 รองลงมาคือระดับ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 43.1 และระดับ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 16.3

ส่วนในกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าใน ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน และระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมี ความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 73.3 และ 74.4 ตามลำดับ รองลงมาคือ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 22.2 ตามลำดับ ส่วนในระยะที่ 3 ช่วงเวลาที่สิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนามพบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาคือ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 26.7 ส่วนในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมาก มีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “เห็น ด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 93.3 ส่วนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน พบว่ากลุ่มแกน นำเรือแข่ง มีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ใน ระดับ “เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือระดับ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 34.4

ในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าใน ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน กลุ่มผู้นำ ทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ “ไม่เห็นด้วย” คิด เป็นร้อยละ 42.2 และระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขันกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมาก มีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “เห็น ด้วย” คิดเป็นร้อยละ 93.3 ส่วนในระยะที่ 3 ช่วงเวลาที่สิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการ แข่งขันเรือในแต่ละสนามพบว่า มีระดับความเห็น 2 รายการที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มี ความเห็นจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 38.9 คือสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” รองลงมาคือระดับ “เห็น ด้วย” คิดเป็นร้อยละ 22.2 ส่วนในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน พบว่ากลุ่ม ผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการตีมัลลอกฮอลล์ ในระดับ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนในระยะที่ 5 ช่วงเวลา

ในวิถีชีวิตประจำวัน พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีความคิดเห็น ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระดับ “ไม่เห็นด้วย” คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาคือระดับ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” คิดเป็นร้อยละ 30.0 และพบว่ามีความเห็นระดับ “เห็นด้วย” ร้อยละ 24.4

ส่วนที่ 3.3.2 ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงประเพณีแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ตาราง 91 แสดงประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงประเพณีแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดที่เอื้อต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวน ร้อยละ
1. มีสมาชิกในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ						
มี	320	100.0	90	100.0	90	100.0
รวม	320		90		90	
2. มีเพื่อนสนิทหรือบุคคลที่ใกล้ชิดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ						
มี	320	100.0	90	100.0	90	100.0
รวม	320		90		90	

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งทุกคนมีประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวและเพื่อนสนิทหรือบุคคลใกล้ชิดที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงประเพณีแข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตอนที่ 3.4 ปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชนและสนามแข่งเรือ
 ส่วนที่ 3.4.1 การเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ตาราง 92 แสดงการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชน ที่เอื้อต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
1.ปริมาณร้านที่จำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในชุมชน						
มีจำนวน 1-2 ร้าน	106	33.1	29	32.2	40	44.4
มีจำนวน 3-4 ร้าน	189	59.1	52	57.8	46	51.1
มีจำนวน 5 ร้านขึ้นไป	25	7.8	8	8.9	4	4.4
รวม	320		90		90	
2. ประเภทของเครื่องตีมที่สามารถหาซื้อได้ในชุมชน						
สะดวกซื้อทุกประเภท	13	4.1	13	18	20.0	24.4
สะดวกซื้อบางประเภท	307	95.9	72	80.0	68	75.6
ไม่สะดวกซื้อ	4	1.3	-	-	-	-
รวม	320		90		90	
3. เวลาในการหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในชุมชน						
หาซื้อได้บางเวลาเท่านั้น	271	84.7	79	87.8	85	94.4
หาซื้อได้ตลอดเวลา	49	15.3	11	12.2	5	5.6
รวม	320		90		90	
4.แหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นประจำในชุมชน						
หาซื้อจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน	174	54.4	88	97.8	89	98.9
หาซื้อจากร้านค้าภายนอกหมู่บ้าน	146	45.6	2	2.2	1	1.1
รวม	320		90		90	

ตาราง 92 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชน	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
5. ความสะดวกในการหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรือ						
ไม่สะดวกเนื่องจากการรณรงค์	179	55.9	61	67.8	64	71.1
ไม่สะดวกเนื่องจากคนขายปิด	87	27.2	6	6.7	17	18.9
สะดวกซื้อเนื่องจากรู้จักคนขาย	54	16.9	23	25.6	9	10.0
รวม	320		90		90	
6. แหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรือ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ร้านค้าแผงลอย ที่ขายแบบปิด	221	69.1	79	87.8	44	48.9
ร้านอาหารที่ขายแบบปิด	80	25.0	23	25.6	-	-
ซื้อจากแหล่งขายที่อยู่ภายนอกสนามแข่งเรือ	283	88.4	78	86.7	77	85.6

จากตาราง 92 พบว่าปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชนในด้านการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรื่อนั้น กลุ่มลูกเรือมีความคิดเห็นต่อการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มในชุมชนและสนามแข่งเรือในประเด็นดังนี้ ปริมาณร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนพบว่า “มีจำนวน 3-4 ร้าน” คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาได้แก่ “มีจำนวน 1-2 ร้าน” และ “มีจำนวน 5 ร้านขึ้นไป” คิดเป็นร้อยละ 33.1 และ 7.8 ตามลำดับ ส่วน ประเภทของเครื่องดื่มที่สามารถหาซื้อได้ในชุมชนนั้นพบว่า ส่วนมาก “สะดวกซื้อบางประเภท” คิดเป็นร้อยละ 95.9 ส่วนเวลาในการหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนนั้น พบว่า “หาซื้อได้บางเวลาเท่านั้น” คิดเป็นร้อยละ 84.7 ส่วนแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำในชุมชนนั้น พบว่ากลุ่มลูกเรือ “หาซื้อจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาคือ “หาซื้อจากร้านค้าภายนอกหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 45.6

ส่วนปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในสนามแข่งเรือพบว่าในประเด็นความสะดวกในการหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรื่อนั้น กลุ่มลูกเรือ “ไม่สะดวกในการหาซื้อเนื่องจากการรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาคือ “ไม่สะดวกซื้อเนื่องจากคนขายปกปิด” คิดเป็นร้อยละ 27.2 ในขณะเดียวกันพบว่ามีกลุ่มลูกเรือบางส่วน “สะดวกในการหาซื้อเนื่องจากรู้จักคนขาย” คิดเป็นร้อยละ 16.9 ส่วนประเด็นแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรื่อนั้นพบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่ “ซื้อจากแหล่งขายที่อยู่ภายนอกสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาได้แก่ สามารถซื้อได้จาก “ร้านค้าแผงลอย ที่ขายแบบปกปิด” คิดเป็นร้อยละ 69.1 และซื้อจาก “ร้านอาหารที่ขายแบบปกปิด” คิดเป็นร้อยละ 25.0

ในกลุ่มแกนนำเรือแข่งพบว่าปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชนในด้านการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรื่อนั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีความคิดเห็นต่อการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีมในชุมชนและสนามแข่งเรือในประเด็นดังนี้ ปริมาณร้านที่จำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในชุมชนพบว่า “มีจำนวน 3-4 ร้าน” คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาได้แก่ “มีจำนวน 1-2 ร้าน” และ “มีจำนวน 5 ร้านขึ้นไป” คิดเป็นร้อยละ 32.2 และ 8.9 ตามลำดับ ส่วนประเภทของเครื่องตีมที่สามารถหาซื้อได้ในชุมชนนั้นพบว่า ส่วนมาก “สะดวกซื้อบางประเภท” คิดเป็นร้อยละ 80.0 ส่วนเวลาในการหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในชุมชนนั้น พบว่า “หาซื้อได้บางเวลาเท่านั้น” คิดเป็นร้อยละ 87.8 ส่วนแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นประจำในชุมชนนั้น พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง “หาซื้อจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 97.8

ส่วนปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในสนามแข่งเรือพบว่าในประเด็นความสะดวกในการหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรื่อนั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่ง “ไม่สะดวกในการหาซื้อ เนื่องจากการรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาคือ “สะดวกในการหาซื้อเนื่องจากรู้จักคนขาย” คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ “ไม่สะดวกซื้อเนื่องจากคนขายปกปิด” คิดเป็นร้อยละ 6.7 ส่วนประเด็นแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรื่อนั้นพบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่ สามารถซื้อได้จาก “ร้านค้าแผงลอย ที่ขายแบบปกปิด” คิดเป็นร้อยละ 87.8 และในขณะเดียวกันพบว่ามีกลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่ “ซื้อจากแหล่งขายที่อยู่ภายนอกสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 86.7 และซื้อจาก “อาหารที่ขายแบบปกปิด” คิดเป็นร้อยละ 25.6

ในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในชุมชนในด้านการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรื่อนั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีความคิดเห็นต่อการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องตีมในชุมชนและสนามแข่งเรือใน

ประเด็นดังนี้ ปริมาณร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนพบว่า “มีจำนวน 3-4 ร้าน” คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาได้แก่ “มีจำนวน 1-2 ร้าน” และ “มีจำนวน 5 ร้านขึ้นไป” คิดเป็นร้อยละ 44.4 และ 4.4 ตามลำดับ ส่วนประเภทของเครื่องดื่มที่สามารถหาซื้อได้ในชุมชนนั้นพบว่า ส่วนมาก “สะดวกซื้อบางประเภท” คิดเป็นร้อยละ 75.6 ส่วนเวลาในการหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนนั้น พบว่า “หาซื้อได้บางเวลาเท่านั้น” คิดเป็นร้อยละ 94.4 ส่วนแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำในชุมชนนั้น พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง “หาซื้อจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 98.9

ส่วนปัจจัยด้านบริบทแวดล้อมในสนามแข่งเรือ พบว่าในประเด็นความสะดวกในการหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรื่อนั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง “ไม่สะดวกในการหาซื้อเนื่องจากการรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาคือ “ไม่สะดวกซื้อเนื่องจากคนขายปิด” คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ “สะดวกในการหาซื้อเนื่องจากรู้จักคนขาย” คิดเป็นร้อยละ 10.0 และ “ส่วนประเด็นแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสนามแข่งเรื่อนั้นพบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนใหญ่ “ซื้อจากแหล่งขายที่อยู่ภายนอกสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมา สามารถซื้อได้จาก “ร้านค้าแผงลอย ที่ขายแบบปิด” คิดเป็นร้อยละ 48.9

ตอนที่ 3.5 ปัจจัยด้านสื่อ

ส่วนที่ 3.5.1 แหล่งสื่อที่ทำให้กลุ่มผู้แสดงทางสังคมรู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ

ตาราง 93 แสดงแหล่งสื่อที่ทำให้กลุ่มผู้แสดงทางสังคมรู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1. โทรทัศน์	320	100.0	88	97.7	76	84.4
2. วิทยุ						
2.1 วิทยุจากส่วนกลาง	42	13.1	38	42.2	10	11.1
2.2 วิทยุของส่วนราชการภายในจังหวัด	-	-	-	-	-	-
2.3 วิทยุชุมชนภายในจังหวัด	16	5.0	16	17.8	1	1.1
3. สิ่งตีพิมพ์						
3.1 หนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนกลาง	119	37.2	22	24.4	6	6.7
3.2 หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	35	10.9	12	13.3	6	6.7
4. สื่อบุคคล						
4.1 ผู้ขายในสนามแข่งเรือ	8	2.5	16	17.8	4	4.4
4.2 ผู้ขายในร้านขายของชำในหมู่บ้าน	271	84.7	89	98.8	78	86.7
4.3 ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง คนรู้จักในหมู่บ้านและบุคคลอื่น	309	96.6	56	62.2	80	88.9
4.4 เจ้าหน้าที่หน่วยในร้านอาหาร	12	3.8	-	-	-	-
5. อินเทอร์เน็ต	143	44.7	-	-	-	-

จากตาราง 93 พบว่าแหล่งสื่อที่ทำให้กลุ่มลูกเรือรู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ โดยแยกประเภทสื่อดังนี้ ประเภทสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 ประเภทสื่อวิทยุ พบว่า “วิทยุจากส่วนกลาง” คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาคือ “วิทยุชุมชนภายในจังหวัด” คิดเป็นร้อยละ 5.0 ประเภทสื่อสิ่งตีพิมพ์ พบว่า “หนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนกลาง” คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ “หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” คิดเป็นร้อยละ 10.9 ส่วนประเภทสื่อบุคคล นั้นพบว่า

กลุ่มลูกเรือส่วนมากรู้จักจากแหล่ง “ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง คนรู้จักในหมู่บ้านและบุคคลอื่น” คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมาได้แก่ “ผู้ชายในร้านขายของชำในหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 84.7 และพบว่ากลุ่มลูกเรือรู้จักแหล่งเครื่องมือจากระบบอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 44.7

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่า แหล่งสื่อที่ทำให้กลุ่มแกนนำเรือแข่ง รู้จักเครื่องมือแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ โดยแยกประเภทสื่อดังนี้ ประเภทสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 97.7 ประเภทสื่อวิทยุ พบว่า “วิทยุจากส่วนกลาง” คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาคือ “วิทยุชุมชนภายในจังหวัด” คิดเป็นร้อยละ 17.8 ประเภทสื่อสิ่งตีพิมพ์ พบว่า “หนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนกลาง” คิดเป็นร้อยละ 24.4 รองลงมาคือ “หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” คิดเป็นร้อยละ 13.3 ส่วนประเภทสื่อบุคคล นั้นพบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากรู้จักจากแหล่ง “ผู้ชายในร้านขายของชำในหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 98.8 รองลงมาได้แก่ “ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง คนรู้จักในหมู่บ้านและบุคคลอื่น” คิดเป็นร้อยละ 62.2 และพบว่า รู้จักแหล่งเครื่องมือจาก “ผู้ชายในสนามแข่งเรือ” ร้อยละ 17.8

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่า แหล่งสื่อที่ทำให้กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง รู้จักเครื่องมือแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ โดยแยกประเภทสื่อดังนี้ ประเภทสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 84.4 ประเภทสื่อวิทยุ พบว่า “วิทยุจากส่วนกลาง” คิดเป็นร้อยละ 11.1 ส่วนประเภทสื่อสิ่งตีพิมพ์ พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง เลือกทั้ง 2 รายการจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 6.7 ได้แก่ “หนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนกลาง” และ “หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” คิดเป็นร้อยละ 13.3 ส่วนประเภทสื่อบุคคล นั้นพบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากรู้จักจากแหล่ง “ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง คนรู้จักในหมู่บ้านและบุคคลอื่น” คิดเป็นร้อยละ 88.9 รองลงมาได้แก่ “ผู้ชายในร้านขายของชำในหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วน “ผู้ชายในสนามแข่งเรือ” พบว่ามีเพียง ร้อยละ 4.4 เท่านั้น

ส่วนที่ 3.5.2 กระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ

ตาราง 94 แสดงผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของผู้จัดหาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่มของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมใน 5 ระยะ

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
1. ผู้ส่งสารในบทบาทของการจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.1 ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน						
3) ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มกับเพื่อน	28	8.8	32	35.6	5	5.6
4) ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มเอง	50	15.6	23	25.6	-	-
7) เจ้าของไร่นาและสวนจัดเตรียมให้	84	26.3	64	71.1	15	16.7
10) เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อใช้เลี้ยงแขกที่มาช่วยในไร่	-	-	-	-	19	21.1
11) เจ้าของที่จัดงานเลี้ยงในสังคม	60	18.8	32	35.6	21	23.3
1.2 ระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน						
3) ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มกับเพื่อน	132	41.3	50	55.6	29	32.2
4) ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มเอง	-	-	12	13.3	-	-
5) ทีมกองเชียร์เรือแข่งจัดเตรียมให้	101	31.6	-	-	55	61.1
6) บุคคลที่ไม่รู้จักจากหมู่บ้านอื่นให้รางวัล	132	41.3	12	13.3	-	-
8) บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล	54	16.9	37	41.1	37	41.1
9) บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่นให้รางวัล	112	35.0	34	37.8	33	36.7

ตาราง 94 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
1. ผู้ส่งสารในบทบาทของการจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่ม(ต่อ)						
1.3 ระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม						
3) ตัวเองสมัครใจซื้อเครื่องดื่มกับเพื่อน	188	58.8	63	70.0	52	57.8
4) ตัวเองสมัครใจซื้อเครื่องดื่มเอง	31	9.7	18	20.0	-	-
5) ทีมกองเชียร์เรือจัดเตรียมให้	110	34.4	23	25.6	23	25.6
6) บุคคลที่ไม่รู้จักจากหมู่บ้านอื่น	154	48.1	12	13.3	-	-
ให้รางวัล						
8) บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล	240	75.0	39	43.3	37	41.1
9 บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่น ให้รางวัล	44	13.8	-	-	33	36.7
1.4 ระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน						
1) ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองจัดเตรียมให้	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3) ตัวเองสมัครใจซื้อเครื่องดื่มกับเพื่อน	82	25.6	52	57.8	30	33.3
4) ตัวเองสมัครใจซื้อเครื่องดื่มเอง	-	-	38	42.2	-	-
7) เจ้าของไร่นาและสวนเตรียมให้	-	-	46	51.1	-	-
8) บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล	46	14.4	27	30.0	29	32.2
9) บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่นให้						
รางวัล	120	37.5	27	30.0	25	27.8
10) เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้						
เพื่อให้เลี้ยงแขกที่มาช่วยทำงานในไร่นาและสวน	100	31.3	51	56.7	-	-

ตาราง 94 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	จำนวนคน (n = 320)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ
1. ผู้ส่งสารในบทบาทของการจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่ม(ต่อ)						
1.5 ระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน						
3) ตัวเองสมัครใจซื้อเครื่องดื่มกับเพื่อน	104	32.5	47	52.2	13	14.4
4) ตัวเองสมัครใจซื้อดื่มเอง	80	25.0	51	56.7	-	-
7) เจ้าของไร่นาและสวนเตรียมให้	194	60.6	66	73.3	25	27.8
10) เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อให้เลี้ยงแขกที่มาช่วยทำงานในไร่นาและสวน	72	22.5	14	15.6	28	31.1
11) เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม	132	41.3	60	66.7	86	95.6

จากตาราง 94 พบว่าผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของผู้จัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่มของกลุ่มลูกเรือในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือทั้ง 5 ระยะมีดังนี้ ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน พบว่า ผู้ส่งสารส่วนมากคือ “เจ้าของไร่นาและสวนจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมา ได้แก่ “เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม” “ ตัวเองสมัครใจซื้อดื่มเอง” และ “ตัวเองสมัครใจซื้อดื่มกับเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 18.8, 15.6 และ 8.8 ตามลำดับ ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน พบว่า มีผู้ส่งสาร 2 รายการที่กลุ่มลูกเรือเลือกจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 41.3 ได้แก่ “ตัวเองสมัครใจซื้อดื่มกับเพื่อน” และ “บุคคลที่ไม่รู้จักจากหมู่บ้านอื่นให้ รางวัล” รองลงมา ได้แก่ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่นให้ รางวัล” “ทีมกองเชียร์เรือจัดเตรียมให้” และ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” คิดเป็นร้อยละ 35.0, 31.6 และ 16.9 ตามลำดับ ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม พบว่า ผู้ส่งสารส่วนมากคือ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา

ได้แก่ “สมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” “บุคคลที่ไม่รู้จักจากหมู่บ้านอื่นให้รางวัล” และ “ทีมกองเชียร์เรือจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 58.8 , 48.1 และ 34.4 ตามลำดับ ในระยะที่ 4 ช่วงจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน กลุ่มลูกเรือทุกคนเลือก ผู้ส่งสารคือ “ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา ได้แก่ “บุคคลที่รู้จักจากหมู่บ้านอื่นให้รางวัล” “เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อใช้เลี้ยงแขกที่มาช่วยในไร่นาและสวน” “สมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” และ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” คิดเป็นร้อยละ 37.5, 31.3, 25.6 และ 14.4 ตามลำดับ ส่วนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันนั้นพบว่าผู้ส่งสารส่วนมากคือ “เจ้าของไร่นาและสวนเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาได้แก่ “เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม” “สมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” “สมัครใจซื้อมาติดเอง” และ “เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อใช้เลี้ยงแขกที่มาช่วยทำงานในไร่นาและสวน” คิดเป็นร้อยละ 41.3, 32.5, 25.0 และ 22.5 ตามลำดับ

ในกลุ่มแกนนำเรือแข่งพบว่าผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของผู้จัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่มของกลุ่มแกนนำเรือแข่งในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือทั้ง 5 ระยะมีดังนี้ ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน พบว่า ผู้ส่งสารส่วนมากคือ “เจ้าของไร่นาและสวนจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาคือผู้ส่งสารจำนวน 2 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งเลือกจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.6 ได้แก่ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” และ “เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม” และพบว่า “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดเอง” คิดเป็นร้อยละ 25.6 ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน พบว่าผู้ส่งสาร คือ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาได้แก่ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” และ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่นให้รางวัล” คิดเป็นร้อยละ 41.1 และ 37.8 ตามลำดับ ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม พบว่า ผู้ส่งสารส่วนมากคือ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาได้แก่ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” “ทีมกองเชียร์เรือจัดเตรียมให้” และ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดเอง” คิดเป็นร้อยละ 43.3, 25.6 และ 20.0 ตามลำดับ ในระยะที่ 4 ช่วงจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนเลือก ผู้ส่งสารคือ “ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาได้แก่ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดกับเพื่อน” “เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อใช้เลี้ยงแขกที่มาช่วยในไร่นาและสวน” “เจ้าของไร่นาและสวนเตรียมให้” และ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาติดเอง” คิดเป็นร้อยละ 57.8, 56.7, 51.1 และ 42.2 ตามลำดับ ส่วนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันนั้นพบว่าผู้ส่งสารส่วนมากคือ “เจ้าของไร่นาและสวนเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาได้แก่

“เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม” “ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มเอง” และ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มกับเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 66.7 , 56.7 และ 52.2 ตามลำดับ

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งพบว่าผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของผู้จัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้พร้อมต่อการดื่มของกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือทั้ง 5 ะยะมีดังนี้ ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน พบว่า ผู้ส่งสารส่วนมากคือ “เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม” คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาได้แก่ “เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อใช้เลี้ยงแขกที่มาช่วยในไร่นาและสวน” และ “เจ้าของไร่นาและสวนจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 21.1 และ 16.7 ตามลำดับ ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน พบว่าผู้ส่งสาร คือ “ทีมกองเชียร์เรือจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาได้แก่ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” และ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มกับเพื่อน”คิดเป็นร้อยละ 41.1 และ 36.7 ตามลำดับ ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม พบว่า ผู้ส่งสารส่วนมากคือ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มกับเพื่อน” คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาได้แก่ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่น ให้รางวัล” และ “ทีมกองเชียร์เรือจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 41.1 , 36.7 และ 25.6 ตามลำดับ ในระยะที่ 4 ช่วงจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งทุกคนเลือก ผู้ส่งสารคือ “ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองจัดเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาได้แก่ “ตัวเองสมัครใจซื้อมาดื่มกับเพื่อน” “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านให้รางวัล” และ “บุคคลที่รู้จักกันในหมู่บ้านอื่น ให้รางวัล” คิดเป็นร้อยละ 33.3, 32.2 และ 27.8 9ตามลำดับ ส่วนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันนั้นพบว่าผู้ส่งสารส่วนมากคือ “เจ้าของงานเลี้ยงที่จัดงานในสังคม” คิดเป็นร้อยละ 95.6 รองลงมาได้แก่ “เพื่อนสนิทหรือญาติใกล้ชิดซื้อมาให้เพื่อใช้เลี้ยงแขกที่มาช่วยทำงานในไร่นาและสวน” และ “เจ้าของไร่นาและสวนเตรียมให้” คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ 27.8 ตามลำดับ

ตาราง 95 แสดงผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.2 ผู้ส่งสารในบทบาทของบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.2.1 ดื่มคนเดียว	78	24.4	14	15.6	-	-
1.2.2 ดื่มกับพ่อหรือแม่	6	1.9	-	-	-	-
1.2.3 ดื่มกับสามีหรือภรรยา	10	3.1	6	6.7	7	7.8
1.2.4 ดื่มกับพี่น้องหรือเครือญาติ	178	55.6	47	52.2	46	51.1
1.2.5 ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้านที่สนิท	310	96.9	75	83.3	81	90.0
1.2.6 ดื่มกับกลุ่มลูกเรือ	314	98.1	70	77.8	23	25.6
1.2.7 ดื่มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง	128	40.0	85	94.4	19	21.1
1.2.8 ดื่มกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง	24	7.5	18	20.0	89	98.9
1.2.9 ดื่มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น	130	40.6	42	46.7	20	22.2

จากตาราง 95 พบว่า ผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือในกลุ่มลูกเรือมีดังนี้ ผู้ส่งสารที่กลุ่มลูกเรือส่วนมากร่วมดื่มด้วยคือ “กลุ่มลูกเรือ” คิดเป็นร้อยละ 98.1 รองลงมา ได้แก่ “เพื่อน เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนบ้านที่สนิท” “พี่น้องหรือเครือญาติ” “คนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น” “กลุ่มแกนนำเรือแข่ง” และ “ดื่มคนเดียว” คิดเป็นร้อยละ 96.9, 55.6, 40.6, 40.0 และ 24.4 ตามลำดับ นอกจากนั้นพบว่า มีกลุ่มลูกเรือเพียงบางส่วนดื่มร่วมกับผู้ส่งสารที่เป็น “กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง” คิดเป็นร้อยละ 7.5 เท่านั้น

ในกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของบุคคลที่ร่วมตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือมีดังนี้ ผู้ส่งสารที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากร่วมตี๋มด้วยคือ "กลุ่มแกนนำเรือแข่ง" คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมาได้แก่ "เพื่อน เพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้านที่สนิท" "กลุ่มลูกเรือ" "พี่น้องหรือเครือญาติ" และ "คนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น" คิดเป็นร้อยละ 83.3, 77.8, 52.2 และ 46.7 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่ามีกลุ่มแกนนำเรือแข่ง เพียงบางส่วนตี๋มร่วมกับผู้ส่งสารที่เป็น "กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง" และ "ตี๋มคนเดียว" คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 15.6 เท่านั้น

ในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทของบุคคลที่ร่วมตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือมีดังนี้ ผู้ส่งสารที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากร่วมตี๋มด้วยคือ "กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง" คิดเป็นร้อยละ 98.9 รองลงมาได้แก่ "เพื่อน เพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้านที่สนิท" และ "พี่น้องหรือเครือญาติ" คิดเป็นร้อยละ 90.0 และ 51.1 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่ามีกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งเพียงบางส่วนตี๋มร่วมกับผู้ส่งสารที่เป็น "กลุ่มลูกเรือ" และ "กลุ่มแกนนำเรือแข่ง" คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 21.1 เท่านั้น นอกจากนี้พบว่ามีกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ไม่มีการตี๋มในรูปแบบ "ตี๋มคนเดียว"

ตาราง 96 แสดงผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทเป็นเจ้าของสถานที่ที่เป็นแหล่งตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะ

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
1.3 ผู้ส่งสารในบทบาทเป็นเจ้าของสถานที่ที่เป็นแหล่งตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.3.1 ผู้ส่งสารในสถานที่ที่ตี๋มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 1						
ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน						
1.1 ตัวเอง	63	19.7	30	33.3	8	8.9

ตาราง 96 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	จำนวนคน (n = 320)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ
1.2 เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและ เพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	31	9.7	25	27.8	5	5.6
1.3 เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ	60	18.8	32	35.6	21	22.3
1.4 เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา ที่เป็น พื้นที่ทำงาน นายจ้างในสถานที่ทำงาน รับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงาน ก่อสร้าง	84	26.3	64	71.1	15	16.7
1.5 นายจ้างสถานที่ทำงานทั่วไป	43	13.4	26	28.9	-	-
1.6 เจ้าของกิจการร้านหมูกระทะและ เพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	48	15.0	-	-	-	-

ตาราง 97 แสดงผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการรับรู้ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
1.3 ผู้ส่งสารในบทบาทเป็นเจ้าของสถานที่ที่เป็นแหล่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.3.2 ผู้ส่งสารในสถานที่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน						
1.1 ตัวเอง	51	15.9	20	2.2	7	7.8
1.1 เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและ เพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	110	34.4	24	26.7	-	-
1.4 เจ้าของกิจการ ร้านอาหาร	3	0.9	6	6.7	-	-
1.7 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในสนามแข่งเรือ	222	69.4	62	68.9	90	100.0
1.8 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในขณะนั่งรถจาก สนามแข่งเรือกลับบ้าน	132	41.3	54	60.0	25	27.8
1.10 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในกระท่อมหรือ ศาลาท้ายหมู่บ้าน	64	20.0	-	-	-	-
1.3 ผู้ส่งสารในบทบาทเป็นเจ้าของสถานที่ที่เป็นแหล่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.3.3 ผู้ส่งสารในสถานที่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการ เสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม						
1.1 ตัวเอง	144	45.0	20	22.2	13	14.4
1.2 เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและ เพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	156	48.8	38	42.2	10	11.1
1.7 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในสนามแข่งเรือ	-	-	19	21.1	-	-

ตาราง 97 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.8 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในขณะนั่งรถจาก สนามแข่งเรือกลับบ้าน	305	95.3	83	92.2	77	85.6
1.10 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในกระท่อมหรือ ศาลาท้ายหมู่บ้าน	31	9.7	-	-	-	-
1.1 1เจ้าของกิจการร้านหมูกระทะและ เพื่อนที่ร่วมวง	44	13.8	-	-	-	-
1.3 ผู้ส่งสารในบทบาทเป็นเจ้าของสถานที่ที่เป็นแหล่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.3.4 ผู้ส่งสารในสถานที่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานฉลองเรือแข่งใน ชุมชน						
1.1 ตัวเอง	-	-	32	35.6	-	-
1.2 เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและ เพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	-	-	44	48.9	-	-
1.3 เจ้าภาพงานสังคมต่าง ๆ	-	-	43	47.8	-	-
1.4 เจ้าของกิจการร้านอาหารและเพื่อน ที่ร่วมวงดื่ม	-	-	6	6.7	-	-
1.5 เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา ที่เป็น พื้นที่ทำงาน นายจ้างในสถานที่ทำงาน รับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงาน ก่อสร้าง	125	39.1	57	63.3	-	-

ตาราง 97 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	จำนวนคน (n = 320)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ
1.6 นายจ้างสถานที่ทำงานทั่วไป	50	15.6	30	33.3	-	-
1.9 ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
1.10 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในกระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน	75	23.4	-	-	-	-
1.3 ผู้ส่งสารในบทบาทเป็นเจ้าของสถานที่ที่เป็นแหล่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
1.3.5 ผู้ส่งสารในสถานที่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน						
1.1 ตัวเอง	85	22.6	46	51.1	17	18.9
1.2 เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	64	20.0	47	52.2	16	17.8
1.3 เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ	132	41.2	60	66.7	86	95.6
1.4 เจ้าของกิจการร้านอาหารและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	11	3.5	3	3.3	-	-
1.5 เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา ที่เป็นพื้นที่ทำงาน นายจ้างในสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง	194	60.6	64	71.1	25	27.8
1.6 นายจ้างสถานที่ทำงานทั่วไป	42	13.1	27	30.0	3	3.3
1.10 เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในกระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน	128	40.0	-	-	-	-
1.11 เจ้าของกิจการร้านหมูกระทะและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม	65	20.3	-	-	-	-

จากตาราง 97 พบว่า ผู้ส่งสารในกระบวนการสื่อสารในบทบาทเป็นเจ้าของหรือผู้เกี่ยวข้องสถานที่ที่เป็นแหล่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 5 ระยะของกลุ่มลูกเรือมีดังนี้

ในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน พบว่าผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา ที่เป็นพื้นที่ทำงาน” “นายจ้างในสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาสถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาได้แก่ “ตัวเอง” “เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ” “เจ้าของกิจการร้านหมูกระทะและเพื่อนร่วมวง” “นายจ้างในสถานที่ทำงานทั่วไป” และ “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 19.7, 18.8, 15.0, 13.4 และ 9.7 ตามลำดับ

ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน พบว่าผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มที่กระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” และ “ตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ 41.3, 34.4, 20.0 และ 15.9 ตามลำดับ

ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือ พบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 95.3 รองลงมาได้แก่ “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” และ “ตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ 48.8 และ 45.9 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าผู้ส่งสารในสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ “เจ้าของกิจการร้านหมูกระทะและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” และ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มที่กระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 13.8 และ 9.7 ตามลำดับ

ในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของชุมชนพบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง” “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในกระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” คิดเป็นร้อยละ 39.1, 23.4 และ 15.6 ตามลำดับ

ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน พบว่าผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างในสถานที่ทำงานรับจ้าง และผู้รับเหมาใน สถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาได้แก่ “เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ” “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในกระท่อมหรือศาลาท้ายหมู่บ้าน” “ตนเอง”

“เจ้าของกิจการร้านหมูกระทะ” และ “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวง” คิดเป็นร้อยละ 41.2, 40.0, 22.6, 22.3 และ 20.0 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันพบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ส่วนมาก ได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมา ได้แก่ “เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ” “ตัวเอง” และ “นายจ้างสถานที่ทำงานทั่วไป” คิดเป็นร้อยละ 35.6, 33.3 และ 28.9 ตามลำดับ

ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขันพบว่าผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับ สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงตี๋มในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมาได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงตี๋มในขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 60.0

ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือพบว่า พบว่าผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงตี๋มในขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมาได้แก่ “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงตี๋ม” และ “ตัวเอง” คิดเป็นร้อยละ 42.2 และ 22.2 ตามลำดับ

ในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้านพบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ได้แก่ “ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง” “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงตี๋ม” “งานสังคม” “ตนเอง” และ “นายจ้างสถานที่ทำงานทั่วไป” คิดเป็นร้อยละ 63.0, 48.9, 47.8, 35.6 และ 33.3 ตามลำดับ

ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันพบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง” คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมา ได้แก่ “เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ” “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงตี๋ม” และ “ตนเอง” คิดเป็นร้อยละ 66.7, 52.2 และ 51.1 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ส่วนมากได้แก่ “เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ” คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมา “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างสถานที่ทำงาน

รับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง” “ตัวเอง” “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 16.7 , 8.9 และ 5.6 ตามลำดับ

ในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน พบว่าผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในขณะที่นั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 27.8

ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละสนามแข่งเรือ พบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เพื่อนที่ร่วมวงดื่มในขณะที่นั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาได้แก่ “ตัวเอง” และ “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 14.4 และ 11.1 ตามลำดับ

ในระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้านพบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “ทีมจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100

ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในชีวิตประจำวันพบว่า ผู้ส่งสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ “เจ้าภาพงานสังคมต่างๆ” คิดเป็นร้อยละ 95.6 รองลงมา ได้แก่ “เจ้าภาพพื้นที่ในสวน ไร่ นา นายจ้างสถานที่ทำงานรับจ้าง และ ผู้รับเหมาในสถานที่ทำงานก่อสร้าง” และ “เพื่อนที่เป็นเจ้าของบ้านและเพื่อนที่ร่วมวงดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ 17.8 ตามลำดับ

ตาราง 98 แสดงเนื้อหาสาระของสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการตีพิมพ์
เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการรับรู้
ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
2. เนื้อหาสาระของสารที่มีผลต่อการรับรู้						
2.1 สารที่สื่อเป็นภาษาพูด ตัวอักษรและรูปภาพ (verbal) ที่ส่งผ่านช่องทางดังนี้						
2.1.1 ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
2.1.2 วิทยุภายในจังหวัด	309	96.6	88	97.80	86	95.6
2.1.3 ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ	247	77.2	65	72.2	53	58.9
2.1.4 “การประกาศของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือ”	190	59.4	50	55.6	40	44.4
2.1.5 การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ	79	24.7	23	25.6	32	36.6
2.1.6 การเดินรณรงค์ของกลุ่มนักเรียน ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้าน	4	1.3	9	10.0	9	10.0
2.2 สารที่สื่อไม่เป็นภาษาพูดและตัวอักษร(non-verbal) (นำเสนอในผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้านปัจจัยสื่อ)						

ตาราง 98 พบว่า เนื้อหาสาระของสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการรับรู้ของกลุ่มลูกเรือมีดังนี้ กลุ่มลูกเรือทุกคนรับรู้เนื้อหาสาระของสารผ่านสื่อ “ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ “วิทยุภายในจังหวัด” “ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ” “การประกาศของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือ” และ “การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 96.6, 77.2, 59.4 และ 24.7 ตามลำดับ

ในกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าเนื้อหาสาระของสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการรับรู้ของกลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีดังนี้ กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ทุกคนรับรู้เนื้อหาสาระของสารผ่านสื่อ “ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ “วิทยุภายในจังหวัด” “ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ” “การประกาศของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือ” และ “การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 97.8, 72.2, 55.6 และ 25.6 ตามลำดับ

ในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าเนื้อหาสาระของสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการรับรู้ของกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีดังนี้ กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนรับรู้เนื้อหาสาระของสารผ่านสื่อ “ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ “วิทยุภายในจังหวัด” “ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ” “การประกาศของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือ” และ “การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 95.6, 58.9, 44.4 และ 36.6 ตามลำดับ

ตาราง 99 แสดงช่องทางหรือประเภทของสื่อ ในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ จำแนกตามช่วงเวลาและความถี่ในการเข้าถึงแหล่งสื่อตามการรับรู้ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
3. ช่องทางหรือประเภทของสื่อที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งสื่อและการรับรู้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
3.1 ประเภทของสื่อที่มีผลต่อเข้าถึงแหล่งและการรับรู้						
3.1.1 ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.1.2 วิทยุภายในจังหวัด	309	96.6	88	97.8	86	95.6
3.1.3 ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ	247	77.2	65	72.2	53	58.9

ตาราง 99 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
3.1.4 การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ	190	59.4	50	55.6	40	44.4
3.1.5 การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ	79	24.7	23	25.6	32	36.6
3.1.6 การเดินรณรงค์ของกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้าน	4	1.3	9	10.0	9	10.0
3.2 ช่วงเวลาที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อ						
3.2.1 ประกาศเสียงตามสายในชุมชน						
ช่วงเช้า	313	97.8	88	97.8	74	82.2
ช่วงเย็น	265	82.8	80	88.9	85	94.4
3.2.2 วิทยู						
ช่วงเช้า	119	37.2	83		37	41.1
ช่วงบ่าย	235	73.4	62	68.9	82	91.1
ช่วงเย็น	24	7.5	43	47.8	16	17.8
ช่วงกลางคืน	263	82.2	78	86.7	63	72.2
3.2 ช่วงเวลาที่รับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อ(ต่อ)						
3.2.3 ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์						
ช่วงเช้า	219	68.4	63	70.0	48	53.3
ช่วงบ่าย	51	55.9	54	60.0	17	18.9
ตลอดวัน	44	13.8	34	37.8	28	31.1

ตาราง 99 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
3.2.4 การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ						
ช่วงเช้า	217	67.8	82	91.1	74	82.2
ช่วงบ่าย	100	31.3	57	63.3	22	24.4
ตลอดวัน	85	26.6	40	44.4	8	8.9
3.2.5 การเดินรณรงค์ในหมู่บ้าน						
ช่วงเช้า	-	-	-	-	-	-
ช่วงบ่าย	4	1.3	8	8.9	9	10.0
3.2.6 การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ						
ช่วงเช้า	73	22.8	27	30.0	40	44.4
ช่วงบ่าย	27	8.4	28	31.1	8	8.9
3.3 ความถี่ในการรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
3.3.1 ประกาศเสียงตามสายในชุมชน						
1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า	313	97.8	88	97.8	74	82.2
1 ครั้งต่อวัน ช่วงเย็น	265	82.8	80	88.9	85	94.4
2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้าและช่วง เย็น	313	97.8	88	97.8	74	82.2
3.3 ความถี่ในการรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อ(ต่อ)						
3.3.2 วิทยู						
1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า	119	37.2	83	92.2	37	41.1
1 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่าย	235	73.4	62	68.9	82	91.1
1 ครั้งต่อวัน ช่วง เย็น	24	7.5	43	47.8	16	17.8
1 ครั้งต่อวัน ช่วงกลางคืน	263	82.2	78	86.7	63	72.2

ตาราง 99 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 06)	ร้อยละ
2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้าและช่วง บ่าย	36	11.3	53	58.9	23	25.6
2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้าและช่วง เย็น	17	18.9	27	30.0	2	2.2
2 ครั้งต่อวัน ช่วง เช้าและช่วง กลางคืน	80	88.9	70	77.8	13	14.4
2 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่ายและช่วงเย็น	4	1.3	20	22.2	5	5.6
2 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่ายและช่วง กลางคืน	219	68.4	40	44.4	52	57.8
2 ครั้งต่อวัน ช่วงเย็นและช่วง กลางคืน	16	17.8	22	24.4	10	11.1
3 ครั้งต่อวัน เช้า บ่าย เย็น	16	17.8	20	22.2	2	2.2
3 ครั้งต่อวัน เช้า บ่าย กลางคืน	98	30.6	50	55.6	21	23.3
3 ครั้งต่อวัน บ่าย เย็น กลางคืน	4	1.3	17	18.9	5	5.6
3 ครั้งต่อวัน เช้า เย็น กลางคืน	13	14.4	22	24.4	10	11.1
4 ครั้ง ต่อวัน เช้า บ่าย เย็น กลางคืน	19	5.9	22	24.4	10	11.1
3.3 ความถี่ในการรับรู้การณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อ(ต่อ)						
3.3.3 ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์						
1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า	219	68.4	63	70.0	48	53.3
1 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่าย	51	55.9	54	60.0	17	18.9
ตลอดทั้งวัน	44	13.8	34	37.8	28	31.1

ตาราง 99 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
3.3.4 การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ						
1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า	217	67.8	82	91.1	74	82.2
1 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่าย	100	31.3	57	63.3	22	24.4
ตลอดทั้งวัน	85	26.6	40	44.4	8	8.9
3.3.5 การเดินรณรงค์ของกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้าน						
ช่วงบ่าย	4	1.3	8	8.9	9	10.0
3.3.6 การเดินรณรงค์ของกลุ่มเยาวชนในสนามแข่งเรือ						
1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า	73	22.8	27	30.0	40	44.4
1 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่าย	27	8.4	28	31.1	8	8.9
2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้าและช่วงบ่าย	73	22.8	27	30.0	40	44.4

ตาราง 99 พบว่า ช่องทางหรือประเภทของสื่อในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งสื่อและการรับรู้ของกลุ่มลูกเรือมีดังนี้ กลุ่มลูกเรือทุกคนเข้าถึงแหล่งสื่อผ่านช่องทางหรือประเภทของสื่อทาง “ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ “วิทยุภายในจังหวัด” “ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ” “การประกาศของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือ” และ “การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 96.6, 77.2, 59.4 และ 24.7 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อของกลุ่มลูกเรือ มีดังนี้

การประกาศเสียงตามสายในชุมชนพบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากเข้าถึงรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 97.8 รองลงมาคือ “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 82.8

วิทยุ ลูกเรือส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาคือ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 73.4 และ 37.2 ตามลำดับ

ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ ลูกเรือ ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 55.9 และ 13.8 ตามลำดับ

การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ ลูกเรือส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 26.6 ตามลำดับ

การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือลูกเรือ ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 8.4

ส่วนความถี่ที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อของกลุ่มลูกเรือ มีดังนี้

การประกาศเสียงตามสายในชุมชนพบว่ามีความถี่ 2 รายการที่กลุ่มลูกเรือส่วนมาก เข้าถึงรับรู้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 97.8 ได้แก่ “1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า” และ “2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า และช่วง เย็น” รองลงมาคือ “1 ครั้งต่อวัน ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 82.8

วิทยุ กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ดังนี้ ได้แก่ “1 ครั้งต่อวัน ช่วง กลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาได้แก่ มีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวัน ช่วงบ่าย” และ “2 ครั้งต่อวันในช่วงบ่ายและช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 73.4 และ 68.4 ตามลำดับ

ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์เบียร์ กลุ่มลูกเรือ ส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึง และรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 55.9 และ 13.8 ตามลำดับ

การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึง และรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้ง ต่อวันในช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 26.6 ตามลำดับ

การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ มีความถี่ 2 รายการที่กลุ่มลูกเรือส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ ในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ได้แก่ “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” และ “2 ครั้งต่อวันในช่วง เช้าและช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมา ได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 8.4

ในกลุ่มแกนนำเรือแข่งพบว่าช่องทางหรือประเภทของสื่อในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งสื่อและการรับรู้ของกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีดังนี้ กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนเข้าถึงแหล่งสื่อผ่านช่องทางหรือประเภทของสื่อทาง “ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “วิทยุภายในจังหวัด” “ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ” “การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ” และ “การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 97.8, 72.2, 55.6 และ 25.6 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อของกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีดังนี้

การประกาศเสียงตามสายในชุมชนพบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเข้าถึงรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 97.8 รองลงมาคือ “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 88.9

วิทยุ กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงกลางคืน” คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมาคือเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 68.9 และ 47.8 ตามลำดับ

ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 60.0 ตามลำดับ

การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 91.1 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 63.3 และ 44.4 ตามลำดับ

การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 30.0

ส่วนความถี่ที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อของกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีดังนี้

การประกาศเสียงตามสายในชุมชนพบว่ามีความถี่ 2 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเข้าถึงรับรู้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 97.8 ได้แก่ “1 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้า” และ “2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้าและช่วง เย็น” รองลงมาคือ “1 ครั้งต่อวัน ในช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 88.9

วิทยุ กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ดังนี้ ได้แก่ “1 ครั้งต่อวัน ในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมาได้แก่ มีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวัน

ช่วงกลางคืน” และ “2 ครั้งต่อวันในช่วงเช้าและช่วงกลางคืน” “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 86.7, 77.8 และ 68.9 ตามลำดับ

ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์เบียร์ กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 37.8 ตามลำดับ

การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 91.1 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 63.3 และ 44.4 ตามลำดับ

การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาที่มีความถี่จำนวน 2 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 30.0 ได้แก่ ความถี่ “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” และ “2 ครั้งต่อวันในช่วงเช้าและช่วงบ่าย

ในกลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่า ช่องทางหรือประเภทของสื่อในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งสื่อและการรับรู้ของกลุ่มกลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีดังนี้ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนเข้าถึงแหล่งสื่อผ่านช่องทางหรือประเภทของสื่อทาง “ประกาศทางเสียงตามสายในชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาได้แก่ “วิทยุภายในจังหวัด” “ป้ายผ้ารณรงค์ในสนามแข่งเรือ” การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ และ “การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 95.6, 95.6, 58.9, 44.4 และ 36.6 ตามลำดับ

ส่วนช่วงเวลาที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อของกลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีดังนี้

การประกาศเสียงตามสายในชุมชนพบว่ากลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงรับรู้ใน “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมา คือ “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 82.2

วิทยุ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 91.1 รองลงมา คือ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงกลางคืน” “ช่วงเช้า” และ “ช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 72.2, 41.1 และ 17.8 ตามลำดับ

ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน ช่วง “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” และ “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ 18.9 ตามลำดับ

การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ 8.9 ตามลำดับ

การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือกลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา ได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “ช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 8.9

ส่วนความถี่ที่เข้าถึงแหล่งสื่อและรับรู้การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์แยกตามประเภทสื่อของกลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีดังนี้

การประกาศเสียงตามสายในชุมชน พบว่า กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ คือ “ 1 ครั้งต่อวันในช่วงเย็น” คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมาพบว่ามีความถี่ 2 รายการที่กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าถึงและรับรู้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 82.2 ได้แก่ “1 ครั้งต่อวัน ในช่วงเช้า” และ “2 ครั้งต่อวัน ช่วงเช้าและช่วง เย็น”

วิทยุ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ดังนี้ ได้แก่ “1 ครั้งต่อวัน ในช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 91.1 รองลงมาได้แก่ มีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวัน ช่วงกลางวัน” และ “2 ครั้งต่อวันในช่วงบ่ายและช่วงกลางวัน” “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 72.2, 57.8 และ 41.1 ตามลำดับ

ป้ายผ้ารณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ป้าย กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา ได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” และ “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ 18.9 ตามลำดับ

การประกาศของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากมีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมา ได้แก่ เข้าถึงและรับรู้ใน “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” และ “ตลอดวันที่สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ 8.9 ตามลำดับ

การเดินรณรงค์ในสนามแข่งเรือ กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่งพบว่ามีความถี่จำนวน 2 รายการที่กลุ่มผู้นำทีมทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 44.40

ได้แก่ ความถี่ “1 ครั้งต่อวันในช่วงเช้า” และ “2 ครั้งต่อวันในช่วงเช้าและช่วงบ่าย” รองลงมา คือ มีความถี่ในการเข้าถึงและรับรู้ “1 ครั้งต่อวันในช่วงบ่าย” คิดเป็นร้อยละ 8.9

ตาราง 100 แสดงผู้รับสาร (ผู้แสดงทางสังคม) และผลกระทบจากการเข้าถึงและรับรู้เนื้อหาสาระจากสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
4. ผู้รับสาร(ผู้แสดงทางสังคม)และผลกระทบจากการเข้าถึงและรับรู้เนื้อหาสาระจากสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
4.1 อิทธิพลสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์						
4.1.1 ทำให้รู้จักประเภทและชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น	180	56.3	52	57.8	37	41.1
4.1.2 ทำให้เกิดความรู้สึกอยากดื่ม	184	57.5	52	57.8	7	7.8
4.1.3 ทำให้คิดถึงความสนุกสนานร่วมกันกับเพื่อนบ้านในงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของหมู่บ้าน	307	95.9	83	92.2	78	86.7
4.1.4 ไม่มีผลเนื่องจากดื่มเป็นประจำและรับรู้ถึงเหตุผลของตนเองในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	81	25.3	46	51.1	31	34.4
4.2.อิทธิพลของความรวดเร็วของสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์						
4.2.1 ทำให้สะดวกในการนัดหมายกับเพื่อนเพื่อกำหนดวันและเวลาที่ดื่ม	240	75.0	70	77.8	27	30.0

ตาราง 100 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสื่อ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
4.2.2 ทำให้สะดวกในการตรวจสอบเวลานัดหมายและติดตามเพื่อนให้มาดื่มตามนัดหรือชักชวนมาสมทบการดื่ม	288	90.0	77	85.6	37	41.1
4.2.3 ทำให้การติดต่อประสานงานให้ซื้อเครื่องดื่มมาเพิ่มในขณะที่กำลังดื่ม	33	10.3	15	16.7	16	17.8
4.2.4 ไม่มีผลต่อการดื่ม	80	25.0	20	22.2	53	58.9
4.3 อิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” ที่ส่งผลต่อ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
4.3.1 มีผลทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการดื่มแบบปกปิด	320	100.0	90	100	90	100
4.3.2 มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะเวลาก่อนการแข่งขันเรือ	254	79.4	40	44.4	29	32.2
4.3.3 มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะระหว่างการแข่งขัน	218	68.1	63	70.0	68	75.6
4.3.4 มีผลช่วยลดการดื่มในระยะสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม	12	3.8	7	7.8	5	5.6
รวม	320		90		90	

ตาราง 100 พบว่า ผลกระทบจากการเข้าถึงและรับรู้เนื้อหาสาระจากสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือต่อกลุ่มลูกเรือมีดังนี้ อิทธิพลสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้กลุ่มลูกเรือ

ส่วนมากเกิดความรู้สึก “ทำให้คิดถึงความสุขสนทนาร่วมกันกับเพื่อนบ้านในงานเลี้ยงฉลองเรือ แข่งของชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 95.9 รองลงมาได้แก่ “ทำให้เกิดความรู้สึกอยากดื่ม” “ทำให้รู้จักประเภทและชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 57.5 และ 56.3 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่ามีกลุ่มลูกเรือบางส่วนที่ให้ความเห็นต่ออิทธิพลของสื่อโฆษณาว่า “ไม่มีผลเนื่องจากดื่มเป็นประจำและรับรู้ถึงเหตุผลของตนเองในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” คิดเป็นร้อยละ 25.3

ส่วนอิทธิพลของความรวดเร็วของสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลต่อกลุ่มลูกเรือส่วนมากคือ “ทำให้สะดวกในการตรวจสอบเวลานัดหมายและติดตามเพื่อนให้มาดื่มตามนัดหรือชักชวนมาสมทบการดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาได้แก่ “ทำให้สะดวกในการนัดหมายกับเพื่อนเพื่อกำหนดวันและเวลาที่ดื่ม” และ “ทำให้การติดต่อประสานงานให้ซื้อเครื่องดื่มมาเพิ่มในขณะที่กำลังดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 75.0, และ 10.3 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า กลุ่มลูกเรือบางส่วนให้ความเห็นต่อ อิทธิพลของความรวดเร็วของสื่อโฆษณา คือ “ไม่มีผลต่อการดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 25.0

ส่วนอิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือในกลุ่มลูกเรือทุกคนคือ “มีผลทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการดื่มแบบปกปิด” ร้อยละ 100.0 รองลงมาได้แก่ “มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะเวลาก่อนการแข่งขันเรือ” “มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะระหว่างการแข่งขัน” คิดเป็นร้อยละ 79.4 และ 68.1 ตามลำดับและพบว่า กลุ่มลูกเรือบางส่วนมีความเห็น ต่ออิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” คือ “มีผลช่วยลดการดื่มในระยะสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม” คิดเป็นร้อยละ 3.8

ในกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าผลกระทบจากการเข้าถึงและรับรู้เนื้อหาสาระจากสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือต่อกลุ่มแกนนำเรือแข่ง มีดังนี้ อิทธิพลสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากเกิดความรู้สึก “ทำให้คิดถึงความสุขสนทนาร่วมกันกับเพื่อนบ้านในงานเลี้ยงฉลองเรือ แข่งของชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงามีผลกระทบ 2 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งให้ความเห็นในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 57.8 ได้แก่ “ทำให้รู้จักประเภทและชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น” และ “ทำให้เกิดความรู้สึกอยากดื่ม” นอกจากนี้พบว่า มีกลุ่มแกนนำเรือแข่ง บางส่วนที่ให้ความเห็นต่ออิทธิพลของสื่อโฆษณาว่า “ไม่มีผลเนื่องจากดื่มเป็นประจำและรับรู้ถึงเหตุผลของตนเองในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” คิดเป็นร้อยละ 51.1

ส่วนอิทธิพลของความรวดเร็วของสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลต่อกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากคือ “ทำให้สะดวกในการตรวจสอบเวลานัดหมายและติดตามเพื่อนให้มาดื่มตามนัดหรือชักชวนมาสมทบการดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมา ได้แก่ “ทำให้สะดวกในการนัดหมายกับเพื่อนเพื่อกำหนดวันและเวลาที่ดื่ม” และ “ทำให้การติดต่อประสานงานให้ซื้อเครื่องดื่มมาเพิ่มในขณะที่กำลังดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 77.8 และ 16.7 ตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่ง บางส่วนให้ความเห็นต่อ อิทธิพลของความรวดเร็วของสื่อโฆษณา คือ “ไม่มีผลต่อการดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 22.2

ส่วนอิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือในกลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคน คือ “มีผลทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการดื่มแบบปกปิด” ร้อยละ 100.0 รองลงมา ได้แก่ “มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะระหว่างการแข่งขัน” “มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะ เวลาก่อนการแข่งขันเรือ” คิดเป็นร้อยละ 70.0 และ 44.4 ตามลำดับ และพบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่ง บางส่วนมีความเห็นต่ออิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” คือ “มีผลช่วยลดการดื่มในระยะสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม” คิดเป็นร้อยละ 7.8

ในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าผลกระทบจากการเข้าถึงและรับรู้เนื้อหาสาระจากสารในกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือต่อกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีดังนี้ อิทธิพลสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเกิดความรู้สึก “ทำให้คิดถึงความสนุกสนานร่วมกันกับเพื่อนบ้านในงานเลี้ยงฉลองเรือ แข่งของชุมชน” คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมา ได้แก่ “ทำให้รู้จักประเภทและชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 41.1 นอกจากนี้พบว่า มีกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง บางส่วนที่ให้ความเห็นต่ออิทธิพลของสื่อโฆษณาว่า “ไม่มีผลเนื่องจากดื่มเป็นประจำและรับรู้ถึงเหตุผลของตนเองในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” คิดเป็นร้อยละ 34.4

ส่วนอิทธิพลของความรวดเร็วของสื่อโฆษณาที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลต่อกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากคือ “ไม่มีผลต่อการดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมา ได้แก่ “ทำให้สะดวกในการตรวจสอบเวลานัดหมายและติดตามเพื่อนให้มาดื่มตามนัดหรือชักชวนมาสมทบการดื่ม” “ทำให้สะดวกในการนัดหมายกับเพื่อนเพื่อกำหนดวันและเวลาที่ดื่ม” และ “ทำให้การติดต่อประสานงานให้ซื้อเครื่องดื่มมาเพิ่มในขณะที่กำลังดื่ม” คิดเป็นร้อยละ 41.1, 30.0 และ 17.8 ตามลำดับ

ส่วนอิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีแข่งเรือในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนคือ “มีผลทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการดื่มแบบปกปิด” ร้อยละ 100.0 รองลงมา ได้แก่ “มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะระหว่างการแข่งขัน” “มีผลช่วยลดการดื่มในช่วงระยะ เวลาก่อนการแข่งขันเรือ” คิดเป็นร้อยละ 75.6 และ 32.2 ตามลำดับ และพบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง บางส่วนมีความเห็น ต่ออิทธิพลของสื่อรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์” คือ “มีผลช่วยลดการดื่มในระยะสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม” คิดเป็นร้อยละ 5.6

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ผลการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้แสดงทางสังคม (Social Actor) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน จำนวน 500 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประกอบด้วยกลุ่มลูกเรือ จำนวน 320 คน กลุ่มแกนนำเรือแข่งจำนวน 90 คน และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง จำนวน 90 คน

ตอนที่ 2.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ตอนที่ 2.1 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง

ส่วนที่ 2.1.1 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในชีวิต

ส่วนที่ 2.1.2 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือ

ตอนที่ 2.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง ในช่วงประเพณีแข่งเรือ

ส่วนที่ 2.2.1 ด้านสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง จำแนกตามช่วง ระยะเวลา 5 ระยะในเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณี การแข่งเรือ

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคมผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพทางสังคมที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ตาราง 101 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
เพศ						
ชาย	320	100	90	100	-	-
หญิง	-	-	-	-	90	100
รวม	320		90		90	
อายุ						
15-17 ปี	24	7.5	-	-	-	-
18-20 ปี	26	8.1	-	-	3	3.3
21 -30 ปี	74	23.2	-	-	9	10.0
31 – 40 ปี	99	30.9	16	17.8	12	13.3
41 – 50 ปี	67	20.9	29	32.2	56	62.2
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	30	9.4	45	50.0	10	11.1
รวม	320		90		90	
ประสบการณ์ตามบทบาทการแข่งขันเรือในชุมชน						
ไม่เกิน 5 ปี	97	30.3	25	27.8	15	16.7
6 – 10 ปี	63	19.7	21	23.3	9	10.0
11-20 ปี	111	34.7	44	48.9	44	48.9
21 – 30 ปี	44	13.8	-	-	16	17.8
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	5	1.6	-	-	6	6.7
รวม	320		90		90	

ตาราง 101 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
ประสบการณ์ตามบทบาทการแข่งขันเรือในชุมชน(ต่อ)						
สถานภาพสมรส						
โสด	64	20.0	4	4.4	13	14.4
สมรส	152	47.5	82	91.1	61	67.8
หม้าย	35	10.9	4	4.4	13	14.4
หย่า	28	8.8	-	-	3	3.3
แยกกันอยู่	41	12.8	-	-	-	-
รวม	320		90		90	
ระดับการศึกษา						
ไม่ได้เรียนหรือ ต่ำกว่าประถมศึกษา	5	1.6	9	10.0	-	-
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	73	22.8	18	20.0	36	40.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	56	17.5	9	10.0	3	3.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	80	25.0	20	22.2	38	42.2
ประกาศนียบัตร ระดับ ปวช. หรือ ปวส.	61	19.1	26	28.9	7	7.8
อนุปริญญา	18	5.6	-	-	6	6.7
ปริญญาตรี	27	8.4	8	8.9	-	-
รวม	320		90		90	
อาชีพ						
นักเรียนหรือนักศึกษา	44	13.8	-	-	-	-
ทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์	152	47.5	65	72.2	41	45.6
รับจ้างทั่วไป	48	15.0	13	14.4	16	17.8

ตาราง 101 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
อาชีพ(ต่อ)						
ค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว	32	10.0	8	8.9	33	36.7
รัฐวิสาหกิจ	29	9.1	-	-	-	-
รับราชการ	15	4.7	4	4.4	-	-
รวม	320		90		90	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน						
ต่ำกว่า 2,000 บาท	18	5.6	5	5.6	4	4.4
2,000 บาท ถึง 4,000 บาท	95	29.7	35	38.9	35	38.9
4,001 บาท ถึง 6,000 บาท	59	18.4	25	27.8	25	27.8
6,001 บาท ถึง 8,000 บาท	44	13.8	13	14.4	23	25.6
8,000 บาท ถึง 100,000 บาท	29	9.1	-	-	3	3.3
100,001 บาท ขึ้นไป	31	9.7	12	13.3	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 101 พบว่า กลุ่มลูกเรือ มีอายุช่วง 31 – 40 ปี ร้อยละ 30.9 รองลงมาคือช่วง 21 -30 ปี และ 41 – 50 ปี ร้อยละ 23.2 และ 20.9 เมื่อพิจารณากลุ่มอายุ พบว่ากลุ่มลูกเรือที่มีอายุมากที่สุดคือมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 9.4 และอายุน้อยที่สุดคือ 15-17 ปี ร้อยละ 7.5 ส่วนประสบการณ์ทำหน้าที่ตามบทบาทในประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนพบว่ากลุ่มลูกเรือทำหน้าที่มานาน 11-20 ปี รองลงมาคือ ไม่เกิน 5 ปี และ 6-10 ปี ร้อยละ 34.7, 30.3, และ 19.7 ตามลำดับ กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองลงมาคือโสด และแยกกันอยู่ ร้อยละ 47.5, 20.0, 12.8 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาพบว่ากลุ่มลูกเรือจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาคือประถมศึกษาหรือเทียบเท่า และประกาศนียบัตร ระดับ ปวช. หรือ ปวส. ร้อยละ 25.0,

22.8, 19.1 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 47.5 และ ส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000 บาท ถึง 4,000 บาท รองลงมาคือ 4,001 บาท ถึง 6,000 บาท ร้อยละ 29.7 และ 18.4

ส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าส่วนมากมีอายุช่วง มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป รองลงมาคืออายุช่วง 41 – 50 ปี และ 31 – 40 ปี ร้อยละ 50.0, 32.2 และ 17.8 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ทำหน้าที่ตามบทบาทในประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนพบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งทำหน้าที่มานาน 11-20 ปี รองลงมาคือมีประสบการณ์ ไม่เกิน 5 ปี และ 6-10 ปี ร้อยละ 48.9, 27.8, และ 23.3 ตามลำดับ กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 91.1 ส่วนการศึกษาพบว่าจบการศึกษาชั้นประกาศนียบัตร ระดับ ปวช. หรือ ปวส. ร้อยละ 28.9 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนปลายและประถมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 22.2, 20.0 ตามลำดับและส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 72.2 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000 บาท ถึง 4,000 บาท รองลงมาคือ 4,001 บาท ถึง 6,000 บาท ร้อยละ 38.9 และ 27.8

ส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งพบว่าส่วนมาก มีอายุช่วง 41 – 50 ปี รองลงมาคืออายุช่วง 31 – 40 ปี และ มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 62.2 13.3 และ 11.1 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ทำหน้าที่ตามบทบาทในประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนพบว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์เรือแข่งส่วนมากทำหน้าที่มานาน 11-20 ปี รองลงมาคือ 21 – 30 ปี และ ไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 48.9, 17.8, และ 16.7 ตามลำดับ กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 67.8 รองลงมามีจำนวนเท่ากัน 2 รายการคือโสดและหม้าย ร้อยละ 14.4 ส่วนการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาคือประถมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 42.2, 40.0 และส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ รองลงมาคือค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 45.6, 36.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000 บาท ถึง 4,000 บาท รองลงมาคือ 4,001 บาท ถึง 6,000 บาท ร้อยละ 38.9 และ 27.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ
ตอนที่ 2.1 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง
ส่วนที่ 2.1.1 รูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในชีวิต

ตาราง 102 แสดงรูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในชีวิต

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน	ร้อยละ	(n = 90) จำนวนคน	ร้อยละ	(n = 90) จำนวนคน	ร้อยละ
อายุที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรก						
น้อยกว่า 15 ปี	57	17.8	4	4.4	3	3.3
อายุ 15 – 17 ปี	128	40.0	33	36.7	3	3.3
อายุ 18 – 20 ปี	92	28.8	17	18.9	21	23.3
อายุ 21 – 23 ปี	20	6.3	4	4.4	6	6.7
อายุ 24 – 26 ปี	12	3.8	17	18.9	15	16.7
อายุ 27 – 29 ปี	4	1.3	-	-	3	3.3
อายุ 30 ปีขึ้นไป	7	2.2	15	16.7	39	43.3
รวม	320		90		90	
รวมระยะเวลาที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในชีวิต จนถึงปัจจุบัน						
น้อยกว่า 5 ปี	27	8.4	-	-	9	10.0
5 – 10 ปี	80	25.0	-	-	17	18.9
11 – 20 ปี	100	31.2	9	10.0	15	16.7
21 – 30 ปี	68	21.2	41	45.5	34	37.8
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	45	14.1	40	44.4	6	6.7
รวม	320		90		90	
บุคคลที่มีส่วนในการดื่มครั้งแรก						
ตัวเอง	215	67.2	60	66.7	30	33.3
พ่อ หรือ แม่ หรือ ญาติพี่น้อง	2	0.6	4	4.4	-	-

ตาราง 102 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
บุคคลที่มีส่วนในการดื่มครั้งแรก(ต่อ)						
เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน	100	35.4	26	28.9	50	55.5
สามี/ภรรยา	3	0.9	-	-	10	11.1
รวม	320		90		90	
ประเภทของเครื่องดื่มที่กำลังดื่มครั้งแรกในชีวิต						
M100	22	6.9	23	25.6	3	3.3
M150	126	39.4	37	41.1	25	27.8
กระทิงแดง	60	18.8	13	14.4	3	3.3
ฉลามขาว	46	14.4	4	4.4	10	11.1
ลิโพตันดี	6	1.9	-	-	-	-
.357	10	3.1	-	-	-	-
คาราบาวแดง	10	3.1	-	-	-	-
ลูกทุ่ง	40	12.5	-	-	-	-
แรงเยอร์	22	6.9	5	5.6	3	3.3
สปอนเซอร์	126	39.4	8	8.9	46	51.1
รวม	320		90		90	

จากตาราง 102 พบว่า กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มที่กำลังครั้งแรกมากในช่วงอายุ 15 – 17 ปี รองลงมาคือช่วงอายุ 18–20 ปี และช่วงอายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 40.0, 28.8 และ 17.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการดื่มครั้งแรกมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มมานาน 11 – 20 ปี รองลงมา ดื่มมานาน 5-10 ปี และ 21-30 ปี ร้อยละ 31.2, 25.0 และ 21.2 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มครั้งแรกในชีวิตคือตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง

รองลงมาคือเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 67.2, 35.4 ส่วนประเภทของเครื่องดื่มที่กำลังที่ดื่มครั้งแรกในชีวิตนั้น กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่เลือกดื่มยี่ห้อ M 150 และยี่ห้อสปอนเซอร์ ในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 39.4 รองลงมาคือ ยี่ห้อกระทิงแดง ร้อยละ 18.8

กลุ่มแกนนำเรือแข่งดื่มเครื่องดื่มที่กำลังครั้งแรกมากในช่วงอายุ 15 – 17 ปี ร้อยละ 36.7 รองลงมา 2 ช่วงอายุที่มีจำนวนเท่ากันคือช่วงอายุ 18 – 20 ปี และช่วง 24 – 26 ปี ร้อยละ 18.9 เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการดื่มครั้งแรกมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มมานาน 21 – 30 ปี รองลงมาคือ ดื่มมานานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ร้อยละ 45.5, 44.4

ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มครั้งแรกในชีวิตคือตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง รองลงมาคือเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 66.7, 28.9 ส่วนประเภทของเครื่องดื่มที่กำลังที่ดื่มครั้งแรกในชีวิตนั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่เลือกดื่มยี่ห้อ M 150 รองลงมาคือ ยี่ห้อ M100 และยี่ห้อกระทิงแดง ร้อยละ 41.1, 18.8 และ 14.4 ตามลำดับ

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์ดื่มเครื่องดื่มที่กำลังครั้งแรกมากในช่วงอายุ 30 ปีขึ้นไป รองลงมาคือช่วงอายุ 18 – 20 ปี และช่วงอายุ 24 – 26 ปี ร้อยละ 43.3 , 23.3 และ 16.7 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการดื่มครั้งแรกมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มมานาน 21 – 30 ปี รองลงมาคือ ดื่มมานาน 5 – 10 ปี และ 11-20 ปี ร้อยละ 18.9, 16.7 ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มครั้งแรกในชีวิตคือเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง ร้อยละ 55.5 และ 33.3 ส่วนประเภทของเครื่องดื่มที่กำลังที่ดื่มครั้งแรกในชีวิตนั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนใหญ่เลือกดื่มยี่ห้อสปอนเซอร์ รองลงมาคือยี่ห้อ M 150 และยี่ห้อฉลามขาว ร้อยละ 51.1, 27.8 และ 11.1 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.1.2 รูปแบบพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่กำลังครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือ

ตาราง 103 แสดงรูปแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือ

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
อายุที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในประเพณีการแข่งเรือ						
น้อยกว่า 15 ปี	25	7.8	-	-	3	3.3
อายุ 15 – 17 ปี	76	23.8	29	32.2	3	3.3
อายุ 18 – 20 ปี	114	35.6	17	18.9	12	13.3
อายุ 21 – 23 ปี	49	15.3	8	8.9	6	6.7
อายุ 24 – 26 ปี	30	9.4	21	23.3	12	13.3
อายุ 27 – 29 ปี	10	3.1	-	-	-	-
อายุ 30 ปีขึ้นไป	16	5.0	15	16.7	54	60.0
รวม	320		90		90	
รวมระยะเวลาที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในประเพณีการแข่งเรือจนถึงปัจจุบัน						
น้อยกว่า 5 ปี	57	17.8	-	-	9	10.0
5 – 10 ปี	82	25.6	-	-	20	22.2
11 – 20 ปี	91	28.5	13	14.4	43	47.7
21 – 30 ปี	64	20.0	24	41.1	12	13.3
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	26	8.1	40	44.4	6	6.7
รวม	320		90		90	
บุคคลที่มีส่วนในการดื่มในช่วงแข่งเรือ						
ตัวเอง	207	64.7	60	66.7	42	46.7
พ่อ หรือ แม่ หรือ ญาติพี่น้อง	2	0.6	4	4.4	-	-
เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน	80	25.0	17	18.9	35	38.9

ตาราง 103 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) เพศชาย ร้อยละ		(n = 90) เพศชาย ร้อยละ		(n = 90) เพศชาย ร้อยละ	
บุคคลที่มีส่วนในการตีในช่วงแข่งเรือ (ต่อ)						
สามี/ภรรยา	31	9.7	9	10	13	14.4
รวม	320		90		90	
ชนิดของเครื่องมือทุ่นกำลัง ที่ตีในช่วงประเพณีแข่งเรือ						
M100	36	11.3	32	35.6	9	10.0
M150	224	70.0	76	84.4	24	26.7
กระทิงแดง	125	39.1	51	56.7	12	13.3
ฉลามขาว	232	72.5	58	64.4	25	27.8
ลิโพตันดี	58	18.1	16	17.8	3	3.3
.357	2	0.6	-	-	3	3.3
คาราบาวแดง	59	18.4	8	8.9	24	26.7
ลูกทุ่ง	17	5.3	13	14.4	-	-
แรงเฮอร์	98	30.6	47	52.2	3	3.3
รวม	320		90		90	
ลักษณะการเลือกซื้อและตีเครื่องมือทุ่นกำลัง						
เลือกซื้อและตียี่ห้อสินค้าเดิม	77	24.1	27	30.0	46	51.1
โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง						
คอยลองเปลี่ยนเปลี่ยนบ้าง	91	28.4	-	-	29	32.2
บางครั้งแต่กลับมาตียี่ห้อเดิม						
ไม่จำกัดยี่ห้อ เปลี่ยนไปเรื่อยๆ	152	47.5	63	70.0	15	16.7
รวม	320		90		90	

ตาราง 103 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
วิธีซื้อและเครื่องดื่มชูกำลัง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ซื้อแล้วเปิดดื่มทันที	305	95.3	82	91.1	72	80.0
ซื้อครั้งละ 2-3 ขวดแล้วทยอยดื่ม	22	6.9	12	13.3	18	20.0
ซื้อครั้งละไม่จำกัดแล้วทยอยดื่มและแบ่งปันให้เพื่อน หรือคนที่รู้จัก	89	27.8	4	4.4	12	13.3
ดื่มช้าๆ และต่อเนื่อง	154	48.1	52	57.8	57	63.3
ดื่มครั้งขวดและแบ่งให้เพื่อนครั้งขวด	30	9.4	-	-	-	-
ดื่มครั้งขวดและเก็บที่เหลือไว้ดื่มครั้งต่อไป	32	10.0	22	24.4	16	17.8
ดื่มเฉพาะอยู่ในเรือแข่ง	4	1.3	-	-	-	-

จากตาราง 103 พบว่า กลุ่มลูกเรือดื่มเครื่องดื่มชูกำลังครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือในช่วงอายุ 18 – 20 ปี รองลงมาคือช่วงอายุ 15 – 17 ปีและช่วงอายุ 21 – 23 ปี ร้อยละ 40.0, 28.8 และ 17.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการดื่มครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มมานาน 11 – 20 ปี รองลงมา ดื่มมานาน 5-10 ปีและ 21-30 ปี ร้อยละ 28.5, 25.6 และ 20.0 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ดื่มครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือคือตัดสินใจดื่มด้วยตัวเอง รองลงมาคือ “เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน” และ “สามีหรือภรรยา” ร้อยละ 64.7, 25.0 และ 9.7 ตามลำดับ ส่วนประเภทของเครื่องดื่มชูกำลังที่ดื่มครั้งแรกในประเพณีแข่งเรื่อนั้น กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่เลือกดื่ม “ยี่ห้อฉลามขาว” รองลงมาคือ “ยี่ห้อ M 150” และ “ยี่ห้อสปอนเซอร์” ร้อยละ 72.5, 70.0 และ 40.6 ตามลำดับ

ส่วนลักษณะการเลือกซื้อและดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในประเพณีแข่งเรื่อนั้น พบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีลักษณะการเลือกซื้อและดื่มแบบ “ไม่จำกัดยี่ห้อ เปลี่ยนไปเรื่อยๆ” รองลงมาคือ

“คอยลองเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงบ้างบางครั้งแต่กลับมาตีมียี่ห้อเดิม” และ “เลือกซื้อและตีมียี่ห้อสินค้าเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง” ร้อยละ 47.5, 28.4 และ 24.1 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาวิธีการซื้อและตีมอเตอร์ซูกำลังซึ่งมีหลายวิธี และผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่ากลุ่มลูกเรือเลือกวิธีการซื้อและตีมอเตอร์ซูกำลังเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ซื้อแล้วเปิดตีมทันที” รองลงมาคือ “ตีมช้าๆ และต่อเนื่อง” และ “ซื้อครั้งละไม่จำกัดแล้วทยอยตีมและ แบ่งปันให้เพื่อน หรือคนที่รู้จัก” ร้อยละ 95.3, 48.1 และ 27.8 ตามลำดับ

กลุ่มแกนนำเรือแข่งตีมอเตอร์ซูกำลังครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือมากในช่วงอายุ 15 – 17 ปี รองลงมาคือช่วงอายุ 24–26 ปี และช่วงอายุ 18–20 ปี ร้อยละ 32.2, 23.3 และ 18.9 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการตีมครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากตีมมานานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป รองลงมาคือ 21–30 ปีขึ้นไป และ 11 –20 ปี ร้อยละ 44.4, 41.1 และ 14.4 ตามลำดับ

ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ตีมครั้งแรกในชีวิตคือตัดสินใจตีมด้วยตัวเอง รองลงมาคือ “เพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน” ร้อยละ 66.7, 18.9 ส่วนประเภทของมอเตอร์ซูกำลังที่ตีมครั้งแรกในชีวิตนั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่เลือกตีม “ยี่ห้อ M 150” รองลงมาคือ “ยี่ห้อหลามขาว” และ “ยี่ห้อกระตังแดง” ร้อยละ 84.4, 64.4 และ 56.7 ตามลำดับ

ส่วนลักษณะการเลือกซื้อและตีมอเตอร์ซูกำลังในประเพณีแข่งเรื่อนั้น พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากมีลักษณะการเลือกซื้อและตีมแบบ “ไม่จำกัดยี่ห้อ เปลี่ยนไปเรื่อยๆ” รองลงมาคือ “เลือกซื้อและตีมียี่ห้อสินค้าเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง” ร้อยละ 70.0 และ 30.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาวิธีการซื้อและตีมอเตอร์ซูกำลังซึ่งมีหลายวิธี และผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งเลือกวิธีการซื้อและตีมอเตอร์ซูกำลังเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ซื้อแล้วเปิดตีมทันที” รองลงมาคือ “ตีมช้า ๆ และต่อเนื่อง” และ “ตีมครั้งขาดและเก็บที่เหลือไว้ตีมครั้งต่อไป” ร้อยละ 91.1, 57.8 และ 24.4 ตามลำดับ

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์ตีมอเตอร์ซูกำลังครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือมากในช่วงอายุ 30 ปีขึ้นไป รองลงมามี 2 รายการที่เท่ากันคือช่วงอายุ 18 – 20 ปี และช่วงอายุ 24 – 26 ปี ร้อยละ 60.0, 13.3 เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการตีมครั้งแรกในประเพณีแข่งเรือมาจนถึงปัจจุบัน พบว่ากลุ่มผู้นำกองเชียร์ลูกเรือส่วนมากตีมมานาน 11 –20 ปี รองลงมาคือ ตีมมานาน 5 – 10 ปี และ 21 – 30 ปี ร้อยละ 47.7, 22.2, 13.3 ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการชักชวนให้ตีมครั้งแรกในชีวิตคือเพื่อนที่ใกล้ชิดและเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือตัดสินใจตีมด้วยตัวเอง และสามีหรือ

ภรรยา ร้อยละ 46.7, 38.9, 14.4ตามลำดับ ส่วนประเภทของเครื่องดื่มที่กำลังที่ดื่มครั้งแรกในชีวิต นั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนใหญ่เลือกดื่มสปอนเซอร์ รองลงมาคือ ยี่ห้อฉลามขาว ส่วน อันดับ 3 มี 2 รายการคือยี่ห้อ M150 และ คาราบาวแดง ร้อยละ 86.7, 11.1, 27.8 และ 26.7 ตามลำดับ

ส่วนลักษณะการเลือกซื้อและดื่มเครื่องดื่มที่กำลังในประเพณีแข่งเรื่อนั้น พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนมากมีลักษณะการเลือกซื้อและดื่มแบบ "เลือกซื้อและดื่มยี่ห้อสินค้าเดิม โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง" รองลงมาคือ "คอยลองเปลี่ยนเปลี่ยนบ้างบางครั้งแต่กลับมาดื่มยี่ห้อเดิม" และ "ไม่จำกัดยี่ห้อ เปลี่ยนไปเรื่อยๆ" ร้อยละ 51.1, 32.2 และ 16.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาวิธีการซื้อและดื่มเครื่องดื่มที่กำลังซึ่งมีหลายวิธี และผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งเลือกวิธีการซื้อและดื่มเครื่องดื่มที่กำลังเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ "ซื้อแล้วเปิดดื่มทันที" รองลงมาคือ "ดื่มช้า ๆ และต่อเนื่อง" และ "ดื่มครึ่งขวดและเก็บที่เหลือไว้ดื่มครั้งต่อไป" ร้อยละ 80.0, 63.3 และ 20.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่กำลังในช่วงประเพณีแข่งเรือ

ส่วนที่ 2.2.1 ด้านสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มที่กำลัง

ตาราง 104 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มที่กำลังในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ	ร้อยละ	(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	ร้อยละ	(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	ร้อยละ
1. สถานที่ดื่ม						
1.1 บ้านตัวเอง	34	10.6	12	13.3	-	-
1.2 ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงาน					-	-
รับจ้าง สถานที่ทำงานก่อสร้าง	76	23.8	28	31.1		

ตาราง 104 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1.3 สถานที่ทำงานทั่วไป	6	1.9	4	4.4	-	-
1.4 สนามแข่งเรือ	217	67.8	32	35.6	-	-
1.5 ร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่ม	73	22.8	12	13.3	-	-
1.6 สนามกีฬา	189	59.1	-	-	-	-
2. ช่วงเวลา						
2.4 เย็น	246	76.9	42	46.7		
3. ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม						
3.1 ทดแทนสิ่งที่เสียไป	82	25.6	16	17.8	-	-
3.2 ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและกัน	20	6.3	6	6.6	-	-
3.3 หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย	240	75.0	42	46.7	-	-
3.4 หายปวดเมื่อยร่างกาย	58	18.1	28	31.1		
3.6 เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า	133	41.6	32	35.6	-	-

จากตาราง 104 พบว่า ในช่วงระยะเวลาก่อนการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ "สนามแข่งเรือ" รองลงมา คือ "สนามกีฬา" และ "ที่ทำงานในวิถีชีวิต" ได้แก่ ในส่วน ร้านสถานที่ทำงานรับจ้างและสถานที่ก่อสร้าง" นอกจากนั้นยังพบว่า การดื่มที่"ร้านขายของชำในชุมชนที่จำหน่ายเครื่องดื่มชูกำลัง" มีจำนวนใกล้เคียงกับการดื่มในที่ทำงานในวิถีชีวิต ร้อยละ 67.8, 59.1, 23.8 และ 22.8 ตามลำดับ และส่วนใหญ่ดื่มในช่วงตอนเย็นก่อนที่จะเริ่มฝึกซ้อมพายเรือ ร้อยละ 76.9 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่มีความรู้สึก "หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย" รองลงมาคือ "เพิ่ม

ความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า” และ “ทดแทนเหงื่อที่เสียไป” ร้อยละ 75.0, 41.6 และ 25.6 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่า ในช่วงระยะเวลาก่อนการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ “สนามแข่งเรือ” รองลงมาคือ “ที่ทำงานในวิถีชีวิต ได้แก่ ในส่วน ไร่นาสถานที่ทำงานรับจ้างและสถานที่ก่อสร้าง” และอันดับ 3 มี 2 รายการคือ “บ้านตัวเอง” และ “ร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มชูกำลัง” ร้อยละ 35.6, 31.1 และ 13.3 ตามลำดับ และ ส่วนใหญ่ดื่มในช่วงตอนเย็นก่อนที่จะเริ่มฝึกซ้อมพายเรือ ร้อยละ 46.7

เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนใหญ่ มีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” รองลงมาคือ “หายปวดเมื่อยร่างกาย” และ “ทดแทนเหงื่อที่เสียไป” ร้อยละ 46.7, 31.1 และ 17.8 ตามลำดับ

ตาราง 105 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่ม เครื่องดื่มชูกำลังในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1 สถานที่ดื่ม						
1.1 บ้านตัวเอง	-	-	-	-	13	14.4
1.7 สนามแข่งเรือ	320	100	90	100	90	100
2. ช่วงเวลา						
2.1 เช้า	267	83.4	56	62.2	-	-
2.2 เที่ยง	37	11.6	8	8.9	45	50.0
2.3 บ่าย	306	95.6	77	85.6	58	64.4
2.4 เย็น	4	1.3	8	8.9	29	32.2
3. ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม						
3.1 ทดแทนเหงื่อที่เสียไป	189	59.1	41	45.6	45	50.0
3.2 ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและกัน	37	11.6	52	57.8	24	26.7

ตาราง 105 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
3.3 หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย	320	100.0	90	100.0	90	100.0
3.4 หายปวดเมื่อยร่างกาย	122	38.1	22	24.4	51	56.7
3.5 ลดความวิตกกังวล	67	20.9	9	10.0	3	3.3
3.6 เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า	291	90.9	81	90.0	56	62.2
3.7 เพิ่มพลังและความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อ	155	48.4	25	27.8	-	-
3.8 ให้รางวัลเมื่อเรือชนะการแข่งขัน	100	31.3	-	-	-	-
3.10 มีความรู้สึกที่ดีที่ถูกดูแลเอาใจใส่	250	78.1	76	84.4	-	-

จากตาราง 105 พบว่า ในช่วงระยะเวลาระหว่างการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือทุกคนดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ “สนามแข่งเรือ” ร้อยละ 100 และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มลูกเรือดื่มมากในช่วงบ่าย รองลงมาคือช่วงเช้า ร้อยละ 95.6 และ 83.4 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่มีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” รองลงมาคือ “เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า” และ “มีความรู้สึกที่ดีในการดูแลเอาใจใส่” ร้อยละ 100, 90.9 และ 78.1ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าในช่วงระยะเวลาระหว่างการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ “สนามแข่งเรือ” ร้อยละ 100 และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งดื่มมากในช่วงบ่าย รองลงมาคือช่วงเช้า ร้อยละ 85.6และ 62.2 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนใหญ่มีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของ

ร่างกาย" รองลงมาคือ "เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า" และ "มีความรู้สึกที่ดีในการดูแลเอาใจใส่" ร้อยละ 100 , 90.0 และ 84.4 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในช่วงระยะเวลาระหว่างการแข่งขัน สถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ "สนามแข่งเรือ" ร้อยละ 100 และมีส่วนดื่มที่บ้านของตัวเองในช่วงเช้า ร้อยละ 14 และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ดื่มมากในช่วงบ่าย รองลงมาคือช่วงเที่ยงและ ช่วงเย็น ร้อยละ 64.4, 50.0 และ 32.2 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนใหญ่มีความรู้สึก "หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย" รองลงมาคือ "เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า" และ "ทดแทนเหงื่อที่เสียไป" ร้อยละ 100, 62.2 และ 50.0 ตามลำดับ

ตาราง 106 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายหลังการแข่งขันในแต่ละสนามแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
1.สถานที่						
1.7 สนามแข่งเรือ	81	25.3	-	-	-	-
1.8 ขณะนั่งรถจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน	48	15.0	5	5.6	-	-
2. ช่วงเวลา						
2.4 เย็น	84	26.3	5	5.6	-	-
3.ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม						
3.1 ทดแทนเหงื่อที่เสียไป	84	26.3	-	-	-	-
3.2 ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและกัน	11	3.4	-	-	-	-

ตาราง 106 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	จำนวนคน (n = 320)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ
3.3 หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้า						
ของร่างกาย	84	26.3	5	5.6	-	-
3.4 หายปวดเมื่อยร่างกาย	27	8.4	-	-	-	-
3.5 ลดความวิตกกังวล	27	8.4	-	-	-	-
3.6 เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า	1	0.3	-	-	-	-

จากตาราง 106 พบว่า ในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายหลังการแข่งขันในแต่ละสนามแข่งเรือ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า สถานที่ที่กลุ่มลูกเรือบางคนที่ดีมเครื่องดีมชูกำลังคือ “สนามแข่งเรือ” และ “ขณะนั่งรถกระบะจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” ร้อยละ 25.3 และ 15.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดีมซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มลูกเรือเลือกดีมเฉพาะในช่วงเย็น ร้อยละ 26.3 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดีม พบว่ากลุ่มลูกเรือที่ดีมมีความรู้สึก มากใน 2 รายการเท่ากันได้แก่ “ทดแทนเหงื่อที่เสียไป” “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” ร้อยละ 26.3 รองลงมามี 2 รายการเท่ากันคือ “หายปวดเมื่อยร่างกาย” และ “ลดความวิตกกังวล” ร้อยละ 8.4

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการแข่งขันในแต่ละสนามแข่งเรือ สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งบางคนที่ดีมเครื่องดีมชูกำลังคือ “ขณะนั่งรถกระบะจากสนามแข่งเรือกลับบ้าน” ร้อยละ 5.6 และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดีมซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งที่ดีมได้เลือกดีมในช่วงเย็น ร้อยละ 5.6 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดีม พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งที่ดีมมีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” ร้อยละ 5.6

ตาราง 107 แสดงสถานที่ ช่วงเวลาและความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างการดื่ม
เครื่องดื่มชูกำลังในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ		(n = 90) จำนวนคน ร้อยละ	
1. สถานที่ดื่ม						
1.1 บ้านตัวเอง	48	15.0	33	36.7	29	32.2
1.2 บ้านเพื่อน	2	0.6	8	8.9	7	7.8
1.3 งานสังคมต่างๆ	2	0.6	8	8.9	-	-
1.5 ในสวน ไร่ นา สถานที่ทำงาน รับจ้าง สถานที่ทำงานก่อสร้าง	171	53.4	69	76.7	64	71.1
1.6 สถานที่ทำงานทั่วไป	103	32.2	20	22.2	7	7.8
1.10 ร้านที่ขายเครื่องดื่ม	19	5.9	-	-	-	-
1.11 สนามกีฬา	37	11.6	-	-	-	-
2. ช่วงเวลา						
2.1 เช้า	194	60.0	26	28.9	18	20.0
2.2 เที่ยง	5	1.6	33	36.7	36	40.0
2.3 บ่าย	135	42.2	-	-	54	60.0
2.4 เย็น	39	12.2	-	-	14	15.6
3. ความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม						
3.1 ทดแทนเหงื่อที่เสียไป	133	41.6	60	66.7	57	63.3
3.2 ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและ กัน	161	50.3	74	82.2	62	68.9
3.3 หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้า ของร่างกาย	307	95.9	90	100	68	75.6
3.4 หายปวดเมื่อยร่างกาย	52	16.3	19	21.1	45	50.0

ตาราง 107 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
3.5 ลดความวิตกกังวล	2	0.6	-	-	6	6.7
3.6 เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า	275	85.9	81	90.0	51	56.7
3.7 เพิ่มพลังและความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อ	37	11.6	-	-	3	3.3
3.8 ให้รางวัลเมื่อเรือชนะการแข่งขัน	37	11.6	-	-	-	-
3.10 เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการดูแลเอาใจใส่จากทีมงาน	37	11.6	70	77.8	-	-

จากตาราง 107 พบว่า ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน สถานที่ที่ดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าสถานที่ที่กลุ่มลูกเรือส่วนมากดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ที่รับจ้างทำงานและสถานที่ที่ทำงานก่อสร้าง” รองลงมาคือสถานที่ทำงานทั่วไป และบ้านของตัวเอง ร้อยละ 53.4, 36.7 และ 15.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มลูกเรือดื่มมากในช่วงเช้า รองลงมาคือช่วงบ่าย ร้อยละ 60.0 และ 42.2 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนใหญ่มีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” รองลงมาคือ “เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า” และ “ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและกัน” ร้อยละ 95.9, 85.9 และ 50.3 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่า สถานที่ที่กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนมากดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ที่รับจ้างทำงานและสถานที่ที่ทำงานก่อสร้าง” รองลงมาคือบ้านตัวเอง และสถานที่ทำงานทั่วไป ร้อยละ 76.7, 36.7 และ 22.2 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มแกนนำเรือแข่งดื่มมากในช่วงเที่ยง รองลงมาคือช่วงเช้า ร้อยละ 36.7 และ 28.9 เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือ

บรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง ส่วนใหญ่มีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” รองลงมาคือ “เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า” และ “ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและกัน” ร้อยละ 100, 90.0 และ 82.2ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่า สถานที่ที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนมากดื่มเครื่องดื่มชูกำลังคือ “ในสวน ไร่ นา สถานที่ที่รับจ้างทำงานและสถานที่ที่ทำงานก่อสร้าง” รองลงมาคือบ้านตัวเอง ร้อยละ 71.1และ 32.2 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการดื่มซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งดื่มมากในช่วงบ่าย รองลงมาคือช่วงเที่ยง และช่วงเช้า ร้อยละ 60.0 , 40.0 และ 20.0 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความรู้สึกหรือบรรยากาศในระหว่างดื่ม พบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนใหญ่มีความรู้สึก “หายเหนื่อยและลดความอ่อนล้าของร่างกาย” รองลงมาคือ “ได้น้ำใจเพื่อนและเข้าใจซึ่งกันและกัน”และทดแทนเหงื่อที่เสียไป ร้อยละ 75.6, 68.9 และ 63.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงประเพณีการแข่งเรือ

ส่วนที่ 2.2.2 ด้านความถี่ในการดื่มต่อสัปดาห์และปริมาณในการดื่มต่อครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 108 แสดงความถี่การดื่มเครื่องดื่มชูกำลังต่อสัปดาห์และปริมาณในการดื่มต่อครั้ง
ในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันหรือฝึกซ้อมพายเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
ความถี่ในการดื่มต่อสัปดาห์						
ไม่ดื่ม	74	23.1	48	53.3	90	100.0
ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	24	7.5	-	-	-	-
ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	120	37.5	42	46.7	-	-
ดื่ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	102	31.9	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

ตาราง 108 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	จำนวนคน (n = 320)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ	จำนวนคน (n = 90)	ร้อยละ
ปริมาณในการดื่มต่อครั้ง						
ไม่ดื่ม	74	23.1	48	53.3	90	100.0
ครั้งขวดต่อครั้ง	49	15.3	-	-	-	-
1 ขวดต่อครั้ง	186	58.1	42	46.7	-	-
2 ขวดต่อครั้ง	11	3.4	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 108 พบว่า ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังต่อสัปดาห์ในระยะเวลา ก่อนการแข่งขันหรือช่วงฝึกซ้อมพายเรือในกลุ่มลูกเรือที่มีการดื่มคือ “ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 37.5 รองลงมา “ดื่ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์” และ “ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์” ร้อยละ 31.9 และ 7.5 ตามลำดับ ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในระยะที่ 1 พบว่า กลุ่มลูกเรือดื่มในปริมาณ “ 1 ขวดต่อครั้ง” ร้อยละ 58.1 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ “ครั้งขวดต่อครั้ง” และ “2 ขวดต่อครั้ง” ร้อยละ 15.3 และ 3.4 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในระยะที่ 1 มีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 46.7 โดยมีปริมาณที่ดื่มคือ “1 ขวดต่อครั้ง” ร้อยละ 46.7

ตาราง 109 แสดงความถี่ในการตีต่อสัปดาห์และปริมาณในการตีต่อครั้งในระยะที่ 2
ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
ความถี่ในการตีต่อสัปดาห์						
ตี 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	223	69.7	72	80.0	75	83.3
ตี 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	97	30.3	18	20.0	15	16.7
ตี 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	-	-	-	-	-	-
ตี มากกว่า 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	-	-	-	-	-	-
รวม	320		90		90	
ปริมาณในการตีต่อครั้ง						
ครั้งหวดต่อครั้ง	3	0.9	4	4.4	4	4.4
1 หวดต่อครั้ง	249	77.8	82	91.1	86	95.6
2 หวดต่อครั้ง	68	21.3	4	4.4	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 109 พบว่า ความถี่ในการตีเรือตีทุ่ทุ้งกำลังต่อสัปดาห์ในระยะที่ 2 ช่วงเวลา
ระหว่างการแข่งขัน ในกลุ่มลูกเรือมีการตีทุ่ทุ้งทุกคนโดยมีความถี่ในการตีคือ “ตี 1-2 ครั้ง ต่อ
สัปดาห์” ร้อยละ 69.7 รองลงมาคือ “ตี 3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 30.3 ส่วนปริมาณในการ
ตีต่อครั้ง ในระยะที่ 2 พบว่า กลุ่มลูกเรือตีเรือตีทุ่ทุ้งกำลังในปริมาณ “1 หวดต่อครั้ง” ร้อยละ
77.8 รองลงมาคือ ตีในปริมาณ “2 หวดต่อครั้ง” ร้อยละ 21.3

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีการตีเรือตีทุ่ทุ้งกำลังทุ่ทุ้งทุกคนในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่าง
การแข่งขันโดยมีความถี่ในการตี คือ “ ตี 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 83.3 รองลงมาคือ “ตี
3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 16.7 ส่วนปริมาณในการตีต่อครั้ง พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งตี
ในปริมาณ “1 หวดต่อครั้ง” ร้อยละ 91.1 และมีการตีในปริมาณ “2 หวดต่อครั้ง” ร้อยละ 21.3

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกคนในระยะที่ 2 ช่วงเวลา ระหว่างการแข่งขันโดยมีความถี่ในการดื่ม คือ “ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ “ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 16.7 ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง พบว่าดื่มในปริมาณ “1 ขวดต่อครั้ง” ร้อยละ 95.6 และมีการดื่มในปริมาณ “ครึ่งขวดต่อครั้ง” และ “2 ขวดต่อครั้ง” ใน จำนวนเท่ากันคือร้อยละ 4.4

ตาราง 110 แสดงความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังต่อสัปดาห์และปริมาณในการดื่ม ต่อครั้งในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการแข่งขันเรือในแต่ละ สนาม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
ความถี่ในการดื่มต่อสัปดาห์						
ไม่ดื่ม	236	73.8	85	94.4	90	100.0
ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	82	25.6	5	5.6	-	-
ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	2	0.6	-	-	-	-
รวม	320		90		90	
ปริมาณในการดื่มต่อครั้ง						
ไม่ดื่ม	236	73.8	85	94.4	90	100.0
ครึ่งขวดต่อครั้ง	17	5.3	-	-	-	-
1 ขวดต่อครั้ง	61	19.1	5	5.6	-	-
2 ขวดต่อครั้ง	6	1.9	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 110 พบว่า ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังต่อสัปดาห์ในระยะที่ 3 ช่วงเวลา สิ้นสุดวันสุดท้ายของการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม ในกลุ่มลูกเรือมีการดื่มเพียงบางคน โดยมีความถี่ในการดื่มคือ “ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์” ร้อยละ 25.6 ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง

ในระยะที่ 3 พบว่า กลุ่มลูกเรือ ตี้มเครื่องตี้มชูกำลังในปริมาณ "1 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 19.1 รองลงมาคือ ตี้มในปริมาณ "ครึ่งขวดต่อครั้ง" และ "2 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 5.3 และ 1.9 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีการตี้มเครื่องตี้มชูกำลังเพียงบางคนในระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม โดยมีความถี่ในการตี้ม คือ "ตี้ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์" ร้อยละ 5.6 ส่วนปริมาณในการตี้มต่อครั้ง พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งตี้มในปริมาณ "1 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 5.6

ตาราง 111 แสดงความถี่ในการตี้มเครื่องตี้มชูกำลังต่อสัปดาห์และปริมาณในการตี้มต่อครั้งในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ	(n = 90)	จำนวนคน ร้อยละ
ความถี่ในการตี้มต่อสัปดาห์						
ตี้ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	46	14.4	8	8.9	38	42.2
ตี้ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์	212	66.3	66	73.3	40	44.4
ตี้ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์	62	19.4	16	17.8	12	13.3
รวม	320		90		90	
ปริมาณในการตี้มต่อครั้ง						
ครึ่งขวดต่อครั้ง	33	10.3	13	14.4	-	-
1 ขวดต่อครั้ง	277	86.6	77	85.6	90	100
2 ขวดต่อครั้ง	10	3.1	-	-	-	-
รวม	320		90		90	

จากตาราง 111 พบว่า ความถี่ในการตี้มเครื่องตี้มชูกำลังต่อสัปดาห์ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน ในกลุ่มลูกเรือมีการตี้มทุกคนโดยมีความถี่ในการตี้มคือ "ตี้ม 3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์" ร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ "ตี้ม 5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์" และ "ตี้ม 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์"

ร้อยละ 19.4 และ 14.4 ตามลำดับ ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง ในระยะที่ 5 พบว่า กลุ่มลูกเรือ ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในปริมาณ "1 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 86.6 รองลงมาคือ ดื่มในปริมาณ "ครึ่งขวด ต่อครั้ง" และ "2 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 10.3 และ 3.1 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกคนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน โดยมีความถี่ในการดื่ม คือ "ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์" ร้อยละ 73.3 รองลงมา คือ "ดื่ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์" และ "ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์" ร้อยละ 17.8 และ 8.9 ตามลำดับ ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง พบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งดื่มในปริมาณ "1 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 85.6 และมีการดื่มในปริมาณ "ครึ่งขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 14.4

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกคนในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน โดยมีความถี่ในการดื่ม คือ "ดื่ม 3 - 4 ครั้ง ต่อสัปดาห์" ร้อยละ 44.4 รองลงมาคือ "ดื่ม 1 - 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์" และ "ดื่ม 5 - 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์" ร้อยละ 42.2 และ 13.3 ตามลำดับ ส่วนปริมาณในการดื่มต่อครั้ง พบว่าดื่มในปริมาณ "1 ขวดต่อครั้ง" ร้อยละ 100.0

ส่วนที่ 2.2.3 บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 112 แสดงบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1. ดื่มน้ำคนเดียว	277	86.6	77	85.6	68	75.6
2. ดื่มน้ำกับพ่อกับแม่	-	-	-	-	3	3.3
3. ดื่มน้ำกับสามีหรือภรรยา	-	-	-	-	9	9.9
4. ดื่มน้ำกับพี่น้องหรือเครือญาติ	20	6.3	8	8.9	28	31.1

ตาราง 112 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
5. ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้านที่สนิท	68	21.3	17	18.9	20	22.2
6. ดื่มกับกลุ่มลูกเรือ	314	98.1	64	71.1	6	6.7
7. ดื่มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง	99	30.9	-	-	3	3.3
8. ดื่มกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง	-	-	-	-	75	83.3
9. ดื่มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น	31	9.7	12	13.3	4	4.4

จากตาราง 112 พบว่า บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ในกลุ่มลูกเรือได้แก่ “ดื่มกับกลุ่มลูกเรือ” ร้อยละ 98.1 รองลงมาได้แก่ “ดื่มกับคนเดียว” “ดื่มกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง” “ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท” และ “ดื่มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น” ร้อยละ 86.6, 30.9, 21.3 และ 9.7 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่าบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ “ดื่มคนเดียว” ร้อยละ 85.6 รองลงมา ได้แก่ “ดื่มกับกลุ่มลูกเรือ” “ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท” “ดื่มกับคนรู้จักจากหมู่บ้านอื่น” และ “ดื่มกับพี่น้องหรือเครือญาติ” ร้อยละ 71, 1, 18.9, 13.3 และ 8.9 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าบุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ “ดื่มกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง” ร้อยละ 83.3 รองลงมา ได้แก่ “ดื่มคนเดียว” “ดื่มกับพี่น้องหรือเครือญาติ” “ดื่มกับเพื่อน เพื่อนร่วมงานและ เพื่อนบ้านที่สนิท” ร้อยละ 75.6, 31.1 และ 22.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.2.4 เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 113 แสดงเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320) เพศชาย ร้อยละ		(n = 90) เพศชาย ร้อยละ		(n = 90) เพศชาย ร้อยละ	
1. เพื่อนชักชวน	85	26.6	34	37.8	29	32.2
2. ติดใจในรสชาติ	75	23.4	14	15.6	27	30.0
3. ชื่อยี่ห้อสินค้า	37	11.6	10	11.1	6	6.7
4. ช่วยบำรุงกำลัง	45	14.1	22	24.4	15	16.7
5. ต้องการเพิ่มพลังให้กับร่างกาย	260	81.3	22	24.4	40	44.4
6. ช่วยดับกระหาย	50	15.6	12	13.3	21	23.3
7. ช่วยผ่อนคลาย และลดความรู้สึกตื่นเต้น	65	20.3	13	14.4	7	7.8
8. ช่วยเพิ่มความเข้าใจ และความสนุกสนาน	29	9.1	4	4.4	-	-
9. ช่วยลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย	319	99.7	90	100.0	90	100
10. ช่วยลดอาการปวดเมื่อยทางร่างกาย	124	38.8	30	33.3	24	26.7
11. ช่วยคลายเครียด ลดความวิตกกังวล	67	20.9	22	24.4	6	6.7
12. ช่วยชดเชยน้ำเกลือแร่ที่ร่างกายสูญเสีย	188	58.8	52	57.8	47	52.2
13. ช่วยให้เลือดลมในร่างกายสูบฉีดดีขึ้น	46	14.4	18	20.0	26	28.9
14. ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และกระฉับกระเฉง	276	86.3	85	94.4	74	82.2
15. มีรางวัลสูงใจ ลด แลก แจก แถม ชิงโชค	10	3.1	-	-	-	-
16. ติดเครื่องดื่มชูกำลังและไม่สามารถเลิกได้	48	15.0	26	28.9	9	10.0
17. เพื่อสังสรรค์ สนุกสนานเพลิดเพลิน	11	3.4	-	-	10	11.1

จากตาราง 113 พบว่าเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในกลุ่มลูกเรือ ได้แก่ “ช่วยลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ร้อยละ 99.7 รองลงมา ได้แก่ “ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่าและกระฉับกระเฉง” “ต้องการเพิ่มพลังให้กับร่างกาย” “ช่วยชดเชยน้ำเกลือแร่ที่ร่างกายสูญเสีย” และ “ช่วยลดอาการปวดเมื่อยทางร่างกาย” ร้อยละ 86.3, 81.3, 58.8 และ 38.8 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่า เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ได้แก่ “ช่วยลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ร้อยละ 100.0 รองลงมา ได้แก่ “ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่าและกระฉับกระเฉง” “ช่วยชดเชยน้ำเกลือแร่ที่ร่างกายสูญเสีย” “เพื่อนชักชวน” และ “ช่วยลดอาการปวดเมื่อยทางร่างกาย” ร้อยละ 94.4, 57.8, 37.8 และ 33.3 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่า เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ได้แก่ “ช่วยลดอาการเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ร้อยละ 100.0 รองลงมา ได้แก่ “ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่าและกระฉับกระเฉง” “ช่วยชดเชยน้ำเกลือแร่ที่ร่างกายสูญเสีย” “ต้องการเพิ่มพลังให้กับร่างกาย” และ “เพื่อนชักชวน” ร้อยละ 82.2, 52.2, 44.4 และ 32.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.2.6 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 114 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำกองเชียร์	
	(n = 320)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ	(n = 90)	ร้อยละ
1. คลื่นไส้อาเจียน	32	10.0	4	4.4	-	-
2. อาการมือสั่น	19	5.9	-	-	9	10.0
3. อาการใจสั่นและ หัวใจเต้นเร็ว	19	5.9	20	22.2	25	27.8

จากตาราง 114 พบว่า กลุ่มลูกเรือมีผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ คลื่นไส้ อาเจียน ร้อยละ 10 รองลงมา มี 2 รายการที่มีค่าร้อยละเท่ากัน ได้แก่ อาการมือสั่น และ อาการใจสั่นและหัวใจเต้นเร็ว ร้อยละ 5.9

ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่ง พบว่า มีผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ อาการใจสั่นและหัวใจเต้นเร็ว ร้อยละ 22.2 รองลงมา ได้แก่ อาการคลื่นไส้ อาเจียน ร้อยละ 4.4

ส่วนกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่า มีผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ได้แก่ อาการใจสั่นและหัวใจเต้นเร็ว ร้อยละ 27.8 รองลงมา ได้แก่ อาการมือสั่น ร้อยละ 10.0

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาตามปัจจัย 2 ด้าน ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่ง และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ดังนี้

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพทางสังคมที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง

ผลการศึกษา

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อ ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ตามตาราง 115

ตาราง 115 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1) แสดงถึงความเป็นผู้นำ	1.40	.73	น้อย	1.24	.53	น้อย	1.92	.99	ปานกลาง	1.47	.78	น้อย
2) แสดงถึงความแข็งแกร่งของจิตใจ	1.34	.67	น้อย	1.43	.74	น้อย	1.63	.92	ปานกลาง	1.41	.74	น้อย
3) แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน	1.52	.78	ปานกลาง	2.00	.95	ปานกลาง	1.92	.95	ปานกลาง	1.68	.87	ปานกลาง
4) เป็นสิทธิส่วนบุคคล	2.77	.54	มาก	2.82	.53	มาก	2.87	.34	มาก	2.80	.51	มาก
5) เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและ	1.91	.95	ปานกลาง	2.07	.96	ปานกลาง	2.04	1.01	ปานกลาง	1.96	.96	ปานกลาง
6) แสดงถึงความทันสมัย	1.43	.68	น้อย	1.30	.57	น้อย	1.60	.88	ปานกลาง	1.43	.71	น้อย
7) แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย	1.40	.70	น้อย	1.42	.70	น้อย	1.13	.43	น้อย	1.36	.67	น้อย
8) การเพิ่มสมรรถนะทางเพศ	1.41	.72	น้อย	1.86	.98	ปานกลาง	1.40	.76	น้อย	1.49	.80	น้อย
9) เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนและช่วยเหลือ สังคม ด้านการกีฬา	1.72	.82	ปานกลาง	1.87	.89	ปานกลาง	2.30	.91	ปานกลาง	1.85	.88	ปานกลาง
ภาพรวม	1.50	.31	ปานกลาง	1-57	.38	ปานกลาง	1.71	.42	ปานกลาง	1.55	.35	ปานกลาง

จากตาราง 115 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อการดื่มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.55$, $SD = .35$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “เป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.80$, $SD = .51$) รองลงมาคือ “เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 1.96$, $SD = .96$) และ “เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนและช่วยเหลือสังคมด้านการกีฬา” ($\bar{X} = 1.85$, $SD = .88$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.50$, $SD = .31$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “เป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.77$, $SD = .54$) รองลงมาคือ “เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 1.91$, $SD = .95$) และ “เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนและช่วยเหลือสังคมด้านการกีฬา” ($\bar{X} = 1.72$, $SD = .82$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.57$, $SD = .38$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “เป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.82$, $SD = .53$) รองลงมาคือ “เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 2.07$, $SD = .96$) และ “แสดงถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน” ($\bar{X} = 2.00$, $SD = .95$)

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.71$, $SD = .42$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “เป็นสิทธิส่วนบุคคล” ($\bar{X} = 2.87$, $SD = .34$) รองลงมาคือ “เป็นสัญลักษณ์แสดงความยินดีและความสำเร็จ” ($\bar{X} = 2.07$, $SD = .96$) และ “เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนและช่วยเหลือสังคม ด้านการกีฬา” ($\bar{X} = 2.30$, $SD = .91$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่ที่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง

คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือแข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตาราง 116 ถึงตาราง 117 ดังนี้

ตาราง 116 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่ม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยด้านความเชื่อโดยรวม	Between Groups	3.288	2	1.644	14.151*	.000
	Within Groups	57.750	497	.116		
	Total	61.038	499			

*p<0.05

จากตาราง116 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวม และรายชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 117

ตาราง 117 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อทั่วไปที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมและรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อแตกต่างกันรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(1.57)	(1.50)	(1.71)
กลุ่มลูกเรือ	(1.57)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.50)	-.07388	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.71)	.14074*	.21462*

*p<0.05

จากตาราง 117 พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเชื่อที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมสูงกว่ากลุ่มลูกเรือและกลุ่มแกนนำเรือแข่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ตามตาราง 118

ตาราง 118 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ด้านความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ จากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1)ทำให้มีผู้เชื่อถือและไว้วางใจ	1.40	.76	น้อย	1.24	.55	น้อย	1.30	.69	น้อย	1.35	.71	น้อย
2)เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน	1.18	.52	น้อย	1.14	.38	น้อย	1.29	.71	น้อย	1.19	.54	น้อย
3)แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง	1.13	.38	น้อย	1.13	.46	น้อย	1.27	.68	น้อย	1.15	.45	น้อย
4)ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น	1.20	.51	น้อย	1.20	.66	น้อย	2.11	.94	ปานกลาง	1.36	.69	น้อย
5)ทำให้จิตใจเข้มแข็ง	1.50	.74	ปานกลาง	1.47	.42	น้อย	1.40	.76	น้อย	1.47	.73	น้อย
6)ดื่มเหล้าทำให้การติดต่อพูดคุยกันราบรื่นขึ้น	1.14	.35	น้อย	1.22	.49	น้อย	1.52	.82	น้อย	1.22	.50	น้อย
7)ดื่มเหล้าทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก	1.25	.54	น้อย	1.27	.37	น้อย	1.57	.89	น้อย	1.31	.62	น้อย
8)ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และ กระฉับกระเฉง	2.91	.42	มาก	2.92	.84	มาก	3.00	.00	มาก	2.93	.37	มาก
9)ช่วยให้เลือดลมสูบฉีดดีขึ้น	2.12	.88	ปานกลาง	2.23	.46	ปานกลาง	2.46	.67	ปานกลาง	2.20	.85	ปานกลาง
10)ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย	2.88	.46	มาก	2.89	.93	มาก	3.00	.00	มาก	2.90	.42	มาก
11)ช่วยลดอาการปวดเมื่อย	2.02	.92	ปานกลาง	2.09	.88	ปานกลาง	2.06	.96	ปานกลาง	2.04	.93	ปานกลาง

ตาราง 118 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ จากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง	กลุ่มลูกเรือ			กลุ่มแกนนำเรือแข่ง			กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์			รวมทุกกลุ่ม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
12)ช่วยให้ชีวิตผ่อนคลายและคลายเครียด	1.67	.85	น้อย	1.77	.88	ปานกลาง	1.78	.91		1.71	.87	ปานกลาง
13)ดื่มเหล้า ช่วยให้คลายความวิตกกังวล	1.62	.83	น้อย	1.68	.87	ปานกลาง	1.31	.59	น้อย	1.57	.81	ปานกลาง
14)ดื่มเหล้าช่วยเพิ่มความเข้าใจ สนุก	1.40	.71	น้อย	1.38	.66	น้อย	1.37	.73	น้อย	1.39	.71	น้อย
15)ทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้มีความสามารถเป็นนักสู้ที่ยิ่งใหญ่	1.55	.79	ปานกลาง	1.53	.69	ปานกลาง	1.12	.45	น้อย	1.47	.74	น้อย
16)แสดงออกถึงความเป็นลูกผู้ชายได้เต็มที่	1.53	.79	ปานกลาง	1.51	.71	ปานกลาง	1.03	.18	น้อย	1.44	.73	น้อย
17)ทำให้มีพลังกำลังในการพายเรือมากขึ้น	2.66	.68	มาก	2.86	.49	มาก	2.59	.69	มาก	2.68	.66	มาก
18)ทำให้มั่นใจที่จะชนะในการแข่งเรือ	1.58	.68	ปานกลาง	1.82	.88	ปานกลาง	1.60	.73	ปานกลาง	1.63	.73	ปานกลาง
19)ทำให้มีความกล้าหาญอดทนในการพายเรือ	1.84	.79	ปานกลาง	1.41	.65	น้อย	2.38	.74	ปานกลาง	1.86	.81	ปานกลาง
ภาพรวม	1.71	.27	ปานกลาง	1.73	.29	ปานกลาง	1.80	.31	ปานกลาง	1.73	.28	ปานกลาง

จากตาราง 118 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.73$, $SD = .28$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมาก โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และกระฉับกระเฉง” ($\bar{X} = 2.93$, $SD = .37$) รองลงมาคือ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้า และอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.90$, $SD = .42$) และ “ทำให้มีพลังกำลังในการพายเรือมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.68$, $SD = .66$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรายกลุ่ม พบว่ากลุ่มลูกเรือมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.71$, $SD = .27$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และกระฉับกระเฉง” ($\bar{X} = 2.91$, $SD = .42$) รองลงมาคือ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.88$, $SD = .46$) และ “ทำให้มีพลังกำลังในการพายเรือมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.66$, $SD = .68$)

กลุ่มแกนนำเรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.73$, $SD = .29$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ “ช่วยให้ร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และกระฉับกระเฉง” ($\bar{X} = 2.92$, $SD = .84$) รองลงมาคือ “ช่วยให้หายเหนื่อยล้าและอ่อนเพลีย” ($\bar{X} = 2.89$, $SD = .93$) และ “ทำให้มีพลังกำลังในการพายเรือมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.86$, $SD = .49$)

กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.90$, $SD = .25$)) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเชื่ออยู่ในระดับน้อยถึงมากโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ “ช่วยให้การพบปะสังสรรค์ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลินมากขึ้น” ($\bar{X} = 2.81$, $SD = .58$) รองลงมาคือ “เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน” ($\bar{X} = 2.67$, $SD = .70$) และ “แสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง” ($\bar{X} = 1.47$, $SD = .72$)

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยรวมกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มโดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความ

คิดเห็นโดยรวมรายคู่ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มและนำรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันระหว่างคู่ที่หนึ่ง กลุ่มลูกเรือกับกลุ่มแกนนำเรือแข่ง คู่ที่สองระหว่างกลุ่มลูกเรือกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และคู่ที่สามระหว่างกลุ่มแกนนำเรือแข่งกับกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significance Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบแสดงในตาราง 119 ถึงตาราง ดังนี้

ตาราง 119 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวม

ปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์โดยรวม	Between Groups	.488	2	.244	3.061*	.048
	Within Groups	39.578	497	.080		
	Total	40.066	499			

*p<0.05

จากตาราง 119 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ได้ผลดังตาราง 120

ตาราง 120 แสดงผลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมรายค่าของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

กลุ่มผู้แสดงทางสังคม	กลุ่มลูกเรือ	กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ
($\bar{x}$)	(1.73)	(1.71)	(1.80)
กลุ่มลูกเรือ	(1.73)	-	
กลุ่มแกนนำเรือแข่ง	(1.71)	-.01042	-
กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือ	(1.80)	.07251	.08293*

*p<0.05

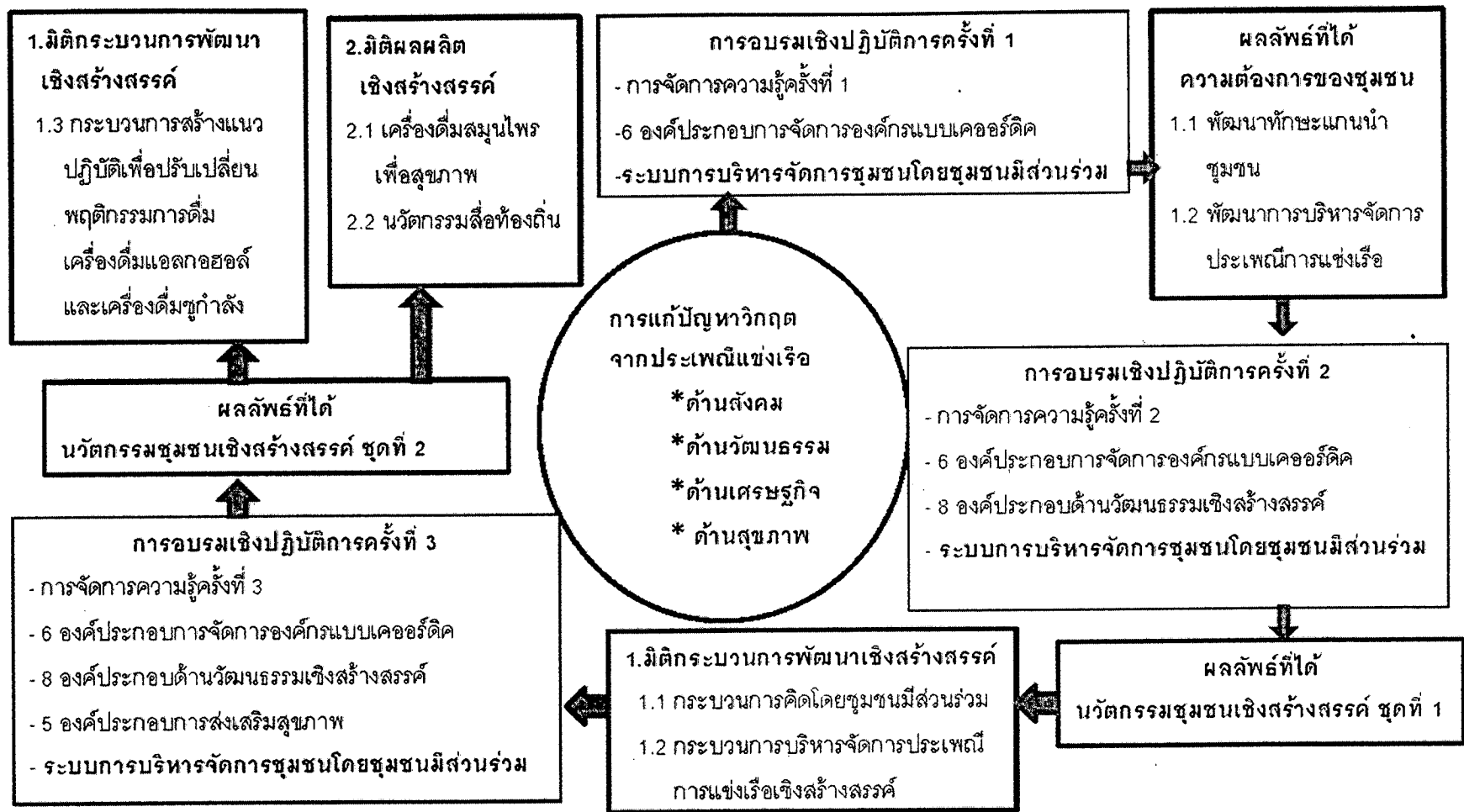
จากตาราง 120 พบว่า กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านความคาดหวัง สถานภาพทางสังคม ผลต่อสุขภาพและสัมพันธภาพจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมสูงกว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวทางการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

ผู้วิจัยได้บูรณาการกระบวนการจัดการองค์การแบบเคอร์ติค (Dee Hock, 1993) 6 องค์ประกอบร่วมกับกระบวนการจัดการความรู้ตามโมเดลเซกิ (SECI model) (Nonaka Ikuo, 1995) 4 องค์ประกอบ เข้ากับแนวคิดวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (Paul H. Ray, 2000) และการสร้างเสริมสุขภาพตามกฎบัตรออตตาวา (Ottawa Charter) (WHO, 1986) ผ่านการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning Appraisal: PLA) ผลการศึกษาได้นวัตกรรมชุมชนเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ 5 ด้าน ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนากระบวนการคิดโดยชุมชนมีส่วนร่วม
2. แนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์
3. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือใน 5 ระยะ
4. เครื่องดื่มสมุนไพรเพื่อสุขภาพเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง
5. นวัตกรรมสื่อท้องถิ่นเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และรณรงค์การส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้แสดงผลการศึกษาจากกระบวนการพัฒนาตามแนวทางการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ ที่ทำให้เกิดนวัตกรรมชุมชนทั้ง 5 ด้านโดยเรียงลำดับตามผลลัพธ์ที่ได้จากกิจกรรมในการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (PLA) ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ตามลำดับ ที่แสดงดังภาพ 10

ภาพ 10 แสดงนวัตกรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์จากการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยการอบรมเชิงปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งที่ 1-3

1. แนวทางพัฒนากระบวนการคิดโดยชุมชนมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่วิจัย 2 พื้นที่ร่วมกัน ออกแบบขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาเพื่อหาแนวทางพัฒนากระบวนการคิดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลผ่านการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning Appraisal) ครั้งที่ 1 (PLA-1) ผลการศึกษา เรียงลำดับตามผลลัพธ์จากกิจกรรมในกระบวนการพัฒนา ดังนี้

1.1 ขั้นตอนและกระบวนการพัฒนา ประกอบด้วย

1.1.1 การเตรียมความพร้อม พบว่ามี 2 กิจกรรมคือการประสานงานกับผู้นำชุมชนและทีมแกนนำเรือแข่งของหมู่บ้าน 2 หมู่บ้านที่เป็นพื้นที่เป้าหมายและการจัดประชุมชี้แจงความเป็นมาและวัตถุประสงค์

ผลการศึกษาพบว่า การประสานงานเบื้องต้นกับทีมแกนนำชุมชน กลุ่มผู้แสดงทางสังคมที่มีบทบาทต่อการดำเนินการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนทำให้เกิดสัมพันธภาพขั้นพื้นฐานที่ดีต่อกัน เกิดความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้แสดงทางสังคมที่มีบทบาทในการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนประกอบด้วยกลุ่มแกนนำเรือแข่ง กลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ในพื้นที่วิจัยทั้ง 2 พื้นที่ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในชุมชน

ส่วนการจัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ร่วมกับผู้นำชุมชน ทีมแกนนำชุมชนในพื้นที่วิจัยนั้นผลการศึกษาพบว่าทีมแกนนำชุมชนมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเนื่องจากมีบทบาทในฐานะเป็นผู้แสดงทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีการแข่งขันเรือใน 3 บทบาทคือ กลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งและผลการศึกษาพบว่า การจัดประชุมชี้แจงความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการดำเนินการเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ช่วยให้เกิดสัมพันธภาพขั้นพื้นฐาน เกิดความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยและตัวแทนกลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เพิ่มมากขึ้นและทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในชุมชนระหว่างกลุ่มผู้แสดงทางสังคมที่มีบทบาทเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน

นอกจากนั้นพบว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้นำชุมชนและทีมแกนนำชุมชนในบทบาทของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีการแข่งขันเรือคือเกิดความตระหนักในความจำเป็นของนวัตกรรมชุมชนและทำให้ชุมชนเกิดเป้าหมายร่วมกันคือการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนและมีมติในที่ประชุมพร้อมใจกันเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจและเต็มใจโดยเกิดข้อตกลงร่วมกันดังนี้

1) เห็นชอบในแนวทางการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยได้กำหนดระยะเวลาในการอบรม 3 ครั้งๆ ละ 2 วัน

2) กำหนดประเด็นที่ต้องการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองและทีมแกนนำชุมชนโดยผนวกกิจกรรมเข้าไปในกำหนดการอบรมตามความเหมาะสมของกิจกรรมและช่วงเวลา

1.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning Appraisal : PLA) ครั้งที่ 1 (PLA-1)

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาเรียงลำดับตามกิจกรรมในขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาที่แสดงไว้ในแผนภูมิ 9 ผลการศึกษามีดังนี้

1.2.1 บริบทการจัดอบรมในชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วม การอบรมครั้งที่ 1 (PLA-1) ใช้เวลาอบรม 2 วัน (ต่อพื้นที่วิจัย 1 หมู่บ้าน) มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเข้าร่วมอบรม 40 คน ประกอบด้วยกลุ่มลูกเรือ 20 คน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง 10 คน และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง 10 คน นอกจากนั้นมีผู้นำชุมชน เข้าร่วมอบรมด้วยตลอดระยะเวลาการอบรมและปฏิบัติตัวในฐานะเป็นสมาชิกกลุ่มของกลุ่มแกนนำเรือแข่ง

ผลการศึกษาจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในระหว่างการอบรมพบว่า บรรยากาศการอบรมมีลักษณะของการจัดอบรมที่ชุมชนเป็นเจ้าภาพดำเนินการหลักร่วมกับผู้วิจัย และทีมผู้ช่วยวิจัยที่มาช่วยชุมชนด้วยความสมัครใจและเต็มใจเพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน จึงทำให้บรรยากาศการอบรมมีความคึกคัก มีความเป็นกันเองโดยที่ผู้เข้าอบรมมีความกระตือรือร้นที่พร้อมเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาและมีความตั้งใจลงมือปฏิบัติในกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและฝึกทักษะตามกิจกรรมฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ตามที่ชุมชนร่วมกันกำหนดหัวข้อและระยะเวลาการอบรมอย่างตั้งใจด้วยความสนุกสนานและเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตรงเวลา

ผู้วิจัยร่วมกับทีมแกนนำชุมชนได้ช่วยกันกำหนดการจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ช่วงเวลาคือ จัดกิจกรรมวันแรกช่วงเช้า วันแรกช่วงบ่าย และจัดกิจกรรมวันที่สอง ช่วงเช้า และวันที่สองช่วงบ่าย และกำหนดวิธีการแบ่งกลุ่มสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตามเทคนิคและวิธีการการดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยแบ่งสมาชิกเข้ากลุ่ม 2 ลักษณะคือแบ่งสมาชิกแบบคละกลุ่มและแบ่งสมาชิกแบบแยกกลุ่มตามคุณลักษณะของบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1.2.2 กิจกรรมในกระบวนการพัฒนาประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

1) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ พบว่าในกระบวนการพัฒนาผู้วิจัยได้จัดกิจกรรม จำนวน 6 ครั้ง ประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกทักษะ การถอดบทเรียน การสรุปผลงานกลุ่ม และกิจกรรมนำเสนอผลงานกลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกิดการกระชับความสัมพันธ์และเพิ่มระดับความรู้จักคุ้นเคยให้มากขึ้นโดยให้สมาชิกได้เคลื่อนไหว แลกเปลี่ยนประสบการณ์และแสดงความคิดเห็นต่อสมาชิกภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มโดยใช้กิจกรรม “รักกันฉันท์พี่น้อง” และ “มาเติมหัวใจให้เต็มสี่ห้องกันเถอะ” ส่วนผลที่ได้โดยตรงจากกิจกรรมคือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้รับการฝึกทักษะตามความต้องการที่ได้จากมติร่วมภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ดังนี้ “ทักษะการคิด คิดคนเดียว คิดร่วมกับเพื่อนและคิดร่วมกันในทีมงาน” “ทักษะการสื่อสาร การฟัง และการแสดงความคิดเห็น” “ทักษะการทำงานเป็นทีม” “ทักษะการพูดในที่ชุมชน” “ทักษะการเป็นภาวะผู้นำ” และ “ทักษะการบริหารจัดการความขัดแย้ง” ทั้งนี้ทุกทักษะได้รับการฝึกแบบบูรณาการผ่านกิจกรรมในกระบวนการจัดการเรียนรู้คือ “มาเติมหัวใจให้เต็มสี่ห้องกันเถอะ” และ “เล่าสู่กันฟัง”

2) การจัดเสวนาประชุมกลุ่มย่อยโดยใช้เทคนิคระดมสมอง พบว่า ดำเนินการ จำนวน 2 ครั้งโดยแบ่งสมาชิกออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 10 คน(ต่อพื้นที่วิจัย 1 หมู่บ้าน)ซึ่งผู้วิจัยได้จัดสมาชิกกลุ่มแบบแยกกลุ่มตามคุณลักษณะของบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน โดยผู้วิจัยร่วมกับผู้นำชุมชน ประธานกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ประธานกลุ่มลูกเรือและประธานกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ร่วมกันกำหนดประเด็นการเสวนาประชุมกลุ่มย่อย คือ เนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนาตนเองและทีมแกนนำชุมชน (กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม)

ผลการศึกษาพบว่าหัวข้อหรือประเด็นที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มต้องการพัฒนาตนเองและทีมแกนนำชุมชนได้แก่ “ฝึกทักษะการคิดแบบ คิดคนเดียว คิดกับเพื่อนและคิดร่วมกับกลุ่ม” “ทักษะการสื่อสาร” “ทักษะการฟัง” “ทักษะการแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม” “ทักษะการทำงานเป็นทีม” “ทักษะการพูดต่อที่ชุมชน” “ทักษะภาวะผู้นำ” และ “ทักษะการบริหารจัดการความขัดแย้ง” และหัวข้อที่ได้นี้ ผู้วิจัย ผู้ช่วยทีมวิจัยร่วมกับผู้นำชุมชน ประธานกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ประธานกลุ่มลูกเรือและประธานกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ได้นำมาร่วมกันวางแผนจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะของทีมแกนนำชุมชนต่อไปโดยร่วมกันกำหนดและออกแบบเทคนิค วิธีการและกิจกรรมให้สอดคล้องกับประเด็นและเนื้อหาในการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ตามขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาในวันที่สองของการอบรมในภาคบ่ายและการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ต่อไป (รายละเอียดในภาคผนวก)

3) การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Groups Discussion)

ผู้วิจัย ทีมผู้ช่วยนักวิจัย ได้ดำเนินการ 2 ครั้งตามขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาดังนี้

3.1) จัดสมาชิกจำนวน 4 กลุ่ม (ต่อพื้นที่วิจัย 1 หมู่บ้าน) โดยแบ่งสมาชิกกลุ่มแบบแยกกลุ่มตามคุณลักษณะของบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประเพณีการแข่งเรือในชุมชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตามกลุ่มเดิมในข้อ 2.2) ผู้วิจัยร่วมกับผู้นำชุมชน ประธานกลุ่มแกนนำเรือแข่งประธานกลุ่มลูกเรือและประธานกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ร่วมกันกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มคือ “วิเคราะห์บริบทแวดล้อม สถานการณ์ประเพณีการแข่งเรือในชุมชนในอดีต ปัจจุบัน ย้อนหลัง 50 ปี (พ.ศ.2501-2551) และประสบการณ์การดำเนินการประเพณีการแข่งเรือในชุมชนตลอดจนปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น” ย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ.2552-2554)

3.2) จัดสมาชิกกลุ่มจำนวน 3 กลุ่ม ๆ ละ 13 คน จำนวน 2 กลุ่มและกลุ่มละ 14 คน จำนวน 1 กลุ่ม (ต่อพื้นที่วิจัย 1 หมู่บ้าน) โดยผู้วิจัยแบ่งสมาชิกกลุ่มแบบคละกันตามคุณลักษณะของบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประเพณีการแข่งเรือในชุมชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยร่วมกับผู้นำชุมชน ประธานกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ประธานกลุ่มลูกเรือและประธานกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ร่วมกันกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มคือ

3.2.1) พวกเราต้องการให้ประเพณีการแข่งเรือของบ้านเรามีลักษณะเป็นอย่างไรในอนาคต”

3.2.2) พวกเราจะต้องช่วยกันหรือร่วมมือกันปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้ประเพณีการแข่งเรือของบ้านเรามีลักษณะเป็นจริงตามที่พวกเราต้องการตามข้อที่ 1)

3.3.3) พวกเราต้องการพัฒนาตนเองและทีมแกนนำชุมชนในเรื่องใดบ้างเพื่อให้มีความสามารถทำงานได้สำเร็จตามที่กำหนดในข้อ 1) และข้อ 2)

4) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผู้วิจัยและทีมแกนนำชุมชนได้ออกแบบจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับการจัดสนทนากลุ่มในช่วงหลังจากที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลนำเสนอผลการประชุมกลุ่มในข้อ 2.3.1 และ 2.3.2 เสร็จเรียบร้อยแล้วโดยที่ผู้วิจัย ทีมผู้ช่วยนักวิจัย ได้ดำเนินการ 2 ครั้งตามขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาดังนี้

4.1) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหลังจบการนำเสนอผลงานกลุ่มที่ได้จากการสนทนากลุ่มในกิจกรรม 2.3 1 โดยที่ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นจากการวิจัยเชิงสำรวจและผลการศึกษาจากการวิจัยเชิงคุณภาพตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับบริบทแวดล้อมของประเพณีการแข่งเรือและสถานการณ์ปัจจุบันของประเพณีการแข่งเรือ

ในภาพรวมเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผลการวิเคราะห์สถานการณ์ประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนที่ดำเนินการโดยชุมชนเอง กับผลการศึกษาสถานการณ์ประเพณีการแข่งขันเรือในภาพรวมของระดับจังหวัดที่ดำเนินการโดยผู้วิจัย

ผลที่ได้คือข้อมูลจากทั้ง 2 แหล่งมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันแต่ชุดข้อมูลของชุมชนที่ได้ร่วมกันวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งที่ 1 มีความเฉพาะเจาะจงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ดังนั้นผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกระบวนการพัฒนาดังกล่าวทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและผู้วิจัยและทีมผู้ช่วยนักวิจัยได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการฝึกทักษะการคิด การฟังและการเสนอความคิดเห็นต่อที่ประชุมจากบริบทที่เป็นสถานการณ์จริงจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ

4.2) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหลังจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจบการนำเสนอผลงานกลุ่มที่ได้จากการสนทนากลุ่มในกิจกรรม 2.3 2 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการทบทวนเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องคือนำเสนอ 6 องค์ประกอบของการจัดการองค์กรแบบเคอร์ติค (Dee Hock, 1993) และ คุณลักษณะ 8 ประการตามแนวคิดวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็นในหลากหลายประเด็นและได้ข้อสรุปภาพรวมความต้องการพัฒนาประเพณีการแข่งขันเรือของชุมชนตามความต้องการของชุมชนเป็นหลักสำคัญตามผลการศึกษาที่ได้จากกระบวนการพัฒนาในข้อ 2.5

5) ผลการศึกษาที่ได้จากการสนทนากลุ่ม 2 ครั้งและการจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 2 ครั้ง มีดังนี้

5.1) สรุปบทเรียนของชุมชนเกี่ยวกับบริบทแวดล้อมและสถานการณ์ประเพณีการแข่งขันเรือของชุมชนในอดีต ปัจจุบัน ย้อนหลัง 50 ปี (พ.ศ.2501-2551)

5.2) สรุปบทเรียนของชุมชนเกี่ยวกับประสบการณ์การบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน ย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ.2552-2554)

5.3) คุณลักษณะของประเพณีการแข่งขันเรือเชิงสร้างสรรค์ตามความต้องการของชุมชน

5.4) คุณลักษณะของการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเพณีการแข่งขันเรือให้เป็นประเพณีการแข่งขันเรือเชิงสร้างสรรค์ตามความต้องการของชุมชน

5.5) ความต้องการพัฒนาแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการ ประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต 1 ปี (พ.ศ.2555)

5.6) ความต้องการพัฒนาทักษะทีมแกนนำของชุมชน (กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม) อย่างต่อเนื่องในช่วงระหว่างการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ตามแผนการอบรมโดยชุมชนมีส่วนร่วม ได้แก่ “ฝึกทักษะการคิดแบบ คิดคนเดียว คิดกับเพื่อนและคิดร่วมกับกลุ่ม” “ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง และทักษะการแสดงความคิดเห็น” “ทักษะการทำงานเป็นทีม” และ “ทักษะการพูดต่อที่ชุมชน” “ทักษะภาวะผู้นำ” “ทักษะการบริหารความขัดแย้ง”

1.2.3 แนวทางการนำผลการศึกษาไปพัฒนาต่อเนื่อง

จากผลการศึกษาที่ได้ในข้อ 2.5) ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย ร่วมกับผู้นำชุมชน ประธานกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ประธานกลุ่มลูกเรือและประธานกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ได้ร่วมกันนำผลที่ได้และความต้องการพัฒนาทักษะของทีมแกนนำชุมชน ไปกำหนดและออกแบบ เทคนิค วิธีการและกิจกรรมเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับความต้องการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ตามขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาในการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 2 (PLA-2) และครั้งที่ 3 (PLA-3) ต่อไป

1.2.4 บทสรุปผลการศึกษาที่ได้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งที่ 1 (PLA-1) คือ

1) เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้นำชุมชนกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม ระหว่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มและระหว่างกลุ่ม และระหว่างทีมผู้วิจัยกับผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม

2) ผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานเป็นทีมผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามความต้องการของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังนี้ “ฝึกทักษะการคิดแบบ คิดคนเดียว คิดกับเพื่อนและคิดร่วมกับกลุ่ม” “ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง และทักษะการแสดงความคิดเห็น” “ทักษะการทำงานเป็นทีม” และ “ทักษะการพูดต่อที่ชุมชน” “ทักษะภาวะผู้นำ” “ทักษะการบริหารความขัดแย้ง”

3) คุณลักษณะของประเพณีการแข่งขันเรือเชิงสร้างสรรค์ตามความต้องการของชุมชน

4) คุณลักษณะของการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือแข่งสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนให้เป็นประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามความต้องการของชุมชน

5) ความต้องการพัฒนาแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต 1 ปี (พ.ศ.2555)

2. แนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์

เป็นผลลัพธ์จากการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 2 (PLA-2) ผลการศึกษา เรียงลำดับตามผลลัพธ์จากกิจกรรมในกระบวนการพัฒนา ดังนี้

2.1 ผลลัพธ์จากกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้รับการฝึกทักษะภาวะผู้นำและและฝึกทักษะการคิด ผ่านกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ทำให้เกิดผลลัพธ์จากการพัฒนากระบวนการคิด ดังนี้

2.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสามารถเชื่อมโยงและปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดเพื่อพัฒนาต่อยอดผลลัพธ์จาก PLA ครั้งที่ 1 ในประเด็นความต้องการพัฒนาประเพณีการแข่งขันเรือในอนาคตภายใน 1 ปี (พ.ศ.2555) จนเกิดความตระหนักในความจำเป็นของการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในชุมชนโดยใช้ประเพณีการแข่งขันเรือเป็นเครื่องมือ

2.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจัดลำดับความสำคัญความต้องการพัฒนาประเพณีการแข่งขันเรือในอนาคตภายใน 1 ปี (พ.ศ.2555) โดยเลือกประเด็นการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในปี พ.ศ. 2555 เพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์

2.1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกิดเป้าหมายร่วมในการพัฒนานวัตกรรมชุมชนด้านแนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในปี พ.ศ.2555 เพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์

2.2 ผลลัพธ์จากกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 (PLA-2) มีดังนี้

2.2.1 แนวปฏิบัติด้าน “แนวทางการพัฒนากระบวนการคิดโดยชุมชนมีส่วนร่วม” ด้านการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์

2.2.2 แนวปฏิบัติด้าน “แนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์โดยชุมชนมีส่วนร่วม” 4 ด้านคือ

- 1) แนวปฏิบัติในการปรับเปลี่ยนเป้าหมายการแข่งขันเรือในปี พ.ศ.2555
- 2) แนวปฏิบัติการสร้างทีมลูกเรือเยาวชนเพื่อรองรับการสืบทอดประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน
- 3) แนวปฏิบัติการสร้างการยอมรับและเกิดความตระหนักร่วมในชุมชน
- 4) แนวปฏิบัติในการกำหนดข้อตกลงร่วมและนำไปสู่การปฏิบัติจริงเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ใน 3 เรื่องคือ
 - 4.1) แนวปฏิบัติการเตรียมความพร้อมการเข้ามาเป็นลูกเรือของชุมชน
 - 4.2) แนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์
 - 4.3) แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ (ผลการศึกษาตอนที่ 3 ข้อ 3.3)

2.3 แนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในปี พ.ศ.2555 เพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ โดยชุมชนมีส่วนร่วม

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มได้ร่วมกันปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดเป็นอันดับแรกเพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่การร่วมกันหาแนวทางการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ใน 4 ด้านดังนี้

2.3.1 ด้านการปรับเปลี่ยนเป้าหมายการแข่งขัน เป้าหมายใหม่ คือการนำเรือแข่งของหมู่บ้านเข้าร่วมแข่งขันตามประเพณีได้อย่างต่อเนื่องทุกปีโดยเน้นการรักษาเรือเอกลักษณ์น่านไผ่ชุมชน ต่างจากเป้าหมายเดิมคือนำเรือเข้าแข่งขันเพื่อต้องการชัยชนะให้สามารถนำเรือเข้าแข่งขันได้เข้าถึงรอบ 16 ทีมสุดท้าย

2.3.2 ด้านการสร้างและพัฒนาทักษะ “กลุ่มลูกเรือเยาวชน” เป็นกลวิธีการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์เพื่อเตรียมความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณีการแข่งขันเรือของชุมชนในเชิงสร้างสรรค์ที่เน้นเอกลักษณ์เรือแข่งเมืองน่านและ“แข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลังโดยใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง

2.3.3 ด้านการสร้างการยอมรับและสร้างความตระหนักร่วมในระดับปัจเจกบุคคล ระดับกลุ่มและระดับชุมชนในประเด็นต่อไปนี้

1) กำหนดองค์ประกอบการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์เพื่อลดภาวะวิกฤตผลกระทบโดยจัดลำดับความสำคัญ 3 องค์ประกอบคือ อันดับ 1 คน หมายถึง กลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง และให้ความสำคัญกับทุกกลุ่มในชุมชนเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายการดูแลกันเองเพื่อให้กำลังใจในการปฏิบัติตามพันธสัญญาของชุมชน อันดับ 2 เรือ ต้องรักษาเอกลักษณ์เรือนาน อันดับ 3 เงิน ต้องเน้นความประหยัดและลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเช่นงดดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในกลุ่มลูกเรือในระหว่างการแข่งขันโดยใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านแทนตามข้อตกลงร่วมของชุมชน

2) สร้างพันธสัญญาใจ (Spiritual Contact) โดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อให้ทุกกลุ่มยอมรับ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์ จากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมของชุมชนเช่นคือบุคคลที่จะเป็นลูกเรือของชุมชนต้องยอมรับแนวปฏิบัติโดยสมัครใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม โดยต้องสามารถจัดการตนเองเข้าร่วมฝึกซ้อมพายเรือตามแนวปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ส่วนในระดับชุมชนต้องยอมรับแนวปฏิบัติของชุมชน 3 ลักษณะคือ ด้านการควบคุมกำกับและการตรวจสอบเพื่อให้ทุกกลุ่มปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่เป็นข้อตกลงร่วมอย่างเคร่งครัด ด้านการสร้างแรงจูงใจและให้ขวัญกำลังใจเพื่อสนับสนุนให้สมาชิกมีกำลังใจที่จะปฏิบัติตามกฎกติกาและแนวปฏิบัติด้วยความสมัครใจเต็มใจและด้านการสร้างเครือข่ายการดูแลกันเองในชุมชน (Network of Community Self Care) เพื่อใช้ระบบครอบครัว เครือญาติและเพื่อนสนิทมาช่วยกันดูแลควบคุมกำกับเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยเน้นให้ดูแลการดื่มที่ปลอดภัย

2.3.4 ด้านกำหนดกฎกติกาและแนวปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน 3 ด้านในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือคือ

- 1) แนวปฏิบัติการเตรียมความพร้อมของลูกเรือ
- 2) แนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือเชิงสร้างสรรค์
- 3) แนวปฏิบัติเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ดังตัวอย่างความเห็นของสมาชิกทีมผู้สูงอายุ รหัส09A1ในอดีตเคยทำหน้าที่เป็นลูกเรือของหมู่บ้านมา 30 ปี ปัจจุบันทำหน้าที่ด้านพิธีกรรมในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือและเป็นลูกเรือผู้สูงอายุ

...สมัยก่อนบ้านเราเคยได้เป็นแชมป์เรือเล็กกันไปแข่งสนามไหนก็ชนะมีजूอเสียงเป็นที่รู้จักของพี่น้องเจ้าบ้านเป็นดีมาผ่อเต็มสองฝั่งน้ำนานดีสนามแข่งเรือ ป่อตั้งจำได้ติดหูติดตาว่าพี่น้องเจ้าบ้านดีเป็นเปิงใจจะกะจ้วยเชียร์เรือบ้านเฮา เป็นจะกระโดดโลดเต้นปะชุกปะชักตบมือเสียงดัง เอกเอี้ยวเอิ้นฮ้องในขณะที่เรือบ้านเฮากำลังแข่งมา... นำมาว่า.....

“มาลัย...มาลัย...เอาแต่ ๆ มาลัย...จะจ้วยๆๆๆ มาลัยเอาแต่ๆๆๆเร็วๆๆ มาลัย.....มันตึงม่วนขนาดหนาสสมัยก่อนป่อว่า

(ผู้สูงอายุ รหัส09A1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2554)

...เรือแข่งบ้านเฮา (เรือแข่งของหมู่บ้านเรา) มันมีกำลังขนาดหนัก (มีพลัง) มันเป็นศูนย์รวมจิตใจของทุกคนในหมู่บ้านเปรียบเหมือนกับดีป่อเผ่าแม่หม่อนเป็นบอกไว้ว่ากันว่าถึงหน้าแข่งเรือทุกคนในหมู่บ้านจะถอดเอาหัวใจดีหัวใจมาไว้ดีเดียวกันคือเอาหัวใจมาไว้ดีเรือแข่ง... เป็นว่ากันมาจะอ๊ มันก็ตึงเป็นแต่ตามดีเป็นกล่าวไว้แต่ๆละ ผ่อเอาเตอะ แต่การถอดเอาหัวใจมารวมไว้ดีเดียวกันนั้น มันจะต้องอุ้กันหื้อมันแห้งเหี่ยวก่อนว่า จะเอาจะได่กันแต่ มันจะได้ป่มาผัดใจกันทีหลัง การดีเอาคนเข้ามาเป็นลูกเรือแล้วกันว่ามีปัญหาบะตามหมู่เป็น มันก็ยากที่จะปลดกันออกเพราะมันก็ญาติดีพี่น้องกันตั้งนั้น

(ผู้สูงอายุ รหัส09 B1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2554)

...คนบ้านเฮาก็อุ้กันอยู่ กันว่าผัดกันเรื่องเรือแล้ว เรื่องอื่นบ่ต้องอุ้กันมันดีงลามไปกากันได้หมด กลายเป็นผ่อหน้ากันบ่ติด การเอามาอุ้กันหื้อแห้งแบบนี้ เป็นเรื่องดี น่าสรรเสริญแต่ว่าบ่ ผัดหัวกันเหี่ยวก่อนมันตึงดี ฮับได้บ่ได้ ฮับได้ก็ดีไปถ้าฮับกฏบ่ได้ ทำบ่ได้ก็บ่ได้ซีเรือตั้งแต่แรกปเลย ดีผ่านมานั้นบางคนก็ขาดข้อหมั่นจะว่าจะได้ก็บ่ว่า นั่งขวางหมู่อยู่ฮั่นนะ จะพาย ต่อเกะหรือจะยังเกะกับว่าจะได้ เสียโอกาสคนอื่น อุ้กันก่อนจะนั้ดีแต่ดีว่า ตัดบียาไปตั้งแต่ต้นไปเลย กรรมการก็จะได้สบายใจบ่

(แกนนำเรือแข่งรหัส02A2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2554)

ส่วนผลการศึกษาในประเด็นการวิเคราะห์และทบทวนประสบการณ์การบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน พบว่า แนวทางการบริหารจัดการแบบเดิมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งด้านความคิดเห็นของคนในชุมชนต่อการที่ชุมชนต้อง

เสียค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่าปีละ 200,000 – 400,000 บาท (สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท) โดยเฉพาะการนำเรือไปปรับปรุงใหม่ทุกปีที่ศูนย์รับซ่อมเรือในจังหวัดทางภาคกลางต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่า 200,000 บาท (สองแสนบาท) แต่ไม่สามารถทำผลงานได้สำเร็จจึงเป็นการสูญเสียเงินแต่ได้ผลไม่คุ้มค่า เกิดความ

ขัดแย้งในประเด็นการสูญเสียเวลาในการฝึกซ้อมอย่างหนักของกลุ่มลูกเรือในช่วง 2-3 เดือนส่งผลกระทบต่อการทำงานอาชีพเกษตรกรรมของกลุ่มคนในชุมชนและที่สำคัญที่สุดคือคนในชุมชนเกิดความเครียด เกิดความรู้สึกที่ไม่สบายใจ ไม่มีความสุขจากการนำเรือเข้าร่วมแข่งขันเนื่องจากเกิดความคับข้องใจในปัญหาด้านความแตกต่างกันของโอกาสที่ได้รับจากการเตรียมความพร้อมก่อนนำเรือเข้าแข่งขันของแต่ละชุมชนทั้งด้านความพร้อมของเรือที่ได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเคลื่อนที่ได้เร็วกว่า ด้านการพัฒนาทักษะความสามารถในการพายเรือของกลุ่มลูกเรือซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นว่าชุมชนหรือกลุ่มเรือนายทุน เรือเอกชนและเรือของหน่วยราชการซึ่งหมายถึงเรือของหน่วยงานทหารมีความพร้อมด้านงบประมาณที่ใช้ในกระบวนการเตรียมความพร้อมมากกว่าจึงมีความได้เปรียบมากกว่าเรือของชุมชนในทุกด้านทั้งเรื่องการเข้าค่ายฝึกซ้อมที่สามารถใช้เวลาการฝึกซ้อมได้ตลอดวันเป็นเวลานานมากถึง 3 เดือน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มลูกเรือของชุมชนที่มีอาชีพเกษตรกรรม ต้องทำงานในลักษณะหาเช้ากินค่ำไม่มีเวลาฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ ไม่มีงบประมาณในการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมจึงมีโอกาสแพ้การแข่งขันในทุกสนาม นอกจากนั้นยังพบปัญหากรณีที่กลุ่มลูกเรือบางคนยังไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามกฎกติกาของชุมชนในด้านการฝึกซ้อม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงหลังจากฝึกซ้อมในแต่ละวัน ดังนั้นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่วิจัยที่ 1 จึงมีความต้องการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนโดยการปรับเปลี่ยนเป้าหมายการแข่งขัน ดังตัวอย่างความเห็นของผู้นำชุมชน รหัส 00A1 และแกนนำเรือแข่งรหัส 01A1 ดังนี้

...มาก็ดีพอแล้วการบริหารเรือย้อนหลัง 3 ปีที่ผ่านมา มันบ่ได้หยั่งเลย ลงทุนไปก็มีแต่เสี่ยงกับเสี่ยงกับหันจะมีอะไรดีขึ้นมา แข่งเสียแล้วก็ป็นหนี้เป็นสินเพราะมันใจจ่ายนัก หยิบฮั่นไส้หนี้ฮั่นไส้หนี้ ฎไถกันไป แต่จะได..จะได ก็ตั้งบ่มีทางไปสู้เรือนายทุนทั้งเวียงบ่ได้ มาก็ดีพอแล้วถึงแม้ว่าหมู่ลูกเฮื้อบ้านเฮาจะฝึกซ้อมฮิมตายก็บ่ทางสู้ป็นได้เพราะว่าเป็นเงินหนา เข้าค่ายฝึกซ้อมเป็น 2-3 เดือนฝึกหมดวันหมดวันลูกเฮื้อเขาก็มีแสงต้อยอยู่ตัว แต่ลูกเฮื้อบ้านเฮาจะไปฝึกหนักอย่างป็นบ่ได้ จะเอาหยั่งมากินต้องเขาว่าหากิน.... อู้ซื่อๆ เตือน้องลงทุนไปแต่ละปีมันป็นเหมือนป็นก้านเอาเงินไปขว้างน้ำบ่ตาย ปีละประมาณมะ

4 แสนเพราะค่าเอาเรือไปปรับปรุงไปเหลาไปอบก็ตกเข้าไป 2 แสนแล้วค่าจ้างโคซึ่ แหมเสี่ยง
ชะปะ๊ะ ค่ากินให้จ่ายไปตั้งวันช่วงฝึกช่วงแข่ง

(ผู้นำชุมชน รหัส00A1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2554)

...ผมว่าดีขนาดหนักดีมีอบรมจะอ้อ เขาได้เปิดใจใส่กันเต็มดี...กู้อยู่มามันอู้กัน
คนละกำสองกำ จะว่าไปนักก็กลัวเกียดกัน แต่แบบนี้ดีเขาจะได้ว่ากันใหม่ว่าเขาจะเดิน
จะไดต่อไป กันยะเหมือนเก่าดีผ่านมาแต่..ไม่บ่รอดแน่ มีแต่เสี่ยงกับเสี่ยง...เอาตังค์ไป
ขว้างน้ำบ่ตาย แหมบ่ป้อ คนดีกันแต่ๆก็มาขัดใจกันเรื่องเฮือเป็นเหตุ เพราะว่าบางคน
ตอนแรกก็ยกมือใส่กันแต่ๆแต่กันว่าเฮือก้านมาแล้ว มันจ้างมีกำบ่ม่วนหู ว่ากันไปก็ว่ากัน
ต่อไปเขาจะต้องอู้กันหื้อแห้งไปเลยสมควรจะจัดกำนเล่นเฮืออย่างใดก็ว่ากันหื้อแห้งแต่ๆ
แต่จะไดจะไดจะต้องบ่ไปวิ่งไล่ตวยกันหมู่เป็นเจ้าเก่า ต้องเอาความพร้อมของคนบ้านเขา
ว่าดีกว่า...เสี่ยงก็เสี่ยงตังค์เฮาบได้มีไผมาจួយจ่าย ...(หัวเราะ...)แต่กะ ผมตั้งอู้กำสุดๆจะ
อ้อละ

(แกนนำเรือแข่งรหัส02A1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2554)

...ผมว่าการจัดการเรื่องเล่นเฮือนานกันว่าเอาแสงของจาวบ้านแต่ๆมาแข่งกัน
หนามันจะม่วนจะดีกว่านี้ก่อน เพราะตังวันนี้แสงเฮาสู้เป็นบ่ได้..... เงินเฮาบมีหลายนี้
ขนาดฝึกแบบเข้มมา 3 ปีที่ผ่านมาเขายังบ่สามารถเอาชนะเป็นได้ แข่งไปก็เครียดบ่ตาย
นะมันใจอ่อนตั้งแต่จับสลาได้แต่แรกว่าเฮือบ้านเขาจะไปปะกับไผ ยังบ่ได้แข่งกะตั้งอู้ผล
แล้วว่ากำน 100 % ดีก้อละก็ได้ซัก 3-4ล่องก็ต้องจอดเมือะฝั่งแล้ว.....กันเขาจะถูๆไถๆ
ไปจะอ้อแต่ผมว่าบ่ไหว มีแต่เสี่ยงกับเสี่ยง เอาเงินเอาทองไปขว้างน้ำบ่ตาย เสียตายตังค์
เขาจะต้องมาอู้กันใหม่ว่าจะจัดการกันจะไดดี บ่ต้องไปสู้กับเป็น เอาตามบ้านเขาจะว่ากัน
ดีกว่า

(แกนนำเรือแข่งรหัส02B2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 ธันวาคม 2554)

...ผมว่าแต่ๆแล้วมันก็บ่ถูกบ่ยุติธรรมเพราะว่าเอาคนหลวง ก็น้ำหลวง ใช้
เวลาหลวง ไปฝึกซ้อมวันค้ำคืนสูงแล้วเอามาแข่งกับบ่้องจาวบ้านคนตึกคนจนหาเข้ากิน
ค้ำ บ่ได้มีเวลาฝึกซ้อมเหมือนเป็นก๊วจะเลิกจากไร่จากสวนมาก็เมือะค้ำแล้ว มาซ้อมแต่
ละวันบ่ถึง ชั่วโมงก็ต้องยังมัยบ่ไหวยะกำนมาหมดวันแล้ว...หมู่แกนนำเป็นก็จาดแบ่งใจ

หาลูกเหื่อนะ ปีก่อนฝึกตอนแล่งกับไหว มาบพร้อมกันติดกันติดงาน ปีนี้(พ.ศ.2554) อู้กันใหม่เปลี่ยนการจัดกานเรื่องซ้อมพายเหือมาฝึกพายตอนเช้า ตั้งแต่ตี 4 เลิก 7 โมงฝึก มาได้ 2 เดือนก็อย่างอดอย่างเหนื่อยนะ แถมบปอ..จะต้องทำใจเพราะว่าไปปะเหือเก่งตั้ง เวียงเป็นเหือนายทุน บางบ้านเป็นมีเงินนักก็ดูต่างฝึก อย่างเหือดีเป็นกินข้าวหลวงซ้ำฮ้าย เฮาฝึกจนต่ายก็สู้เป็นบได้

(แกนนำเรือแข่งรหัส 02B5, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 ธันวาคม 2554)

นอกจากนั้น ผลการศึกษา ยังพบว่าผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่ง ต้องการสร้างและพัฒนาทีมลูกเรือเยาวชนอย่างเป็นระบบคือต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีไม้ เครื่องตีไม้ แอลกอฮอล์ของกลุ่มเยาวชนและเฝ้าระวังความเสี่ยงเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากการ สังเกตเห็นพฤติกรรมของกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้านแสดงออกใน 2 ลักษณะคือ 1) พฤติกรรมใน ทางบวกคือมีความสนใจประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนโดยมีจิตอาสามาช่วยแบกหามและขนของที่ เป็นส่วนประกอบของเรือเช่นหัวเรือพญานาค คอต่อ (กัญญา) หางวัลย์ ไม้พายและมาช่วยออกแรง ยกเรือขึ้นใส่รถเข็นเรือ นอกจากนั้นมียกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้านประมาณ 10-14 คนไปเข้าร่วมเป็นทีม ลูกเรือเยาวชนของเรือนายทุนในหมู่บ้านอื่น 2) พฤติกรรมในทางลบคือกลุ่มเยาวชนมักจะรวมกลุ่ม กันไปดื่มเหล้าที่ร้านหมูกระทะ ไปเล่นเกมที่ร้านเกมส์ และขับซิ่งรถมอเตอร์ไซด์เที่ยวกันในตอนเย็น และตอนกลางคืน ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวมีความเสี่ยงต่อการเกิด อุบัติเหตุและการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและอบายมุขอื่นๆ ได้ง่ายจึงต้องการดึงกลุ่มเยาวชน ออกจากความเสี่ยงเหล่านั้นโดยใช้การมอบภารกิจให้เข้ามามีบทบาทเป็นลูกเรือเยาวชนของ หมู่บ้านอย่างเต็มตัวสร้างและพัฒนาทีมลูกเรือเยาวชนเพื่อเตรียมพร้อมและรองรับการสืบทอด ประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน ส่วนกระบวนการสร้างและพัฒนาทีมลูกเรือเยาวชนเพื่อเตรียมพร้อม และรองรับการสืบทอดประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนนั้น เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับการฝึกซ้อม พายเรือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาไว้ในหัวข้อ แนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือตามข้อตกลงร่วม ของชุมชน

3. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีไม้เครื่องตีไม้ แอลกอฮอล์และ เครื่องตีไม้ชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยชุมชนมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่วิจัย 2 พื้นที่ร่วมกัน ออกแบบขั้นตอนและ กระบวนการพัฒนาเพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีไม้เครื่องตีไม้ แอลกอฮอล์ และเครื่องตีไม้ชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยชุมชนมีส่วนร่วมโดยการประยุกต์ใช้

เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 3(PLA-3) ผลการศึกษาพบว่า ได้ผลลัพธ์จากการอบรม ครั้งที่ 3(PLA-3) ดังนี้

3.1 แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือใน 5 ระยะ (ผลการศึกษาในข้อ 3.3)

3.2 เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพโดยใช้น้ำดื่มสมุนไพรทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลัง (ผลการศึกษา ในข้อ 3.4)

3.3 นวัตกรรมสื่อท้องถิ่นเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และรณรงค์การส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ (ผลการศึกษาในข้อ 3.5)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาเรียงลำดับตามผลลัพธ์จากกิจกรรมในกระบวนการพัฒนา ดังนี้

3.3.1 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การดำเนินการตามนโยบายประเพณีการแข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ในชุมชนย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ.2552-2554) และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังต่อการบริหารจัดการประเพณีการแข่งเรือในระยะระหว่างการแข่งขันผลการศึกษา มีดังนี้

1) ลักษณะการกำหนดแนวปฏิบัติตามนโยบายประเพณีการแข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ในชุมชนแบบเดิมผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งร่วมกันพิจารณากำหนดแนวปฏิบัติการงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับกำหนดแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือ ควบคู่กันไป และนำแนวปฏิบัติที่กำหนดขึ้นไปเสนอต่อในที่ประชุมของหมู่บ้านในวาระเฉพาะกิจที่จัดประชุมขึ้นเพื่อปรึกษาหารือตัวแทนจากทุกครัวเรือนและร่วมพิจารณาแนวทางการตัดสินใจนำเรือแข่งของหมู่บ้านเข้าร่วมการแข่งขันในประเพณีการแข่งเรือในปีนั้นๆ หรือไม่และในขณะเดียวกันหากในที่ประชุมมีมติเห็นชอบนำเรือแข่งเข้าร่วมประเพณี ทางผู้นำชุมชนร่วมกับแกนนำเรือแข่งจะนำเสนอแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือและกฎกติกาการงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มลูกเรือเสนอต่อที่ประชุมเพื่อสอบถามความคิดเห็นและลงมติเป็นข้อสรุปจากที่ประชุมโดยออกกฎของชุมชนห้ามกลุ่มลูกเรือเป็นเป้าหมายหลักที่ต้องงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงฝึกซ้อมพายเรือในระยะก่อนการแข่งขันและงดดื่มในช่วงระหว่างการแข่งขัน ส่วนกลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งก็จะถูกขอความร่วมมือในลักษณะขอร้องเกมบังคับให้งดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงระหว่างการแข่งขันแต่ไม่ได้ดำเนินการห้ามปรามที่เข้มงวดเหมือนที่ปฏิบัติต่อกลุ่มลูกเรือ

2) ช่วงเวลาการรณรงค์พบว่าดำเนินการดำเนินการตามนโยบายประเพณีการแข่งเรือปลอดเหล้าเบียร์ในชุมชนตามนโยบายระดับจังหวัดนั้นผู้นำชุมชนและแกนนำเรือแข่ง

ของทั้ง 2 พื้นที่วิจัยมีการดำเนินการประกาศนโยบายการแข่งขันเรือปลอดเหล้าเปียร์ในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันและกำชับกวดขันต่อเนื่องไปถึงระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน หลังจากนั้นไม่ได้มีการเน้นย้ำนโยบายแข่งเรือปลอดเหล้าอีกโดยถือว่าสิ้นสุดการรณรงค์นโยบาย หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันในสนามแข่งเรือนัดปิดสนาม ส่วนระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้าย หลังเสร็จสิ้นการแข่งขันในแต่ละสนาม พบว่าไม่ได้กำหนดเป็นข้อห้ามในการดื่มแต่อย่างใด นอกจากนั้นทางชุมชนไม่ได้กำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการห้ามดื่มเหล้าตลอดช่วงเทศกาล ประเพณีการแข่งขันเรือเพียงแต่กำหนดช่วงเวลา 2 ช่วงคือ ช่วงฝึกซ้อมพายเรือและช่วงระหว่างแข่งเรือ เท่านั้น

3) วิธีการสื่อสารเพื่อนำกฎระเบียบไปสู่การปฏิบัติ พบว่าผู้นำชุมชน และกลุ่มแกนนำเรือแข่งใช้วิธีการสื่อสารไปถึงกลุ่มลูกเรือโดยตรงผ่านการเข้าร่วมประชุมและลงมติด่วนร่วมกันโดยการยกมือในกรณีที่เห็นชอบกับกฎข้อบังคับเพื่อให้กลุ่มลูกเรือนำข้อตกลงร่วมไปสู่การปฏิบัติจริงโดยใช้วิธีการพูดในลักษณะ“ขอร้องหรือขอความร่วมมือแบบบังคับ” โดยไม่ได้กำหนดเป็นกฎระเบียบเป็นลายลักษณ์อักษรและบังคับแบบเข้มงวดเนื่องจากผู้นำชุมชนและแกนนำเรือแข่งให้ความเห็นว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละคน ถ้าผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งออกคำสั่งห้ามดื่มโดยเด็ดขาดก็จะเป็นการก้าวล่วงสิทธิส่วนตัวซึ่งกันและกันจนกระทบกับมีความรู้สึกที่เกรงใจระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่ายที่ต้องอาศัยความร่วมมือในการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดในระหว่างเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือของชุมชนที่ทุกฝ่ายในชุมชนต้องเสียสละเวลามาช่วยกันดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ที่ได้มอบหมายกันในลักษณะขอความร่วมมือในที่ประชุมและในขณะเดียวกันก็จะมีการขอความร่วมมือการงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระหว่างการแข่งขันในสนามแข่งเรือควบคู่กันไปด้วย

3.3.2 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อการฝึกซ้อมพายเรือในระยะก่อนการแข่งขัน

ผลที่ได้จากกิจกรรมถอดบทเรียนจากประสบการณ์ตรงของกลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มลูกเรือ ย้อนหลัง 3 ปี (ช่วง พ.ศ.2552-2554) ผลการศึกษามีดังนี้

1) ผลกระทบต่อความสามารถในการฝึกซ้อมพายเรือพบว่าการดื่มเหล้าทำให้เกิดอาการอ่อนเพลีย ไม่มีกำลังพายเรือ พายเรือได้ไม่นาน พายไม่ได้จังหวะ พายไม่ทันเพื่อนในทีมเนื่องจากเหนื่อยง่ายและจะหยุดพายเรือเป็นช่วงๆในระหว่างการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน

2) ผลกระทบด้านระเบียบวินัย กฎกติกาการฝึกซ้อมพายเรือ ได้แก่ผู้ที่ดื่มเหล้าจะขาดความพร้อมในด้านความรับผิดชอบเช่น ตื่นสาย ขาดซ้อมพายเรือ มาซ้อมพายเรือ

ล่าช้าทำให้ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเตรียมความพร้อมร่างกายในช่วงเช้าก่อนลงซ้อมพายเรือ และมีอาการของร่างกายที่ไม่สดชื่น มีอาการร่วงเหงาหาวนอนตลอดช่วงการฝึกซ้อมเป็นต้นดังกล่าวของ ผู้นำชุมชน รหัส 00A ผู้นำชุมชน รหัส 00C แกนนำเรือแข่ง รหัส 02B1 ลูกเรือรหัส 01 A4 ลูกเรือรหัส 01 A8 และผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งรหัส 03B1 ดังนี้

...คนเป็นลูกเรือทุกคนเขาต้องรู้หมดแล้วจากประสบการณ์ของตัวเอง ถ้ากินเหล้าช่วงพายเรือมันตั้งอ่อนแต่ ลงแสงชกน้อย ก็อึดบมีแสง

(ผู้นำชุมชน รหัส00A1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2554)

...แต่ดีผ่านมาก็ต้องยอมรับแบบเต็มอกนะว่าการแข่งเรือปลอดภัยเหล้ามันบได้ผล 100% เพราะเขาก็อยู่เต็มอกว่าคนนี้กิน คนนั้นกิน แต่บ่อยากจะไปว่าหือตรงๆแบบหักหน้าหักตักันมันบดี มีบ่ถึง 10 คนเท่านั้นตี้แอบไปกินเหล้าพ่องในตอนแลงหลังซ้อมพายเรือเสร็จแล้ว กินข้าวแลงแล้วก็เว็บไปกินที่บ้านของเขานะ แล้วตี้เฮ้ออี้เพราะว่าเขาไปแอบก่อนเขาก็จะมีปัญหาตวยกันมาคือ ขาดซ้อมเพราะว่ากลัวคนอื่นสาบกิ่นเหล้ามาซ้ำพ่อง พายบ่ตันหมู่พ่อง สะปะร่อยแปดปัญหา

(ผู้นำชุมชน รหัส00C, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2554)

...การกินเหล้าช่วงซ้อมพายเรือมันตั้งบ่ดีมีปัญหาต่อแกนนำอย่างนักในการควบคุมการฝึกซ้อม ถึงแม้ว่าจะ5-10คนผอนเหมือนบ่หลายแต่ก็ได้สร้างปัญหะหือเสียการปกครอง ปัญหะปะ ขาดซ้อม ขาดความพร้อมเพรียงในการพาย มาซ้อมบ่ตรงเวลา

(แกนนำเรือแข่ง รหัส 02B1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2554)

3.3.3 แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือใน 5 ระยะ ผลการศึกษาพบว่าเกิดแนวปฏิบัติ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเป้าหมายและข้อตกลงร่วมในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดหลักการพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะ

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดช่วงเวลาการพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะ

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะ

ขั้นตอนที่ 5 การพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ในระยะที่ 4 ช่วงการจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน

ขั้นตอนที่ 6 การพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดแนวทางการควบคุมและการตรวจสอบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มลูกเรือ

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเป้าหมายและข้อตกลงร่วมในการพัฒนาแนวปฏิบัติ
ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลลงมติเห็นชอบร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือกลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการคิดและต้องร่วมมือกันนำแนวปฏิบัติไปปฏิบัติจริงในฐานะที่ทุกคนร่วมเป็นเจ้าของภาพในการกำหนดแนวปฏิบัติและร่วมเป็นเจ้าของแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพของตนเองและนำความรู้สึภาคภูมิใจไปสู่สมาชิกในครอบครัวที่พวกเขาสามารถทำได้จริงและเห็นผล

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดหลักการพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะ

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีมติร่วมกันกำหนดหลักการพัฒนาแนวปฏิบัติปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยใช้หลักการบูรณาการระหว่าง 3 องค์ประกอบให้สอดคล้องกันดังนี้

1. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือใน 5 ระยะ

2. แนวทางการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในด้านแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือต้องมีความสอดคล้องและพัฒนาร่วมกันไปในทิศทางเดียวกันกับแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

3. บทบาทและหน้าที่ของเหล่าในชุมชนใน 5 ระยะตามช่วงเวลาในเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดช่วงเวลาการพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะ ประกอบด้วย

1. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน

2. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน

3. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม

4. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ระยะที่ 4 ช่วงเวลาจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน

5. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะ ผลการศึกษามีดังนี้

1. แนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน และระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันเรือในแต่ละสนาม

1.1 สร้างกติกาและข้อตกลงร่วมกัน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มสร้างข้อตกลงร่วมกันผ่านกระบวนการพัฒนาในการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งที่ 3 (PLA-3) โดยที่กลุ่มผู้ให้

ข้อมูลพร้อมใจกันลงมติดัดเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกประเภทในระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขัน(ฝึกซ้อมพายเรือ) ระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขัน และระยะที่ 3 ช่วงเวลาสิ้นสุดวันสุดท้ายของการเสร็จสิ้นการแข่งขันในแต่ละสนาม

1.2 ประชาสัมพันธ์กติกาและข้อตกลงร่วมไปสู่การรับรู้ของชุมชน

1.2.1 กำหนดช่องทางการประชาสัมพันธ์ไปถึงกลุ่มเป้าหมาย ผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งใช้วิธีการนำข้อตกลงร่วมเรื่องการขอความร่วมมืองดดื่มเครื่องตีแอลกอฮอล์ไปประชาสัมพันธ์สู่สาธารณะเพื่อให้คนในชุมชนได้รับรู้ร่วมกันและช่วยกันสนับสนุนให้กำลังใจแก่ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มโดยผ่านช่องทางการสื่อสารดังนี้

1) สื่อบุคคล โดยผู้นำชุมชนและแกนนำเรือแข่งใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อบุคคลระหว่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยกันในลักษณะ”เป็นการขอรับรองแบบบังคับโดยไม่มีการจัดทำเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรแต่มีการจดบันทึกลงในสมุดบันทึกการประชุมประจำเดือนของชุมชน นอกจากนั้นประชาชนกลุ่มอื่นในหมู่บ้านที่เข้าร่วมประชุมและรับทราบกฎกติกาและข้อตกลงร่วมงดดื่มเครื่องตีแอลกอฮอล์จะนำข้อมูลไปบอกต่อในลักษณะเล่าสู่กันฟังในวงสนทนาเป็นการกระจายข่าวจากบุคคลสู่บุคคลได้อย่างรวดเร็วภายในชุมชน

2) ผ่านช่องทางเสียงตามสายในชุมชนผู้นำชุมชนหรือแกนนำเรือแข่งนำข้อตกลงที่เป็นแนวปฏิบัติร่วมมาประกาศประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสายในชุมชนเพื่อเป็นการตอกย้ำข้อตกลงร่วมกันผ่านสื่อสาธารณะในพื้นที่ไปยังกลุ่มเป้าหมายเพื่อขอความร่วมมืองดเลี้ยงเหล้าในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในระยะที่ 1-3 ดังนี้

2.1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการรับสารโดยตรงและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริบทแวดล้อมของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเช่นสมาชิกในครอบครัวญาติพี่น้อง เพื่อนสนิทและเพื่อนบ้านที่สนิทกันเพื่อรับรู้ร่วมกันเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการงดดื่มเครื่องตีแอลกอฮอล์ และผลการวิจัยพบว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องต่างเข้ามามีส่วนร่วมโดยการพูดให้กำลังใจแก่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในทิศทางเชิง

2.2) เจ้าของไร่นาสวนที่เป็นเจ้าภาพในการทำงานแต่ละวัน โดยกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งจะประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือเจ้าของในไร่นาสวนที่เป็นเจ้าภาพรายวันแต่ละวันกรุณางดการเลี้ยงเหล้าแก่เพื่อนบ้านที่ไปช่วยทำงานในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในระยะที่ 1-3 และผลการศึกษาพบว่าวิธีการสื่อสารผ่านช่องทางเสียงตามสายในชุมชนสร้างความพอใจให้แก่เจ้าภาพในไร่นาสวนเป็นอย่างมากในแง่ช่วยลดความ

กังวลใจต่อการถูกกล่าวหาและนิโทษหลังจากเพื่อนบ้านที่ไปช่วยทำงานว่า เป็นคนขี้เหนียวไม่เลี้ยงเหล้าหลังเลิกงานเหมือนตามปกติ

2.3) เจ้าของงานสังคมต่างๆ ในชุมชนโดยกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งจะประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือเจ้าของงานสังคมในฐานะเจ้าภาพจัดงานในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในระยะเวลาที่ 1-3 กรุณางดการเลี้ยงเหล้าแก่เพื่อนบ้านที่ไปช่วยทำงานและไปร่วมเป็นเกียรติในงาน และผลการศึกษาพบว่าถึงแม้ว่าวิธีการสื่อสารผ่านช่องทางเสียงตามสายในชุมชนจะเป็นการกระจายข่าวสารขอความร่วมมืองดเลี้ยงเหล้าแต่เจ้าภาพเจ้าของงานก็ยังคงนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเลี้ยงแขกในบางช่วงเวลาในระหว่างงานแต่นำขวดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้นวางบนโต๊ะอย่างเปิดเผย แต่จะเน้นย้ำเรื่องการดื่มในปริมาณที่ไม่ทำให้เมาคือประมาณ 1-2 แก้วในผู้หญิง และ 3-4 แก้วในผู้ชาย

1.3 การสร้างพันธะสัญญาร่วมกัน

การสร้างความร่วมมือในระหว่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มทุกคนให้นำข้อตกลงร่วมไปปฏิบัติด้วยความสมัครใจและเต็มใจนั้นเกิดขึ้นได้จากการทำข้อตกลงร่วมกันในลักษณะที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษรในการสั่งการแต่เป็นการสื่อสารในแนวราบและเกิดขึ้นในลักษณะ “ใช้ใจแลกใจ” และ “ใช้ใจวัดใจ” ผ่านการเสนอความต้องการเพื่อปรับเปลี่ยนกติกาและข้อตกลงร่วมที่กำหนดเป็นแนวปฏิบัติของชุมชนในการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือที่บูรณาการกับการกำหนดแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือทั้ง 5 ระยะเวลาให้สอดคล้องและขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันและสามารถปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองความต้องการของผู้ร่วมปฏิบัติและเหมาะสมกับบริบทแวดล้อมในแต่ละช่วงเวลาและเอื้อประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในลักษณะ “ใจแลกใจ” หรือ “ใจวัดใจ” ตามผลการศึกษาดังนี้

1.3.1 การกำหนดช่วงเวลาที่ยืดหยุ่นและผ่อนปรนความเข้มงวดการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมของกลุ่มลูกเรือ

ผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งร่วมกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มได้มีมติร่วมกันกำหนดช่วงสัปดาห์แรกของการฝึกซ้อมพายเรือเป็นช่วงเวลาที่ยืดหยุ่นและผ่อนปรนความเข้มงวดในการบังคับกลุ่มลูกเรือให้ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมคือการงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นวาระระยะที่ 1 ช่วงเวลาก่อนการแข่งขันเป็นช่วงเวลาที่เชื่อมต่อกับระยะที่ 5 ช่วงเวลาในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ผลการศึกษาพบว่าลูกเรือมีความเคยชินจากพฤติกรรมการดื่มเหล้าในชีวิตประจำวันซึ่งจะดื่มในตอนเย็นหลังเลิก

งานในไร่ในสวนทุกวันและได้นำมาเทียบเคียงกับสถานการณ์การฝึกซ้อมพายุเรือที่เปรียบเสมือนการทำงานหนักในไร่ในนาและสวน จึงเกิดความเคยชินอยากดื่มเหล้าหลังซ้อมพายุเรือโดยมีความคาดหวังว่าการดื่มเหล้าจะช่วยให้อายจางจากการปวดเมื่อยข้อต่อ เส้นเอ็นและกล้ามเนื้อจากการฝึกซ้อมพายุเรือ

1.3.2 การปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมปฏิบัติและเหมาะสมกับบริบทแวดล้อมในแต่ละช่วงเวลา

กลุ่มลูกเรือได้รวมกลุ่มกันวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของแนวปฏิบัติในการฝึกซ้อมพายุเรือแบบเดิมและเสนอตามความต้องการเพื่อขอปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายุเรือในชุมชนให้เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์และเป็นแรงจูงใจให้กลุ่มลูกเรือสมัครใจและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมโดยการงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือในระยะที่ 1-3 เนื่องจากได้รับการตอบสนองจากผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งยินยอมให้ปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายุเรือในประเด็นต่อไปนี้

1) ปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการฝึกซ้อมพายุเรือ

1.1) การฝึกซ้อมพายุเรือตามแนวปฏิบัติเดิมแบ่ง

ออกเป็น 2 ระยะคือ

1.1.1) ฝึกซ้อมพายุเรือในตอนเย็นก่อนเข้า

ค่าย

1.1.2) ฝึกซ้อมพายุเรือในขณะเข้าค่ายซึ่งมี

จุดอ่อนคือ ใช้ระยะเวลาเข้าค่ายฝึกซ้อมนานเกินไปคือ 3 เดือน เริ่มเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2554 ส่งผลกระทบให้กลุ่มลูกเรือซึ่งมีอาชีพเกษตรกรรมเสียเวลาในการประกอบอาชีพและเก็บเกี่ยวผลผลิตในไร่ในนาและในสวนไม่ทันตามช่วงเวลาที่เหมาะสมตามฤดูกาล

1.2) การฝึกซ้อมพายุเรือตามแนวปฏิบัติที่กลุ่ม

ลูกเรือต้องการคือ

1.2.1) ปรับรูปแบบการฝึกซ้อมพายุเรือ

โดยขยายช่วงระยะเวลาการฝึกซ้อมพายุเรือในช่วงตอนเย็นให้นานขึ้นกว่าเดิมคือเดือนสิงหาคม-กันยายน 2555

1.2.2) เน้นการฝึกซ้อมพายุเรือในตอนเย็น

หลังจากเสร็จสิ้นการทำงานในไร่ในนาและในสวนโดยนัดหมายเวลาการฝึกซ้อมตั้งแต่เวลา

17.00 น. - 19.00 น. เพื่อให้ลูกเรือได้มีเวลาบริหารจัดการตัวเองเรื่องการทำงานการประกอบอาชีพของครอบครัวให้เสร็จสิ้นภายในเวลาก่อนเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อม

1.2.3) ย่นช่วงเวลาการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมให้สั้นลงจากเดิมเข้าค่ายฝึกซ้อมพายเรือนาน 3 เดือน ปรับเป็น 2 เดือน

1.2.4) ปรับรูปแบบการฝึกซ้อมพายเรือ ในขณะที่เข้าค่ายคือรูปแบบเดิมซ้อม 3 เวลาคือช่วงเช้า ช่วงบ่ายและช่วงเย็น ปรับเปลี่ยนเป็นการฝึกซ้อมพายเรืออย่างหนักในตอนเช้าเวลาตั้งแต่เวลา 08.00 น และฝึกซ้อมตอนบ่ายเวลา 13.00 น-17.00 น โดยต้องการฝึกซ้อมให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 17.00 น เพื่อที่กลุ่มลูกเรือจะสามารถใช้ช่วงเวลาดังเสร็จสิ้นการฝึกซ้อมและเสร็จสิ้นการรับประทานอาหารเย็น กลับไปบ้านตัวเองเพื่อช่วยเหลือครอบครัวทำงาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งตลอดจนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มได้มีมติเห็นชอบร่วมกันยอมรับข้อเสนอของกลุ่มลูกเรือโดยการปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติการฝึกซ้อมพายเรือตามความต้องการของลูกเรือเนื่องจากมีความเห็นสอดคล้องกับเหตุผลที่กลุ่มลูกเรือต้องการ

2. กลุ่มลูกเรือเกิดความรู้สึกพึงพอใจที่ได้กลับไปทำงานให้แก่ครอบครัวในช่วงเย็นของทุกวันหลังเสร็จสิ้นภารกิจฝึกซ้อมพายเรือตลอดวัน

3. เกิดเครือข่ายการทำงานร่วมกันในไร่นาและในสวนระหว่างครอบครัวของกลุ่มลูกเรือในลักษณะที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดังนี้

3.1 กลุ่มลูกเรือช่วยกันทำงานในไร่นาและในสวน ในลักษณะการทำงานแบบลงแขก มีความเอื้ออาทรช่วยกันวางแผนเพื่อช่วยเหลือการทำงานในไร่นาและในสวน เพื่อให้กลุ่มลูกเรือแต่ละครอบครัวสามารถบริหารจัดการเวลาในการเก็บเกี่ยวผลผลิตและเตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกพืชทางการเกษตรให้เสร็จสิ้นก่อนถึงกำหนดเวลานัดหมายเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมพายเรือ

3.2 กลุ่มลูกเรือสามารถบริหารจัดการตัวเองและวางแผนร่วมกับเจ้าของไร่นาและสวนที่เป็นเจ้าภาพการทำงานในแต่ละวันโดยเริ่มกำหนดช่วงเวลาที่ต้องงดเลี้ยงเหล้าในตอนเย็นหลังเลิกงาน เพื่อเตรียมพร้อมทางด้านร่างกายก่อนถึงช่วงเวลาการฝึกซ้อมพายเรือเป็นการปรับตัวให้สอดคล้องและรองรับกับแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในระยะเวลาที่ 1-3 ตามข้อตกลงร่วม

ของชุมชน โดยเริ่มจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใดการงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาที่เป็นรอยต่อระหว่างปลายช่วงระยะที่ 5 ซึ่งเป็นช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันที่ได้ปกติเจ้าภาพจะจัดเตรียมเหล้าเพื่อเลี้ยงเพื่อนบ้านที่มาช่วยทำงาน กับช่วงต้นของระยะที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนการแข่งขันเรือในแต่ละปีซึ่งกลุ่มลูกเรือจะต้องงดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดอย่างเคร่งครัด ดังนั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าภาพทุกรายพร้อมใจกันงดจัดเตรียมเหล้ามาเลี้ยงเพื่อนบ้านที่มาช่วยงานโดยไม่ถูกตำหนิในเชิงไม่มีน้ำใจหรือตระหนี่ถี่เหนียวไม่ยอมเสียเงินซื้อเหล้ามาเลี้ยงเพื่อนบ้านที่มาช่วยงานเป็นการร่วมกันปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมที่กำหนดในแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในระยะที่ 1-3 ตามมติของชุมชนโดยความสมัครใจและเต็มใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2) ปรับเปลี่ยนช่วงเวลาหยุดพักในระหว่างการแข่งขัน
ฝึกซ้อมพายเรือ ดังนี้

2.1) ช่วงเวลาหยุดพักตามแนวปฏิบัติเดิมคือ ในระหว่างการแข่งขันจะไม่มีการหยุดพักในช่วงเวลาหลังเสร็จสิ้นการนำเรือไปร่วมการแข่งขันในแต่ละสนามและกลุ่มลูกเรือจะต้องกลับมานอนพักในค่ายฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องโดยไม่อนุญาตให้กลุ่มลูกเรือกลับไปนอนค้างที่บ้านของตัวเอง

2.2) ช่วงเวลาหยุดพักตามแนวปฏิบัติที่กลุ่มลูกเรือต้องการคือต้องการหยุดพักในช่วงเวลาที่เป็นรอยต่อระหว่างเสร็จสิ้นการแข่งขันในสนามแข่งเรือที่กำลังสิ้นสุดลงกับช่วงเวลาที่จะถึงกำหนดแข่งเรือในสนามแข่งเรือในลำดับต่อไป

2.2.1) แกนนำจะพิจารณาช่วงระยะห่างของการแข่งขันในแต่ละสนาม ถ้าห่างกันประมาณ 2 สัปดาห์ จะอนุญาตให้กลุ่มลูกเรือออกจากค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมพายเรือเพื่อไปช่วยครอบครัวทำงานการเกษตร และนัดหมายเวลาที่กลุ่มลูกเรือต้องกลับมาเข้าค่ายฝึกซ้อมในครั้งต่อไป

2.2.2) ต้องมีข้อตกลงร่วมกัน คือระหว่างหยุดพักกลุ่มลูกเรือต้องงดดื่มเหล้า โดยที่แกนนำเรือแข่งจะเน้นการประกาศทางเสียงตามสายเพื่อให้คนในชุมชนได้รับรู้ร่วมกันและช่วยกันคอยควบคุมดูแลให้กำลังใจแก่กลุ่มลูกเรือ ในขณะที่เดียวกันแกนนำเรือแข่งจะประกาศทางเสียงตามสายเพื่อเน้นย้ำขอความร่วมมือกับเจ้าภาพในไร่นาและสวนงดเลี้ยงเหล้าตอนเย็นหลังเลิกงานแก่เพื่อนบ้านที่ไปช่วยทำงาน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มลูกเรือเกิดการยอมรับและให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎกติกา และแนวปฏิบัติร่วมกันในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเหล้าและเบียร์และเครื่องดื่มชูกำลัง ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชนอย่างพร้อมเพรียงในปี พ.ศ. 2555 มากกว่าปี พ.ศ. 2554 โดยกลุ่มลูกเรือให้ความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

1. กลุ่มลูกเรือมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างกฎกติกาและแนวปฏิบัติร่วมกัน
2. ลูกเรือได้รับการตอบสนองจากผู้นำชุมชนและกลุ่มแกนนำเรือแข่งในการผ่อนปรนและยืดหยุ่นการปฏิบัติตามกฎกติกาและแนวปฏิบัติบางประการที่เคยปฏิบัติอย่างเคร่งครัดมา ทุกปีได้แก่การปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการฝึกซ้อมพายเรือ การปรับเปลี่ยนช่วงเวลาหยุดพักใน ระหว่างการเข้าค่ายฝึกซ้อมพายเรือ
3. กลุ่มลูกเรือไม่มีความวิตกกังวลเรื่องการทำมาหากินเนื่องจากงานหลักทางการเกษตร ของครอบครัวได้มีการจัดการไปเรียบร้อยแล้วในบางส่วน
4. กลุ่มลูกเรือได้รับอนุญาตให้กลับบ้านช่วงตอนเย็นตั้งแต่เวลา 17.30-21.00 น หลังจากเสร็จภารกิจการฝึกซ้อมพายเรือและการรับประทานอาหารเย็นร่วมกันในค่ายฝึกซ้อม

ผลการศึกษาพบว่าภารกิจที่กลุ่มลูกเรือกลับไปช่วยแบ่งเบาภาระงานของภรรยาหรือ พ่อแม่ในช่วงเย็นของทุกวัน ได้แก่ การดื่มน้ำควายกลับเข้าคอกในตอนเย็น การไปตัดไม้ข้าวหลาม เพื่อมาจักสานเตรียมไว้ให้ภรรยาใช้ถักตอกซึ่งเป็นอาชีพเสริมของครอบครัว การไปตั้งวงสานหวาย เพื่อทำเก้าอี้ซึ่งเป็นงานที่ภรรยาทำเองไม่ได้สามีจะต้องเป็นคนเริ่มต้นในการทำฐานวงกลมเพื่อสาน เก้าอี้หวาย เตรียมไว้ให้ภรรยาสานต่อไปได้ การช่วยเหลือภรรยาเอาอาหารให้หมูหรือไก่เป็นต้น

5. กลุ่มลูกเรือได้รับคำเตือนจากภรรยา เพื่อนสนิทหรือเครือญาติที่เน้นให้ข้อคิดถึง ผลเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามมาถ้าหากไม่ปฏิบัติตามพันธะสัญญาร่วมกันโดยมีพฤติกรรมแอบไป ดื่มเหล้าในช่วงฝึกซ้อมพายเรือและระหว่างการแข่งขันหรือช่วงกลับมาพักผ่อนที่บ้านตาม รายละเอียดที่นำเสนอในหัวข้อการกำหนดกฎลงโทษในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติร่วมของ ชุมชน

ขั้นตอนที่ 5 การพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ในระยะที่ 4 ช่วงการจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน

ผลการศึกษาพบว่าผู้นำชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง กลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำกองเชียร์จะ ไม่มีการกล่าวถึงกำหนดแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ในระยะที่ 4 ช่วงการจัดงานฉลองเรือแข่งในชุมชน แต่งาน ดังกล่าวจะถูกกล่าวถึงในทิศทางที่มีความรู้สึกเป็นบวกต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

และเป็นงานเลี้ยงฉลองที่ความยิ่งใหญ่มากที่สุดใหมู่บ้าน มีคนมาร่วมดื่มในเวทีเดียวกันมากที่สุดในรอบปี

กลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ไม่มีโอกาสที่จะเป็นไปได้เลยที่การจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชนไม่มีการเลี้ยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และถ้าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริงต้องถือว่าเป็นความล้มเหลวในการบริหารงานของแกนนำชุมชนชุดนี้ ดังนั้นการจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของชุมชนเป็นงานที่แสดงถึงความสามารถของทีมแกนนำชุมชนและเป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อทุกคนและทุกคนในหมู่บ้านมีสิทธิ์เข้าไปร่วมงานและร่วมดื่มเฉลิมฉลองถึงแม้ว่าเรือของหมู่บ้านจะแพ้การแข่งขันก็ตามซึ่งทุกคนมองว่าเป็นงานกองกลางที่หมู่บ้านจัดขึ้นเพื่อเป็นการขอบคุณประชาชนทุกคนในหมู่บ้านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจนหมู่บ้านประสบความสำเร็จสามารถนำเรือแข่งของหมู่บ้านเข้าไปร่วมการแข่งขันในเทศกาลประเพณีการแข่งเรือได้จนถึงการแข่งขันปิดสนามของทุกปี ดังตัวอย่างคำกล่าวของ ผู้นำชุมชน รหัส 00B1 ผู้นำชุมชน รหัส 00C1 ลูกเรือรหัส 01B2

...ปีนี้เป็นปีพิเศษดีผมบริหารเรื่องเรือแบบมีความสุขที่สุด ก็เลยตั้งใจจัดงานฉลองให้อย่างใหญ่สำหรับพี่น้องลูกเรือทุกคน ทุกปีผมจะเจ็บหัวเครียด กินยาพาราเป็นว่าเล่นจนแม่บ้านว่ากันเครียดจะอื้อให้แต่ก็ต้องเป็นลาออกเหี้ยจะมาต่ายยอนเรือบดายก้า เพราะปัญหามันหนักตึงไปก็บ่ดี หย่อนไปก็บ่ดี แต่ปีนี้มีกรอบแบบนี้นบ้านเฮายังบ่มีมาก่อน มีการเปิดใจใส่กัน รับฟังความคิดความอ่านกันและที่สำคัญคือเฮาต่างคนต่างแบ่งใจเข้าหากันน้อ เอาใจใส่กัน เพราะมันเป็นการเป็นงานของหมู่บ้าน เป็นก่านส่วนรวมยะเพื่อหมู่บ้าน ลูกเรือเขาก็เต็มใจที่เขาได้ปรับแนวทางตามที่เขาต้องการ ทุกปีที่ผ่านมามันตกลงกันได้ บางคนในดีประชุมบ่อู้ ไปอู้ไปว่าต้งนอก แต่ปีนี้เป็นปีเปิดใจใส่กันผมเลยสบายใจ เพราะลูกเรือแก้ปัญหากันเองได้ อันเขาจะบ่ได้พักตามที่เขาต้องการ

(ผู้นำชุมชน รหัส 00B1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2555)

...ปีนี้สบายใจทุกคนร่วมไม้ร่วมมือกันดีขนาด โดยเฉพาะหมู่ลูกเรือทุกปีเขาเครียดเพราะว่าเขามีกฎเหล็กบังคับเขาอย่างหนักแต่ถ้าบ่อย่างนั้นบ่เข้มงวดก็เดินหน้าไปบ่ได้ แต่ว่าปีนี้เขาบ่ต้องไปยุ่งเรื่องเหล้าเรื่องเบียร์นักเพราะว่าปล่อยเขาคุมกันเอง ถ้าเฝ้าออกนอกอู่ไปทุกคนก็จะได้อับผลกระทบหมดหมู่เขาก็เลยเข้มงวดกันเอง วันนี้ปล่อยเขากันกันเต็มที่ ลูกเรือเป็นพระเอกอื้อเต๋อนำ แต่เรื่องการกินเหล้ากันนั้นกั๊กกัน

น้อยก็ปล่อยให้อัจฉริยะจัดการกันเองทุกปีที่ผ่านมาเธอได้สนใจจุดนี้ แบบว่างานเลี้ยงฉลองเหมือนปล่อยผีปล่อยสาธุอ๊ะๆ กันเต็มที่ เมาเต็มที่ แต่ปีนี้เน้นว่าให้อุ้มกันเองปีไหนของมัน ญาติใญ่ญาติมัน กันทึ่มกันนำไปว่าเองแต่เรื่องใหญ่แน่นอนเพราะเขาจะว่าเธอซี้จิกกลัวเสียงเหล่าหลาย เธอก็เลยมอบหมายไปว่ากินเต็มที่สุขเต็มที่ปลอดภัยเต็มที่

(ผู้นำชุมชน รหัส 00C1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2555)

...ปีนี้เล่นเหิมม่วนกว่าทุกปี บ่เครียดผู้นำเป็นผ่อนปรนอย่างนักและลูกเหือกก็อู้กันรู้เรื่องนักรู้ ฟังกันนักรู้ เรื่องกฎระเบียบแต่อย่างเข้าใจ ปกครองคนหมู่มากน้อย ดึงไปก็บ่ดี หย่อนไปก็ยุ่งบ่มีระเบียบ แต่ปีนี้แต่สุดๆ ได้ใจกันตั้งเป็นตั้งตัว ในเมื่อแกนนำเป็นขอความร่วมมือเธอเรื่องเหือก ปีนี้ดีเป็นหื้อลูกเรือเสนอความเห็นนักขนาด ๗ โผชอบหยั่ง บ่โผชอบหยั่งลง โผชัยปรับกฎเข้าค่าย จะได้จะลดจะเพิ่มก็เสนอกัน ปีนี้ หลังซ่อมพายตอนหลังกินข้าวแลงแล้ว ลูกเรือขอไปช่วยเมื่อยะกานเร่งด่วนที่ใช้เวลาบ่เมินแกนนำเป็นก็ยอมแต่ต้องแลกกับการที่เน้นหื้อลูกเรือปฏิบัติตามสัญญาว่าจะบ่แวบไปแอบดื่มเหล้าที่บ้านหนา อย่างงานเลี้ยงวันนั้นผมก็สบายใจสุดๆ บ่มีเรื่องค้างคาใจกับโผทุกคนสุขใจแต่เขาว่ากันว่า เสียทำเป็นหื้อเมียมาค่อมอั้นนะ จะกินเหล้าบ่ได้เท่าใด (หัวเราะ..)

(ลูกเรือรหัส 01B2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2555)

นอกจากนั้นผลการศึกษพบว่าความรู้สึกของคนในหมู่บ้านที่มีต่อการจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของชุมชนเป็นงานที่ทุกคนตั้งหน้าตั้งตารอคอยโดยเฉพาะกลุ่มลูกเรือได้รับการยกย่องว่าเป็นพระเอกในงานเลี้ยงฉลองเนื่องจากได้รับการยอมรับว่าเป็นกลุ่มที่เสียสละทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์และเสียสละเวลาในการฝึกซ้อมอย่างหนักในช่วง 2-3 เดือนในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ และในช่วงเวลาในระยที่ 1-3 กลุ่มลูกเรือจะได้รับการสนับสนุนกำลังใจจากทุกคนในหมู่บ้านหรือภายในกลุ่มลูกเรือกันเองด้วยการใช้คำพูดที่สอดคล้องกันในลักษณะให้อดทนต่อการงัดเครื่องมือแอลกอฮอล์ในระยที่ 1-3 และให้อดทนรอคอยเวลาที่งัดเครื่องมือแอลกอฮอล์ได้อย่างเต็มที่ในช่วงการจัดงานฉลองเรือแข่งของชุมชน หรือแม้แต่มูลุ่ลูกเรือเยาวชนก็ได้รับการยกย่องและยอมรับให้มาร่วมงานและมีสิทธิในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยไม่ถูกตำหนิจากพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือเพื่อนบ้านซึ่งมีความแตกต่างจากงานอื่นที่กลุ่มเยาวชนจะไม่ได้รับการยอมรับให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างเปิดเผยเช่นการจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของชุมชน

อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่าถึงแม้จะเปิดโอกาสให้ทุกคนขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ได้อย่างเต็มที่แต่ทีมแกนนำชุมชนได้มีมติร่วมกันในที่ประชุมประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้านทุกหลังคาเรือนให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว เพื่อนสนิท ญาติให้ดูแลซึ่งกันและกันในระหว่างมาร่วมงานฉลองเรือแข่งดังนี้

1. มอบหมายให้สมาชิกในครัวเรือนได้ทำความตกลงกันเองเกี่ยวกับการขี่ในปริมาณมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของแต่ละบุคคล

2. การเฝ้าระวังด้านความปลอดภัยในการเดินทางจากบ้านมาที่สถานที่จัดงานเลี้ยงซึ่งเป็นลานเอนกประสงค์กลางหมู่บ้านซึ่งประชาชนในหมู่บ้านจะใช้รถมอเตอร์ไซด์ในการขี่มาร่วมงานโดยเน้นความปลอดภัยในการเดินทางกลับจากงานเลี้ยงไปบ้านของตนเองให้ทำความตกลงกันภายในกลุ่มสมาชิก เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องให้ช่วยเหลือดูแลกันเอง

3. การขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์จนเกิดอาการเมา เครือข่ายในครอบครัว เพื่อนสนิท ญาติพี่น้องต้องคอยดูแลซึ่งกันและกันเพื่อมิให้เกิดปัญหาทะเลาะกันทั้งในครอบครัวและชุมชน

ทั้งนี้ กลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้แสดงทางสังคมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งของชุมชนมีความเห็นตรงกันว่า ในเรื่องการควบคุมการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในงานเลี้ยงฉลองนั้นจะไม่สามารถออกเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเนื่องจากเสี่ยงต่อการแปลความหมายไปในทิศทางที่กลัวสิ้นเปลืองเงินทองหรือตระหนี่ถี่เหนียว ดังนั้นจึงมีแต่มีมติร่วมเพื่อประชาสัมพันธ์ให้เครือข่ายระบบครอบครัวและเครือข่ายในชุมชนช่วยสนับสนุนดูแลควบคุมกันเอง

โดยให้ทุกคนเข้าใจเป้าหมายของการประชาสัมพันธ์ที่ตรงกันคือ “มาร่วมงานเลี้ยงฉลองสนุกเต็มที่ ขี่ได้เต็มที่แต่ต้องขี่อย่างปลอดภัยและกลับบ้านอย่างปลอดภัยทุกคนมีความสุขร่วมกันโดยปราศจากข้อขัดแย้งในทุกกรณี” ดังตัวอย่างคำพูดของ ผู้นำชุมชน รหัส 00B1

...แกนนำก็ใจที่ได้จัดงานเลี้ยงฉลองให้ทุกคนในหมู่บ้านได้ม่วนกันเพราะเป็นการฉลองความสำเร็จของทุกคนน้อ แต่ปีนี้พิเศษกว่าทุกปีคือว่าเรามีการประชาสัมพันธ์ให้ญาติพี่น้องมาช่วยกันดูแล ม่วนสุดๆ แต่ก็ปลอดภัยในทุกเรื่องจะกินเหล้าได้มอกใดก็กินเอง เรื่องนี้มันเสี่ยงถ้ารู้ไปนักรักจะว่าหมู่แกนนำถี่เหนียว กลัวเลี้ยงดังต้นักเขาต้องระวังไปอู้หมั่นบได้ บทสรุปก็คือปีเฒ่าน้องมันช่วยกันดูแลให้ม่วน หื้อปลอดภัยกับหื้อมีความสุขทุกคนเด้ออ้อหมู่แกนนำก็พอใจแล้วสุด ๆ ละ

(ผู้นำชุมชน รหัส 00B1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2555)

ขั้นตอนที่ 6 การพัฒนาแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน

ผลการศึกษาพบว่าผู้นำชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง กลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำกองเชียร์จะ ไม่มีการกล่าวถึงการกำหนดแนวปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันเนื่องจากทุกคน ยอมรับในสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงตอนเย็นหลังเลิกงานทุกวันที่มีเจ้าของไร่นา และสวนเป็นเจ้าภาพจัดหามาเลี้ยงเพื่อนบ้านที่มาช่วยงานในวันนั้น ๆ และทุกคนในชุมชนก็ ยอมรับเป็นธรรมเนียมปฏิบัติต่อกันมาว่าเป็นการแสดงควมมีน้ำใจของเจ้าภาพที่เป็นเจ้าของไร่นา สวน ดังนั้นการเลี้ยงเหล้าขาวแต่ไม่มีกับแกล้มจึงมีความหมายที่คนในชุมชนให้การยอมรับร่วมกัน ว่าเจ้าภาพเป็นคนมีน้ำใจตามปกติทั่วไปเป็นที่ยอมรับและมีการปฏิบัติเช่นเดียวกันโดยทั่วไป

แต่ในขณะเดียวกันผลการศึกษาพบว่าในกรณีที่เจ้าภาพที่เป็นเจ้าของไร่นาสวนไม่ได้ จัดหาเหล้ามาเลี้ยงนั้นคนในชุมชนบางส่วนจะตีความหมายไปในทิศทางเดียวกันคือเจ้าภาพขี้ เหนียว ใจไม่ถึงจึงทำให้เจ้าภาพทุกรายจะต้องปฏิบัติเป็นธรรมเนียมต่อกันมาคือวันไหนเป็น เจ้าภาพที่เพื่อนบ้านมาช่วยทำงานในไร่นาและในสวนจะต้องมีหน้าที่จัดเตรียมเหล้าไว้ให้เพื่อน บ้านดื่มในตอนเย็น นอกจากนั้นการศึกษายังพบว่าเจ้าภาพบางรายที่มีฐานะดีหรือมีกำลังทรัพย์ เพียงพอที่จะจ่ายเพิ่มเติมในเรื่องการจัดหาทั้งกับแกล้มมาเสริมในวงเหล้าก็ถือว่าเป็นการแสดงถึง ความใจกว้าง มีน้ำใจมากขึ้น มีความใส่ใจมากกว่าปกติและพบว่ากับแกล้มส่วนใหญ่มักจะเป็น เนื้อหมูสามชั้นและนำมาปิ้งย่างเป็นกับแกล้มซึ่งเป็นที่นิยมของคนในชุมชน ดังนั้นในกรณีนี้เจ้าภาพ จะได้รับการยกย่องกล่าวถึงเป็นกรณีพิเศษมากกว่าเจ้าภาพที่เลี้ยงเหล้าขาวเพียงอย่างเดียว

ดังนั้นกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่าจะไม่เข้าไปยุ่งกับการดื่มเหล้าตรงนั้นเกรงว่าจะเป็นการก้าวก่ายเจ้าภาพมากเกินไป เพียงแต่ขอความร่วมมือเจ้าภาพในไร่นาและในสวน ในช่วงเทศกาลแข่งเรือระยะที่ 1-3 งดการเลี้ยงเหล้าใน ช่วงเวลาดังกล่าวก็ถือว่าได้ความร่วมมือที่มากพอแล้วจึงไม่ยากเข้าไปก้าวก่ายในช่วงเวลาปกติ

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดแนวทางการควบคุมและการตรวจสอบพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มลูกเรือ

1. สร้างข้อตกลงร่วมระหว่างผู้นำชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง กลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำ กองเชียร์เรือแข่งเพื่อกำหนดวิธีการควบคุมและการตรวจสอบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มลูกเรือ ผลการศึกษา มีดังนี้

1.1 ใช้กระบวนการกลุ่มควบคุมกันเองภายในกลุ่มของลูกเรือโดยจัดการตามลำดับดังนี้

1.1.1 ใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวควบคุมและตักเตือนกันเองภายในกลุ่มลูกเรือ เช่นเพื่อนสนิท ญาติพี่น้องที่เป็นทีมลูกเรือด้วยกัน

1.1.2 ใช้ความสัมพันธ์ระบบเครือข่ายในระดับครอบครัว

1) รายงานความประพฤติต่อกลุ่มแกนนำเรือแข่งให้ทราบอย่างเป็นทางการกรณีที่ไม่สามารถจัดการกันเองภายในกลุ่มลูกเรือให้ลูกเรือบางคนหยุดพฤติกรรมการแอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการศึกษาพบว่าในกรณีที่มีลูกเรือบางคนแอบไปดื่มเหล้าทางกลุ่มลูกเรือจะสามารถตรวจเช็คได้ทันทีโดยสมาชิกภายในกลุ่มของลูกเรือ

1.2 กำหนดรูปแบบการตักเตือน

1.2.1 การตักเตือนด้วยวาจาทั่วไปเน้นการใช้บรรยากาศและคำพูดที่เป็นมิตร ไม่ก้าวร้าวไม่ใช้อารมณ์เจรจา ดังตัวอย่างคำพูดของ ลูกเรือ รหัส 01B2

...หนูเขาก็จะใช้วิธีอุ้มเขาเห็นคุณค่าของตัวเก่า พูดดีๆจะได้ปัดหัวกัน “ยังเน้อๆปัดหัวหนู ถ้ายัง มันจะเป็นบาปทางใจไปจนตายว่าเขาเป็นสาเหตุทำให้อู๋ทีมบ่แข็งมานั่งพายบ่เต็มทีซัดหมูซัดจุม ตัดโอกาสคนอื่นที่เป็นบ่กินเหล้าแต่บ่ได้มีโอกาสมาพายเหมือนเฮา

(ลูกเรือรหัส 01B2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2555)

1.2.2 การตักเตือนด้วยวาจาที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกสำนึกผิดด้วยตนเอง

1.3 ร่วมกันกำหนดวิธีการสังเกตและตรวจสอบพฤติกรรมของลูกเรือที่มักแสดงออกหลังจากไปแอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตอนเย็น

1.3.1 พฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบผ่านประสาทสัมผัสเช่นกลิ่นเหล้า

1) มีพฤติกรรมเดินกลับมาเข้าค้าย มักจะเดินเสียงไม่ยอมเข้าใกล้เพื่อนลูกเรือคนอื่นๆจะรักษาระยะห่างไว้ไม่เข้ามาใกล้ชิดเพื่อไม่ให้เพื่อนลูกเรือได้กลิ่นเหล้า

2) ทำตัวหลบเสียงโดยไม่ยอมพูดคุยกับใคร พอกลับมาเข้าค้ายปึกจะรีบมุดตัวเข้าไปนอนโดยใช้ผ้าห่มคลุมโปงทั้งๆ ที่อากาศร้อน

3) ใช้มือป้องปิดปากในขณะพูดคุยกับเพื่อนในทีม

1.3.2 สังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการขาดความพร้อมในขณะที่ฝึกซ้อม

- 1) ขาดความพร้อมด้านร่างกาย เช่น ตื่นสาย แสดงอาการที่ไม่สดชื่น มีอาการว่งเหงาหาวนอนบ่อยครั้ง
- 2) ขาดความพร้อมด้านความรับผิดชอบเช่น ขาดซ้อม หรือ มาซ้อมล่าช้า ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมเตรียมพร้อมร่างกายในตอนเช้าก่อนลงซ้อม เข้าร่วมวงรับประทานอาหารเช้าล่าช้ากว่าเพื่อนในทีม
- 3) ขาดความพร้อมในการพายเรือ เช่นพายเรือไม่ได้จังหวะ พายเรือไม่ทันเพื่อนในทีม พายเรือได้ไม่หนัก ไม่มีกำลังออกแรงพายเรือ เกิดอาการเหนื่อยง่ายและหยุดพักการพายเป็นช่วงๆในระหว่างการซ้อมพายเรือหรือในระหว่างการแข่งขัน

1.3.3 การสังเกตจากหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สามารถสัมผัสได้ด้วยตา

- 1) ตรวจสอบหลักฐานจากถังขยะทั้งในค่ายเก็บตัว และสนามแข่งเรือ เช่น ขวดเหล้า ถูพลาสติกใส่เหล้า ขวดเครื่องดื่มชูกำลัง
- 2) ตรวจสอบในถังน้ำแข็งของกลุ่มแม่บ้านในแดนซ์ของหมู่บ้านที่ใช้เป็นที่พักของแกนนำและลูกเรือและกลุ่มแม่บ้านที่รับผิดชอบดูแลอาหารและเครื่องดื่มในระหว่างรอแข่งขัน ณ สนามแข่งเรือ

1.4 ร่วมกันกำหนดกฎกติการ่วมและวิธีการลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาและข้อตกลงร่วมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในระยะที่ 1-5 ผู้นำชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง กลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งได้ร่วมกันกำหนดกฎกติการ่วมและวิธีการลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาและข้อตกลงร่วมดังนี้

1.4.1 การกระทำผิดกติกาในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในระยะที่ 1-3 เช่นการแอบไปดื่มเหล้า การขาดซ้อมพายเรือ การมาซ้อมล่าช้าไม่ตรงเวลาถือว่าเป็นการขาดซ้อมโดยปริยายเป็นต้น

1) การลงโทษที่เป็นรูปธรรม

1.1) ปรับเงินเป็นรายวันวันละ 100 บาท

1.2) ปรับเป็นค่าแรงโดยให้พายเรืออยู่กับที่วันละ 100 ครั้ง

2) การลงโทษที่เป็นนามธรรม

ในกรณีที่เรือแข่งของหมู่บ้านแพ้การแข่งขัน กลุ่มลูกเรือที่แอบดื่มเหล้าในระหว่างฝึกซ้อมและระหว่างการแข่งขันจะถูกเพื่อนบ้านตำหนิและอาจถูกกล่าวโทษว่าเป็นสาเหตุทำให้เรือแพ้เนื่องจากไม่มีกำลังพายเรืออย่างเต็มที่เป็นการกินแรงคนอื่นและปิดกั้นโอกาส

คนอื่นที่ไม่ได้ดื่มเหล้าแต่ไม่มีโอกาสเป็นลูกเรือ และอาจถูกปฏิเสธไม่ให้มีบทบาทเป็นลูกเรือในปีต่อไป

1.4.2 การกระทำผิดกฎกติกาในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน

การรณรงค์การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเนื่องในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันนั้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่ง กลุ่มลูกเรือและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งได้มีมิตรร่วมกันดังนี้

1) การดื่มเหล้าเป็นวิถีชีวิตประจำวันที่ไม่สามารถบังคับประชาชนทุกกลุ่มในชุมชนให้งดดื่มได้เช่นเดียวกับช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือในระยะที่ 1-3 ได้ เนื่องจากเป็นการก้าวล้ำสิทธิส่วนบุคคลซึ่งมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งในชุมชนได้

2) กำหนดกฎกติการ่วมของชุมชนเกี่ยวกับการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับบุคคล และระดับครอบครัวดังนี้

2.1) ต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในขอบเขตของสิทธิแต่ละบุคคลพึงจะกระทำได้นี้

2.1.1) ไม่สร้างความเดือดร้อนให้คนอื่นเช่นไม่ส่งเสียงดังเอะอะโวยวายหรืออาละวาด ทั้งต่อสมาชิกภายในครอบครัว เพื่อนบ้านหรือชุมชน

2.1.2) หลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีอาการเมาจนมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับภรรยาหรือสามีและสมาชิกอื่นภายในครอบครัว ต้องโดนปรับเงินรายละ 1,000 บาท ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดผลบังคับก็ต่อเมื่อมีคนมาแจ้งความที่บ้านผู้ใหญ่บ้านซึ่งอาจเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเป็นเพื่อนบ้านหรือบุคคลอื่นที่ไปพบเหตุการณ์ที่กำลังทะเลาะเบาะแว้งโดยกรรมการฝ่ายการเงินจะ นำเงินสมทบเข้าบัญชีเงินกองกลางของหมู่บ้านต่อไป

3) กำหนดกฎกติการ่วมของชุมชนเกี่ยวกับการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับชุมชน ดังนี้

3.1) ทุกคนมีสิทธิ์ดื่มเหล้าในพื้นที่สาธารณะในเขตชุมชนแต่ต้องดื่มภายในขอบเขตของสิทธิส่วนบุคคลโดยที่ไม่สร้างความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นในระดับชุมชน

3.2) หลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วมีอาการเมาจนมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนอื่นนอกเหนือไปจากคนในครอบครัว ต้องโดนปรับเงินรายละ 5,000 บาทต่อคนและต้องพิจารณาเพิ่มเติมในกรณีที่ใครเป็นผู้เริ่มต้นก่อเหตุก่อน จะต้องเสียค่าปรับมากกว่าคือ 7,000 บาทต่อคน ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดผลบังคับก็ต่อเมื่อมีคนมาแจ้งความที่บ้านผู้ใหญ่บ้านซึ่งอาจเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเป็นเพื่อนบ้านหรือบุคคลอื่นที่ไปพบเหตุการณ์ที่

กำลังทะเลาะเบาะแว้งโดยกรรมการฝ่ายการเงินจะ นำเงินสมทบเข้าบัญชีเงินกองกลางของหมู่บ้านต่อไป

3.3) ในกรณีที่ครอบครัวหรือหลังคาเรือนใดในชุมชนมีงานเลี้ยงเกิดขึ้นต้อง งดใช้เครื่องขยายเสียงหลังเวลา 18.00 น ยกเว้นช่วงเทศกาลอนุโลมให้เปิดได้ในเวลา 21.00 น

3.4) กรณีในหมู่บ้านมีงานศพ หากมีการดื่มเหล้าในงานเจ้าภาพงานศพจะต้องเสียค่าปรับ 1,000 บาทโดยกรรมการฝ่ายการเงินจะ นำเงินสมทบเข้าบัญชีเงินกองกลางของหมู่บ้านต่อไป

1.5 กำหนดแนวทางการให้รางวัล

1.5.1 จัดสรรเงินค่าสวัสดิการจากกองทุนเรือแข่งของหมู่บ้านมอบให้กลุ่มลูกเรือ วันละ 100 บาทโดยนับจำนวนวันเริ่มต้นจากวันแรกที่ลงฝึกซ้อมจนถึงวันจัดงานเลี้ยงฉลองเรือแข่งในชุมชน

1.5.2 หมู่บ้านจัดทำใบประกาศเกียรติคุณที่มีส่วนร่วมเสียสละให้ส่วนรวม

1.5.3 ให้สิทธิพิเศษในการพิจารณาอบพุนการศึกษาให้บุตร ธิดา

1.5.4 รางวัลอื่นตามความพร้อมของชุมชน เช่นในพื้นที่ วิจัย B มีข้อตกลงมอบชุดนักกีฬาให้กลุ่มลูกเรือคนละ 1 ชุดในราคาประมาณ 1,000 บาทเป็นต้น

เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพโดยใช้น้ำสมุนไพรทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

เป็นผลลัพธ์จากการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 3 (PLA-3) ผลการศึกษา เรียงลำดับตามผลลัพธ์จากกิจกรรมในกระบวนการพัฒนาดังนี้

จากกิจกรรมในการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 3 (PLA-3) ผลการศึกษาเรียงตามลำดับกิจกรรมดังนี้

1. การวิเคราะห์บริบทความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องดื่มชูกำลังและช่วงเวลาในเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ 5 ระยะเวลา

ผลการศึกษาพบว่าบริบทการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือทั้ง 5 ระยะเวลาพบว่ากลุ่มลูกเรือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักเพียงกลุ่มเดียวที่ผู้นำชุมชน กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์ร่วมพิจารณาและลงมติเห็นชอบว่ามีความจำเป็นที่ต้องดื่มเครื่องดื่มชูกำลังและกำหนดให้ดื่มเฉพาะในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการ

แข่งขันเท่านั้นโดยกลุ่มแกนนำเรือแข่งมีความเห็นว่าเครื่องตี๋มชูกำลังเป็นเพียงเครื่องตี๋มเพิ่มพลังที่สามารถใช้ตี๋มในการกิจเฉพาะกิจที่ต้องการเพิ่มพลัง เพิ่มความสดชื่นให้ร่างกายมีความกระปรี้กระเปร่าเป็นการชั่วคราว ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ต้องการเพิ่มพลังและความสดชื่นเท่านั้น จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้กลุ่มลูกเรือตี๋มอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ตลอดช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมจากกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยในสนามแข่งเรือพบว่า การแจกเครื่องตี๋มชูกำลังแต่ละครั้งนั้นในบางครั้งได้สังเกตเห็นกลุ่มลูกเรือบางคนรับเครื่องตี๋มไปแต่ไม่ตี๋มนำไปเก็บไว้ในกระเป๋าของตนเองโดยมีเหตุผลคือต้องการเก็บไปไว้ตี๋มในบางวันที่ต้องทำงานหนักเช่นการแบกกระสอบข้าวโพดในไร่ในสวน หรือในบางครั้งได้สังเกตเห็นลูกเรือบางคนเปิดตี๋มเพียงขวดเดียวแล้วแบ่งกันตี๋มคนละครึ่งขวดเป็นต้น

2. ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังต่อการพายเรือในระยะที่ 2 ช่วงเวลาระหว่างการแข่งขันเรือ

ผลการศึกษาพบว่า

2.1 ชุมชนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดหาเครื่องตี๋มชูกำลังสำหรับกลุ่มลูกเรือและกลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนโดยจัดเตรียมให้เฉพาะวันที่ลูกเรือต้องนำเรือแข่งของชุมชนเข้าแข่งขันในระยะที่ 2 ช่วงระหว่างการแข่งขัน ซึ่งปกติจะจัดเตรียมให้วันละ 1 ขวด แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานของทีมลูกเรือที่จะสามารถนำเรือเข้าแข่งขันในรอบที่มากขึ้น โดยในกรณีที่ลูกเรือสามารถนำเรือเข้าไปแข่งขันในรอบการแข่งขันในรอบที่ 2 ขึ้นไปจะต้องจัดเตรียมให้ลูกเรือ คนละ 2 ขวดโดยจัดให้ ช่วงเช้า 1 ขวดและช่วงบ่าย 1 ขวด และพบว่าถึงแม้จะมีการบริจาคหรือสนับสนุนจากสมาชิกภายในชุมชน ภาคธุรกิจ ภาคเอกชนและภาคการเมืองทุกระดับแต่ยังไม่เพียงพอต่อปริมาณที่ต้องการใช้ในทุกลานแข่งขันโดยเฉลี่ยมีค่าใช้จ่าย 1,000-4,000 บาทต่อหมู่บ้านต่อสนามแข่ง

2.2 แนวปฏิบัติเพื่อตัดสินใจจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังแก่กลุ่มลูกเรือมีดังนี้

2.2.1 กรณีการแข่งขันเรือในรอบที่ 1 ล่องน้ำที่ 1 โดยผู้นำชุมชนกลุ่มแกนนำเรือแข่งพิจารณาจากการ ประเมินกำลังของทีมเรือคู่แข่ง และมอบหมายให้กลุ่มผู้นำชุมชนกองเชียร์เรือแข่งจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้พร้อมเพื่อตี๋มหรือดตี๋มโดยพิจารณาจากผลการประเมินและผลการแข่งขันใน 4 กรณีดังนี้

1) หากมีความมั่นใจว่าจะมีโอกาสชนะ ทีมงานจะงดการจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้กลุ่มลูกเรือตี๋ม แต่หากไม่มั่นใจในการประเมินกำลังทีมเรือคู่แข่ง จะจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้ลูกเรือตี๋มทุกคนก่อนลงแข่งขันในล่องน้ำที่ 1

2) ในกรณีที่ผลการแข่งขันแพ้ในล่องน้ำที่ 1 กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งจะต้องจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้กลุ่มลูกเรือทุกคนตี๋มก่อนลงแข่งขันในล่องน้ำที่ 2

3) ในกรณีที่ผลการแข่งขันในล่องน้ำที่ 1 ชนะคู่แข่งแต่ชนะไม่มากและมีโอกาสเสี่ยงที่จะแพ้ในล่องน้ำที่ 2 กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งจะต้องจัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้กลุ่มลูกเรือทุกคนตี๋มก่อนลงแข่งขันในล่องน้ำที่ 2

4) ในกรณีที่ผลการแข่งขันในล่องน้ำที่ 1 ชนะทีมเรือคู่แข่งแบบขาดลอยและมีโอกาสสูงที่จะชนะในล่องน้ำที่ 2 กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งจะงดไม่จัดเตรียมเครื่องตี๋มชูกำลังให้กลุ่มลูกเรือทุกคนตี๋มก่อนลงแข่งขันในล่องน้ำที่ 2

2.3 เกิดความขัดแย้งเนื่องจากผลการตัดสินใจให้กลุ่มลูกเรือตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังหรือไม่ตี๋มกลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่ความขัดแย้งทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ดังตัวอย่างในกรณีศึกษาดังนี้

“ในกรณีที่ตัดสินใจประเมินกำลังทีมเรือคู่แข่งผิดพลาด ผลการแข่งขันไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางแผนไว้และไม่ได้จัดเตรียมให้ทีมลูกเรือตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังก่อนลงแข่งขัน โดยมีคนบางกลุ่มเกิดความรู้สึกเสียใจว่าหากตัดสินใจให้ลูกเรือตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังอาจจะมีโอกาสชนะมากกว่าแพ้ ในกรณีนี้เมื่อมีการพูดคุยกันบ่อยครั้งในวงสนทนากลุ่มย่อยจะเป็นสาเหตุนำไปสู่ความขัดแย้งทั้งในภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้และอาจโยงไปสู่ความขัดแย้งในวงกว้างขึ้นหากในกรณีที่ระบบเครือข่ายได้เข้ามารับรู้และเกิดความรู้สึกปกป้องญาติของตนเองที่มีบทบาทเกี่ยวข้องในการพิจารณาประเมินกำลังทีมเรือคู่แข่งและตัดสินใจผิดพลาดในการงัดตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังในการแข่งขันเรือในแต่ละล่องน้ำ”

3. ผลการถอดบทเรียนจากประสบการณ์ตรงของกลุ่มลูกเรือจากการตี๋มหรือไม่ตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังก่อนลงแข่งขันกับสถิติผลการแข่งขันเรือที่เกิดขึ้น ผลการศึกษา มีดังนี้

3.1 การตี๋มหรือไม่ตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลังของกลุ่มลูกเรือในสถานการณ์จริงในสนามแข่งเรือระดับอำเภอแห่งหนึ่งดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 การแข่งขันรอบที่ 1 ล่องน้ำที่ 1 เรือของหมู่บ้าน B ชนะการแข่งขัน (ลูกเรือไม่ได้ตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลัง)

สถานการณ์ที่ 2 การแข่งขันล่องน้ำที่ 2 เรือของหมู่บ้าน B แพ้การแข่งขัน (ลูกเรือไม่ได้ตี๋มเครื่องตี๋มชูกำลัง)

สถานการณ์ที่ 3 การแข่งขันในล่องน้ำที่ 3 เรือของหมู่บ้าน B แพ้การแข่งขัน (ลูกเรือตั้งใจตีเครื่องตีชุกำลังโดยคาดหวังต้องการเพิ่มพลังในการพาย เรือและคาดหวังจะได้รับชัยชนะจากการแข่งขัน)

สถานการณ์ที่ 4 การแข่งขันเรือในภาคพาย เรือของหมู่บ้าน B แพ้การแข่งขันทั้ง 2 ล่องน้ำ

3.2 ผลการถอดบทเรียนจาก 4 สถานการณ์

กลุ่มลูกเรือมีความเห็นว่าการตีเครื่องตีชุกำลังไม่มีผลต่อโอกาสที่จะได้รับชัยชนะจากการแข่งขันเนื่องจากได้ทราบคำตอบจากประสบการณ์ตรงด้วยตนเองพร้อมกับทีมงานทุกคนแล้วว่าโอกาสชนะการแข่งขันขึ้นกับปัจจัยอื่นเช่นความพร้อมของกำลังลูกเรือ กระแสน้ำในแต่ละล่องน้ำและกำลังความพร้อมของทีมเรือคู่แข่ง ส่วนการตีเครื่องตีชุกำลังนั้นน่าจะมีผลต่อด้านจิตใจและเพิ่มความสดชื่นให้แก่ร่างกายเท่านั้นเนื่องจากมีความหวานและมีความเย็นทำให้ร่างกายรู้สึกสดชื่นหลังการตีท่ามกลางอากาศร้อนอบอ้าวในสนามแข่งเรือ ดังนั้นการตีเครื่องตีชุกำลังจึงไม่มีผลต่อการแพ้หรือชนะในการแข่งขันเรือแต่อย่างใด

ในขณะเดียวกันกลุ่มลูกเรือบางส่วนให้ความเห็นว่าหลังการตีเครื่องตีชุกำลังจะรู้สึกว่าได้รับการกระตุ้นให้มีพลังในการพายเรือมากขึ้นแต่หลังเสร็จสิ้นการพายเรือกลับรู้สึกอ่อนเพลีย หดแรงแหดพลังและรู้สึกง่วงไม่สดชื่นและต้องการดื่มเพิ่มมากขึ้น แต่ในสถานการณ์ที่ไม่ตีเครื่องตีชุกำลังหลังจากเสร็จสิ้นการพายเรือจะรู้สึกเหนื่อยและอ่อนเพลียเช่นเดียวกันแต่หลังจากนั่งพักประมาณไม่เกิน 1 ชั่วโมงร่างกายจะสามารถฟื้นตัวได้เร็วและรู้สึกว่ามีพลังของร่างกายกลับคืนมาเหมือนเดิม

4. การสร้างข้อตกลงร่วมกันและลงมติตีเครื่องตีชุกำลังในกลุ่มลูกเรือ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลลงมติและกำหนดข้อตกลงร่วมคือจัดการจัดหาเครื่องตีชุกำลังให้แก่กลุ่มลูกเรือและกลุ่มแกนนำเรือแข่งและหาแนวทางการพัฒนาเครื่องตีที่จะนำมาใช้ตีเพื่อทดแทนเครื่องตีชุกำลังในกิจกรรมต่อไปโดยในที่ประชุมมอบหมายให้กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งไปสอบถามข้อมูลจากกลุ่มผู้สูงอายุในหมู่บ้านที่มีความรู้ด้านสมุนไพรประจำชุมชนและให้ดำเนินการต้มน้ำสมุนไพรมาทดลองตีในการประชุมครั้งต่อไป

5. เครื่องตีเพื่อสุขภาพโดยใช้น้ำดื่มสมุนไพร

5.1 สูตรน้ำดื่มสมุนไพรของชุมชนในพื้นที่วิจัย A และ B ด้วยสมุนไพรพื้นฐานที่ใช้ต้มน้ำสมุนไพรพื้นบ้านแบบง่าย ประกอบด้วย

5.1.1 ฮ่อสะพายควาย

ชื่อไทย	ฮ่อสะพายควาย
ชื่อท้องถิ่น	เครืองูเห่าดา(ไทใหญ่)
ชื่อวิทยาศาสตร์	Berchemia floribunda Wall.
ชื่อวงศ์	Rhamnaceae

ลักษณะ ไม้พุ่ม รอเลื้อย ใบ เดี่ยว เรียงสลับ รูปไข่ หรือรูปรีแกมรูปไข่ กว้าง 2-5 ซม. ยาว 4-9 ซม. ผิวเกลี้ยง ดอก ออกเป็นช่อ ยาวถึง 15 ซม. กลีบเลี้ยงเชื่อมกันเป็นรูปจาน ปลายแยกเป็นแฉก กลีบดอกรูปช้อน ห่อหุ้มเกสรเพศผู้ รังไข่ฝังอยู่ในจานรองดอก ผลแบบ เมล็ดเดี่ยวแข็ง รูปทรงรี ถึง รูปไข่แกมขอบขนาน กว้าง 4-5 ซม. ยาว 7-10 มม. สีน้ำตาลเข้มเมื่อแก่ การกระจายพันธุ์ พบการกระจายพันธุ์ในประเทศจีน ภูฏาน อินเดีย ญี่ปุ่น เนปาล เวียดนาม ส่วนประเทศไทย พบในป่าดิบแล้ง

ประโยชน์ เนื้อไม้ หรือ เถา ใช้ร่วมกับสมุนไพรอื่นสรรพคุณ เป็นยาบำรุงกำลัง แก้ปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดหลัง ปวดเอว ปวดกระดูกแก้เส้นตึงเหน็บชา อัมพาต เลือดน้อย เลือดจาง และปวดกระดูก ท้องร่วง ริดสีดวงทวาร แก่น้ำ บำรุงกำหนด และรักษาโรคผิวหนัง

ที่มา: <http://www.phargarden.com/main.php?action=viewpage&pid=140>

ฐานข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
สืบค้นเมื่อวันที่ 25 พ.ค.2555 เวลา 11.55 น

5.1.2 อ้อยดำ

ชื่อไทย	อ้อยดำ
ชื่อท้องถิ่น	อ้อย อ้อยขม อ้อยแดง อ้อยตาแดง
ชื่อวิทยาศาสตร์	Saccharum sinense Roxb.
ชื่อวงศ์	Graminae

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ไม้ล้มลุก สูงประมาณ 2-5 เมตร มักขึ้นเป็นกอ ลำต้นแข็งแรง ต้นมีลักษณะคล้ายต้นอ้อยทั่วไป แต่จะมีสีม่วงแดง ถึงดำ มีไขสีขาวปกคลุม ไม่แตกกิ่งก้าน ลำต้นกลมยาว เห็นข้อและปล้องชัดเจน แต่ละปล้องอาจยาวหรือสั้นก็ได้ ผิวเรียบ เปลือกสีแดงอมม่วง มีตาออกตามข้อ ลำต้นแข็งเป็นมัน เนื้ออ่อน ฉ่ำน้ำ เปลือกมีรสขม น้ำไม่คloy หวานแหลมเหมือนอ้อยธรรมดา มักมีรากอากาศอยู่ประปราย ใบเดี่ยว ออกที่ข้อแบบเรียงสลับ และร่วงง่าย จึงพบเฉพาะปลายยอด โดยมีกาบใบโอบหุ้มข้ออยู่ ใบรูปขอบขนาน แฉกยาวเรียว มีขนสาบคายทั้งสองด้านของใบ แผ่นใบสีม่วงเข้ม มีไขสีขาวปกคลุม ไม่แตกกิ่งก้าน กว้าง 2.5-5

เซนติเมตร ยาว 100-150 เซนติเมตร ปลายใบแหลม โคนใบหุ้มลำต้น กลางใบเป็นร่อง ขอบใบจักละเอียด

สรรพคุณ ใช้ต้มน้ำดื่มเป็นยาอายุวัฒนะ บำรุงกำลัง ช่วยทำให้การไหลเวียนของ เส้นเลือดฝอยดีขึ้น แก้ไข้บวม แก้ลมวิงเวียนหน้ามืด ตามัว ช่วยลดไข้ คอแห้ง กระหายน้ำ แก้ไอ ขับเสมหะ ทำให้ชุ่มคอ บำรุงกำลัง บำรุงธาตุ บำรุงโลหิต ทำให้เจริญอาหาร เจริญธาตุ

ที่มา: <http://www.phargarden.com/main.php?action=viewpage&pid=140>

ฐานข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
สืบค้นเมื่อวันที่ 25 พ.ค.2555 เวลา 11.55 น

5.1.3 ใบเตย

ชื่อไทย ใบเตย

ชื่อท้องถิ่น อ้อย อ้อยขม อ้อยแดง อ้อยตาแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์ Pandanus amaryllifolius

ชื่อวงศ์ Pandanaceae

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ เป็นไม้ยืนต้นพุ่มเล็ก ขึ้นเป็นกอ ลำต้นอยู่ใต้ดิน ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับเวียนเป็นเกลียวขึ้นไปจนถึงยอด ใบเป็นทางยาว สีเข้ม ค่อนข้างแข็งเป็นมัน ขอบใบเรียบ ใบมีกลิ่นหอมจากน้ำมันหอมระเหย Fragrant Screw Pine สีเขียวจากใบเป็นสีของคลอโรฟิลล์ ใช้แต่งสีขนมได้

สรรพคุณ บำรุงหัวใจ ทำให้รู้สึกชุ่มชื่นใจ เพิ่มรสหอมลงไปใต้น้ำดื่มวิธีใช้ตามภูมิปัญญาไทย ใช้ใบเตยสดเป็นยาบำรุงหัวใจ ให้ชุ่มชื่นช่วยลดอาการกระหายน้ำ ที่มา: <http://www.phargarden.com/main.php?action=viewpage&pid=140>

ฐานข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สืบค้นเมื่อวันที่ 25 พ.ค.2555 เวลา 11.55 น

แหล่งที่มาของข้อมูลและที่ปรึกษาในการต้มน้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านอย่างง่าย

1. แพทย์แผนไทย

นายอินปิ่น ทาคำสม อายุ 80 ปี ประธานชมรมแพทย์พื้นบ้าน จังหวัดน่าน ได้รับใบอนุญาตขึ้นทะเบียนให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากาพย์แพทย์แผนไทย ประเภทเวชกรรมไทย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2544 (โดยการพิจารณาของคณะกรรมการวิชาชีพ สาขากาพย์แพทย์แผนไทยตาม พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2542) บทบาทการบริการสังคมในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

1.1 เป็นวิทยากรรับเชิญสาธิตการดำน้ำตื้นสมุนไพรร่วมเพื่อใช้ดื่มสำหรับกลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่ง และกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งและประชาชนทั่วไปในสนามแข่งเรือ จังหวัด น่าน

1.2 ให้การสนับสนุนการดำน้ำตื้นสมุนไพรร่วมโดยรับบริการให้คำปรึกษา

1.3 ทำหน้าที่ปรุงสมุนไพรร่วมที่บ้านแบบง่าย เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับกลุ่ม แม่บ้านในการดำน้ำตื้นสมุนไพรร่วมที่บ้านดูแลสุขภาพของกลุ่มลูกเรือ กลุ่มแกนนำเรือแข่งและกลุ่ม ผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งและสมาชิกกองเชียร์

2. เกษัชศาสตร์

2.1 เกษัชกรหญิงพัชรา ถาวรระ เกษัชกรชำนาญการพิเศษ ด้านเภสัชสาธารณสุข กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ที่ปรึกษาชมรมแพทย์พื้นบ้าน จังหวัดน่าน

2.2 เกษัชกรหญิงปิยาพร ดอนสิงห์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

การดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวัน

ผลการศึกษาพบว่า การดื่มเครื่องดื่มชูกำลังในระยะที่ 5 ช่วงเวลาในวิถีชีวิตประจำวันนั้น ส่วนใหญ่ที่นิยมปฏิบัติในวิถีชุมชนคือเจ้าภาพที่เป็นเจ้าของไร่ นา และสวนจะเป็นผู้จัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนบ้านที่มาช่วยงานในวันนั้นๆ และส่วนใหญ่จะจัดเตรียมไว้ให้เฉพาะเพื่อนบ้านที่เป็นเพศชาย และมอบให้ในช่วงเช้าของวันทำงานในพื้นที่ของเจ้าภาพ ส่วนใหญ่แจกเพียงวันละ 1 ขวดเท่านั้น

นวัตกรรมสื่อท้องถิ่นเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และรณรงค์เพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิง สร้างสรรค์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือ

เป็นผลลัพธ์จากการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning Appraisal: PLA) ครั้งที่ 3 ผลการศึกษา เรียงลำดับตามผลลัพธ์จาก กิจกรรมในกระบวนการพัฒนาตามรายละเอียด ดังนี้

นวัตกรรมสื่อท้องถิ่นเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และรณรงค์เพื่อการส่งเสริมสุขภาพ เชิงสร้างสรรค์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี 2 ชุดซึ่งเป็นผล การศึกษาที่ได้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งที่ 3 (PLA-3) โดยชุมชน มีส่วนร่วมประกอบด้วย

1. สปอตภาษาพื้นเมืองเพื่อประชาสัมพันธ์และรณรงค์การส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์"

1.1 สปอตภาษาพื้นเมืองสำหรับประชาสัมพันธ์ทางวิทยุความยาว 1 นาที 41 วินาที ใช้สื่อสารผ่าน สถานีวิทยุกระจายเสียงของหน่วยงานราชการและสถานีวิทยุชุมชนในท้องถิ่น

1.2 สปอตภาษาพื้นเมืองสำหรับประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสายในชุมชน ความยาว 2 นาที 13 วินาที ใช้สื่อสารทางเสียงตามสายในชุมชนที่มีเรือแข่งประจำหมู่บ้าน

2. การขับขานทำนองพื้นเมืองน่าน เพื่อประชาสัมพันธ์และรณรงค์การส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์ในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ ขุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์" ความยาว 9 นาที ใช้สื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านทางเสียงตามสายในชุมชนที่มีเรือแข่งประจำหมู่บ้าน

แนวทางการผลิตสื่อท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า การผลิตสื่อท้องถิ่น ขุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์" เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มในพื้นที่วิจัยทั้ง 2 แห่ง โดยมีผู้วิจัยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและนำเสนอข้อมูลจากวัตถุประสงค์ข้อ 2 เกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และเครื่องตีฆ้องกำลังของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มในภาพรวมมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนาสื่อท้องถิ่นเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และรณรงค์การส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และเครื่องตีฆ้องกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือโดยมีขั้นตอนการผลิตสื่อท้องถิ่นดังนี้

1. การกำหนดขอบเขตเนื้อหาของสื่อเป็นผลที่ได้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ครั้งที่ 3 (PLA-3) ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการจัดสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 3 รอบที่ 1-2 ร่วมกับการจัดประชุมกลุ่ม ครั้งที่ 3 รอบที่ 2-3 ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็น "การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดนวัตกรรมชุมชนเพื่อการส่งเสริมสุขภาพเชิงสร้างสรรค์" ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และเครื่องตีฆ้องกำลังตามความต้องการของชุมชน

2. เนื้อหาในสปอตประชาสัมพันธ์

2.1 การกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ขุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่าน อย่างสร้างสรรค์" ประกอบด้วย 4 ประเด็นคือ

2.1.1 รักษาเอกลักษณ์เรือนาน

2.1.2 แต่งกายแบบพื้นเมืองนาน

2.1.3 แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์และปลอดดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด

2.1.4 เชิญชวน กลุ่มแม่บ้านทุกหมู่บ้าน ดมน้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านให้ลูกเรือดื่ม เพื่อบำรุงกำลังและ ลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ขอให้ใช้แรงของลูกเรือที่แท้จริงในการพายเรือ เพื่อให้สมศักดิ์ศรีของลูกผู้ชายลุ่มแม่น้ำนาน

2.2 เนื้อหาที่เป็นภาษาพูดในสปอตประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด “ฮักเรือนาน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเรือนาน อย่างสร้างสรรค์” ประกอบด้วยข้อความดังนี้

2.2.1 สปอตภาษาพื้นเมืองใช้เผยแพร่ทางวิทยุ ความยาว 1 นาที 41 วินาที มีข้อความดังนี้

ชมรมคนฮักเฮือนาน ชมรมแม่ญิงนานนุ่งซิ่น และเครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดน่านขอเงินป่อแม่ปิ่น้องคนเมืองนานทุกคน มาช่วยกันส่งเสริม หื้อประเพณีแข่งเฮือเมืองน่านบ้านเฮา เป็นการแข่งเฮือที่สร้างสรรค์ ใน 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านเฮือเอกลักษณ์นาน เฮือแข่งที่มีหัวไ้พญานาค มีหางวัลย์ที่งดงาม

2) ด้านการแต่งกาย ขอเงินแต่งกายแบบพื้นเมืองนาน ไปผ่อแข่งเฮือทุกนัด

3) ด้านสุขภาพ

ทีมลูกเฮือและกองเชียร์ เฮือแข่ง ทุกหมู่บ้าน ต้องช่วยกันฮักสุขภาพ ออกกำลังอย่างต่อเนื่อง แข่งเฮือ ปลอดเหล้า ปลอดเบียร์ และ แข่งเฮือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิดโดยน้อเจ้าเฮามีทางเลือกที่ดีกว่าปลอดภัยและประหยัดค่าใช้จ่าย ดมน้ำสมุนไพรพื้นบ้านของเขา....หื้อลูกเฮือกิน เพื่อบำรุงกำลัง แก้วปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ และทดแทนเหงื่อที่เสียไป ขอหื้อไ้แสง ของลูกเฮือแต่ๆในการพายเฮือ จะยะหื้อเฮาปลอดภัย ภูมิใจ และสมศักดิ์ศรี ของลูกป้อชายลูกแม่นานาน แต่ๆ...นักกว่า...หมายเหตุ คำแปลในภาคผนวก ฏ

2.2.2 สปอตภาษาพื้นเมืองใช้เผยแพร่ทางเสียงตามสาย ความยาว 2 นาที 13 วินาที มีข้อความดังนี้

ชมรมคนฮักเฮือนาน ชมรมแม่ญิงนานนุ่งซิ่น และเครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดน่านขอเงินป่อแม่ปิ่น้องคนเมืองนานทุกคน มาช่วยกันส่งเสริม หื้อประเพณีแข่งเฮือเมืองน่านบ้านเฮา เป็นการแข่งเฮือที่สร้างสรรค์ ใน 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านเชื้อเอกลักษณะน่าน ขอเงินแก่นำเชื้อแข่งและลูกเชื้อทุกหมู่บ้าน มาช่วยกันรักษาฮัตฮอย เอกลักษณะ เชื้อเมืองน่าน เชื้อแข่งที่มีหัวโฝพญานาค มีหางวัลย์ที่งอนงาม และวาดลายไทยที่ตัวเชื้อ.พร้อมกับเขียนชื่อเรือ และชื่อหมู่บ้านไว้อย่างชัดเจน

2) ด้านการแต่งกาย ขอเงินป่อแม่ปี่น้องทุกคน บ่ว่าแม่ญิงหรือป่อจาย ได้แต่งกายแบบพื้นเมืองน่าน ไปผ่อแข่งเชื้อทุกนัด ทุกสนาม เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมการแต่งกายแบบพื้นเมืองน่าน..

3) ด้านสุขภาพ ทีมลูกเชื้อและกองเชียร์ เชื้อแข่ง ทุกหมู่บ้าน ต้องช่วยกันรักษาสุขภาพ ออกกำลังกายต่อเนื่อง หื้อร่างกายแข็งแรง แข่งเชื้อ ปลอดภัยล้ำ ปลอดภัยเบียร์ และ แข่งเชื้อ ปลอดภัยดื่มชูกำลัง ทุกชนิด ..โดยเนื้อเจ้า เฮามีทางเลือกที่ดีกว่า ปลอดภัยและประหยัดค่าใช้จ่าย ขอเงินจวน หื้อกลุ่มแม่บ้าน ต้มน้ำสมุนไพรพื้นบ้านของเฮา....หื้อลูกเชื้อกินเพื่อบำรุงกำลัง แก้วปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ และทดแทนเหงื่อที่เสียไป จากการพายเชื้อ ขอหื้อใจแสงของลูกเชื้อแต่ๆ ในการพายเชื้อ จะยะหื้อเฮาปลอดภัย ภูมิใจ และสมศักดิ์ศรี ของลูกป่อขาย ลูกแม่น่านัน แต่ๆ...นั๊กกว่า...

2.2.3 เนื้อหาสำหรับการขับขานทำนองขอล่องใช้เผยแพร่ทางเสียงตามสายความยาว 9 มีเนื้อหาเช่นเดียวกับสโปตภาษาพื้นเมืองในข้อ 2.2)

หมายเหตุ คำแปลในภาคผนวก ก

2.3 ขั้นตอนการผลิตสื่อท้องถิ่น

2.3.1 ผู้วิจัยเชิญตัวแทนแกนนำเครือข่ายต่างๆเช่นชมรมคนรักเขื่อน่าน ชมรมแม่ียงน่านนุ่งซิ่น องค์กรเครือข่ายงดเหล้า จังหวัดน่านมาพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการในรูปแบบการเชิญมารับประทานอาหารเย็นร่วมกัน

2.3.2 ผู้วิจัยนำเสนอความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดทำสื่อท้องถิ่นสโปตประชาสัมพันธ์ชุด "รณรงค์แข่งเรื่อน่านอย่างสร้างสรรค์"

2.3.3 ร่วมกันพิจารณาและประเมินผลสื่อท้องถิ่นในด้านความชัดเจนของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสารไปถึงกลุ่มเป้าหมายหลักซึ่งเป็นผู้แสดงทางสังคม (Social Actor) ที่รับผิดชอบการบริหารจัดการประเด็นการแข่งเรือในชุมชนให้เกิดการรับรู้ เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการรณรงค์และเชิญชวนให้เกิดความร่วมมือโดยสมัครใจปฏิบัติตามแนวทางเลือกใหม่ที่นำเสนอผ่านสื่อท้องถิ่น (ตามรายละเอียดของเนื้อหาในสโปตประชาสัมพันธ์)

2.3.4 ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อลงมติเห็นชอบและร่วมกันเป็นเจ้าของสื่อท้องถิ่นโดยสมัครใจและนำชื่อของเครือข่ายที่ตัวแทนเป็นสมาชิกมาบรรจุในเนื้อหาสปอตเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสื่อร่วมกันในการผลิตสื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะชน

2.3.5 ร่วมกันพิจารณาช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อกระจายสื่อท้องถิ่นให้ครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายหลักซึ่งเป็นผู้แสดงทางสังคม (Social Actor) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารจัดการประเพณีการแข่งขันเรือในชุมชน

2.3.6 ร่วมกันผลิตสื่อท้องถิ่นชุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์"

2.3.7 ประสานบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอสนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอำนวยความสะดวกในการผลิตสื่อท้องถิ่นทั้ง 3 ชุดตามความเหมาะสม

2.4 รูปแบบของสื่อท้องถิ่น

2.4.1 สปอตประชาสัมพันธ์และการรณรงค์ชุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์" โดยใช้ภาษาพูดเป็นภาษาพื้นเมืองน่าน

1) สปอตประชาสัมพันธ์ทางวิทยุกระจายเสียงของหน่วยงานราชการและวิทยุชุมชน (ความยาว 1 นาที 41 วินาที)

2) สปอตประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน (ความยาว 2 นาที 13 วินาที)

2.4.2) การขับขานพื้นเมืองน่านเพื่อประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสายในหมู่บ้าน (ความยาว 9 นาที) โดยคณะขอพ่อครู อรุณศรี บ้านชาวหลวง ตำบลนาข้าว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

2.5 การใช้สื่อบุคคลที่มีความรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสมุนไพร มาร่วมจัดนิทรรศการ "สาธิตการต้มน้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้าน" ณ สนามแข่งเรือโดยนายอินปัน ทาคำสม ประธานชมรมแพทย์พื้นบ้าน จังหวัดน่าน

2.6 การทดลองใช้สื่อท้องถิ่นชุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์"

2.6.1 พื้นที่ในการทดลองใช้สื่อ

1) พื้นที่วิจัยทั้ง 2 พื้นที่ใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายในหมู่บ้านโดยใช้สปอตประชาสัมพันธ์สำหรับเปิดทางเสียงตามสาย (ความยาว 2 นาที 13 วินาที) และ ขอล่องน่าน (ความยาว 9 นาที)

2) พื้นที่ทั่วไป ใช้การประชาสัมพันธ์โดยผ่านช่องทางการสื่อสารดังนี้

2.1) ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยประจำจังหวัด ใช้สปอตประชาสัมพันธ์ชุด “ฮักเฮื่อน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” สำหรับเปิดทางสถานีวิทยุ (ความยาว 1 นาที 41 วินาที) โดยเปิดคู่ขนานกับสปอตประชาสัมพันธ์การรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์ของหน่วยงานเทศบาลซึ่งรับผิดชอบในการจัดงานเทศกาลประเพณีการแข่งขันแข่งเรือ

2.2) ทางสถานีวิทยุชุมชนในท้องถิ่นใช้สปอตประชาสัมพันธ์ชุด “ฮักเฮื่อน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” (ความยาว 1 นาที 41 วินาที)

2.3) ทางเสียงตามสายในหมู่บ้านและเสียงตามสายในเขตเทศบาล

2.4) สปอตประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน (ความยาว 2 นาที 13 วินาที)

2.5) การขับขอพื้นเมืองน่านเพื่อประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน(ความยาว 9 นาที)

3) การประกาศทางโฆษณาสนาม

4) ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุชุมชนที่ถ่ายทอดสด ณ สนามแข่งเรือ

2.7 ผลการประเมินการทดลองใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด “ฮักเฮื่อน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์และเคร องตีมที่กำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันแข่งเรือ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ในการประเมินผลการทดลองใช้สื่อท้องถิ่นโดยมีกลุ่มตัวอย่าง 260 ราย ประกอบด้วย กลุ่มลูกเรือ 160 ราย กลุ่มแกนนำเรือแข่ง 50 ราย และกลุ่ม ผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง 50 ราย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุดฮักเฮื่อน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮื่อน่านอย่างสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาของสื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด “ฮักเฮื่อน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์และเคร องตีมที่กำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันแข่งเรือผลการศึกษามีดังนี้

ตาราง 121 แสดงการรับรู้การใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด อักเหื่อนำนักสุขภาพต้องแข่งเหื่อนำนอย่างสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคม

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือแข่ง		ผู้นำทีมกองเชียร์	
	(n=160) จำนวน	ร้อยละ	(n=50) จำนวน	ร้อยละ	(n=50) จำนวน	ร้อยละ
1.การรับรู้การประชาสัมพันธ์และรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์ และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง ”						
1.1) เคย	160	100.0	50	100.0	45	90.0
1.2) ไม่เคย	-	-	-	-	5	10.0
2. จากข้อ 1 ประเภทของสื่อที่ท่านได้รับการประชาสัมพันธ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
2.1) สปอตประชาสัมพันธ์แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง โดยใช้เสียงพูดภาษาพื้นเมืองน่านที่มีดนตรีและเสียงเพลงประกอบ						
	160	100.0	50	100.0	45	90.0
2.2) ซอล่องน่าน ประชาสัมพันธ์แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง						
	136	85.0	50	100.0	41	82.0
2.3)เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของนักจัดรายการวิทยุตามสถานีต่างๆ เพื่อเชิญชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง						
	131	81.9	50	100.0	39	78.0

ตาราง 121 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือ		ผู้นำทีมกอง	
	(n=160)	ร้อยละ	(n=50)	ร้อยละ	(n=50)	ร้อยละ
2.ประเภทของสื่อที่ท่านได้รับรู้ การประชาสัมพันธ์(ต่อ) (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)						
2.4) เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือ เพื่อเชิญ ชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือ ปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง	95	59.4	41	82.0	27	54.0
2.5 เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของ โฆษกสนามในสนามแข่งเรือที่ ถ่ายทอดสด ทางสถานีวิทยุต่าง ๆ ภายในจังหวัด	105	65.5	41	82.0	30	60.0
3. จากข้อ 2 ท่านได้รับฟังสื่อนั้นจากช่องทางใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
3.1 สถานีวิทยุ	131	81.9	41	82.0	39	78.0
3.2 เสียงตามสายในหมู่บ้านของ ท่าน	154	96.3	41	82.0	50	100.0
3.3 เคเบิลทีวี ภายในจังหวัดน่าน	28	17.5	10	20.0	2	4.0

ตาราง 121 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แก่น้ำเรือ แข่ง		ผู้นำทีมกอง เชียร์	
	(n=160) จำนวน	ร้อยละ	(n=50) จำนวน	ร้อยละ	(n=50) จำนวน	ร้อยละ
3.4 เสียงพูดของโฆษกสนามใน สนามแข่งเรือ	115	71.9	41	82.0	38	76.0
4. เนื้อหาสาระที่ได้รับรู้จากสื่อท้องถิ่นในการรณรงค์ “ชักชวน ชักสุขภาพ ต้อง แข่งเรืออย่างสร้างสรรค์” ในข้อ 4 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
4.1 อธิบายเอกลักษณ์เรือนาน	142	88.8	41	82.0	47	94.0
4.2 อธิบายการแต่งกายพื้นเมืองนาน	120	75.0	20	82.0	39	78.0
4.3 อธิบายสุขภาพต่อเนื่อง	108	67.5	41	82.0	31	62.0
4.4 แข่งเรือปลอดภัย ปลอดภัย	123	76.9	41	82.0	42	84.0
4.5 แข่งเรือปลอดภัยเครื่องดื่มกำลัง						
ทุกชนิด	139	86.9	41	82.0	44	88.0
4.6 เติบโตขึ้นดื่มเครื่องดื่มพื้นบ้าน เมืองนานเพื่อใช้ดื่มทดแทน เครื่องดื่มกำลังทุกชนิด	142	88.8	41	82.0	48	96.0
5. ความเข้าใจในเนื้อหาที่รณรงค์ แข่งเรือปลอดภัยปลอดภัยและ แข่งเรือปลอดภัยเครื่องดื่มกำลัง						
5.1 เข้าใจทั้งหมด	124	77.5	40	80.0	43	86.0
5.2 เข้าใจบ้างในบางส่วน	36	22.5	10	20.0	7	14.0
รวม	160		50		50	
6. ความคิดเห็นต่อการที่มีสื่อท้องถิ่นใช้รณรงค์ “แข่งเรือปลอดภัยปลอดภัย และ แข่งเรือปลอดภัยเครื่องดื่มกำลัง”						
6.1 เห็นด้วยและควรรณรงค์ ตลอดไป	160	100	50	100	49	98.0
6.2 ไม่เห็นด้วย	0	0.0	0	0.0	1	2.0
รวม	160		50		50	

ตาราง 121 (ต่อ)

รายการ	ลูกเรือ		แกนนำเรือแข่ง		ผู้นำทีมกองเชียร์	
	(n=160)	ร้อยละ	(n=50)	ร้อยละ	(n=50)	ร้อยละ
7. ความเห็นต่อความเป็นไปได้ที่ประชาชนชาวน่านจะช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมืองน่านมาใช้ดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิดในงานประเพณีการแข่งเรือ						
7.1 เห็นด้วยและควรรณรงค์	157	98.1	50	100.0	49	98.0
ตลอดไป						
7.2 ไม่เห็นด้วย	3	1.9	0	0.0	1	2.0
รวม	160		50		50	
8. ความเห็นต่อความเป็นไปได้ที่ประชาชนชาวน่านจะช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมืองน่านมาใช้ดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิดในวิถีชีวิตประจำวัน						
8.1 เห็นด้วยและควรรณรงค์ตลอดไป	150	93.8	50	100.0	50	100.0
8.2 ไม่เห็นด้วย	10	6.3	0	0.0	0	0.0
รวม	160		50		50	

จากตาราง 121 การรับรู้การรณรงค์ผ่านสื่อท้องถิ่น ชุด “ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์” ของกลุ่มลูกเรือพบว่ากลุ่มลูกเรือทุกคนเคยได้ยินและรับรู้การรณรงค์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และประเภทของสื่อที่กลุ่มลูกเรือทุกคนรับรู้คือ “สโปดประชาสัมพันธ์แข่งเรือ ปลอดภัยปลอดภัยและแข่งเรือ ปลอดภัยเครื่องดื่มชูกำลัง โดยใช้เสียงพูดภาษาพื้นเมืองน่านที่มีดนตรี และเสียงเพลงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาได้แก่ “ซอล่งน่าน ประชาสัมพันธ์แข่งเรือปลอดภัยปลอดภัยและแข่ง เรือปลอดภัยเครื่องดื่มชูกำลัง” “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของนักจัดรายการวิทยุตามสถานีต่างๆเพื่อเชิญ ชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือ ปลอดภัยปลอดภัย เบียร์และแข่งเรือปลอดภัยเครื่องดื่มชูกำลัง” “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของโฆษก สนามในสนามแข่งเรือที่ถ่ายทอดสด ทางสถานีวิทยุต่าง ๆ ภายในจังหวัด” และ “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของโฆษก

สนามในสนามแข่งเรือ” เพื่อเชิญชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” คิดเป็นร้อยละ 85.0, 81.9, 65.5 และ 59.4 ตามลำดับ

ส่วนช่องทางที่รับรู้การรณรงค์ผ่านสื่อท้องถิ่น ชุด “แข่งเรือ ปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” นั้นกลุ่มลูกเรือส่วนมากรับรู้ผ่านสื่อประเภท “เสียงตามสายในหมู่บ้านของท่าน” “ คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมาได้แก่ “สถานีวิทยุ” และ “เสียงพูดของโฆษกสนามในสนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 81.9 และ 71.9 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาสาระที่ได้รับรู้จากการรณรงค์ “อีกเหื่อน่าน อีกสุขภาพ ต้องแข่งเหื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” นั้นมีเนื้อหาสาระ จำนวน 2 รายการที่กลุ่มลูกเรือรับรู้ในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 88.8 ได้แก่ “อีกษาเอกลักษณ์เหื่อน่าน” “เชิญชวนดื่มน้ำสมุนไพรพื้นบ้านเมืองน่านเพื่อใช้ดื่มทดแทนเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด” รองลงมาได้แก่ “แข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด” “แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์” “อีกษาการแต่งกายพื้นเมืองน่าน” และ “อีกษาสุขภาพต่อเนื่อง” คิดเป็นร้อยละ 86.9, 76.9, 75.0 และ 67.5 ตามลำดับ นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มลูกเรือส่วนมากเข้าใจเนื้อหาสาระทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมาคือ “เข้าใจบ้างในบางส่วน” คิดเป็นร้อยละ 22.5

ส่วนความคิดเห็นต่อการที่ใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์ และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” นั้น กลุ่มลูกเรือทุกคนมีความเห็นด้วยและควรใช้ในการรณรงค์ตลอดไป คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนความเป็นไปได้ที่จะเชิญชวนประชาชนชาวน่านมาช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมืองน่านมาใช้ดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด ในงานประเพณีการแข่งขันเรื่อนั้นพบว่า กลุ่มลูกเรือส่วนมากมีความเห็นด้วยและควรรณรงค์ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 98.1 และในขณะเดียวกันกลุ่มลูกเรือส่วนมากมีความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้ที่จะเชิญชวนประชาชนชาวน่านมาช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมืองน่านมาใช้ดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิดในวิถีชีวิตประจำวันคือ มีความเห็นด้วยและควรรณรงค์ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 93.8

ส่วนในกลุ่มแกนนำเรือแข่ง นั้นพบว่าในการรับรู้การรณรงค์ผ่านสื่อท้องถิ่น ชุด “อีกเหื่อน่าน อีกสุขภาพ ต้องแข่งเหื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” กลุ่มแกนนำเรือแข่ง ทุกคนเคยได้ยินและรับรู้การรณรงค์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และประเภทของสื่อที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนรับรู้นั้นมี 3 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนรับรู้จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ได้แก่ “สปอตประชาสัมพันธ์แข่งเรือ ปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง โดยใช้เสียงพูดภาษาพื้นเมืองน่านที่มีดนตรี และเสียงเพลงประกอบ” “ซอล่องน่าน ประชาสัมพันธ์แข่งเรือปลอด

เหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของนักจัดรายการวิทยุตามสถานีต่างๆเพื่อเชิญชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” และมีประเภทสื่ออีก 2 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งรับรู้ในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 82.0 ได้แก่ “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของโฆษก สนามในสนามแข่งเรือ” เพื่อเชิญชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” และ “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของโฆษก สนามในสนามแข่งเรือที่ถ่ายทอดสด ทางสถานีวิทยุต่างๆภายในจังหวัด“

ส่วนช่องทางที่รับรู้การรณรงค์ผ่านสื่อท้องถิ่น ชุด “แข่งเรือ ปลอดเหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” นั้นมีช่องทางรับสื่อจำนวน 3 รายการที่กลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากรับรู้จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 82.0 ได้แก่ “สถานีวิทยุ” “เสียงตามสายในหมู่บ้านของท่าน” และ “เสียงพูดของโฆษกสนามใน สนามแข่งเรือ” ส่วนเนื้อหาสาระที่ได้รับรู้จากการรณรงค์ “ฮักเอือน่านฮักสุขภาพ ต้องแข่งเอือน่านอย่างสร้างสรรค์” นั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งรับเนื้อหาสาระทั้ง 5 รายการในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 82.0 นอกจากนั้นพบว่ากลุ่มแกนนำเรือแข่งส่วนมากเข้าใจเนื้อหาสาระทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80.0

ส่วนความคิดเห็นต่อการที่ใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล่าปลอดเบียร์ และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” นั้น กลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนมีความเห็นด้วยและควรใช้ในการรณรงค์ตลอดไป คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนความเป็นไปได้ที่จะเชิญชวนประชาชนชาวน่านมาช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมืองน่านมาใช้ดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด ในงานประเพณีการแข่งเรือและในวิถีชีวิตประจำวันนั้นกลุ่มแกนนำเรือแข่งทุกคนมีความเห็นด้วยและควรใช้ในการรณรงค์ตลอดไปจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนในกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง พบว่าในการรับรู้การรณรงค์ผ่านสื่อท้องถิ่น ชุด “ฮักเอือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเอือน่านอย่างสร้างสรรค์” นั้นกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่งส่วนมากเคยได้ยินและรับรู้การรณรงค์ คิดเป็นร้อยละ 90.0 และประเภทของสื่อที่กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากรับรู้คือ “สปอตประชาสัมพันธ์แข่งเรือ ปลอดเหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง โดยใช้เสียงพูดภาษาพื้นเมืองน่านที่มีดนตรี และเสียงเพลงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา ได้แก่ “คอล่องน่าน ประชาสัมพันธ์แข่งเรือปลอดเหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของนักจัดรายการวิทยุตามสถานีต่าง ๆ เพื่อเชิญชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือ ปลอดเหล่าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชู

กำลัง” “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของโฆษก สนามในสนามแข่งเรือที่ถ่ายทอดสด ทางสถานีวิทยุต่างๆ ภายในจังหวัด” และ “เสียงพูดประชาสัมพันธ์ของโฆษก สนามในสนามแข่งเรือ” เพื่อเชิญชวนทุกคนมาช่วยกันรณรงค์แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” คิดเป็นร้อยละ 82.0, 78.0, 60.0 และ 54.0 ตามลำดับ

ส่วนช่องทางที่รับรู้การรณรงค์ผ่านสื่อท้องถิ่น ชุด “แข่งเรือ ปลอดเหล้าปลอดเบียร์และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” นั้นกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากรับรู้ผ่านสื่อประเภท “เสียงตามสายในหมู่บ้านของท่าน” คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา ได้แก่ “สถานีวิทยุ” และ “เสียงพูดของโฆษกสนามใน สนามแข่งเรือ” คิดเป็นร้อยละ 78.0 และ 76.0 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาสาระที่ได้รับรู้จากการรณรงค์ “ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์” นั้นพบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากรับรู้ “เชิญชวนดื่มน้ำสมุนไพรพื้นบ้านเมื่อน่านเพื่อใช้ดื่มทดแทนเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด” คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาได้แก่ “ฮักษาเอกลักษณ์เฮือน่าน” “แข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด” “แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์” “ฮักษาการแต่งกายพื้นเมื่อน่าน” และ “ฮักษาสุขภาพต่อเนื่อง” คิดเป็นร้อยละ 94.0, 88.0, 84.0, 78.0 และ 62.0 ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าการรับรู้ของผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมากเข้าใจเนื้อหาสาระทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 86.0

ส่วนความคิดเห็นต่อการที่ใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ “แข่งเรือปลอดเหล้าปลอดเบียร์ และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” นั้น กลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนมีความเห็นด้วยและควรใช้ในการรณรงค์ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 98.2 ส่วนความเป็นไปได้ที่จะเชิญชวนประชาชนชาวน่านมาช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมื่อน่านมาใช้น้ำดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด ในงานประเพณีการแข่งเรื่อนั้นพบว่ากลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ส่วนมาก มีความเห็นด้วยและควรรณรงค์ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 98.2 และในขณะเดียวกันกลุ่มผู้นำทีมกองเชียร์เรือแข่ง ทุกคนมีความเห็นต่อความเป็นไปได้ที่จะเชิญชวนประชาชนชาวน่านมาช่วยกันประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้น้ำดื่มสมุนไพรพื้นบ้านเมื่อน่านมาใช้น้ำดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิดในวิถีชีวิตประจำวันคือ มีความเห็นด้วยและควรรณรงค์ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาของสื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด “ชักชวน ชักสุขภาพ ต้องแข่งเหื่อน่านอย่างสร้างสรรค์” เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มชูกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือ

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (บุญธรรม กิจปิตาบริสุทธิ์, 2531 หน้า 43-98)

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนการแปลความหมายใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 100)

4.51 – 5.00 มีระดับความเห็น มากที่สุด

3.51 – 4.50 มีระดับความเห็น มาก

2.51 - 3.50 มีระดับความเห็นปานกลาง

1.51 – 2.50 มีระดับความเห็น น้อย

1.00 – 1.50 มีระดับความเห็น น้อยที่สุด

ตาราง 122 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นด้านเนื้อหาของสื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด “ชักชวน ชักสุขภาพ ต้องแข่งเหื่อน่านอย่างสร้างสรรค์”ของกลุ่มผู้แสดงทางสังคมในภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
1. ความเห็นเกี่ยวกับเข้าใจเนื้อหาในสื่อท้องถิ่นที่รณรงค์ “การแข่งขันเหื่อน่านอย่างสร้างสรรค์ ใน 3 ด้าน”	4.37	0.52	มาก
2. ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการรณรงค์ “ชักชวนเอกลักษณ์เหื่อน่าน”	4.88	.37	มากที่สุด
3.ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการรณรงค์ “ชักชวนการแต่งกายพื้นเมืองน่าน”	4.88	.37	มากที่สุด

ตาราง 122 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการรณรงค์ "อักขสัชภาพอย่าง ต่อเนื่อง"	4.87	.38	มากที่สุด
5. ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการรณรงค์ "แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์"	4.75	.49	มากที่สุด
6. ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการรณรงค์ "แข่งเรือปลอดเครื่องดื่ม ชูกำลัง"	4.88	.36	มากที่สุด
7. ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการรณรงค์เชิญชวนกลุ่มแม่บ้านทุก หมู่บ้านให้ "ต้มน้ำสมุนไพรพื้นบ้านให้ดื่มลูกเรือดื่มเพื่อทดแทน การดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด"	4.79	.48	มากที่สุด
8. ความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของสื่อท้องถิ่นในการนำเสนอ เนื้อหาการรณรงค์ "แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์และแข่งเรือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง" โดยใช้คำพูดเป็นภาษาพื้นเมือง	4.46	.56	มาก
9. ความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของสื่อท้องถิ่นในการนำเสนอ เนื้อหาการรณรงค์ "แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์ และแข่งเรือ ปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง" โดยใช้ การขับชอล่องน่าน	4.94	.24	มากที่สุด
10.ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการใช้สื่อท้องถิ่นในการรณรงค์ "แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์ และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูก กำลัง" ในโครงการ "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเฮือน่าน อย่างสร้างสรรค์"	4.94	.24	มากที่สุด
รวม	4.77	.24	มากที่สุด

จากตาราง 122 พบว่า กลุ่มผู้แสดงทางสังคมทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น
ต่อเนื้อหาของสื่อท้องถิ่นที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ชุด "ฮักเฮือน่าน ฮักสุขภาพ
ต้องแข่งเฮือน่านอย่างสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และ

เครื่องดื่มน้ำกำลังในช่วงเทศกาลประเพณีการแข่งเรือโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, $SD = .24$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงเห็นด้วยมากที่สุดโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากระดับมากที่สุดไปหาระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ “ความคิดเห็นต่อ” “รูปแบบของสื่อท้องถิ่นในการนำเสนอเนื้อหาการรณรงค์” “แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์” และ “แข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” โดยใช้ การขับขอล่องน่าน” และ “ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการใช้สื่อท้องถิ่นในการรณรงค์” “แข่งเรือปลอดเหล้า ปลอดเบียร์ และแข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” ในโครงการ “ฮักเอือน่าน ฮักสุขภาพ ต้องแข่งเอือน่านอย่างสร้างสรรค์” มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.94$, $SD = .24$) รองลงมาได้แก่ “ฮักษาเอกลักษณ์เอือน่าน” ($\bar{X} = 4.88$, $SD = .37$) “ฮักษาการแต่งกายพื้นเมืองน่าน” ($\bar{X} = 4.88$, $SD = .37$) “แข่งเรือปลอดเครื่องดื่มชูกำลัง” ($\bar{X} = 4.88$, $SD = .36$) “ฮักษาสุขภาพอย่างต่อเนื่อง” ” ($\bar{X} = 4.87$, $SD = .38$) และ “เชิญชวนกลุ่มแม่บ้านทุกหมู่บ้านให้” “ตม่น้ำสมุนไพรรักษาพื้นบ้านให้ดื่มลูกเรือดื่มเพื่อทดแทนการดื่มเครื่องดื่มชูกำลังทุกชนิด” ($\bar{X} = 4.79$, $SD = .48$)